

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
July 2023

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องทำงานรับใช้ของการทำให้บาร์ตบริสุทธิ์ด้วยจิตใจ ร่างกาย และทรัพย์สินสมบัติของลูก ลูกต้องปลดปล่อยบาร์ตนี้จากมายา,ราวัน

คำถาม: ลูกๆ ผู้ที่ทำความเพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณได้รับการปลดปล่อยจากความวิตกกังวลใด?

คำตอบ: จากความวิตกกังวลเกี่ยวกับกรรมในร่างเก่าของพวกเขาซึ่งมาในรูปของความทุกข์ทรมานครั้งแล้วครั้งเล่า พวกเขาเป็นอิสระจากความวิตกกังวลว่าพวกเขาต้องชำระสะสางบัญชีกรรม เพราะสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขาว่าเวลานี้เราต้องสะสางบัญชีกรรมเก่าของเราและกลับมามีสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม และแล้วถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่จะไม่มีรูปแบบใดของความเจ็บป่วยมาหาเราได้ บาบาทาธรรมชาติดำบัดชั้นหนึ่งที่จะไม่มีนามหรือร่องรอยของโรคภัยใดๆ หลงเหลืออยู่

เพลง: ท่านคือแม่และพ่อ...

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าผู้ชำระให้บริสุทธิ์,ผู้เป็นแม่และพ่อเป็นการส่วนตัว ลูกกำลังทำตามศรัทธาเพื่อที่จะทำให้บาร์ตที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ เป็นเพราะลูกๆ อยู่ในงานรับใช้ของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อเองก็อยู่ในงานรับใช้ด้วย ลูกๆ รู้ว่าบาร์ตเคยบริสุทธิ์อย่างแท้จริงและเวลานี้ไม่บริสุทธิ์ โลกที่บริสุทธิ์ได้ดำรงอยู่เมื่อ5000 ปีที่แล้ว ผู้คนของโลกไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ เวลานี้ลูกๆ กำลังทำตามศรัทธาของพ่อและกำลังรับใช้บาร์ตด้วยจิตใจ ร่างกาย และทรัพย์สินสมบัติของลูก ลูกกำลังปลดปล่อยบาร์ตจากโซ่ตรวนของมายา,ราวันและกำลังก่อตั้งอาณาจักรของราม ลูกสามารถอธิบายแก่ใครก็ตามที่เราได้มาเพื่อชำระบาร์ตที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์และดังนั้นอย่างแน่นอนที่เราจะต้องกลับมาบริสุทธิ์ การทะเลาะเบาะแว้งทั้งหมดนั้นเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ มีความยากลำบากอย่างใดอย่างหนึ่ง สงครามของพวกเขาเป็นสงครามของความก้าวร้าวรุนแรงในขณะที่สงครามของลูกกับราวันอยู่ในรูปของกิเลสทั้งห้า ลูกรู้ว่าลูกได้ทำตามศรัทธาทุกวงจร เวลานี้ทั้งโลกกำลังทำตามการชี้แนะของราวัน ด้วยการทำตามศรัทธาทุกกลายกลายเป็นเทพ,ผู้ที่มีการชี้แนะที่สูงส่ง เวลานี้ลูกเป็นของสกุลบราห์มิน ลูกทำให้ทั้งโลกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาหาลูกๆ ลูกๆ พู่ว่าลูกกำลังทำให้บาร์ตกลายเป็นอาณาจักรที่สูงส่งอีกครั้งหนึ่งด้วยร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูก ในตอนเริ่มต้นของยุคทอง,บาร์ตเคยเป็นอาณาจักร เรากำลังก่อตั้งอาณาจักรที่สูงส่งของเรา เช่นที่พรรคชาตินิยมรวมตัวกันและช่วยเหลือ(เพื่อให้ได้รับเอกราช) คานธีบาบูรับใช้ด้วยร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของเขา เขาเองนั้นต้องเข้าคุกด้วยเช่นกันและดังนั้นนั้นก็เป็นการรับใช้ด้วยร่างกายของเขา จิตใจของเขานั้นช้องแฉะในสิ่งนั้นด้วย ลูกรู้ว่าเวลานี้พ่อกำลังปลดปล่อยลูกจากมายา,ราวัน ผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดในขณะที่ผู้หนึ่งคือบาบูจี(พ่อ)ของบาร์ต เขาไม่ได้เป็นพ่อของทุกคน ในความเป็นจริงผู้ที่แก่ชราเรียกว่าบาบูจี ผู้ว่าราชการก็เรียกว่าบาบูจีด้วย มีพ่อมากมาย พ่อของลูกเป็นเพียงผู้เดียวและไม่มีใครอื่น มีเพียงชีพบบา บาบูที่ไม่มีขีดจำกัดเดียวเท่านั้น ท่านนั้นคงอยู่ในงานรับใช้ของการทำให้บาร์ตบริสุทธิ์ อย่างแน่นอนที่ท่านมาในร่างของใครบางคน ท่านต้องมีผู้ช่วยด้วยเช่นกัน ท่านจะไม่ทำสิ่งนี้ตามลำพัง ลูกคือกองทัพอหิชาต เป็นเรื่องที่ยากมากสำหรับลูกที่จะอธิบาย ผู้คนของพรรคชาตินิยมเองก็ต้องอดทนอย่างมากด้วยเช่นกัน หญิงที่ไร้เดียงสานั้นก็ถูกจับเข้าคุก เป็นผู้ชายที่ต้องทนกับความทุกข์ทรมานมากที่สุด เวลานี้ลูกๆ ผู้เป็นแม่ต้องทนต่อความทุกข์ทรมานมากมายเนื่องจากยาพิษ ลูกสามารถอธิบายว่าพ่อได้มาเพื่อสร้างโลกใหม่และก่อนอื่นโดยบราห์มินนั้นเป็นที่ต้องการ ลูกๆ บราห์มิน สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาได้กลับมาสูงส่ง นั่นคือลูกกลายเป็นลูกๆ ของวิษณุ ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกเป็นผู้ช่วยของบาบาอย่างแท้จริง ผู้คนนับแสนต้องทำตามศรัทธา แม้กระทั่งบาบูคานธีก็มีกองทัพอหิชาต ในบรรดาพวกเขาก็มีผู้ที่ดี มีชื่อเสียงและบางคนก็ธรรมดา บาบูนั้นปลดปล่อยลูกจากชาวอังกฤษ เวลานี้บาบา กำลังให้ศรัทธาแก่ลูกเพื่อที่จะปลดปล่อยลูกจากศัตรูราวัน เช่นที่พวกเขาเคยพูดว่าพวกเขากำลังก่อตั้งอำนาจในการปกครองตนเองของพวกเขา ดังนั้นสิ่งนี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังก่อตั้งอำนาจในการปกครองที่สูงส่งด้วยการทำตามศรัทธา ลูกต้องรับศรัทธาทุกอย่างก้าว ลูกจะกลับมาสูงส่งด้วยศรัทธา ลูกแต่ละคนมีบัญชีกรรมเป็นของตัวเอง ในการที่จะบรรลุถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม, ลูกต้องทำความเพียรพยายามจนถึงเวลาสุดท้าย ลูกยังไม่ได้บรรลุถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก,ลูกยังต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก สภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมเป็นเช่นที่ว่าแม้แต่ร่างกายก็ไม่มีประสบการณ์ของความทุกข์ทรมาน ร่างเก่าจะทุกข์ทรมานจนถึงเวลาสุดท้าย ไม่ใช่ว่าทุกคนได้กลับมาสมบูรณ์พร้อม

ต้องมีการสะสมความทุกข์ทรมานของกรรม จนกว่าลูกจะถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก พายุของมายาและความทุกข์ทรมานของปัญชีกรรมของลูกจะเฝ้าแต่มา ลูกไม่ควรจะวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น เพียงแต่จดจำพ่อ บาบาพูดว่า: กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! คำพูดเหล่านี้เป็นที่จดจำตั้งแต่เวลานี้ มนุษย์ไม่มีความหมายของสิ่งนี้ เวลานั้นลูกรู้ว่าด้วยการกลับมาที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ, ลูกสามารถที่จะอยู่อย่างละวางและจดจำพ่อ เวลานั้นลูกต้องกลับมาที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องทำความเพียรพยายาม นั่นคือดวงวิญญาณและนั่นกำลังจดจำพ่อ ลูกจะจดจำใครด้วยการพูดว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน? บาบาอธิบายแล้วว่าลูกไม่ต้องไปที่ไหนเพื่อความสะดวก ลูกต้องเฝ้าแต่ทำการกระทำ ลูกต้องฝึกฝนที่จะอยู่อย่างปราศจากการ: นั่นคือดวงวิญญาณและสิ่งเหล่านี้เป็นอวัยวะของนั้น ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสะดวก เราไม่จำเป็นต้องมีวงดนตรีเพื่อบรรเลงเพลง ชันยาสซีทำหฐโยคะและฝึกการหายใจ พวกเขาทำการฝึกประเภทต่างๆ ขณะที่กำลังนั่งอยู่ในหลุมในพื้นดิน ที่นี้ไม่มีเรื่องหฐโยคะ ลูกเพียงแต่ต้องเข้าใจความรู้ ไม่มีใครรู้ความรู้ของพระเจ้า, ผู้เป็นพ่อ พวกเขาพูดว่า พระเจ้า, ผู้เป็นพ่ออยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน นั่นเรียกว่าความรู้ที่ผิดๆ เวลานั้นลูกรู้จักพ่อ พ่อของทั้งหมดคือหนึ่งเดียว ท่านมาและทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ลูกเป็นผู้ช่วยของพ่อ ลูกกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์และแล้วก็จะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ที่นั่นมีอาณาจักรที่สูงส่งบริสุทธิ์ ลูกกำลังศึกษาราชโยคะเพื่อโลกที่บริสุทธิ์ ท่านกลายเป็นครูของลูกและให้ความรู้ของวงจักรโลกแก่ลูกที่จะทำให้ลูกกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง และแล้วก็ป็นราชาชินีผู้ปกครองโลก ลูกต้องคงอยู่ในสภาพนี้ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องอดทนอย่างมาก ผู้เป็นแม่ถูกทุบตีอย่างมาก อุปสรรคมากมายถูกสร้างขึ้นในไฟฟูชาญนี้โดยปีศาจ ผู้ที่ไร้เดียงสา นั่นก็ถูกทำร้ายเพราะกิเลส ผู้คนของพรรคชาตินิยมนั้นถูกจับเข้าคุกในขณะที่ลูกถูกจำคุกในพันธะของคัมภีร์และจาราชนธาลา ลูกต้องอดทนเล็กน้อย ในบรรดาผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์ส่วนใหญ่คือลูกๆ (ผู้เป็นแม่) ใช่ ถ้าหากผู้ชายบางคนอ่อนแอพวกเขาก็ต้องอดทนต่อภรรยาของพวกเขา ในความเป็นจริงผู้คนของบาร์ตมีกฎของการเข้าสู่สภาพปลดเกษียณหลังจากอายุ 60 ปี พวกเขาละทิ้งการครองเรือนของพวกเขาและให้กุญแจแก่ลูกๆ ของพวกเขาเพื่อดูแลทุกสิ่ง ลูกๆ ที่มีค่าดูแลทุกสิ่งอย่างดีมาก พ่อของพวกเขาดูแลรับใช้และเลี้ยงดูพวกเขาให้เติบโตและดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของลูกๆ ที่จะดูแลพ่อของพวกเขา พวกเขาจะพูดว่า: พ่อสามารถไปยังหุมนุมศักดิ์สิทธิ์ของพ่อและเราจะดูแลทุกสิ่ง ทุกวันนี้แม้กระทั่งลูกๆ ของพวกเขาก็กลายเป็นศัตรู การต่อสู้ของลูกๆ เป็นไปกับมายา, ราวัน ด้วยการทำตามคำสอนของคานธี, บาร์ตได้รับการปลดปล่อยจากชาวต่างชาติ มายาราวันได้ปกครองเหนือลูกถึง 2500 ปี มายานี้เข้มแข็งอย่างมาก ใช้เวลา 40-50 ปีที่พรรคชาตินิยมทำความเพียรพยายามเพื่อปลดปล่อยตนเอง ที่นี้ด้วยเช่นกัน ลูกได้รับชัยชนะด้วยการทำตามศรีมัท ราวันเป็นศัตรูที่เก่าแก่ที่สุดและยิ่งใหญ่ที่สุดของลูก มายา ศัตรูของลูกยิงลูก ระเบิดที่ใหญ่โตที่สุดคือตัณหาโรค ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังมายาอย่างมาก บาบาพูดว่ายิ่งลูกจดจำพ่อมากเพียงไร องค์ของปรอทแห่งความสุขจะสูงขึ้นมากตามนั้น ลูกรู้ว่าลูกกลายเป็นลูกๆ ของพระเจ้าและกำลังก่อตั้งอาณาจักรของอำนาจในการปกครองตนเองถึง 21 ชาติเกิดด้วยการทำตามศรีมัท ผู้คนของพรรคชาตินิยมประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองตนเองเป็นเวลาชั่วคราวเท่านั้น นั่นไม่ใช่อำนาจในการปกครอง, นั่นมันเป็นปัญหามากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามลูกเข้าใจว่าอาณาจักรที่พวกเขาได้รับเป็นเหมือนกับภาพลวงตา พรรคชาตินิยมถูกสร้างขึ้นมาอย่างไรไม่ได้กล่าวไว้ในกิตะหรือภักวัท เวลานั้นลูกเข้าใจว่าพวกเขาไม่ได้รับสิ่งใด อย่างมากที่สุด, พวกเขาอาจจะเป็นส.ส.และนั่นก็อาจเป็นเพียงช่วงเวลาสั้นๆ เท่านั้น เวลานั้นทุกคนไม่มีความสุข เรากำลังก่อตั้งสวรรค์ ชัยชนะของลูกถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ลูกกำลังศึกษาราชโยคะ ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ บาบากล่าวว่า: ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์หรือจันทรราชวงศ์? ลูกพูดว่า: เรากำลังทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ ผู้ที่พูดคำว่า “มามาและبابา” นั้นจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของ สุริยวงศ์อย่างแน่นอน สิ่งนี้รู้ได้ว่าเป็นการทำตามแม่และพ่อ แม่และพ่อกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีแห่งสุริยวงศ์ ทุกคนมีศรัทธา 100% ในสิ่งนี้ แม่และพ่อพูดกับลูกๆ ว่า: ลูกควรเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในบัลลังก์หัวใจ ทำความเพียรพยายามด้วยการทำตามแม่และพ่อ หากใครบางคนพูดคำพูดที่เป็นสิริมงคลก็มีคำกล่าวว่า: ขอให้มีดอกกุหลาบในปากของลูก ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ ที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์! จะมีพระราชวังมากมายที่ประดับประดาด้วยเพชรพลอย เป็นสถานภาพที่แสนจะสูงส่ง ลูกนั้นชนลูกเพียงคิดถึงสิ่งนั้น บาบากำลังทำให้เราแสนจะสูงส่ง! ก่อนหน้านั้นเราไม่รู้สิ่งใด เด็กชาวบ้านก็เป็นที่ยึดจำ แต่กฤษณะไม่ใช่เด็กชาวบ้าน ชาวบ้านมากมายได้มาที่นี่ ผู้ที่ยากจนนั้นมีโชคอย่างที่สุด หัวใจของผู้ที่มั่งคั่งนั้นห่อเหี่ยว พ่อพูดว่า: พ่อคือเจ้าของคนจน ลูกสามารถเห็นทั้งหมดที่มาเพื่อประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขา บอกใครก็ตามที่ลูกพบว่าเรากำลังรับใช้บาร์ตอยู่ในเวลาปัจจุบัน เรากำลังรับใช้บาร์ตด้วยจิตใจ ร่างกาย และทรัพย์สินสมบัติของเราเพื่อทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ และถ้าเจ้าหน้าที่สรรพากรมา เขาจะยกเว้นภาษีของลูกอย่างรวดเร็ว รัฐบาลนั้นเสียเงินทองไปโดยไร้ประโยชน์อย่างมากมาย เงินทองของลูกทำให้บาร์ตนั้นรุ่งเรืองอย่างมาก มีความแตกต่างอย่างมากมาย อธิบายสิ่งนี้แก่ผู้อื่นเพื่อที่หัวใจของพวกเขาจะเริ่มคงหมุ่น: โอ้โห ท่านกำลังทำงานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่ของบาร์ต

ทำงานรับใช้เช่นนั้น กลับมาอ่อนหวานอย่างมาก อยู่อย่างจริงแท้กับเจ้าที่แท้จริงและจดจำเจ้าที่แท้จริงด้วยเช่นกัน หากต้องการกลายเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะและแล้วจึงฝึกฝนที่จะจดจำพ่อที่แท้จริงอยู่เสมอ ด้วยการคงอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกจะมีประสบการณ์ของความสุข ไม่มีใครอื่นที่จะได้รับการขจัดความทุกข์ทรมานของตน มีโรคภัยอย่างหนึ่งอย่างใดเสมอ ที่นั่นไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นกับลูก พ่อได้ทำธรรมชาติบำบัดเช่นนั้นที่ลูกจะไม่วันมีโรคภัย ลูกกลับมาเป็นอิสระจากโรคภัยถึง 21 ชนิดเกิด ดังนั้นลูกควรจะรักษาความซาบซึ้งเช่นนั้นไว้ อธิบายความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ฆราวาสทำและสิ่งพินดาवासทำ บาปุจีทำอะไรและบาปุจีที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ทำอะไร พ่อปลดปล่อยลูกจากโซ่ตรวนของราวัน ด้วยการจดจำพ่อนั้น บาปของลูกจะถูกเผาไป ท่านคือพ่อ ครู และสัจกูรู มีภาระของบาปของหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูก มีวิธีการเดียวเท่านั้นที่จะกลับมาบริสุทธิ์ น้ำของแม่น้ำคงคาไม่สามารถชำระใครให้บริสุทธิ์ได้ เป็นการจดจำระลึกถึงพ่อนี้ที่ทำให้ลูกบริสุทธิ์ ไม่ใช่ว่าลูกต้องนั่งในสมาธิที่ไหนก็ตาม ใช่ เป็นสิ่งดีที่จะนั่งลง ลูกสามารถนั่งพร้อมกับคำจูนกันและกันอย่างไรก็ตาม บาบัพูตว่า: ไม่ว่าลูกจะนั่งอย่างไร ลูกก็สามารถจดจำพ่อในขณะที่เดินเหินไปมาและทำทุกสิ่ง ในโรงเรียนนั้น อย่างแน่นอนที่นักเรียนจดจำครูที่สอนพวกเขา ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกๆว่าบาบากำลังสอนลูก ไม่มีใครที่ไม่จดจำพ่อหรือครูของเขา ลูกรู้ว่าลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นลูกต้องจดจำสัจกูรู ลูกถ่ายทอดสิ่งที่แสนอัศจรรย์เกี่ยวกับว่าพ่อของเราเป็นครูและสัจกูรูอย่างไร ท่านเป็นพ่อที่แท้จริง เป็นครูที่แท้จริง และเป็นสัจกูรูที่แท้จริง เป็นความเป็นมิตรแห่งสัจจะที่พาลูกข้ามฟาก นั่นคือท่านพาลูกไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ทุกคนจะกลับบ้านจากโลกเก่านี้แล้วลูกจะมาและปกครองในโลกใหม่ นี่คือการแข่งของลูก นี่คือการแข่งมาที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกทั้งหมดพูดว่าลูกต้องการไปถึงที่นั่นก่อน ดังนั้นลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึง มีการบอกให้นักเรียนวิ่ง มากเพียงไรก็ตามที่ลูกเพียรพยายาม ลูกจะถูกร้อยเข้าไปในลูกประคำแห่งชัยชนะตามนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนานเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากส่วนลึกภายในหัวใจของแม่ พ่อ บัพาดา ลูกกลายเป็นผู้ที่น่ารักอย่างมาก เราเคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา แล้วเรา ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ก็ได้สูญเสีย 2 องค์และกลายเป็นนักรบแห่งจันทราราศ์ และแล้วเรากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาในวงศ์พ่อค้าและในที่สุดก็เป็นวงศ์ศูทร เวลานี้ จากการเป็นผู้กราบไหว้บูชา เรากำลังจะกลับมาามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอีกครั้งด้วยการทำตามศรั้มห์ ดวงวัจจรีในสติปัญญาของลูก อัจชะ พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะทำให้บาร์ตันนั้นรุ่งเรือง จงใช้จิตใจ ร่างกาย และทรัพย์สินสมบัติของลูกอย่างมีค่า กลับมาอ่อนหวานอย่างมากๆ และทำงานรับใช้ ในการที่จะก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ ให้อยู่อย่างมีสัจจะ
2. ในการที่จะถูกร้อยเข้าไปในลูกประคำแห่งชัยชนะ ให้วิ่งแข่งไปข้างหน้าในการแข่งขันของการจดจำระลึกถึง ขณะที่เดินเหิน เคลื่อนไหวไปมาและกำลังทำทุกสิ่ง ให้จดจำพ่อ ครู และสัจกูรู

พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ของทาปาเซียและได้รับความสำเร็จในงานรับใช้โดยการช่วยเหลือด้วยการสละละทิ้งและทาปาเซียของลูก
ผู้รับใช้หมายถึงภาพลักษณ์ของการสละละทิ้งและทาปาเซีย ด้วยการช่วยเหลือของทั้งการสละละทิ้งและทาปาเซีย ลูกจะมีความสำเร็จในงานรับใช้อย่างสม่าเสมอ ทาปาเซียหมายถึงการเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น แม้แต่มีทาปาเซียน้อยอย่างสม่าเสมอและสถานที่ทำงานรับใช้ของลูกจะกลายเป็นสถานที่แห่งทาปาเซีย (ทาปาเซีย-กุนด์ Tapasya-kund) สร้างทาปาเซียกุนด์เช่นนั้นที่แมลงเฝ้าไปที่นั่นโดยอัตโนมัติ โดยการรับใช้ด้วยจิตใจของลูก ดวงวิญญาณที่มีพลังจะถูกเปิดเผย เวลานี้ เปลี่ยนแปลงผืนดินนี้ด้วยพลังของจิตใจของลูก นี่คือการสำหรับการขยายตัว

คติพจน์: ด้วยพลังของความถ่อมตนและความอดกลั้น จงดပ်ไฟแห่งความโกรธลง

*** โอม ขานติ ***

เพิ่มอีกสองขั้นตอนของฟอบราห์มา คือ เชื้อฟังในการทำตามคำสั่งทุกประการและมีความซื่อสัตย์สวามิภักดิ์

วันนี้บัพดาตากำลังมองดูลูกๆ ที่รักและให้ความร่วมมือทุกคน ลูกที่มีพลังและหัดเทียมในทุกหนแห่ง ลูกทุกคนมีความรัก แต่พวกเขามีพลังตามความสามารถของพวกเขา ลูกที่มีความรักได้รับความรักและความร่วมมือหลายล้านเท่าเพื่อเป็นการตอบแทนความรักของพวกเขา ลูกที่มีพลังและหัดเทียมจะได้รับผลตอบแทนของการเป็นผู้ที่ได้รับชัยชนะอย่างสม่ำเสมอและง่ายดาย แน่นอนว่าทุกคนได้รับสิ่งนี้ แต่เนื่องจากลูกที่มีความรักมีพลังตามความสามารถของพวกเขาเท่านั้น พวกเขาจึงไม่สามารถสัมผัสกับชัยชนะได้อย่างง่ายดายและสม่ำเสมอ บางครั้งก็ง่ายและบางครั้งก็ยาก บัพดาตาให้ความร่วมมือกับลูกที่มีความรักในการทำงานหนักของพวกเขากลับมายาตาย เพราะลูกที่มีความรักก็ให้ความร่วมมือเช่นกัน ดังนั้นเพื่อเป็นการตอบแทนความร่วมมือของพวกเขา บัพดาตาก็ให้ความร่วมมือกับเขาเช่นกัน อย่างไรก็ตามแม้ว่าพวกเขาจะได้รับความร่วมมือ เนื่องจากโยคะของพวกเขาไม่ถูกต้อง พวกเขาจึงไม่มีประสบการณ์ของการบรรลุผลใดๆ ได้ ด้วยการมีโยคะเท่านั้นที่จะทำให้ลูกได้สัมผัสกับความร่วมมือ และเนื่องจากลูกที่มีพลังและลูกที่หัดเทียมนั้นจะโยคถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ พวกเขาจึงได้รับชัยชนะอย่างง่ายดายจากการได้สัมผัสกับความร่วมมือ อย่างไรก็ตามฟอริกูกทั้งสองประเภท ลูกทั้งหมดมีความรักและความปรารถนาอันบริสุทธิ์ที่จะได้รับชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ แต่เนื่องจากพวกเขาขาดพลัง พวกเขาจึงไม่สามารถที่จะใช้พลังทั้งหมดในเวลาที่ต้องการได้ ฟอให้สิทธิ์แก่ลูกทุกคนในทุกพลังอย่างเป็นสิทธิ์ในมรดก บัพดาตาไม่ได้แยกความแตกต่างเมื่อเป็นเรื่องของการให้สิทธิ์ ท่านทำให้ทุกคนเป็นผู้ที่มีสิทธิ์อย่างสมบูรณ์ แต่ลูกๆ ตามลำดับกันไปในการได้รับสิทธิ์เหล่านี้ บาบามาให้การตีหรือการสอนพิเศษแยกต่างหากแก่ใครหรือไม่? ท่านไม่ได้ทำเช่นนั้น การศึกษาเล่าเรียนนั้นเหมือนกันสำหรับทุกคน การหล่อเลี้ยงที่ทุกคนได้รับนั้นก็เหมือนกัน พันดาวาสได้รับการหล่อเลี้ยงที่แตกต่างจากที่ซัคตีได้รับหรือไม่? การศึกษาและการหล่อเลี้ยงที่ทุกคนได้รับนั้นเหมือนกัน แต่ก็มีแตกต่างกันอย่างมากระหว่างการรับสิ่งนี้กับผลลัพธ์ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างเพชรพลอยทั้งแปดกับ 16,108 ใช่หรือไม่? ทำไมมีความแตกต่าง? มีความแตกต่างระหว่างการซึมซับการศึกษาเล่าเรียน การหล่อเลี้ยงและพร และการใช้สิ่งเหล่านั้นในทางปฏิบัติ ลูกบางคนซึมซับสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดไว้ แต่พวกเขาไม่รู้วิธีที่จะใช้สิ่งเหล่านั้นในเวลาที่ต้องการ พวกเขาเปี่ยมล้นไปด้วยสิ่งเหล่านั้นในทางสติปัญญา แต่มีความแตกต่างเมื่อนำสิ่งเหล่านั้นไปใช้ในทางปฏิบัติ

ฟอบราห์มากลายเป็นอันดับหนึ่งได้อย่างไร? ลูกได้รับการบอกก่อนหน้านี้นี้เกี่ยวกับสองขั้นตอนของท่าน ขั้นที่สามคือ ท่านเชื้อฟังคำสั่งของพ่อ ครู และสวดอวยอย่างสม่ำเสมอ ท่านพูดว่า “yes my lord (ขอรับท่าน)” กับทุกคำสั่ง ลูกได้เห็นวิธีที่ท่านนำคำสั่งของพ่อไปใช้ในทางปฏิบัติ-ให้เติมไปด้วยมรดกของสมบัติที่มีค่าทั้งหมดและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน—ท่านใช้สมบัติที่มีค่าแห่งความรู้ พลัง คุณธรรม และความสำคัญของเวลาที่สูงส่ง และสมบัติที่มีค่าของความจิตที่สูงส่ง ตั้งแต่วันแรกจนถึงวันสุดท้าย แม้กระทั่งในวันสุดท้ายท่านก็ยังใช้เวลาและความคิดของท่านเพื่อลูกๆ ท่านใช้สมบัติที่มีค่าทั้งหมดของความรู้ พลังของการจดจำระลึกถึง และการเป็นตัวของคุณมอดทนจนถึงวันสุดท้าย ท่านลิ้มแม้กระทั่งร่างกายของท่านเองและสาธิตให้เห็นถึงวิธีการใช้สิ่งเหล่านี้ในทางปฏิบัติสำหรับงานรับใช้ สิ่งนี้เรียกว่าเป็นลูกอันดับหนึ่งในการทำตามคำสั่งทั้งหมด คำสั่งพิเศษจากพ่อคือมีความหัดเทียมกับพ่อในการจดจำระลึกถึงและในงานรับใช้อยู่เสมอ ดังนั้นจากตอนเริ่มต้นจนถึงเวลาสุดท้าย ลูกได้เห็นคำสั่งทั้งสองที่ได้มีการทำตามในทางปฏิบัติ การทำตามคือสิ่งขับเคลื่อนของความรัก ดังนั้นตรวจสอบว่าลูกได้ใช้สมบัติที่มีค่าทั้งหมดตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงเวลานี้เพื่อตัวลูกเองและเพื่อนรับใช้ คำสั่งของพ่อคือลูกจะต้องไม่สูญเสียแม้แต่ลมหายใจเดียว ความคิดเดียว หรือวินาทีเดียว ดังนั้นลูกได้ทำตามคำสั่งนี้ในทางปฏิบัติตลอดทั้งวันหรือไม่? หรือบางครั้งลูกนำไปปฏิบัติและบางครั้งก็ไม่? ถ้าลูกเชื้อฟังในบางครั้งและไม่เชื้อฟังในบางครั้ง แล้วลูกจะเข้ามาอยู่ในรายชื่อใด? ถ้าบัพดาตาต้องทำรายชื่อของผู้ที่เชื้อฟัง ลูกจะอยู่ในรายชื่อใด? ลูกก็รู้ตัวเองใช่หรือไม่? ลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ เป็นนายของสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ดังนั้นหากปราศจากคำแนะนำสั่งสอนจากพ่อ ลูกจะไม่สามารถใช้แม้กระทั่งความคิดเดียวเพื่อสิ่งใดก็ตาม หรือลูกคิดว่าลูกเป็นลูกและเป็นนาย และดังนั้นลูกจึงสามารถใช้สิ่งนั้นได้ตามที่ลูกต้องการ แล้วสิ่งนี้สำคัญกับพ่ออย่างไรหรือ? พ่อได้ให้สิ่งเหล่านั้นแล้วทำไมท่านถึงต้องการบัญชีเกี่ยวกับสิ่งนั้นในเวลานี้? ไม่เลย อย่างไรก็ตามลูกก็บอกพ่อทุกวันว่า “ทุกสิ่งเป็นของท่าน ไม่ใช่ของฉัน” ลูกได้พูดสิ่งนี้ใช่ไหม? หรือบางครั้งเป็น “ของท่าน” และบางครั้งก็เป็น “ของฉัน”? เมื่อสิ่งนั้นเหมาะกับลูก มันก็เป็นของลูก มิฉะนั้นก็จะเป็นของพ่อ ลูกไม่ได้ฉลาดในลักษณะนี้ใช่ไหม? ลูกได้เห็นฟอบราห์มาแล้ว ท่านใช้เวลาพักของท่านสำหรับการไตร่ตรองและเก็บ

สิ่งนั้นไว้เพื่อลูกๆ ท่านแม่กระทั่งตื่นในเวลากลางคืนและให้พลังโยคะแก่ลูกๆ ลูกได้ยินเกี่ยวกับกิจกรรมเหล่านี้แล้วใช่ไหม? ลูกได้ยินเรื่องราวของบราห์มาแล้วใช่ไหม? ลูกทำตามพ่อหรือเพียงแค่อ่านฟังเท่านั้น? การได้ยินหมายถึงการทำ

ขั้นที่สาม: พูดเสมอว่า “yes my lord (ขอรับท่าน)” และพระเจ้าจะปรากฏตัวตลอดเวลา พ่อชี้ว่าไม่เคยแยกห่างจากพ่อบราห์มา ท่านจะคงอยู่ตลอดเวลาใช่ไหม? ลูกพูดว่า “บาบา” และพ่อพูดว่า “ลูกที่แสนหวาน” แล้วลูกเคยมีประสบการณ์ว่าท่านจะปรากฏตัวอยู่ในสภาพของจิตใจของลูกอยู่เสมอหรือไม่? ท่านพูดเสมอว่า “yes my lord (ขอรับท่าน)” สำหรับงานรับใช้ ไม่ว่าจะเป็นกลางวันหรือกลางคืน ทันทีที่ท่านได้รับคำแนะนำและแนวทางสำหรับงานรับใช้ท่านก็นำสิ่งนั้นไปปฏิบัติ ในการกระทำก็เช่นกัน ท่านพูดว่า “ฮาจี” อยู่เสมอ ท่านสอนบทเรียนของ “ฮาจี” ให้กับลูกใช่ไหม? แล้วลูกกำลังทำตามอะไร? บางครั้งลูกไม่ได้พูด “ฮาจี” และบางครั้ง “นาจี” ใช่ไหม? ดังนั้นแสดงให้เห็นข้อพิสูจน์ของความรักของลูกอย่าได้คิดว่าไม่มีใครอีกแล้วที่จะรักบาบาเท่ากับที่ลูกรัก “มองดูในหัวใจของฉัน ฉันจะแสดงให้เห็นให้ท่านเห็นอะไร? ฉันจะบอกอะไรแก่ท่าน?” ลูกๆ ร้องเพลงเช่นนั้น แต่ในเวลานี้จึงแสดงให้เห็นถึงข้อพิสูจน์ของสิ่งนั้น ข้อพิสูจน์คือการทำตามพ่อ ดังนั้นตรวจสอบสภาพของลูกในงานรับใช้และในกิจกรรมของลูก นั่นคือในสายใยและความสัมพันธ์ - การสร้างสายใยและความสัมพันธ์ให้มั่นคงก็เป็นกรรมเช่นกัน ว่าลูกจะทำตามพ่อในทั้งสามนั้นหรือไม่ คำสั่งทั้งหมดคงอยู่ในสติปัญญาของลูกเท่านั้นหรือลูกนำสิ่งเหล่านั้นไปสู่การปฏิบัติด้วยเช่นกันไหม? ผลลัพธ์ที่มองเห็นได้คือ ถ้ามี 100 สิ่งในสติปัญญาและในคำพูดของลูก ก็จะมี 50 สิ่งในการกระทำของลูก แล้วจะเรียกว่าลูกทำตามพ่อไหม? ผู้ที่ได้รับผลเพียงครั้งเดียวควรจะได้ใส่ไว้ในรายชื่อของผู้ที่ทำตามพ่อหรือไม่? ลูกคิดอย่างไร? ลูกเชื่อฟังหรือไม่? หรือลูกมีความสุขกับคะแนนเพียงครั้งเดียว? ลูกชอบความแตกต่างเล็กน้อยหรือไม่? ดูสิ ในตอนต้นลูกเคยทำลูกประคำเช่นกัน ลูกเคยทำรายชื่อของผู้ที่จะเข้าไปในยุคทองและผู้ที่จะเข้าไปอยู่ในยุคเงิน เราควรทำรายชื่อนั้นอีกครั้งไหม? หรือลูกจะกลายเป็นของยุคทองแดงด้วยการเห็นชื่อของลูกอยู่ในรายชื่อของยุคเงิน?

แน่นอนว่าพ่อกำลังเตือนลูกเกี่ยวกับเวลา และวัตถุธาตุทั้งหลายก็เตือนลูกเช่นกัน วัตถุธาตุเองก็ยังทำลายลูกด้วย และดังนั้นตามเวลาลูกจะเตือนผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกบอกทุกคนในการบรรยายของลูกว่าเวลานั้นได้มาถึงแล้ว เวลานั้นมาถึงแล้ว ลูกบอกสิ่งนี้กับตนเองด้วยหรือลูกบอกแก่คนอื่นเท่านั้น? เป็นสิ่งง่ายที่จะบอกคนอื่นใช่ไหม? ดังนั้นเวลานี้ให้หน้าการทำท่ายนี้เข้าไปสู่สำนักของลูกเพื่อตัวลูกเอง ความเร็วของความพยายามของลูกตามเวลาคืออะไร? บัพดาจารย์สักขบชั้นเกี่ยวกับสิ่งหนึ่ง ลูกรู้ไหมว่าท่านขบชั้นเรื่องอะไร? ลูกส่วนใหญ่ทำสิ่งนี้ในบางครั้ง ในด้านหนึ่งลูกคิดว่าตามเวลาลูกควรจะมีสมาธิและความจริงจังในความพยายามของลูก แต่ลูกคิดถึงสิ่งนี้เพียงหนึ่งวินาที และในวินาทีต่อมา เมื่อมามีอิทธิพลต่อลูก ลูกก็คิดว่าทั้งหมดนี้ถึงอย่างไรก็ยังคงดำเนินต่อไปตลอดเวลา ที่สิ่งนี้ได้ดำเนินต่อเนื่องมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลากับมหาชาติด้วยเช่นกัน แล้วบัพดาจารย์ทำอะไรได้? ท่านจะไม่โกรธใช่ไหม? ท่านก็จะยึดเท่านั้น เหตุผลหลักสำหรับสิ่งนี้คือบางครั้งความพยายามนั้นทำได้ง่ายดายมาก มันถูกทำให้ง่ายดาย ลูกไม่ได้ง่ายดายในธรรมชาติของลูก ธรรมชาติของลูกนั้นเข้มงวดมาก แต่ลูกก็คงอยู่อย่างง่ายดายในความพยายามของลูก แล้วลูกคิดว่า: นี่คือโยคะที่ง่ายดายใช่ไหม? อย่างไรก็ตามการอยู่อย่างง่าย (หละหลวม) ในชีวิตของลูกและความเพียรพยายามของลูกนั้นไม่เรียกว่าโยคะที่ง่ายดาย พลังจะหลอมรวมได้เมื่อลูกคงอยู่อย่างง่ายดาย พลังเหล่านั้นไม่ได้ปรากฏออกมา ลูกทั้งหมดควรจดจำระลึกถึงตอนเริ่มต้นของชีวิตบราห์มินของลูก ความพยายามของลูกในตอนนั้นเป็นอย่างไร? เป็นความพยายามที่ง่ายดายหรือลูกต้องใส่ใจกับความพยายาม? เป็นไปด้วยความใส่ใจและด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้น เวลานั้นลูกได้รับหมอนดันลอปและเครื่องนอนแห่งความไม่ระมัดระวัง สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ได้ทำให้ลูกเป็นผู้ที่ชอบการพักผ่อนและความสะดวกสบายอย่างมาก ดังนั้นตรวจสอบตนเองในความเพียรพยายาม งานรับใช้ และความจริงจังและความกระตือรือร้นของลูกในช่วงแรกๆ ลูกเป็นผู้ที่รักการพักผ่อนและความสะดวกสบายหรือไม่? (ไม่) อย่างไรก็ตามลูกเป็นเช่นนั้นเล็กน้อยในเวลานี้หรือไม่? สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นไปสำหรับงานรับใช้ มันไม่ได้เป็นไปเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่รักการพักผ่อนและความสะดวกสบาย ดังนั้นเวลานี้จึงนำหมอนดันลอปและเครื่องนอนออกไป กลายเป็นราชา (พัทรานา) และราชินี (พัทรานี) ของพื้น แม้ว่าลูกจะนอนบนเตียง ให้สภาพของลูกเป็นเช่นราชาแห่งพื้น ดูสิในตอนแรกเริ่มพวกเขาไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกใดๆ แต่ความเพียรพยายามทางจิตของพวกเขาสูงขึ้นสูงส่งมาก เป็นความเพียรพยายามทางจิตของตอนเริ่มต้นที่ทำให้เกิดการขยายตัวนี้ ดังนั้นอย่าได้ซ่อนเมล็ดแห่งความเพียรพยายามทางจิตท่ามกลางการขยายตัว เมื่อการขยายตัวเกิดขึ้น เมล็ดจะถูกซ่อนไว้ และดังนั้นความเพียรพยายามทางจิตคือเมล็ด และสิ่งอำนวยความสะดวกคือการขยายตัว ดังนั้นอย่าปล่อยให้เมล็ดของความเพียรพยายามทางจิตถูกซ่อนเร้น เวลานั้นจึงเปิดเผยเมล็ดอีกครั้ง

บรรดาได้ให้งานลูกทำในฤดูกาลนี้ แต่ลูกไม่ได้ทำ ลูกจำได้ไหมว่าลูกได้รับงานอะไร? หรือว่ามันอยู่ในสมุดโน้ตของลูก? ลูกได้รับงานของการพูดคุยกับตนเองและกับผู้อื่น - “ทัศนคติของการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัด” และการเปิดเผยเมล็ดของความเพียรพยายามทางจิตในทางปฏิบัติ แล้วลูกทำสิ่งนี้หรือไม่? หรือลูกแค่มีการอภิปรายกันเพียงวันเดียว? ลูกมีการประชุมเชิงปฏิบัติการ (workshop) แต่มันก็ไม่ได้ถูกนำไปใช้ ดังนั้นตามเวลาในปัจจุบัน เวลานี้จึงสร้างทัศนคติของการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัดสำหรับงานรับใช้ของลูกและตารางเวลาของศูนย์ของลูก ในปัจจุบันตารางเวลาที่สะดวกสบายอย่างยิ่งได้มีการปะปนกัน ความไม่ระมัดระวังนี้ทำให้ลูกมีข้ออ้างแม้กระทั่งเรื่องความเจ็บป่วยเล็กน้อยของร่างกาย ก่อนหน้านั้นเมื่อลูกเคยเจ็บป่วย ความกระตือรือร้นในงานรับใช้ของลูกทำให้ความเจ็บป่วยนั้นหลอมรวมกัน เมื่อลูกทำงานรับใช้ที่ลูกรัก ลูกจดจำความเจ็บป่วยของลูกในเวลานั้นหรือไม่? ถ้าซิสเตอร์ผู้ที่รับผิดชอบบอกลูกว่าสุขภาพของลูกไม่โอเคและลูกควรปล่อยให้คนอื่นทำ ลูกจะยอมไหม? ในเวลานั้นใช้และการปวดหัวของลูกไปไหน? อย่างไรก็ตามจะเกิดอะไรขึ้นเมื่อลูกต้องทำงานรับใช้บางอย่างที่ลูกไม่ชอบ? ลูกจะปวดท้องหรือปวดหัว ถ้าลูกมีไข้ ครูของลูกจะบอกให้ใช้เทอร์โมมิเตอร์ (ปรอทวัดไข้หรือเครื่องวัดอุณหภูมิ) แต่ไม่มีเทอร์โมมิเตอร์สำหรับการปวดหัวหรือปวดท้อง มันคงจะเป็นอารมณ์ของลูกที่ไม่ถูกต้องและลูกก็อาจจะบอกว่าลูกปวดท้อง นี่เป็นข้อแก้ตัวของความไม่ระมัดระวัง ทัศนคติของการวางแผนที่มีขีดจำกัดได้หลอมรวมกันและทำให้การแก้ตัวนั้นปรากฏขึ้นมา

ดังนั้นบรรดาจึงเห็นว่าลูกทั้งหมดมาที่มฐันด้วยความรักมากมาย ลูกได้แสดงความรักของลูกแล้ว และดังนั้นขอแสดงความยินดีสำหรับสิ่งนั้น! บรรดาที่มีความพอใจที่ได้เห็นความสุขของลูกๆ เช่นกัน แต่ลูกต้องทำอะไรในอนาคต? ลูกเพียงแค่ออกไปถึงมฐันหรือลูกต้องไปถึงรูปเทวดานางฟ้าในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนเพื่อที่จะแสดงข้อพิสูจน์ของความรักของลูก? ลูกจะต้องทำอะไร? ขอแสดงความยินดีที่ได้มาถึงมฐัน แต่เมื่อไหร่ที่ลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้าและไปถึงอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน? ในขณะที่ลูกเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาให้ทุกคนเห็นลูกเป็นเทวดานางฟ้าเท่านั้น ให้คำพูดกิจกรรม และการใช้ชีวิตของลูกเป็นเช่นเทวดานางฟ้า การเป็นเทวดานางฟ้าหมายถึงการเป็นแสงที่เบาสบาย (double light) ดังนั้นอย่าได้เบา (หละหลวม) ในตารางเวลาของลูก แต่งเบาในสายใย ความสัมพันธ์ และสภาพของลูก ดังนั้นลูกรู้วิธีที่จะเบาสบายหรือไม่ หรือมีภาระบางอย่างถึงลูกอยู่? บรรดาต้องการเห็นข้อพิสูจน์ของความรัก เมื่อลูกให้ข้อพิสูจน์ของความรัก ลูกไม่จำเป็นต้องตบมือ แต่อาจจะตบมือ: ว่า ดวงวิญญาณที่มีชัยชนะ! ว่า! วัตถุประสงค์ก็จะตบมือเช่นกัน ดังนั้นในเวลานี้จึงนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงบางอย่าง

เวลานี้พร้อมกับการมีความรักก็ทำตนเองให้มีพลัง เวลานี้จึงกลายเป็นรูปของพลังในแง่ของการเปลี่ยนแปลงตนเอง อย่าได้ไม่ระมัดระวังด้วยการคิดว่าลูกเป็นโยคีที่ง่ายดาย บรรดาเห็นว่าในทั้งสี่ทิศทาง - ความไม่ระมัดระวังมากมายได้พัฒนาขึ้นมา ไม่ว่าจะเป็นกับตัวลูกเอง กับงานรับใช้ หรือกับสายใยและความสัมพันธ์ อย่าได้คิดว่าจะทำ อย่าลอกเลียนแบบกันและกัน จงลอกเลียนแบบพ่อ ลูกได้พัฒนายิสัยในการมองดูผู้อื่นเป็นอย่างมาก ลูกกลับมาไม่ระมัดระวังในการตรวจสอบตนเอง บรรดาเคยบอกลูกว่าสายตาสั้นของลูกนั้นมีพลังมากขึ้น และสายตายาวของลูกก็กลับมาอ่อนกำลังลง แล้วลูกจะทำอะไรในตอนนี้? ลูกจะให้อะไรอย่างเป็นผลของฤดูกาล? หรือจะเป็นผลของการแค่มารประชุมหรือพบปะ มาเฉลิมฉลองการพบปะ และรับฟังมุขลิตเท่านั้น? ลูกจะให้อะไรอย่างเป็นผล? มีผลสำหรับทุกฤดูกาล แล้วลูกจะออฟเฟอร์อะไรให้บรรดาเป็นโบบัสำหรับผลของฤดูกาล? เมื่อลูกออฟเฟอร์โบบั ก็มีผลไม่ด้วยใช่หรือไม่? ลูกสามารถได้รับผลไม่นั้นในตลาด นั่นไม่ใช่เรื่องใหญ่ ลูกจะออฟเฟอร์อะไรให้กับบาบาอย่างเป็นโบบัหรือให้อย่างเป็นของขวัญเป็นผลของฤดูกาลนี้? ลูกจะออฟเฟอร์สิ่งนี้หรือลูกเห็นว่ามันยาก? เราจะมาดูกันว่าโบบัอันดับหนึ่งมาจากไหน สิ่งที่เกิดขึ้นคือลูกให้คำมั่นสัญญาที่ดีมากก่อนที่จะไป ลูกไม่เคยพูดว่าไม่ ลูกพูดว่าใช่เสมอ ในเวลานั้นลูกทำให้บาบาพอใจ แล้วลูกจะทำอะไรในตอนนี้? ลูกผู้เป็นครูจะออฟเฟอร์โบบัอันดับหนึ่งใช่ไหม? บาบาจะเห็นโบบัจากทุกศูนย์ ลูกผู้ที่อาศัยอยู่ในบ้านก็ออฟเฟอร์โบบัด้วยเช่นกันใช่หรือไม่? หรือลูกแค่รับประทานสิ่งนั้นเอง? ลูกออฟเฟอร์โบบัใช่ไหม? อย่าคิดว่าเป็นหน้าที่ของผู้ที่อาศัยอยู่ในศูนย์เท่านั้น เป็นหน้าที่ของทุกคน ดังนั้นลูกต้องนำขั้นตอนของการเชื่อฟังไปปฏิบัติและทำตามทุกคำสั่ง

ขั้นที่สี่คือการมีความซื่อสัตย์และสวามิภักดิ์ อย่าได้ไม่ซื่อสัตย์และสวามิภักดิ์ต่อพ่อในจิตใจ สติปัญญา หรือแม้กระทั่งในความคิดของลูก การมีความซื่อสัตย์และสวามิภักดิ์หมายถึงการเป็นของพ่อผู้เดียวตลอดไปและไม่ใช้ของผู้อื่น อย่าได้ปล่อยให้ร่างกาย ความสัมพันธ์ทางร่างกาย ความสะดวกสบายทางวัตถุของร่างกาย หรือผู้มีชีวิตใดดึงดูดลูก - แม้กระทั่งในความคิดของลูก สำหรับสามีและภรรยาที่มีความซื่อสัตย์และสวามิภักดิ์ต่อกัน พวกเขาจะไม่จดจำใครเลยแม้แต่ใน

ความฝัน มิฉะนั้นก็จะไม่กล่าวได้ว่าพวกเขามีความซื่อสัตย์ ดังนั้นลูกเห็นพ่อบราห์มาแล้ว ท่านไม่เคยคิดถึงใครเลย พ่อผู้เดียวคือทุกสิ่ง สิ่งนี้เรียกว่าความสัตย์ซื่อและสวามิภักดิ์ หากมีแรงดึงดูดแม้กระทั่งสิ่งของที่เป็นวัตถุ หากมีแรงดึงดูดต่อสิ่งอำนวยความสะดวกบางอย่างแล้ว ความพยายามทางจิตวิญญาณและศรัทธาของลูกก็จะพังทลาย และสิ่งที่เสียหายก็ไม่สามารถกลับมาสมบูรณ์และควรค่าแก่การกราบไหว้บูชา ดังนั้นตรวจสอบดูว่าไม่มีสิ่งดึงดูดประเภทใดที่ทำให้ลูกไม่ซื่อสัตย์และสวามิภักดิ์แม้กระทั่งในความคิดของลูก หากมีการดึงดูดเข้าหาใครแม้แต่หนึ่ง หากมีภาวะจำยอมส่วนตัวกับใครแม้เพียงน้อยนิด - ไม่ว่าจะเป็นคุณธรรม งานรับใช้ หรือชั้นสการที่ดีของใครบางคน หากลูกประทับใจในสิ่งนี้เพียงเล็กน้อย ลูกจะไม่ถูกกล่าวว่าเป็นผู้ที่ซื่อสัตย์และสวามิภักดิ์ หากลูกถูกดึงดูดไปที่คุณสมบัติพิเศษของใครหรือคุณสมบัติพิเศษที่ไม่มีขีดจำกัดของใคร นั่นก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ถ้าลูกถูกดึงดูดโดยเฉพาะอย่างยิ่งไปยังบุคคลหรือความสะดวกสบายทางวัตถุแล้ว ชื่อของลูกจะถูกลบออกไปจากรายชื่อของผู้ที่ซื่อสัตย์และสวามิภักดิ์ ตรวจสอบดูว่าลูกไม่ใช่รูปเคารพที่มีความเสียหาย ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาหรือไม่? ลูกไม่มีความผูกพันยึดมั่นหรือมีแรงดึงดูดพิเศษใดๆใช่ไหม? อย่าให้มีแรงดึงดูดแม้แต่หนึ่งแม้กระทั่งในความคิดของลูก นับประสาอะไรกับคำพูดและการกระทำของลูก หากมีการดึงดูดแม้เพียงน้อยนิดในความคิดของลูก ลูกจะเข้ามาอยู่ในรายชื่อของผู้ที่มีข้อบกพร่อง ลูกรู้วิธีที่จะตรวจสอบใช่ไหม? อัจชะ

ถึงผู้ที่อยู่ทั้งสี่ทิศที่พิสูจน์ความรักของพวกเขา ถึงผู้ที่นำทุกคำสอนมาใช้ในความคิด คำพูด และการกระทำของพวกเขา ถึงผู้ที่ทำตนเรียบง่ายและเป็นตัวอย่างเช่นเดียวกับพ่อ ถึงผู้ที่วางทุกอย่างก้าวตามรอยเท้าของพ่อบราห์มา ถึงลูกๆที่มีพลังทุกคนที่มีความมุ่งมั่นที่จะกลายเป็นเหมือนพ่อ ด้วยความรัก ความทรงจำระลึกถึง และนมัสตจากบัพดา

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เพียรพยายามอย่างง่ายดาย และเล่นบทบาทเป็นอีโร(นักแสดงเอก)โดยมีสภาพของผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง

สภาพของผู้สังเกตการณ์ที่ละวางช่วยให้ลูกเล่นบทบาทอีโรในละครได้ หากลูกไม่ละวาง ลูกจะไม่สามารถเล่นบทบาทอีโรได้ การเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางหมายถึงการละวางจากร่างกายของลูก และสำหรับดวงวิญญาณที่จะมีความมั่นคงในสภาพของเป็นนายของร่างกาย เป็นผู้สังเกตการณ์แม้แต่กับร่างกายของลูก จงเป็นนายของมัน "นั่นเป็นดวงวิญญาณที่ทำให้ร่างกายนี้แสดงการกระทำ" สภาพของผู้สังเกตการณ์ที่ละวางเช่นนี้ช่วยให้ลูกได้สัมผัสกับความพยายามที่ง่ายดาย เพราะจะไม่มีอุปสรรคหรือความยากลำบากในสภาพนี้ นี่คือการฝึกฝนหลัก ด้วยการฝึกฝนนี้ ลูกจะได้รับชัยชนะในเวลาสุดท้าย

คติพจน์: ถ้าลูกต้องการเป็นเทวดานางฟ้า จงสร้างความสัมพันธ์ทั้งหมดของลูกกับพระเจ้าผู้เดียว

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน สร้างสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ เพื่อทำงานรับใช้ ทำให้งานรับใช้ขยายตัว วิธีที่จะได้รับความสำเร็จในสนามของงานรับใช้คือการให้ผู้เป็นแม่อยู่ข้างหน้า
- คำถาม:** คำถาม: ลูกควรจะพูดด้วยมารยาทแบบใด เพื่อที่จะพิสูจน์คำพูดแห่งอำนาจได้
- คำตอบ:** 1. เมื่อใดก็ตามที่ลูกพูดกับผู้ใหญ่ จงพูดด้วยท่าทีที่สุภาพไม่ใช่รูปแบบที่สนิทสนม สิ่งนี้เป็นมารยาทด้วยเช่นกัน พูดด้วยอำนาจของลูก แต่แน่นอนจงให้ความเคารพ มารยาทเหล่านี้ยังถูกสอนในโรงเรียนด้วยเช่นกัน
2. ลูกไม่ควรจะพูดด้วยความหยิ่งยโส จงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอด้วยความซาบซึ้งในความรู้นี้ ใบหน้าที่สดชื่นแจ่มใสจะทำงานรับใช้อย่างมาก
- เพลง:** อะไรได้เกิดขึ้นกับผู้คนของทุกวันนี้

โอม ชานติ มีการอธิบายแก่ลูกๆที่สุดแสนหวานแล้วว่า ดวงวิญญาณมากมายกลายเป็นดวงวิญญาณบาป ลูกๆที่ดีร้องว่า บาปเพิ่มพูนขึ้นอย่างมาก มนุษย์กลับมาไม่บริสุทธิ์เพราะการทาบบาป ผู้คนจดจำท่านและพูดว่า โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาและทำให้ดวงวิญญาณบาปกลายเป็นดวงวิญญาณบุญด้วยเถิด นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้น จึงต้องมีโลกที่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน โลกที่ไร้ตัวตนไม่ถูกเรียกว่าโลกที่บริสุทธิ์ นั่นคือดินแดนแห่งความสงบ โลกที่บริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์นั้นสำหรับมนุษย์ ในโลกยุคเหล็ก พวกเขาไม่บริสุทธิ์และในโลกยุคทองพวกเขาก็บริสุทธิ์ พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์เท่านั้นที่ก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์ นักปราชญ์และบัณฑิตสร้างคัมภีร์ขึ้นมาและพวกเขาก็พูดว่าไวยาสเขียนคัมภีร์เหล่านั้น ชื่อของผู้ที่ได้พูดสิ่งนี้ควรถูกกล่าวถึงด้วยเช่นกัน ผู้คนไม่รู้ว่าคัมภีร์ถูกสร้างขึ้นเมื่อไหร่ ลูกๆรู้ว่าไม่มีคัมภีร์ในยุคทองและยุคเงิน ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาที่นั่น พ่อทำให้โลกมีชีวิตอยู่ด้วยความรู้ ลูกอยู่อย่างมีชีวิตด้วยความรู้ถึง 21 ชาติเกิด และแล้วมายาก็มาและทำให้ลูกไปเป็นชาคศพ นี่คือโลกของชาคศพ ที่ลูกเรียกว่าสุสาน(คาบิรสถาน) เวลานี้เป็นสุสานอย่างเต็มที่ สติปัญญาของลูกทุกคนควรทำงานกับสิ่งนี้ ในสงครามครั้งใหญ่สิ่งนั้นจะกลายเป็นสุสานอย่างเต็มที่ ไม่เป็นเช่นนั้นในสงครามอื่นๆ ในภคwatที่เขียนไว้ว่า ลูกทุกคนของมหาสมุทรแห่งความรู้ถูกฝังในสุสาน มายาทำให้ทุกคนนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาและเผาพวกเขา ทุกคนถูกฝังไว้ในสุสาน ในคัมภีร์กุรอันของชาวมุสลิมว่ายังกล่าวอ้างไว้ด้วยว่าทุกคนอยู่ในสุสาน เมื่อเป็นเวลาของการสะสาง อัลลาห์จะมาปลุกพวกเขา ท่านทำให้สุสานกลายเป็นดินแดนของเทวดานางฟ้า (ปารีสถาน) บาบอบอกลูกแล้วว่า ในวัดเบอร์ลาได้เขียนไว้ว่าเคลลีถูกทำให้กลายเป็นปารีสถาน ดังนั้น ท่านทำให้สุสานกลายเป็นดินแดนของเทวดานางฟ้าอย่างแน่นอน การทำลายล้างอย่างสิ้นซากไม่ได้เกิดขึ้น แต่ผู้คนจำนวนมากล้มตาย มีมนุษย์จำนวนเพียงเล็กน้อยในยุคทอง ที่นั่นมีเพียงศาสนาเทพดั้งเดิมอันเป็นนิรันดร์ สภาพของที่นั่นไม่ได้เป็นเหมือนกับที่บรรยายไว้ในเพลง ในสวรรค์ ไม่มีใครสร้างความทุกข์ให้แก่กัน ที่นั่นพวกเขาสร้างความทุกข์ให้กันอย่างมากมาย พวกเขาแม้กระทั่งฆ่ากัน บาบาได้รับข่าว เมื่อบางคนตกหลุมรักกับภรรยาของชายอื่น เขาฆ่าแม้กระทั่งภรรยาของตนด้วยการวางยาพิษเธอ โลกนี้ไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เอง จึงมีเพลงร้องว่า โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาด้วยเถิด! อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่ได้คิดว่า ตนเองเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ หากลูกบอกผู้คนว่า พวกเขาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาจะไม่พอใจ เวลาลูกรู้ว่าลูกก็เคยไม่บริสุทธิ์เช่นกัน พ่อกำลังชำระลูกให้บริสุทธิ์ เวลานั้น ลูกต้องบอกโลกว่า ชีพบาบาทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นกลับมาบริสุทธิ์ เวลานั้น ผู้เดียวที่ลูกฉลองวันเกิดให้ท่านได้มาแล้ว แต่เดิมแล้ว เคยมีกฎอยู่ว่า เมื่อสิ่งประดิษฐ์ใหม่ถูกสร้างขึ้นมา เขาจะแสดงให้เห็นแก่พระราชาก่อน พระราชาเคยรับสิ่งนั้นด้วยมือของท่าน เวลานั้น ไม่มีพระราชาราช แสดงสิ่งประดิษฐ์นี้แก่ทุกคน ลูกควรที่จะรวมตัวกันเพื่อผ่านลงมติ ให้ผู้คนจำนวนนับพันลงชื่อในคำร้องและมอบคำร้องนั้นให้กับรัฐบาล เพื่อที่จะเผยแพร่สิ่งประดิษฐ์สู่สาธารณชน จงแสดงสิ่งนั้นให้กับผู้มีอำนาจสูงสุด และแล้วผู้มีอำนาจก็จะจัดเตรียมการ ดังนั้น ลูกจึงควรทำเหมือนกันด้วยเช่นกัน จงอธิบายเกี่ยวกับผู้ที่วันเกิดของเขากำลังจะมาถึง หากลูกอธิบายในวันที่เป็นเทศกาลของบางคน และแล้วทุกคนก็จะเข้าใจและพูดว่า สิ่งนั้นดูเหมือนจะถูกต้องจริงๆ พ่อมาเมื่อห้าพันปีที่แล้ว บาร์ตซึ่งเคยสูงสุดเหนือสิ่งใดเป็นนกกกระจอกทองคำกลับมาแค่เพียงเปลือกหอยอย่างสิ้นเชิง พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้ทำให้บาร์ตกลายเป็นเพชร ท่านกำลังให้ความรู้นี้แก่ลูกๆผ่านบราห์มา ลูกสามารถอธิบายว่าจริงๆแล้ว มนุษย์ทุกคนคือบราห์มา กุมารและกุมารี นี่คือนามสกุล ศาสนาบราห์มินถูกสร้างผ่านบราห์มา และแล้วต้นไม้แห่งเผ่าพันธุ์มนุษย์ก็ประกอบด้วยเทพ นักรบ พ่อค้าและศูทร ลูกอธิบายเทศกาลเหล่านี้ได้อย่างดีมากๆ ดีพมาลา(เทศกาล

ของลูกประจำแห่งแสง) ไกลเข้ามาแล้ว ลูกรู้ว่า เวลานี้ มีความมืดมืดในทุกบ้าน เมื่อพระอาทิตย์แห่งความรู้ปรากฏขึ้น ความมืดของความไม่รู้ก็ถูกขับไล่ออกไป มีความมืดอย่างที่สุดโดยแท้จริง ไม่มีดวงวิญญาณใดรู้จักพ่อของตน แสงของทุกคนถูกจุดขึ้นมาด้วยการรู้จักพ่อ ท่านยังเป็นเปลวไฟด้วยเช่นกัน ลูกอธิบายได้อย่างดีมากในเทศกาลหลักๆเช่นนั้น ลูกยังอธิบายให้กับรัฐบาลด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกจะต้องก้าวหน้าต่อไปเป็นพิเศษ จงให้ผู้เป็นแม่อยู่ข้างหน้า ผู้ชายไม่ควรรู้สึกอายในเรื่องนี้ พ่ออธิบายวิธีที่จะปลุกผู้อื่นให้แก่ลูกๆ จงรวมตัวกันเพื่อลงนามในคำร้องแล้วอธิบายว่า จริงๆแล้ว แต่ละคนเป็นลูกของข้า ไม่ใช่ว่าทุกคนคือข้า พ่อคือผู้เดียวเท่านั้น ท่านคือผู้สร้าง ผู้เดียวที่ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ควรเขียนลงในบันทึกข้อความ แสดงสิ่งนั้นให้กับคนหลักผู้ที่อาวุโส ลูกปลุกมนุษย์ให้ตื่นขึ้นมา แต่พวกเขาเชื่อว่า มนุษย์จะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการลงอาบในแม่น้ำคงคา อย่างไรก็ตาม แม่น้ำคงคาไม่ใช่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือผู้เดียวที่ไ้ตัวตนเท่านั้น ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ที่ประพรมความรู้ ที่เหลือทั้งหมดนั้นเป็นศรัทธาที่มลาย เวลานี้ ลูกๆได้รับอำนาจ ในคัมภีร์เขียนไว้ว่ากุมาริถูกทำให้ยังธนู ลูกๆ ที่ดีมากสามารถทำงานนี้ได้ พวกเขาสามารถให้คำบรรยายได้ ในกองทัพมีความต่างลำดับกัน มารยาทมีความจำเป็นสำหรับการสนทนากับผู้อื่น เมื่อพูดกับผู้อาวุโส เราควรพูดด้วยรูปแบบที่สุภาพเสมอ (aap, aap=ท่าน ท่าน) อย่างไรก็ตาม แทนที่จะให้ความเคารพ แต่ลูกที่ได้รับการศึกษากลับใช้คำพูดที่แสดงความสนิทสนมคุ้นเคย (tu, tu = เธอ เธอ) มารยาทถูกซึมซับด้วยสติปัญญาแม้กระทั่งด้วยการศึกษาเล่าเรียน ครูก็ยังดีด้วยเช่นกันในที่ที่พวกเขาให้การศึกษาแก่ลูก และทำให้ลูกมีค่าควรแก่การได้รับสถานภาพ อุปนิสัยของบางคนยังถูกบันทึกไว้ในทะเบียนประวัติด้วยเช่นกัน ทุกวันนี้ ผู้คนไม่มีอุปนิสัยมากถึงเพียงนั้น โลกสกปรกอย่างสิ้นเชิง ลูกได้ยินจากเพลงว่า สภาพกลายเป็นเช่นไร ลูกรู้ว่าไม่มีประเทศอื่นใดสามารถเป็นเหมือนกับที่บาร์ตเคยเป็น บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ชั้นยาสีพูดว่า ทั้งหมดนี้เป็นจินตนาการของลูก พวกเขาจะรู้อะไรเกี่ยวกับสวรรค์ ใช่ ผู้ที่มีความสุขอย่างมากเมื่อได้เห็นสิ่งนี้ก็จะปรากฏตัวขึ้นมา รูปภาพเหล่านี้ดีมาก พวกเขาสร้างรูปปั้นที่ใหญ่โตของพินดาवास จริงๆแล้วพินดาवासไม่ได้ใหญ่โตเช่นนั้น พวกเขาสร้างราวันสูงถึง 100 ฟุต พวกเขาเพิ่มขนาดของราวันอยู่เรื่อยๆในแต่ละวัน ยุคของราวันกลายเป็นยุคเก่า ในเวลานี้ เวลานี้ราวันมีอายุ 2,500 ปี ลูกสามารถอธิบายได้อย่างดีมากในวันดาเซราว่า นี่คือการจักรของราวันที่ถูกเรียกว่าโลกของปีศาจ บางคนตีพิมพ์ลงในหนังสือพิมพ์ว่า นี่คือนอกแห่งปีศาจ หากผู้คนถามลูกว่า เหตุใดจึงเรียกสิ่งนี้ว่า อาณาจักรของปีศาจ จงบอกพวกเขาว่า ผู้นั้นผู้นี้พูดไว้ในหนังสือพิมพ์ว่านี่เป็นอาณาจักรของราวัน เมื่อพ่อมา ท่านพูดว่า นี่เป็นโลกแห่งปีศาจ อาณาจักรเทพอยู่ในยุคทอง ลูกควรจะรวมตัวและปรึกษาหารือกัน เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกชัดเจน เป้าหมายและวัตถุประสงค์นั้นยังถูกเขียนไว้บนกระดานข้างนอกด้วยเช่นกัน ในโรงเรียนไม่มีเรื่องของความมลาย ในชุมชนทางจิตวิญญาณทุกแห่งพวกเขาฟังพระเวทด้วยศรัทธาที่มลาย สิ่งเหล่านั้นไร้ความหมาย เวลานี้ พ่อพูดว่า โอ ผู้คนของบาร์ต ลูกเคยศึกษาพระเวทและอุปนิษัตยาลาที่ใหญ่โต ทั้งหมดนั้นมานานเพียงไรแล้ว ลูกจะไม่พูดว่า ลูกทำสิ่งนั้นมาตั้งแต่ยุคทอง ที่นั่นไม่มีร่องรอยของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นั่นลูกเรียกว่าลัทธิของความเลื่อมใสศรัทธา ครึ่งวงจรเป็นกลางคืนของบราห์มา นั่นหมายถึงเมื่อหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้น พระเจ้ามาอย่างแน่นอน เพราะเหตุนี้เองจึงมีการฉลองชีพยันตี แล้วผู้เดียวที่ไ้ตัวตนจะมาได้อย่างไรอีกเล่า ท่านได้รับการคำจุนจากร่างกายอย่างแน่นอน ลูกรู้ว่าพ่อได้รับการคำจุนจากร่างของบราห์มา ท่านต้องมาในบาร์ต พ่อเกิดในบาร์ต บราห์มาก็ยังเกิดในบาร์ตด้วยเช่นกัน บาบอธิบายภาพลักษณ์ของรูปแบบที่หลากหลายให้แก่ลูกๆแล้ว ศาสนาบราห์มินคือจก เวลานี้ ลูกปรากฏตัวในทางปฏิบัติ ชีพบาบาผู้ที่ไ้ตัวตนอยู่เหนือเรอบราห์มิน และแล้ว ลูกต้องแสดงให้เห็นร่างของบราห์มา ผู้นี้คือสรีสวตี แล้วก็ต้องมีสกุลของบราห์มิน สกุลเทพ สกุลนักรบ ฯลฯ พวกเขาใช้ชาติเกิดมากมายถึงเพียงนี้ ลูกสามารถแสดงให้เห็นสิ่งนี้ได้อย่างชัดเจนและถูกต้องแม่นยำมาก กลางคืนของบราห์มา กลางคืนของสรีสวตีและกลางคืนของราชวงศ์บราห์มา ในเวลากลางวัน บราห์มินทั้งหลายกลายเป็นเทพ ลูกได้รับประเด็นมากมายที่ลูกต้องซึมซับ ไม่ควรเป็นว่าลูกฟังหูซ้ายทะลุหูขวา และทุกสิ่งก็จบลงเหมือนกับที่ผู้คนฟังเรื่องราวต่างๆเมื่อเข้าไปสู่ชุมชนทางจิตวิญญาณและแล้วก็กลับไป ที่นี้ลูกได้รับผลโดยทันที ลูกรู้ว่า ด้วยการศึกษานี้ลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์มาเป็นเทพ ไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ใดที่นั่น พ่ออธิบายอย่างมากมายแต่แทบจะไม่มีใครปรากฏขึ้นมา แม้กระนั้นบางคนก็กลายเป็นคนทรยศ ลูกควรจะอธิบายว่า นี่คือนามรบ มายาทรงพลังอย่างมาก บางคนสอปก นี่ยังเป็นเกมในละครด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ทุกคนจะชนะ ลูกรู้ว่า ลูกเคยพ่ายแพ้มายา ราวัน นี่คือนามของชัยชนะและการพ่ายแพ้ ผู้ที่พ่ายแพ้มายาจะพ่ายแพ้ทุกสิ่ง ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะมาเป็นนายของโลกผ่านบาบา ลูกควรมีความซาบซึ้งอย่างถาวร เหตุใดความซาบซึ้งนี้จึงขาดไป ลูกกำลังศึกษากับพ่อผู้ที่เป็นผู้สร้างโลก ลูกกลายเป็นนารายณ์จากที่เป็นผู้ขายธรรมดา และเป็นลักษมีจากที่เป็นผู้หญิงธรรมดา สิ่งนั้นไม่เคยเกิดขึ้นที่นักเรียนลิ้มการศึกษาของตนหรือครูของตน แล้วเหตุใดที่นี้ลูกจึงลิ้มท่านด้วยเล่า เมื่อลูกกลับบ้าน ลูกก็ลิ้มท่านอย่างสิ้นเชิง ที่นี้ลูกมีศรัทธาที่ดีมากในสติปัญญา ลูกเข็ดน้ำตาอย่างมากมาย และแล้วเมื่อลูกกลับบ้านไปจากที่นี้ ลูกก็ไม่เขียนแม้แต่จดหมาย! แม้กระทั่งลูกๆที่รักพิเศษมากผู้ที่มาเป็นผู้นำทางก็ยังลิ้มทุกสิ่ง อย่างน้อยลูกควรจะเขียนข่าวงานรับใช้ว่า

บาบา ลูกหมกมุ่นอยู่กับงานรับใช้ของบาบา ไม่เช่นนั้นแล้ว บาบาจะเข้าใจว่ามายาฝังลูกไว้ในสุสานแล้ว สติปัญญายังพูดอีกด้วยว่า บาบาเช่นนั้นผู้ที่ทำให้ลูกเป็นนายของโลกควรได้รับการจดจำอยู่เสมอ อย่างไรก็ตาม ลูกก็ไม่ได้จดจำท่าน แม้แต่เดือนละครั้ง พวกเขาไม่ได้เขียนจดหมายถึงท่าน มายาทำให้บางคนของพวกเขาไปเป็นชาศพอย่างสิ้นเชิง พวกเขาไม่เขียนจดหมายขณะที่มีชีวิต และดังนั้น จึงไม่มีเรื่องของการเขียนจดหมายเมื่อพวกเขาได้ตายไปแล้ว บาบาจะตอบจดหมายของลูกเมื่อลูกเขียนมาก่อน ผู้ที่จดจำบาบาคือผู้ที่จะกลับมาคาร์มาที่ทและมีพลาณามัยดีเสมอ ลูกควรจดจำมรดกของบาบาอย่างแน่นอน ลูกควรมีความซาบซึ้งที่ถาวรด้วยเช่นกัน เวลานี้ ลูกทำให้ปากของตนอ่อนหวานด้วยการจดจำระลึกถึง ลูกรู้ว่าลูกกำลังได้รับเนยแห่งอาณาจักรโลก พวกเขาแสดงให้เห็นว่าศรัทธาขณะมีเนยอยู่ในปากของเขา นั่นคืออาณาจักรของโลก มีระดับที่แตกต่างกันของสถานภาพของผู้เป็นนาย ลูกทำบางสิ่งมากเพียงไร ลูกจะได้รับมากตามนั้น ลูกรู้ว่าบาบากำลังสอนลูก ท่านถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ดังนั้น ลูกได้รับมรดกจากพ่ออย่างแน่นอน แม่และพ่อเป็นที่ต้องการเพราะท่านนั่นเองที่ลูกจะสามารถถือกำเนิดได้และได้รับมรดก มีคำกล่าวว่าท่านคือแม่และพ่อ และเราเป็นลูกๆ ของท่าน ด้วยการสอนราชาโยคะที่ง่ายดายให้แก่เรา เรากลายเป็นนายของสวรรค์ ลูกควรอธิบายว่า จริงๆแล้วมีสามกองทัพ ผู้ที่สติปัญญาไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้างได้ถูกทำลาย อย่างไรก็ตาม ผู้ที่มีความรักต่อพระเจ้ากลายเป็นนายของสวรรค์ นี่เป็นหน้าที่ของเราที่จะบอกกับรัฐบาล ลูกสามารถให้เจ้าหน้าที่คนสำคัญทั้งหลายผู้ที่มาพบลูกได้ลงนาม และพวกเขาจะกลับมามีความสุข ลูกกำลังทำงานที่ดีมาก จงทำความเพียรพยายาม! บางคนต้องการเวลาสำหรับสิ่งนี้ด้วยเพื่อที่ว่าลูกจะดูแลทุกสิ่งได้ มีวิธีการมากมายที่จะขยายงานรับใช้ อย่างไรก็ตาม บางครั้งลูกบางคนก็พัฒนาความหยิ่งยโส และจะเกิดความเสียหายมากมายเมื่อพวกเขาสนิทสนมกัน ใบหน้าของลูกควรสดชื่นแจ่มใสอยู่เสมอด้วยความซาบซึ้งในความรู้ที่อัสชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงทำความเพียรพยายามขณะที่รักษาเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกไว้เบื้องหน้าลูก ชิมชับมารยาทที่สูงส่ง อย่าฟุ้งหุหนึ่งและให้ออกไปอีกหุหนึ่ง
2. พ่อ ผู้สร้างโลก กำลังสอนลูกและลูกเป็นนักเรียนของท่าน รักษาความซาบซึ้งนี้ไว้ สร้างวิธีการต่างๆ เพื่อทำงานรับใช้และอยู่อยู่กับสิ่งนั้น

พร: ขอให้ลูกরাแรงแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอและไร้กังวลโดยการทำให้สมบัติที่พ่อให้ลูกเป็นของลูกเองโดยการไตร่ตรองความรู้
ภาพของลูกที่ไตร่ตรองความรู้และการจดจำระลึกถึงบนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาคือภาพพระวิษณุ
งูกทำขึ้นอยู่บนเตียง นั่นคือ กิเลสที่ลูกควบคุม ลูกจะไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับการพ่ายแพ้โดยมายาหรือการ
รบรา ลูกจะชนะมายาตลอดไป นั่นคือลูกจะไร้กังวล เก็บประเด็นความรู้ใหม่ไว้ทุกวันไว้ในสำนักของลูก
และการไตร่ตรองสิ่งเหล่านั้น และลูกจะสนุกไปกับตัวของลูกเอง ลูกจะกลับมาสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ
เพราะโดยการไตร่ตรองสมบัติที่พ่อให้กับลูก ลูกจะได้ประสบการณ์เหล่านั้นเป็นของลูกเอง

คติพจน์: ผู้เปลี่ยนแปลงตนเองคือผู้ที่ปรารถนาดีอยู่เสมอ เขาไม่ได้หาทางแก้แค้น (badla lena) แต่แสดงให้เห็นสิ่ง
เหล่านั้นด้วยการเปลี่ยนแปลงตนเอง (badal kar)

***** โอม ขานติ *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน บาบารู้ได้เพียงอย่างเดียวเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูกๆ ผู้เลื่อมใสศรัทธาท่านต้องบอกความลับของการมาและการไปแก่ลูก และให้มรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูก

คำถาม: คำถาม: ลูกๆ ใดที่ได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงศักดิ์ถึง 21 ชาติเกิด? ใครกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา?

คำตอบ: ผู้ที่กลายเป็นลูกๆ ที่แท้จริงและอุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์ต่อพ่อจะได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงศักดิ์ ผู้ที่เป็นลูกเลี้ยงและผู้ที่ไม่อุทิศตนเองจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชาถึง 21 ชาติเกิด ลูกทำตามศรัทธาและด้วยพลังโยคะของลูกจึงประกาศสิทธิในติลัคแห่งอาณาจักร ที่นี้ไม่มีเรื่องของอาชญากรรม ลูกต้องกลายเป็นผู้เอาชนะมาयाและเป็นผู้เอาชนะโลกด้วยพลังของโยคะของสติปัญญาของลูก

เพลง: ไม่มีใครพิเศษสุดเช่นเจ้าผู้ไร้เดียงสา

โอม ชานติ มองดูสิ่งที่พวกเขาพูด! “ผู้เป็นหนึ่งในผู้ปกป้องผู้เลื่อมใสศรัทธา” ดังนั้นผู้เลื่อมใสศรัทธาต้องกำลังเผชิญหน้ากับภัยพิบัติบางประการอย่างแน่นอน ผู้ปกป้องของผู้เลื่อมใสศรัทธา ใครได้รับการปกป้อง? ผู้ที่ติดกับด้วยภัยพิบัติ ชีพบาบาเป็นผู้ปกป้องผู้เลื่อมใสศรัทธาเหล่านั้นทั้งหมด ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้รับผลของความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขาอย่างแน่นอน พวกเขาได้ทำความเพียรพยายาม กฎพูดว่า ลูกได้รับผลรางวัลของการทำความเพียรพยายามในโลกนี้ ผู้คนทั้งหมดที่จิตใจให้ลูกทำความเพียรพยายามคือผู้ที่อยู่ในของชุมชนที่เป็นเช่นปีศาจ ในความเป็นจริง ลูกต้องการบางคนที่ดีที่สามารถจิตใจให้ลูกทำความเพียรพยายาม เพียงพ่อผู้เดียว เจ้าผู้ไร้เดียงสาเท่านั้นที่จิตใจให้ลูกทำความเพียรพยายามที่แท้จริง พ่อแม่และครูทางโลกทำให้ลูกทำความเพียรพยายามที่มีขีดจำกัด ไม่มีใครในพวกเขาที่สามารถให้ความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก แม้ว่าบางคนอาจจะกลายเป็นนักกฎหมายหรือผู้พิพากษา พวกเขาจะต้องทำความเพียรพยายามในชาติเกิดถัดไปของพวกเขาอีกครั้งเพื่อกลายเป็นเช่นนั้น พวกเขาจะไม่อยู่อย่างนี้นักกฎหมายตลอดเวลา พวกเขาไม่ได้สร้างผลรางวัลใด กฎของพวกเขาสอนบางสิ่งแก่พวกเขาและถ่ายทอดคัมภีร์แก่พวกเขา แต่นั่นก็เป็นความสุขชั่วคราวเท่านั้นที่พวกเขาได้รับ ไม่มีการสร้างผลรางวัลใดๆ และแล้วในชาติเกิดต่อไปของพวกเขาพวกเขาก็ต้องมีครูอีกครั้งหนึ่ง เจ้าผู้ไร้เดียงสานั้นคือสัตกูร สัตกูรพูดสัจจะเสมอ ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่มาและบอกเรื่องราวที่แท้จริงแก่ลูก เหล่านี้เป็นการชี้แนะของสัตกูรที่จะทำให้ลูกได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เหล่านี้เป็นการชี้แนะที่จะเปลี่ยนจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์ เจ้าผู้ไร้เดียงสาอยู่ที่นี่และบอกลูกถึงความลับของการมาและการไปและของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบ ไม่มีใครอื่นรู้ถึงดินแดนของการหลุดพ้นหรือดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิต(สวรรค์) เพียงพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นคือผู้เป็นนายของดินแดนแห่งการหลุดพ้นและท่านอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด เวลาที่ลูกๆ ได้รับการชี้แนะแล้ว บาบออธิบายแก่ลูกๆ แล้วแล้วท่านคือ พ่อ ครูและกูรู ไม่มีใครถูกเรียกว่าศรัทธาคุณะว่าพ่อ ครูและสัตกูร เวลานั้นบาบานั้นกำลังแสดงหนทางที่แท้จริงแก่ลูก ลูกควรจะหยุดทำตามหนทางที่ผิด พวกเขาเริ่มมีกูรูในยุคทองแดง ไม่มีกูรูใดในยุคทองและยุคเงิน กูรูผู้เป็นแม่ได้ให้น้ำทิพย์แห่งความรู้แก่ลูกและได้สร้างสวรรค์ และแล้วก็ไม่มีความจำเป็นสำหรับกูรูที่นั่น เวลานั้นมองดู! พ่อให้การชี้แนะที่ดีมากแก่ลูก บาบทำให้ลูกทั้งหมดยืนอยู่ในสนามรบและบอกลูกให้เอาชนะกิเลสทั้งห้าและแล้วก็กลายเป็นเทพเหมือนกับศรัทธาคุณะ เราว่าศรัทธาคุณะกลับมาเอาชนะมาयाและเป็นผู้เอาชนะโลก นั่นคือเขากลายเป็นเจ้าชายของโลก (อธิบายโดยใช้รูปภาพของศรัทธาคุณะ) ลูกสาวทั้งหลายรู้ว่าลูกอยู่ในสนามรบ ลูกต้องกลายเป็นผู้เอาชนะมาयाและเป็นผู้เอาชนะโลก เช่นที่ศรัทธาคุณะกลายเป็นนารายณ์และแล้วก็มีความจำเป็นที่ลูกต้องอยู่กับเขาด้วย ดังนั้นพวกเขาทั้งหมดอยู่บนสนามรบเพื่อเอาชนะมาयाอย่างแน่นอน 5,000 ปีที่แล้ว ศรัทธาคุณะนี้อยู่ในสนามรบในชาติเกิดสุดท้ายของเขา ในท่านองเดียวกันเวลานี้เขาก็อยู่ในสนามรบด้วยเช่นกัน ลูกเองก็อยู่ในสนามรบด้วยเช่นกัน ลูกต้องเอาชนะกิเลสทั้งห้าและกลายเป็นเช่นนั้น สิ่งนี้ลูกเรียกว่าความซาบซึ้งของการกลับมาเป็นนารายณ์ ลูกต้องกลายเป็นผู้เอาชนะมาयाและเป็นผู้เอาชนะโลก นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก ไม่เคยมีเพียงครูผู้เดียว ผู้เป็นแม่ทั้งหมดคือครูผู้ดี บาบปกป้องทุกคนจากการถูกเปลื้องผ้าในสวรรค์ ที่นั่นไม่มีใครช่องแหว่ในกิเลส พวกเขาพูดว่าหากเป็นเช่นนั้นจะมีการสร้างลูกๆ ขึ้นมาได้อย่างไร? อย่างไรก็ตามโลกนั้นบริสุทธิ์ เมื่อชั้นยาสีจากบ้านและครอบครัวของพวกเขาและแล้วโลกจะสิ้นหรือ? โลกเฝ้าแต่จะขยายตัว ชั้นยาสีรู้ว่าคุณบริสุทธิ์นั้นดีและเป็นการดีที่จะละทิ้งกิเลส ผู้ที่ไม่มีการสละละทิ้งก็ก้มลงให้กับผู้ที่สละละทิ้งทุกสิ่งและทำให้บุคคลเหล่านั้นเป็นกูรูของพวกเขา ผู้เป็นแม่เหล่านั้นกลายเป็น

กูรูด้วยสัจธรรมที่แท้จริงนั้น และลูกประจำแห่งชัยชนะก็ถูกสร้างขึ้นจากพวกเขา บาบาสวดว่า: ลูกๆ ศึกษาเล่าเรียนและประกาศสิทธิในสถานภาพ! เวลานี้พ่อทำให้ลูกยืนในสนามรบเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นเหมือนกับศรีกฤษณะ อาณาจักรทั้งหมดเป็นของเขา จะมีเจ้าชายและเจ้าหญิง เวลานี้ไม่มีใครในพวกเขาที่จะสามารถถูกเรียกว่าราชาหรือจักรพรรดิ หรือเจ้าชายและเจ้าหญิง เวลานี้ลูกกำลังได้รับการชี้แนะที่สูงส่งจากพ่อ ลูกผู้เป็นแม่นั้นได้รับไฟของความรู้แล้วในเวลานี้ ลูกสาวเหล่านี้ได้ให้น้ำทิพย์แก่พวกปีศาจเพื่อให้เขาเข้าถึงและทำให้พวกเขากลายเป็นเทพ เหล่าเทพไม่ได้กำลังจะปกครองในโลกเก่า โลกใหม่กำลังมีการสร้างขึ้น ดังนั้นลูกๆ เวลานี้ให้เร่ร่อน! หนึ่งในนั้นคือพันธะของกิเลสและแล้วก็มีบ่วงกรรม เพื่อที่จะกลับมาเป็นอิสระจากสิ่งเหล่านั้น ลูกต้องทำตามศรัทธา บาบาสวดว่าจดจำพ่อและกลับมาปราศจากร่าง ไม่ใช่ดวงวิญญาณหลอมรวมเข้าไปในดวงวิญญาณสูงสุดแล้วกลายเป็นหนึ่งเดียว ไม่มีใครถูกหลอมรวมเข้าไปสู่แสง และไม่มีใครหลอมรวม หากดวงวิญญาณนั้นจะหลอมรวมเข้าไปก็จะไม่มีชีวิต ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย ร่างกายถูกเรียกว่าสิ่งที่สูญสลาย ดวงวิญญาณมีโยคะกับพ่อและกลับมาบริสุทธิ์และแล้วพวกเขาก็ได้รับร่างที่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ และแล้วร่างนี้จะจบสิ้น และแล้วจะมีการสร้างร่างที่บริสุทธิ์ของวัตถุธาตุที่บริสุทธิ์ขึ้น ร่างกายนี้ไม่ได้กลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เพียงเหล่าเทพเท่านั้นที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกสามารถถวายดอกไม้แก่พวกเขาได้ พวกเขา นั้นถูกเรียกว่าศรีศรี นั่นคือสูงส่งที่สุด เหตุใดจึงมีการพูดศรีสองครั้ง? เพราะลักษมีและนารายณ์แห่งสุริยวงศ่นั้นสูงส่งเหนือสิ่งใด ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายของพวกเขาเป็นบริสุทธิ์ พวกเขาเป็นลูกเรียกว่าเต็ม 16 องค์ จันทรวงศ่นั้นเป็นเพียง 14 องค์และดังนั้นพวกเขาจึงถูกเรียกศรี ลักษมีและนารายณ์ได้รับสมญาที่สูงส่ง ศรีศรีลักษมีและศรีศรีนารายณ์ พวกเขาเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี ในขณะที่รามและสีดาคือราชาราชินี เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป ไม่ว่าแต่ละคนเป็นเช่นไร เขาก็ได้รับสมญาตามนั้น ที่นี้ด้วยมีจักรพรรดิและราชา ผู้ที่เป็นชีเนียร์ถูกเรียกว่าจักรพรรดิ ราชาล่มเบื้องหน้าจักรพรรดิ ก่อนอื่นนั้นคือจักรพรรดิและราชาก็มาหลังจากพวกเขา ดังนั้น เวลานี้ลูกต้องทำตามศรัทธา ศรีศรีจากัดกูรู มีลูกประจำของรูตรา ท่านเป็นนายของโลกด้วย ท่านเป็นครูและเป็นกูรูด้วยเช่นกัน ลูกต้องจดจำบาบาเช่นนั้น ผู้คนพูดว่าพวกเขามีบ่วงพันธะและใครบางคนควรจะปลดปล่อยพวกเขา (เรื่องราวของนกแก้วที่ไม่ยอมปล่อยกิ้งก่า) โอ! แต่พระเจ้ากำลังพูดว่าท่านได้มาเพื่อพาลูกไป ลูกเพียงแต่ต้องจับนิ้วของท่านไว้ เพียงแต่ทำสิ่งซึ่งท่านบอกให้ลูกทำ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน เหตุใดลูกจึงจดจำสุสานนี้เล่า? ถึงแม้ว่าลูกต้องอยู่ที่นี้ เพียงแต่ให้โยคะของสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับที่นั่น สิ่งนี้ลูกเรียกว่าการจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ลูกต้องกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นด้วยเช่นกัน ท่านเป็นสามเณรสามเณรีของทุกคน เป็นพ่อเหนือพ่อทุกคน กูรูเหนือกูรูทุกคน ดังนั้นลูกจำเป็นต้องทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะกลายเป็นเช่นนั้น(ศรีกฤษณะ) ลูกได้ทำความเพียรพยายามในวงจรที่แล้ว และอาณาจักรของยุคทองได้รับการก่อตั้ง สิ่งนี้กำลังจะเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์เพื่อสิ่งนี้ ท่านงานอะไรก็ตามที่สามเณรของลูกขอให้ลูกทำแต่เพียงอยู่อย่างบริสุทธิ์เท่านั้น หากลูกไม่อยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกจะไม่กลายเป็นนายของดินแดนสุขาวดี เวลานี้พ่อมาแล้วและกำลังทำให้ลูกๆ เป็นชาวสวรรค์ ท่านคือผู้เดียวที่ชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ท่านเป็นนายของโลกด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกสาวทั้งหลายกำลังทำให้มนุษย์กลายเป็นเทพด้วยความมั่งคั่งของความรู้ นี่คือความรู้ ลูกถูกทำให้การรู้แจ้งอย่างมากเข้าไปสู่สติปัญญาของลูก ไม่มีใครอื่นมีความรู้นี้ ทั้งหมดกำลังล้มลุกคลุกคลานไปทั่วจากที่หนึ่งสู่อีกที่หนึ่ง ที่นี้บาบาทำให้เราหนึ่งในความเงิบสงบอย่างมาก บาบาสวดว่า: ถึงแม้ว่าลูกนั้นกำลังจะตายก็ให้หนึ่งลงและรับฟังให้มน้ำทิพย์ของความรู้อยู่บนริมฝีปากของลูก และการจดจำระลึกถึงชีพบบา เมื่อพลังงานที่มีชีวิตจากร่างของลูกไป และแล้วความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก ไม่เช่นนั้นแล้วบาปของลูกจะไม่จะถูกเผาไป และลูกจะไม่กลับมาชนะความผูกพันยึดมั่น ลูกจะสูญเสียผลของความเลื่อมใสศรัทธาของลูกไปโดยไม่จำเป็น ทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธาและกำลังติดกับอยู่ในพันธะของมายา ชีวา เจ้าผู้ไร้เดียงสาคือผู้ปกป้อง ท่านได้มาเพื่อปกป้องลูกและดังนั้นลูกต้องทำตามคำแนะนำของท่าน ลูกต้องไปสู่สกุลของศรีกฤษณะ ศรีกฤษณะ “สอบผ่านอย่างสมบูรณ์” เป็นพระจันทร์เต็มดวงเมื่อเวลาสำหรับผู้คนของจันทรวงศ์มาถึง พวกเขาได้รับอาณาจักรของพวกเขา ดังนั้นเหตุใดลูกจึงควรจะสอບตก หากลูกต้องการสอบผ่านอย่างสมบูรณ์ ให้ทำความเพียรพยายาม นี่ไม่ใช่บางสิ่งที่จะต้องหวาดกลัว กลับมาปราศจากความกลัวและเป็นอิสระจากความเป็นศัตรู ลูกจะต้องอธิบาย ผู้ที่พูดว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันที่ได้ทำให้สภาพของบารัตเลวร้ายอย่างมาก พระเจ้าคือเจ้าผู้ไร้เดียงสาเดียวเท่านั้นผู้ปกป้องผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมด ดวงวิญญาณของกฤษณะเวลานี้อยู่ที่นี้ เวลานี้จงเข้าใจบางสิ่ง นี่คือนิเวศน์ที่ใหญ่มาก นี่คือการแข่งม้า เราต้องวิ่งแข่งไปด้วยโยคะของสติปัญญาของเรา ยิ่งเราแข่งมากเพียงไรเราจะไปถึงบาบาได้เร็วขึ้นตามนั้น และบาปของเราจะถูกเผาไป บาบาสวดว่าแก่ลูกข้าแล้วข้าเล่า ลูกกำลังยืนอยู่ในสนามรบ ผู้คนจะถามว่า: อารุชลาของท่านนั้นอยู่ที่ไหนที่ท่านนั้นจะมีชัยชนะเหนือทั้งโลก? (บาบาสาธิตด้วยการออกท่าทาง) เรากำลังจะกลายเป็นผู้ชนะมายาและโลกด้วยพลังของโยคะของสติปัญญาของเรา เรากำลังนั่งในสมาธิ นั่นคือเราอยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบบา สติปัญญาของเรากำลังแขวนอยู่ที่นั่น สามเณรสามเณรี

ทั้งหมดได้พูดแล้วว่า: ลูกต้องกลับมาสวมมิกัดดีต่อสามีของลูกและไม่จดจำใครอื่น ลูกต้องไปถึงสภาพของความเป็นผู้ใหญ่ด้วยการมีโยคะ กุมาริจจดจำผู้ที่กำลังจะเป็นสามีของเธอ ผู้ นั่นคือผู้ที่มีร่างกาย พระเจ้านั้นปราศจากร่างและดังนั้นลูกสามารถจดจำท่านด้วยสติปัญญาของลูก และแล้วลูกก็จะตัดสำนึกที่เป็นร่างและกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ วงจรเฝ้าแต่หมุนอยู่ในสติปัญญาของลูก เราจะไปสู่ดินแดนแห่งสวรรค์ของเรอย่างแน่นอน ลูกจะกลายเป็นสุริยวงศ์ และแล้วจันทราวรศ์ และแล้วฟอคำ และแล้วก็ศุทร และแล้วบาบาก็จะมา และเปลี่ยนลูกจากศุทรเป็นบราห์มิน พูดกับตนเองในวิธีนี้ ลูกๆบางคนก็ไปและศึกษาในสวน ลูกสามารถนั่งในสันโดษและจดจำชีพบาบาด้วยเช่นกัน บัญชีในอดีตของเราจะได้รับการสะสางและแล้วเราก็จะปกครอง เวลานี้เราอยู่ในสนามรบ แล้วเราจะปกครองในอาณาจักรแห่งความสุขและความสงบที่ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนในบารัต เราอยู่ในสงคราม! เราทั้งหมดอยู่ในสนามรบ นี่คือการประเดิมของพลังโยคะ ไม่มีเรื่องของความยากลำบากในสิ่งนี้ ลูกเพียงแต่ต้องทำตามครีมาทของบาบา และแล้วก็จะมีการแถมติดล็คของอาณาจักรโดยอัตโนมัติ ลูกได้รับพรแล้ว: ขอให้ลูกมีชีวิตที่ยืนยาว! ขอให้ลูกมีลูก! ที่นั่นมีทรัพย์สมบัติล้นเหลือ พวกเขาได้นิมิตล่วงหน้าเมื่อพวกเขา กำลังจะมีลูก ที่นั่นมีความรักที่บริสุทธิ์ ไม่มีเรื่องของกิเลสที่นั่น นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลส มองดูว่าศรிகฤษณะนั้นอ่อนหวานและซึ้งหนึ่งเพียงไร เวลานี้เราต้องกลายเป็นเช่นนั้น ลูกต้องกลายเป็นราชินี มีร่าเพียงแต่เคยร้องเพลงแสดงความเลื่อมใสศรัทธา เธอไม่ได้พบพระเจ้า นั่นเป็นหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีร่าอยู่บางแห่งในเวลานี้ด้วยเช่นกัน เธอ นั้นก็จะได้รับความรู้ด้วยเช่นกันหากเธอ นั้นเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่แท้จริง เราเคยทำความเลื่อมใสศรัทธามาตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมา ทำความเข้าใจด้วยสติปัญญาของลูก: ชีพบาบา นั้นเป็นของท่าน นั้นจะประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์จากท่าน นั้นอุทิศตนเองต่อท่าน และแล้วบาบาก็จะอุทิศตัวท่านเองแก่ลูกถึง 21 ครั้งด้วยเช่นกัน หากลูกไม่อุทิศตัวลูกเอง หากลูกนั้นกลายเป็นลูกเลี้ยง ลูกจะเป็นหนึ่งในปวงประชาถึง 21 ครั้ง บาบาพูดว่า: จดจำพ่อและพ่อจะช่วยลูก! ท่านจะช่วยเหลือผู้ที่เป็นลูกๆ ของท่านอย่างแน่นอน เหตุใดท่านจึงจะช่วยผู้อื่นเล่า? อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เราต้องเอาชนะมายาและกลายเป็นผู้เอาชนะโลกเหมือนกับศรிகฤษณะ กลายเป็นผู้มีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอในสนามรบนี้ อย่าได้พ่ายแพ้

2. ด้วยการทำตามครีมาท ปลดปล่อยตนเองจากพันธะของกิเลสและปวงกรรม ฝึกฝนที่จะอยู่อย่างปราศจากร่าง แข่งไปข้างหน้าด้วยโยคะของสติปัญญาของลูก

พร: พระ: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดและปล่อยให้ประกายและความซาบซึ้งของสภาพที่เพียบพร้อมของลูกเห็นได้บนใบหน้าของลูก

ในยุคบรรจบพบกัน ความพิเศษของชีวิตบราห์มินคือการกว้างไกลในการกว้างไกลของความสุข ความสงบ ความสุขสันต์ ความรู้ และความปิติ และเต็มไปด้วยมั่นคงอยู่ในความซาบซึ้งที่ไม่เสื่อมสลายของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด บนใบหน้าของลูก ปล่อยให้ประกายและความซาบซึ้งของสภาพที่เต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลและไม่มียะไรนอกจากการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่ปรากฏให้เห็น เช่นเดียวกับราชาผู้ที่เพียบพร้อมมีประกายแห่งความมั่งคั่งทางร่างกายบนใบหน้าของพวกเขา ดังนั้น ที่นี้ลูกมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่ไม่เสื่อมสลาย ดังนั้น ขอให้ประกายและความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณของการได้มาซึ่งการบรรลุผลเช่นนั้นปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของคุณ

คติพจน์: ผู้ที่โชคดีคือผู้ที่มีความสุขอย่างสม่ำเสมอและเป็นผู้ที่แบ่งปันสมบัติแห่งความสุข

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน นี่คือการรับทราบที่ทรงอำนาจ ดรามาราชอยู่ด้วยกันกับพ่อ ดังนั้น บอกพ่อเกี่ยวกับบาปที่ลูกได้กระทำและครึ่งหนึ่งจะได้รับการยกโทษ
- คำถาม:** ผู้เป็นนายของอาณาจักรและปวงประชาที่มั่งคั่งถูกสร้างขึ้นบนพื้นฐานใด?
- คำตอบ:** เพื่อที่จะกลายเป็นนายของอาณาจักร ลูกต้องให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่กับการศึกษาเล่าเรียน สถานภาพนั้นได้รับมาบนพื้นฐานว่าลูกศึกษาเล่าเรียนอย่างไร ผู้ที่จะกลายเป็นปวงประชาที่มั่งคั่งจะรับความรู้ หวานเมล็ด (ร่วมมือ) และอยู่อย่างบริสุทธิ์ด้วย แต่พวกเขาจะไม่ใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษาเล่าเรียน ลูกจะสามารถมีความใส่ใจกับการศึกษาเล่าเรียนได้เมื่อเริ่มแรกลูกมีศรัทธาที่มั่นคงว่าพระเจ้าตัวท่านเองนั้นได้มาเพื่อสอนลูก หากไม่มีศรัทธาแล้ว แม้กระทั่งขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ก็ราวกับว่าลูกนั้นหัวทึบ หากมีศรัทธา ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนเป็นประจำและซึมซับความรู้ด้วยเช่นกัน
- เพลง:** ชื่นหนทางให้แก่คนตาบอดเกิด พระเจ้าที่รัก!

โอมซานติ ยุคเหล็กนั้นเรียกว่าเมืองของความมืดเพราะดวงวิญญาณทั้งหมดได้กลับมามืดสลับ ไม่ใช่ดวงตาของพวกเขามืดบอด ในเมืองของความมืด ลูกๆ ทั้งหมดของพ่อแม่ที่ตาบอดนั้นตาบอด ปราศจากดวงตาของความรู้ พวกเขาได้กลับมาตาโหมประธาน พ่อของเราดวงวิญญาณทั้งหมดคือดวงวิญญาณสูงสุด เมื่อเราดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ที่นั่น ในอาณาเขตสูงสุด เราคือแสงที่จุดแล้ว เริ่มแรกเราเคยสโทประธาน เป็นทองแท้ สัตยคุณั้นเรียกว่ายุคทอง ในภาษาฮินดีสตัยุคเรียกว่าปาราสบุรี (ดินแดนแห่งความสูงส่ง) เวลานั้นเป็นยุคเหล็กที่ตาโหมประธาน ทุกคนมีสติปัญญาที่เป็นหิน ในยุคทองมีแสงในทุกบ้าน ในยุคเหล็ก มีความมืดมิดในทุกบ้าน ศาสนาเทพได้หายไปแล้ว ทั้งหมดนั้นได้อยู่อย่างเลวทรามต่ำช้าในศาสนาและการกระทำของพวกเขา พวกเขาไม่สามารถเรียกตนเองว่าเทพเพราะพวกเขามีกิเลส บาบ่าให้ตัวอย่างบุคคลที่เรียกว่าชาวาก้า เขาได้รับการบอกว่าศาสนาเทพเป็นศาสนาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป เขาถูกถามว่า: เหตุใดพวกท่านจึงพูดว่า ‘อินดุมหาสภาพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเล่า’? เขาตอบว่า: ดาต้าจี เราไม่สามารถเรียกตนเองว่าเทพเพราะเรานั้นไม่บริสุทธิ์ ดังนั้น เวลานั้นกำลังมีการก่อตั้งศาสนาเทพเพราะนี่คือพันธกิจ เช่นที่เมื่อพระคริสต์มา ไม่มีชาวคริสต์เตียน ดังนั้น เวลานั้นเช่นกัน ศาสนาเทพไม่ได้คงอยู่ ศาสนาบราห์มินได้ก่อตั้งแล้ว บราห์มินจะกลายเป็นเทพ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พูดว่า: พ่อคือผู้ก่อตั้งศาสนาเทพ พ่อคือพ่อเหนือโลกของลูกๆ ดวงวิญญาณ และพ่อส่งลูกทั้งหมดมาที่นี่ เช่นที่นั่นคือพันธกิจของชาวคริสต์เตียน ดังนั้นนี่คือพันธกิจของศาสนาเทพ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ที่เหนือโลกเองนั้นพูดว่า ลูกๆ ทุกสิ่งที่ลูกได้ยินเป็นการพูดเท็จ แม้ว่าทุกสิ่งกำลังจะเกิดขึ้นอีกครั้งตามละคร พ่อมาทุกๆ วงจรเพื่ออธิบายแก่ลูกและเพื่อปลดปล่อยลูกจากปวงพันธะของมายานี้และพ่อตัดสินใจให้มีการก่อตั้งศาสนาเทพผ่านบราห์มา แล้วจากยุคทองแดงเป็นต้นมา ก็มีการก่อตั้งศาสนาอื่นมากมาย ศาสนาเทพไม่ได้คงอยู่ในเวลานั้น นี่คือการอาณาจักรของราวัน ก็คือคัมภีร์ที่สูงส่งที่สุดของบารัตเพราะกิตะพูดโดยพระเจ้า คัมภีร์อื่นทั้งหมดนั้นพูดโดยมนุษย์ กฎณะได้รับรางวัลของเขาในยุคทอง บาบ่าพูดว่า: เวลานั้นพ่อมาเพื่อก่อตั้งอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในบารัต ไม่มีใครที่ถ่ายทอดกิตะสามารถพูดเช่นนั้น พระเจ้าผู้เดียวพูดว่า: โอ ลูกๆ ผู้คนของบารัต พ่อมาเพื่อก่อตั้งศาสนาเทพผ่านบราห์มา ก่อนอื่นใด บราห์มินนั้นเป็นที่ต้องการผ่านบราห์มา เทพได้รับผลรางวัล พวกเขาไม่ได้ให้คุณประโยชน์แก่ใคร พวกเขาเองคือผู้คนที่สูงศักดิ์ มีความมั่งคั่งมากมายที่นั่น มายาไม่ได้คงอยู่ที่นั่นและเหตุนี้เองจึงเรียกว่าสววรรค์ เวลานั้นบารัตคืออนรก ไม่มีใครที่ถ่ายทอดกิตะที่สามารถพูดว่า ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและด้วยการเอาชนะสิ่งนั้นลูกจะกลายเป็นนายแห่งสววรรค์ ลูกอาจจะท่องเที่ยวไปทั่วทั้งบารัต แต่ไม่มีใครที่จะสามารถพูดเช่นนั้นเพราะพวกเขาเองนั้นมิกิเลส ผู้คนที่น่าสงสารและสิ้นหวังนั้นไม่รู้แม้กระทั่งว่านี่คือชาติเกิดสุดท้ายของทุกคน บาบ่าบอกลูกก่อนอื่นใดว่า นี่เป็นชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของผู้ที่พ่อเข้ามาในร่างของเขา นั่นคือ เวลานั้นเป็นตอนสิ้นสุดของทั้งโลก ลูกได้รับความผิชอบของความบริสุทธิ์ในชาติเกิดเดียวนี้ นี่ไม่ใช่การพูดเท็จ ลูกสามารถมองเห็นสงครามที่ยิ่งใหญ่ที่อยู่เบื้องหน้าด้วยเช่นกัน การซ่อมโรงเล็กน้อยจะเฝ้าแต่เกิดขึ้น ลูกบางคนได้นิมิตของการสร้างและการทำลายล้าง สิ่งนี้พิสูจน์ว่านี่คือชาติเกิดสุดท้าย ไม่มีใครที่ถ่ายทอดกิตะที่จะพูดว่าลูกต้องรับความรับผิดชอบของการกลับมาบริสุทธิ์เพราะนี่คือชาติเกิดสุดท้าย ของลูกคือราชาโยคะ ลูกกำลังทำทาปาเซียเพื่อประกาศสิทธิในอาณาจักร เวลานั้นลูกต้องหารายได้ที่แท้จริงนี้ ในชาติเกิดสุดท้ายนี้จากการเป็นจำวแห่งหิน ลูกกำลังกลายเป็นจำวแห่งความสูงส่ง ลูกประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงอย่างมาก พ่อมาและปลุกลูกที่เก่าแก่ของพ่อผู้ที่ถูกเผาไหม้ด้วยมายา ผู้นี้เคย

สวยงาม เวลาดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นนำเกลียดและตาโมประธาน เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาเกลียดและสวยงาม เป็นการพูดเท็จอย่างชัดเจนที่จะพูดว่า ดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ ดวงวิญญาณนำเอาสันสการ์ของเขาไป บาบาสพูดว่า: ในเวลานี้ลูกๆ กำลังทำตามการชี้แนะของพระเจ้า ชายยุโรปพูดว่าเคยมีอาณาจักรของเขาและเทวีในบารัต พวกเขาพูดถึงเทวารามและเทวีสีดา แต่พวกเขาเหล่านั้นไม่สามารถเรียกว่าพระเจ้า นั่นเป็นเทวนิยม ไม่มีพระเจ้าใดที่นั่น พระเจ้าคือหนึ่งเดียวเท่านั้นและมีเทพที่ละเอียดอ่อนทั้งสาม ที่เหลือทั้งหมดคือโลกมนุษย์ พระคริสต์มาและก่อตั้งศาสนาคริสต์ียน ชาวคริสต์ียนไม่ได้คงอยู่ก่อนหน้านี้ ในทำนองเดียวกันศาสนาเทพได้หายไป ศาสนาที่สูงส่งที่สุดคือศาสนาของเหล่าเทพ บาบาสพูดว่า: ก่อนอื่นใด พ่อก่อตั้งศาสนาบรรพบุรุษทางจิตนี้ ลูกบรรพบุรุษทางจิตชี้หนทางไปสู่อาณาจักรสูงสุด มีคำกล่าวว่าผู้เลื่อมใสศรัทธาพบพระเจ้าขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน ดังนั้น บาบาสพูดว่า: ผู้ที่เคยเป็นเทพนั้นอย่างแน่นอนจะกลายเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาอันดับหนึ่ง ลักษณะและนารายณ์คือผู้ที่เริ่มหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เริ่มแรกพวกเขาสร้างวัดโสมนาถ มีการอธิบายอย่างชัดเจนอย่างมาก ผู้ที่จะกลายเป็นนายของอาณาจักรนั้นจะรับความรู้ และผู้ที่จะกลายเป็นปวงประชาที่มั่งคั่งนั้นจะรับฟังความรู้ด้วยเช่นกัน พวกเขาจะเพาะหว่านเมล็ดเช่นกัน แต่พวกเขาจะไม่ศึกษาอย่างมากมาย พวกเขาจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ บาบาสพูดว่า: ลูกๆ นี่คือการศึกษาล่าเรียน เพียงด้วยการศึกษาล่าเรียนเท่านั้นที่จะได้รับสถานภาพ สถานภาพคือสิ่งที่สูงสุด ก่อนอื่นใด ขอให้มึศรัทธาว่าพระเจ้า ไม่ใช่ภุชณะ ได้มาเพื่อสอนลูกๆ อย่างไรก็ตาม เราจะกลายเป็นภุชณะด้วยการศึกษานี้ ลูกทั้งหมดจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง ผู้ที่ไม่มีศรัทธาอย่างเต็มที่ที่นั่งอยู่ในโรงเรียนนี้ราวกับว่าพวกเขานั้นหัวทึบ หากมีศรัทธาลูกต้องศึกษาล่าเรียนเป็นประจำ มิฉะนั้นจะเป็นราวกับว่าลูกไม่เข้าใจสิ่งใด ลูกได้รับรางวัลที่ไม่สูญสลายนี้จากบาบาที่ไม่สูญสลาย ที่เหลือทั้งหมดจะถูกฝังในสุสาน อย่างไรก็ตามจนกว่าลูกจะพร้อม ที่เพียงน้อยนิดเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ แล้วพวกเขาก็จะจบสิ้นเช่นกัน ลูกและพ่อเห็นทั้งหมดนี้ในวงจรที่แล้ว เวลานี้เรากำลังเห็นสิ่งนั้นอีกครั้ง เวลานี้จะกล่าวได้ว่าพ่อกำลังก่อตั้งศาสนานี้อีกครั้งหลังจาก 5000 ปีเพราะผู้คนเหล่านั้นไม่สามารถมีความรู้ของ บรรพบุรุษหรือตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของวงจร บาบาสผู้เดียวมาและให้ความรู้แก่ลูก บรรพบุรุษคือสถานที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่อย่างป็นรูปไข่ ชันยาสซีเหล่านั้นพูดว่าธาตุบรรพบุรุษคือพระเจ้า อย่างไรก็ตาม บรรพบุรุษคือวัตถุธาตุในขณะที่ชีวาคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า “บรรพบุรุษโมฮัม ซิโวม” (ฉันคือบรรพบุรุษ ฉันคือชีวา) อย่างไรก็ตาม ชีวาคือผู้สร้างบรรพบุรุษ วิชณะและชางก้า มีคำกล่าวว่า บัคกีราช (พาหนะที่โชคดี) นำแม่ น้ำคางมา บัคกีราชคือมนุษย์นี้ นั่นคือกัน วัว นั่นเป็นสัตว์ พวกเขาได้ยินเกี่ยวกับคนเลี้ยงวัวดังนั้นพวกเขาจึงเก็บวัวไว้ในวัดเช่นกัน มีภาพที่ถูกต้องของลักษณะและนารายณ์และภาพของรามและสีดา พวกเขาเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดที่มีประสบการณ์ของผลรางวัลของพวกเขา แม้กระทั่งปวงประชาก็มีประสบการณ์ของผลรางวัลของพวกเขา มีลักษณะและนารายณ์ที่หนึ่ง ที่สอง ที่สาม มีแปดในราชวงศ์ ลูกๆ ปกครองอาณาจักร รามและสีดานั้นก็เป็นเช่นเดียวกัน มีคำกล่าวว่าจากัดอัมบาคืออดิเทวีและบรรพบุรุษคืออดิเทพ อดัมและอีฟทั้งสองนั้นนำเกลียดในเวลานี้และจะกลับมาสวยงาม โลกไม่รู้สิ่งเหล่านี้ กาลิ ดุรกา อัมบาทั้งหมดนั้นคือชื่อของผู้เดียวกัน ชื่อที่แท้จริงของเธอคือสรีสวตี ดังนั้นเป็นดวงวิญญาณที่กลับมาเกลียด ไม่ใช่ว่าบางคนทำให้ใบหน้าของเขาหรือเธอสกปรก เวลานี้ดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นนำเกลียด เราทั้งหมดเป็นเช่นลิง เวลานี้บาบาทำให้เราเป็นกองทัพของท่าน เวลานี้ลูกกำลังเอาชนะ ราวัน บาบาสพูดว่า: พ่อบอกสาระของพระเวทและคัมภีร์ทั้งหมดผ่านบรรพบุรุษ พวกเขาจดภาพคัมภีร์ในมือของบรรพบุรุษ ควรมีคัมภีร์เดียวเท่านั้น ดังนั้นในเวลานี้มีกิตะที่สูงส่งที่สุดในมือของบรรพบุรุษ บาบาสั่งให้และบอกลูกถึงสาระของพระเวทและคัมภีร์กรันท์ทั้งหมด ฯลฯ ผ่านบรรพบุรุษ นี่เรียกว่ากิตะแต่ไม่มีคัมภีร์ที่นี้ ลูกมีกิตะในสติปัญญาของลูก ในกิตะมีคำพูดที่สูงส่งเหล่านี้ของพระเจ้าว่า: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ดังนั้นต้องมีการบอกสิ่งนี้แก่ผู้ที่ถ่ายทอดกิตะ เอาชนะตัณหาราคะแล้วลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พวกเขาไม่เคยพูดเช่นนี้ พวกเขาทั้งหมดเฝ้าแต่พูดเท็จ เราเคยพูดเท็จเช่นกัน เรามีกรรมมากมายด้วยเช่นกัน อรชุนเคยได้รับการบอกด้วยเช่นกันว่า: ลืมทุกคนอื่น พ่อคือผู้เดียวที่ชำระครูเหล่านั้นทั้งหมดของลูกให้บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกต้องลืมทุกสิ่งที่ลูกศึกษาล่าเรียนมา เวลานี้พ่อกำลังบอกลูกถึงสิ่งต่างๆ ที่ลูกไม่เคยได้ยินมาก่อน เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นเช่นเพชรจากเปลือกหอย ทั้งหมดนั้นจะจบสิ้นลงในเวลานี้ ลูกๆ เคยเห็นการทำลายล้างและการก่อตั้งและเหตุนี้เองลูกจึงกำลังเพียรพยายาม บาบามีชาร์ตของทุกคน บางคนเขียนสิ่งนี้และให้แก่บาบา: ฉันเคยเป็นคนบาปเช่นนี้และฉันเคยทำสิ่งนี้ ดรามราชบาบาพูดว่า: ด้วยการบอกพ่อเกี่ยวกับสิ่งนั้น ครั้งหนึ่งจะได้รับการยกโทษ ทั้งหมดนั้นยังคงเป็นเรื่องส่วนตัว บาบาสจะอ่านสิ่งนั้นแล้วฉีกทิ้ง นี่คือรัฐบาลที่ทรงอำนาจ ต้นไม้มันยังเล็กมากและคนสวนของต้นไม้คือพระเจ้าตัวท่านเอง การขยายตัวจะเกิดขึ้นอย่างช้าๆ มายาจะทำให้ลูกเหี่ยวเฉาอย่างรวดเร็ว พวกเขาได้นำเอาสถานการณ์ของเวลาหนึ่งและทำให้สถานการณ์นั้นกลายเป็นเรื่องราวของอีกเวลาหนึ่ง ลักษณะและนารายณ์เคยเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดผู้ที่ทำตามระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตที่สูงส่ง พวกเขาเคยบริสุทธิ์อย่างที่สุด ที่นี้ ทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์ เคยเป็นศาสนาของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ของอาศรม ที่นี้ มีความไร้ศาสนาของการครองเรือนที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้คนถามว่า: แล้วโลกจะดำเนินไป

อย่างไร? บาบาคูพูดว่า: โลกนี้จะไม่หลงเหลืออยู่ โลกนี้จะถูกทำลาย นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของคุณ เหตุนี้เองคุณจึงต้องหยุดใช้ดาบของตัณหากระ เลิกได้รับมรดกของยาพิษจากพ่อแม่ที่มีกิเลสมาชาติแล้วชาติเล่า เวลานี้พ่อออกคำสั่งนี้: หยุดการให้มรดกของยาพิษ มิฉะนั้น คุณจะไม่สามารถไปสู่ดินแดนสุขาวดี ด้วยการเอาชนะกิเลสคุณจะไปสวรรค์ มิฉะนั้นก็ไปสู่นรก หากอาณาจักรของรามเคยอยู่ในท้องฟ้า อาณาจักรของราวันก็จะอยู่ลึกลงไปใต้น้ำแข็งของนรก นี่คือละคร เวลานี้ ผู้คนของศาสนาเทพได้แปรเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่น พวกเขาไม่รู้ถึงศาสนาดั้งเดิมของพวกเขา ครั้งหนึ่งพวกเขามีประสบการณ์ของความทุกข์เล็กน้อยในอีกศาสนาหนึ่ง ในไม่ช้าพวกเขาจะถูกแปรเปลี่ยน นี่เรียกว่ากัณฑ์วาระ ที่นี้เช่นกันผู้ที่เข้ามาสู่วาระของบราห์มิน แต่ความเพียรพยายามของเขานั้นอ่อนแอ จะได้รับสถานภาพของปวงประชา บาบาคูบอกทุกสิ่งแก่ลูกอย่างชัดเจนอย่างมาก ฤๅษีและมุนีเคยพูดว่าพวกเขาเป็นตรีกาลดาชิ แล้วพวกเขาก็เคยพูดเช่นกันว่าโลกนั้นคือภาพลวงตา เป็นสิ่งที่หลอกลวง ในกรณีนั้นพวกเขาจะเป็นตรีกาลดาชิได้อย่างไร? พวกเขาได้กล่าวเท็จมากมาย เมื่อพวกเขา พูดว่า “ผู้นั้นผู้นี้ไปสู่นิพพาน” สิ่งนั้นเช่นกันคือการกล่าวเท็จ พวกเขาทั้งหมดต้องเล่นบทบาทของพวกเขาและปรากฏตัวอยู่ที่นี้ บาบาคูคือผู้นำทางของทุกคน บาบาคูไม่ได้บอกใครให้สละละทิ้งความเลื่อมใสศรัทธา จนกระทั่งพวกเขาได้ไปถึงสภาพที่เป็นผู้ใหญ่ ปล่อยให้พวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธาต่อไป จดจำว่า พ่อ(บราห์มา)ไม่ใช่ครูของใคร เช่นที่ลูกกำลังรับฟังชีพบบาบาคู พ่อเองก็กำลังรับฟังชีพบบาบาคูด้วย ผู้เดียวที่ไม่ตัวตนนั้นคือครูของเราทั้งหมด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณรู้ คุณธรรม และการจรรโลง:

1. ทำสัญญาสำหรับความบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้และรับความรับผิดชอบนั้น เพียรพยายามที่จะทำให้ดวงวิญญาณสวยงามและสะอาดปราศจากนาเกลียด
2. เพื่อที่จะสร้างรางวัลที่ไม่สูญสลายของคุณ มีศรัทธาในสติปัญญาของคุณและศึกษาเล่าเรียนเป็นประจำ นำทุกสิ่งที่คุณได้เคยศึกษาเล่าเรียนมาออกจากสติปัญญาของคุณ

พร: ขอให้สติปัญญาของคุณมีศรัทธาและคุณก็จะเปลี่ยนแปลงความสิ้นหวังให้เป็นความหวังด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้นของชัยชนะ
ถ้าคุณมีศรัทธาที่ไม่ขาดตอน คุณจะมีชัยชนะเสมอ จงมีความจริงจังและความกระตือรือร้นของชัยชนะของคุณอย่างสม่ำเสมอ และอย่ามีสันสการของความสิ้นหวังใดๆ มีประสบการณ์ว่างานที่ยากลำบากใดๆ ง่ายดายราวกับว่ามันไม่ใช่การต่อรองที่ใหญ่โต คุณได้ทำให้งานนั้นสำเร็จเสร็จสิ้นนับครั้งไม่ถ้วนมาก่อน คุณไม่ได้กำลังทำสิ่งใดใหม่ ดังนั้นขออย่าได้มีชื่อหรือร่องรอยใดๆ ของความสิ้นหวัง อย่ามีความคิดใดๆ ในธรรมชาติหรือสันสการใดๆ ว่าคุณจะเปลี่ยนแปลงหรือไม่ คุณมีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: เพื่อที่จะกลับมามีชีวิต อยู่อย่างตระหนักรู้ และจดจำทรัพย์ที่มีค่าของคุณอย่างสม่ำเสมอ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เป็นสิ่งจำเป็นที่สุดที่ต้องสร้างสมคุณธรรมของความเป็นผู้ใหญ่ในความรู้นี้ ลูกต้องไม่มีความหยิ่งยโสใด ๆ มีความนับถือต่อผู้เป็นแม่
- คำถาม:** อะไรคือความหวังของบาบาต่อลูกทั้งหมด? เมื่อใดที่ลูกๆ จะสามารถเติมเต็มความหวังนั้น?
- คำตอบ:** ความหวังของบาบาคือลูกจะทำความเพียรพยายามเช่นที่ว่าพวกเขาเปลี่ยนจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์ เพราะสิ่งนี้ที่พ่อจะได้รับการเปิดเผย สร้างการเปิดเผยเช่นที่ว่าพ่อได้รับการสรรเสริญและลูกๆ ได้รับการสรรเสริญด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: ลูกๆ หากลูกกลายเป็นนารายณ์จากคนธรรมดา วัดจะถูกสร้างขึ้นให้กับทั้งลูกและพ่อ ทำตามแม่และพ่อในการที่จะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเช่นพวกเขา สัญญากับตนเองว่าลูกจะทำตามพวกเขาอย่างสมบูรณ์
- เพลง:** ตั้งแต่วันที่เราได้พบท่าน...

โอมซานติ ลูกๆ ทั้งหลายรู้สึกว่าคุณกำลังรับฟังสิ่งใหม่สำหรับโลกใหม่ นี่คือการรักใหม่ของเรา ไม่มีใครอื่นมีความรักเป็นการส่วนตัวต่อพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นสิ่งนี้คือประเด็นใหม่ ลูกรู้ว่าบาบาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ โลกเก่านี้เรียกว่าไม่บริสุทธิ์และโลกใหม่เรียกว่าโลกที่บริสุทธิ์ ดังนั้นความรักของลูกในเวลานี้เป็นไปสำหรับโลกใหม่ ลูกเข้าใจว่าความรักของลูกเป็นไปสำหรับโลกใหม่แห่งสวรรค์ นั่นเรียกว่าวัดของชีวา ในขณะที่เรียกว่าโรงคำประเวณี อย่างแน่นอนมีมนุษย์ที่มีกิเลสที่นี่ ในยุคทองพวกเขานั้นปราศจากกิเลส ดังนั้นจึงเรียกว่าวัดของชีวา เป็นชีพบบาผู้ก่อตั้งโลกที่ปราศจากกิเลสเช่นนั้น ลูกเข้าใจว่าอย่างแน่นอนที่ในโลกเก่านี้มีภาพของเหล่าเทพที่เคยอาศัยอยู่ในโลกใหม่ ชาวบาร์ตได้ลิ้มทั้งหมดนี้แล้วและพวกเขาเรียกบาร์ตว่าเป็นอินดุสถาน พวกเขาพูดว่า: อินดุสถานของเรานั้นน่ารัก ใช้อย่างแน่นอนที่เคยน่ารัก แต่ในความเป็นจริงชื่อนั้นไม่ใช่อินดุสถานแต่เรียกว่าดินแดนของบาร์ต ดังนั้นลูกๆ ทั้งหลายเข้าใจว่าสิ่งเหล่านี้แน่นอนดูเหมือนใหม่ เราไม่เคยได้ยินสิ่งต่าง ๆ เช่นนั้น ความรู้พิเศษสุดในทั้งโลก ผู้คนของบาร์ตมีวัดที่หลากหลายมากมาย ชาวคริสเตียนมีโบสถ์เดี่ยวเท่านั้นและภายหลังพวกเขาสร้างโบสถ์ต่างๆอีกมากมาย ในยุคทองไม่มีวัดเพราะว่านั่นคืออาณาจักรของเทพที่มีชีวิต เหล่าเทพปกครองในโลกใหม่ในวัดของชีวา เวลาลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะไปสู่โลกใหม่อย่าได้แม้คิดว่าอาคารเหล่านี้ที่บาบาได้ให้สร้างขึ้นนั้นใหม่ ในความเป็นจริงอาคารเหล่านี้เก่าในโลกเก่านี้ ความรักของเราในเวลานี้เป็นไปสำหรับโลกใหม่ ดวงวิญญาณมีความรักต่อดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เดียวที่กำลังนั่งอยู่ที่นั่นในผู้นี้ ผู้คนคิดว่าบราห์มากุมาร และบราห์มากุมารมีความรักต่อบราห์มา แต่ลูกเข้าใจว่าความรักของลูกเป็นไปสำหรับชีพบบาผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีใครอื่น แม้ว่าชื่อของลูกคือบราห์มากุมาร และบราห์มากุมาร ความรักของลูกไม่ได้เป็นไปสำหรับบราห์มา บราห์มานี้คือผู้ที่มีร่างกาย เขาถือกำเนิดและกลับมาใช้ชาติเกิด ลูกไม่ควรจะมีรูปความสัมพันธ์ใดๆ กับผู้ที่มีร่างกาย กูรูเหล่านั้นได้นำชื่อมาใช้เพื่อตนเองอย่างเช่น สัท จิต อนันต์ (ผู้เป็นสัจจะ ผู้มีชีวิต และผู้เป็นตัวแห่งความปิติ) อย่างไรก็ตามเป็นดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นผู้ที่จะสามารถเรียกว่าผู้เป็นสัจจะ ผู้มีชีวิต และผู้ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความปิติ ดวงวิญญาณเคยเป็น ผู้เป็นสัจจะ ผู้มีชีวิต และผู้เป็นตัวของความปิติ เป็นตัวของความสงบ และเป็นตัวของความรู้ เวลาลูกกำลังกลายเป็นสิ่งนี้อีกครั้งในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เช่นเดียวกับคำสรรเสริญของพ่อคือ: มหาสมุทรแห่งความรู้ และมหาสมุทรแห่งความสงบ ดังนั้นลูกเช่นกันคือผู้ที่เป็นตัวของสัจจะ ผู้มีชีวิต และผู้ที่มีความปิติ ด้วยการจดจำเมล็ดและต้นไม้ ความรู้ทั้งหมดเข้ามาสู่สติปัญญาของลูก มี 5 ยุคอย่างแน่นอน เวลานั้นเป็นยุคแห่งการบรรจบพบกัน โลกไม่ได้รู้ถึงยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้ พวกเขาอาจจะรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น แต่พวกเขาไม่รู้รายละเอียดเช่นที่ว่าใครปกครองในยุคทองหรือพวกเขาประกาศสิทธิในอาณาจักรนั้นอย่างไร เวลาลูกกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูก อย่างแน่นอนที่ลูกต้องเข้ามาสู่วงจรและกลับมาใช้ชาติเกิด ไม่มีใครสามารถคงอยู่ในยุคทองตลอดไป เป็นเวลาที่ลูกได้รับการตระหนักรู้ของสวรรค์และนรก เป็นยุคหลักเวลานี้และแล้วยุคทองจะมาอย่างแน่นอน ดังนั้น อย่างแน่นอนที่ต้องเคยเป็นยุคแห่งการบรรจบพบกันนั้นที่พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดได้มา คำสรรเสริญของท่านนั้นต่างไป ไม่ใช่ว่าคำสรรเสริญของผู้เดียวสามารถเป็นเช่นเดียวกันกับคำสรรเสริญของผู้อื่น แต่ละคนมีสันสการ์และกิจกรรมของเขาเอง พวกเขาไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกับของผู้อื่น แต่ละดวงวิญญาณมีบทบาทของเขาเอง ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ ว่า ลูกๆ คือดวงวิญญาณที่ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกกำลังรับฟังสิ่งใหม่ โลกคิดว่ากฤษณะนั้นคือพระเจ้าของกิตะ เวลานั้น พ่อพูดว่าศรัทธากฤษณะนั้นไม่ใช่พระเจ้าของกิตะ พระเจ้าพูดว่า: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา นั่นคือพ่อทำให้ลูกเป็นลักษมีจากนาริธรรมดา และนารายณ์จาก

คนธรรมดา บาบากล่าวด้วยเช่นกันว่า: ลูกต้องการที่จะกลายเป็นนารายณ์ของสุริยวงศ์ หรือรามของจันทราวาส? ลูกๆ พูดว่า: บาบ่า จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของเราคือการกลายเป็นสุริยวงศ์ ทั้งหมดนั้นต่างลำดับกันไป นักกฎหมายบางคนนั้นดีมาก ในขณะที่คนอื่นๆ นั้นธรรมดา สลัปปะพทย์บางคนหารายได้หลายแสนรูปี ในขณะที่คนอื่นๆ หารายได้ได้เพียงเล็กน้อยมาก ทั้งหมดขึ้นอยู่กับการศึกษาของพวกเขา ในบรรดาลูกเช่นกันมีลูกมากมายที่หารายได้ยิ่งใหญ่หลวงและประกาศสิทธิ์ในบัลลังก์ นี่คือนิเวศน์ของพระเจ้าที่ใหญ่โตไม่มีขีดจำกัด มีขีดจำกัดในนิเวศน์อื่นๆ-มีเพียงจำนวนมากที่จะสอบผ่าน นิเวศน์ที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกกำลังรับฟังสิ่งใหม่ เวลานั้นลูกเข้าใจว่าเป็นพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดผู้ให้พลังแก่ลูกที่ไร้เดียงสา ลูกเข้าใจว่าลูกได้รับพลังจากดวงวิญญาณสูงสุดมากเพียงใด เราคือนักรบที่ยืนอยู่ในสนามรบ นี่คือนิเวศน์ใหม่ สงครามระหว่างพื้นดินและอสูรนั้นมีการกล่าวถึงในกิตะแต่ไม่มีเรื่องของสงคราม ทุกประเด็นนั้นใหม่ กฎของพระเจ้าแต่เขาคืออัลฟาของโลกใหม่ ประเด็นทั้งหมดนั้นใหม่ เริ่มด้วยอัลฟา ลักขมี และนารายณ์คืออัลฟาของโลกใหม่ และลูกของเขามาหลังจากพวกเขา ลักขมีและนารายณ์คืออัลฟาของโลกมนุษย์ยุคทอง ที่นี้ อัลฟาบราห์มา คือผู้สร้างของโลกมนุษย์ ก่อนอื่นทั้งหมดพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดคืออัลฟา ต่อมาบราห์มาถูกทำให้เป็นอัลฟา และแล้วลักขมีและนารายณ์ก็ถูกทำให้เป็นอัลฟา ที่นี้ลูกเป็นของสกุลบราห์มิน บราห์มาได้รับการจดจำว่าเป็นผู้นำของสกุลบราห์มิน แม้ว่าบราห์มินอื่นเหล่านั้น พวกเขาไม่เคยได้ยินชื่อบราห์มา กุมารและกุมารี ชื่อนี้ไม่แม้กระทั่งลูกกล่าวถึงในกิตะ ดังนั้นประเด็นเหล่านี้ใหม่ เนื่องจากการเรียกบารัตว่า 'อินดูสถาน' พวกเขาพูดถึงศาสนาอินดู พวกเขาไม่มีความรู้ของศาสนาดั้งเดิมของพวกเขา ถึงแม้ว่าศาสนาเทพไม่เคยคงอยู่ เพราะพวกเขาไม่รู้ศาสนาของตนเอง พวกเขาพูดว่าศาสนาทั้งหมดคือศาสนาเดียวกัน ผู้คนของศาสนาทั้งหมดสามารถมาและอยู่ที่นี้ พวกเขาเป็นอิสระที่จะทำเช่นนั้น ศาสนาทั้งหมดได้รับความนับถือ และดังนั้นผู้คนของศาสนาใดก็สามารถมาและอยู่ เพียงแต่มองดูภายนอก, อย่างไรก็ตามพวกเขาเฝ้าแต่ปฏิเสธผู้คนของศาสนาอื่น พวกเขาเฝ้าแต่เนรเทศชาวอินเดียนอกจากศรีลังกาและพม่า ในความเป็นจริงบารัตคือดินแดนของศาสนาเทพดั้งเดิม แต่พวกเขา(รัฐบาล)พูดว่าใครก็ตามสามารถมาและอาศัยอยู่ที่นี้ ไม่ใช่ทั้งหมดสามารถอาศัยอยู่ด้วยกัน ทุกหนแห่งมีความขัดแย้งอย่างมากมายท่ามกลางศาสนา มีคำกล่าวว่าการบารัตจะทำให้การลี้ภัยแก่ศาสนาทั้งหมด เหตุนี้เองบารัตจึงได้รับการสรรเสริญ เวลานั้นลูกกำลังรับฟังสิ่งใหม่ๆ ไม่มีใครของศาสนาเทพในบารัตในปัจจุบัน เวลานั้นเรากำลังเพียรพยายามสำหรับโลกใหม่ ซึ่งบาบาสั่งสวรรค์ ในความเป็นจริงทั้งหมดคือลูกๆ ของบราห์มา แต่เป็นบราห์มินผู้ที่ได้รับการจดจำเป็นพิเศษ เมื่อใดที่พวกเขาถูกสร้างขึ้น? อย่างแน่นอนที่พวกเขาต้องได้รับการสร้างขึ้นในยุคแห่งการบรรจบพบกัน วรรณคดีที่ต่างกันได้ถูกแสดงไว้อย่างชัดเจนด้วยเช่นกัน เรากลายเป็นบราห์มินผู้เป็นจุกและแล้วก็เทพ นักรบพ่อค้า และศูทร แม้ว่าความรู้ที่ลึกซึ้งอย่างมากและสนุกสนาน เป็นความยากลำบากที่จะนั่งอยู่ในสติปัญญาของใคร ลูกๆ ทั้งหลายควรสร้างสมความรู้เป็นอย่างดีและอย่าได้ไม่พอใจกับผู้ที่เป็นครู อย่าได้บูดบึ้งชิงดีและหยุดการศึกษาเล่าเรียน มิฉะนั้นแล้วลูกจะจบสิ้นในกันบึงที่สุดของนรก พ่อมาเพื่อถ่ายทอดความรู้นี้ และดังนั้นลูกควรรับฟังสิ่งนี้ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีการรักษาระเบียบวินัยอย่างมากเมื่อรับฟังกิตะ พวกเขาฟังด้วยระเบียบวินัยอย่างมาก พวกเขาไปที่วัดด้วยระเบียบวินัยนั้นด้วยเช่นกัน พวกเขาทำตามระเบียบวินัยอย่างมั่นคงทุกๆ วัน ระเบียบวินัยของลูกมีความเข้มงวดอย่างมาก อยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลาครึ่งนาฬิกาหรือหนึ่งนาฬิกาแล้วก็เพิ่มพูนการจดจำระลึกถึงนั้น ด้วยการจดจำบาบา, ลีลาของสติปัญญาของลูกก็จะเปิดขึ้น ซึ่งบาบาไม่ได้ไตร่ตรองมหาสมุทรของความรู้ ท่านไม่จำเป็นต้องไตร่ตรองความรู้เป็นลูกผู้ที่จะต้องไตร่ตรองความรู้ในการเพื่อที่จะอธิบายความรู้แก่ผู้อื่น ดังนั้นลูกไม่ควรบูดบึ้งชิงดี แต่มีความนับถือต่อกันและกัน ลูกๆ บางคนไม่รู้ถึงวิธีที่จะคงความนับถือต่อมารดา ผู้เป็นครูยังคงเป็นคนหลัก พวกเขาทำให้ 10-12 คนเป็นเหมือนกับตัวเขาเองและดังนั้นพวกเขาต้องได้รับความนับถือนั้น เป็นราวกับว่าลูกคือสื่อกลางของชีพบบา ไม่ใช่สื่อกลางทั้งหมดจะสามารถเป็นเช่นเดียวกัน พวกเขาทั้งหมดนั้นต่างลำดับกันไป ถึงกระนั้นพวกเขาก็ยังเป็นสื่อกลาง บางคนก็มีคุณธรรมที่ดีอย่างมาก พวกเขาอยู่ในงานรับใช้ทั้งวันทั้งคืน ชีพบบาได้มาที่นี้ในงานรับใช้เช่นกัน บาบ่าพูดว่า: พ่อทำงาน 2 เท่า พ่อรับใช้ผู้เลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ลูกรู้จักผู้ที่ทำงานของการประทานนิมิตแก่ทั้งโลก แม้ว่าสิ่งเหล่านี้ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้วในละคร พวกเขาได้รับนิมิตในเวลานั้น พวกเขาคิดว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อประทานนิมิตแก่พวกเขาผ่านการตระหนักรู้ที่สูงส่ง ผู้คนทุกคนแห่งได้รับนิมิต นิมิตเหล่านั้นถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน ลูกจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่ไม่มีขีดจำกัดในสิ่งนี้ ประเด็นเหล่านี้ใหม่ วงจรโลกควรหมุนไปในสติปัญญาของลูก บางคนคงกังวลของการสำนึกในตนเองอย่างรวดเร็วและบางคนคงหม่นอย่างช้าๆ ลูกคือผู้คงกังวลของการสำนึกในตนเองสติปัญญาเฝ้าแต่ทำงานตามลำดับกันไปสำหรับงานรับใช้ บางคนไม่สามารถที่จะคงกังวลของการสำนึกในตนเอง แม้ว่าลมพัดในทางเดียวกันสำหรับทุกคน กังวลของบางคนก็หม่นเร็วในขณะที่ของบางคนอื่นๆ หม่นช้า กังวลของบางคนไม่ได้หม่นเลย สถานภาพใดที่ลูกจะได้รับหากลูกไม่คงกังวลของการสำนึกในตนเอง? ดังนั้นสิ่งเหล่านี้คือสิ่งใหม่ พ่อเฝ้าแต่อธิบายว่า: หากลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก จงประกาศสิทธิ์ในสิ่งนั้นในเวลานี้ มิฉะนั้นลูกจะเสียใจใน

ภายหลังและร้องให้คร่ำครวญด้วยเช่นกัน ลูกต้องเปิดเผยผู้เป็นครู นี่คือวิทยาลัยที่ใหญ่โตอย่างมาก หากลูกศึกษาอย่างดี ลูกจะได้รับสถานภาพที่ดี ลูกควรสัญญาว่าลูกจะทำตามแม่และพ่ออย่างสมบูรณ์ ไม่ใช่ว่าบุตรชายของนักกฎหมายจะกลายเป็นนักกฎหมาย ไม่เลย บางคนจะกลายเป็นแพทย์ บางคนเป็นวิศวกร บางคนจะแม้กระทั่งกลายเป็นเช่นชาตานและคนอื่นๆ สามารถกลายเป็นชโหมย พ่อพูดว่า: ในการที่จะเปิดเผยพ่อ จงเปลี่ยนจากมนุษยธรรมดาให้เป็นการร่ำเรียนสรรพสิริคุณพ่อและจะมีการร่ำเรียนสรรพสิริคุณลูกด้วยเช่นกัน ลูกจะกลายเป็นเทพ วัดจะถูกสร้างขึ้นแก่พ่อและวัดของลูกก็จะถูกสร้างขึ้นด้วยเช่นกัน วัดหลักควรเป็นสำหรับชีพบาบาเดียว แล้วพร้อมกันกับท่านมีบราห์มินและลูกๆ มีความหลากหลายในวัดดิลาลา นั่นคืออนุสรณ์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่นในรูปที่มีชีวิต พวกเขาแสดงให้เห็นรูปปั้นของซัคคีที่ซึ่งหิโตและมหารตีที่ซึ่ง มีคำกล่าวที่ว่าซังถูกกลืนโดยจระเข้ หากไม่มีการจดจำระลึกถึงพ่อ มายา, จระเข้ก็จะกลืนลูก มายา, จระเข้กลืนแม้กระทั่งมหารตีที่ดี ความเป็นผู้ใหญ่มากนั้นจำเป็นที่นี่ ไม่ควรมีความหึงหวงโศกในการทำอะไรบางอย่าง มากเท่าที่เป็นไปได้ให้ผู้เป็นแม่อยู่เบื้องหน้าในทุกๆ สิ่ง มีความนับถือต่อผู้เป็นแม่ กฎแห่งทั้งหมดควรอยู่กับผู้เป็นแม่ ชาวทั้งหมดควรมาจากผู้เป็นแม่ ใช้ เป็นไปได้ที่กุมารบางคนนั้นฉลาดยิ่งกว่ากุมารและผู้เป็นแม่ แต่พวกเขาต้องเขียนถึงชีพบาบาเพื่อขอคำแนะนำ “ราชาอาจจะออกคำสั่ง แต่เป็นราชินีผู้ปกครองอาณาจักร” อันดับแรกเป็นราชินีแล้วก็เป็นราชา อันดับแรกกูรูผู้เป็นแม่นั้นเป็นที่ต้องการ ไม่มีระบบใดที่นี่สำหรับผู้ชายที่จะกลายเป็นกูรู กฎที่นี่พูดว่าลูกต้องให้ผู้เป็นแม่อยู่เบื้องหน้า แม้ว่าผู้ชายบางคนกลายเป็นเครื่องมือสำหรับผู้เป็นแม่เข้ามาสู่ญาณ ส่วนใหญ่นั้นเป็นผู้เป็นแม่ ลูกไม่ควรมีความหึงหวงโศกที่ว่าลูกรู้ทุกสิ่ง หรือลูกนั้นฉลาด เป็นผู้เป็นแม่ผู้ที่ต้องลูกทำให้ฉลาด ศูนย์ต้องดำเนินการโดยผู้เป็นแม่ ในเวลาสุดท้ายลูกควรจะถูกสั่งสอนด้วยการผ่านผู้เป็นแม่ ดังนั้นทุกๆ สิ่งมีการดำเนินไปตามกฎ ผู้ที่ประณามพ่อสูงสุดดวงวิญญูณสูงสุดนั้นไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง บาบาตักเตือนทุกคน ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก หากลูกได้ยินบางสิ่งที่ลูกไม่ชอบ แล้วจงรับฟังด้วยหูหนึ่งและปล่อยให้ออกไปอีกหูหนึ่ง ความโกรธนั้นเป็นเหตุของความเสียหายอย่างใหญ่หลวง บางคนเขียนและถามว่า: เหตุใดความโกรธจึงไม่ถูกกล่าวหาว่าเลวร้ายยิ่งกว่าตัณหาหาคะ? แต่ไม่เลย! ตัณหาหาคะเป็นเหตุของความทุกข์แก่ลูกตั้งแต่ตอนเริ่ม ตลอดจนตอนกลางไปถึงตอนจบ เพียงผู้ชำระให้บริสุทธิ์เดียวเท่านั้นที่ได้รับการจดจำ ชันยาสซีไม่สามารถชำระใครให้บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกกำลังรับฟังประเด็นใหม่ที่ว่าพระเจ้าที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดนั้นนั่งอยู่ที่นั่นและสอน ท่านเรียกว่าศรี ศรี แล้วในโลกมนุษย์มีคำกล่าวหาว่า: ศรีลักษมี, ศรีนารายณ์ ศรีรามและศรีสีดา อัจชะ ใครทำให้พวกเขานั้นสูงส่ง? เป็น ศรี ศรี ชีพบาบา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีชีวิตอยู่ในความสอดคล้องกลมกลืนกับกันและกัน ให้ความนับถือแก่กันและกัน อย่าได้มีวันบูดบึ้งซึ่งตึง แล้วด้วยเหตุ นั้นหยุดศึกษาเล่าเรียน

2. ความโกรธนั้นเป็นเหตุของความเสียหายอย่างมากมาย ดังนั้นหากลูกได้ยินบางสิ่งที่ลูกไม่ชอบ รับฟังด้วยหูข้างหนึ่งและปล่อยให้ออกไปจากหูอีกข้างหนึ่ง อย่าได้โกรธเคือง กลับมาอ่อนหวานอย่างมาก

พร: ขอให้ลูกเป็นหงส์ที่สูงส่งและสะอาดอย่างสม่ำเสมอผู้ที่สติปัญญารับอาหารของความคิดที่บริสุทธิ์ หงส์ที่สูงส่งไม่รับเอาสิ่งใดเข้าไปในสติปัญญาของพวกเขานอกจากไข่มุกของความรู้ ดวงวิญญูณบราห์มิน ผู้ที่เป็นจุกที่สูงส่งไม่สามารถรับสิ่งใดที่อยู่เบื้องล่างของพวกเขา หงส์ที่สูงส่งหมายถึงสะอาดอย่างสม่ำเสมอ บริสุทธิ์อย่างสม่ำเสมอ ความบริสุทธิ์คือความสะอาด หงส์ที่สูงส่งไม่สามารถมีความคิดที่ไม่บริสุทธิ์ใดเลย หงส์ที่สูงส่งผู้ที่รับประทานอาหารของความคิดที่บริสุทธิ์เสมอจะอยู่อย่างมีพลานามัยดีเสมอ พวกเขาไม่สามารถตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของผู้ใด

คติพจน์: กลายเป็นดวงวิญญูณผู้ที่มีความสงบ และเปิดเผยขานติกันต์ (ไฟบูชาญญของความสงบ) ด้วยจิตใจของลูก

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ด้วยการจดจำพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกเผาไป ดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ วิชาอันดับหนึ่งคือการจดจำระลึกถึง
- คำถาม:** มนุษย์ร้องขอสิ่งใด และพ่อได้เติมเต็มคำร้องขอนั้นอย่างไร
- คำตอบ:** ผู้คนร้องขอกับพ่อว่า โอ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ปลดปล่อยเราออกจากการทำงานบาปด้วยเถิด! โอ บาบ่า ผู้เต็มไปด้วยความเมตตา ได้โปรดเมตตาต่อเราด้วยเถิด! เมื่อได้ยินคำร้องขอของทุกคน บาบ่าจึงมาด้วยตนเองและชี้หนทางเพื่อที่จะอยู่อย่างหลุดพ้นจากการทำบาปให้แก่ทุกคน พ่อพูดว่า ลูกๆ จงจดจำพ่อ แค่เพียงร้องสรรเสริญพ่อเท่านั้นไม่มีประโยชน์ใดเลย ลูกไม่จำเป็นต้องสรรเสริญการกระทำที่สูงส่งของท่าน แต่ลูกต้องศึกษาราชายโอะคะแล้วมาเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่สูงส่ง
- เพลง:** เจ้าแห่งความไร้เดียงสาอันพิเศษสุด

โอม ชานติ ลูกได้ยินคำสรรเสริญของใคร ผู้ที่เปลี่ยนแปลงสิ่งที่ได้เสียหายไปแล้ว ท่านสูงสุดเหนือสิ่งใด ผู้ที่พูดความรู้ของตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของโลก เมื่อใดก็ตามที่ใครบางคนมาที่นี่เพื่อทำความเข้าใจ สิ่งแรกที่ต้องอธิบายคือพระเจ้าได้รับการยกย่องว่าสูงสุดเหนือสิ่งใด ชื่อของท่านนั้นสูงสุด สถานที่อยู่อาศัยของท่านสูงสุด มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์กรันท์ด้วยเช่นกันว่าชื่อของพระเจ้าสูงสุดและที่อยู่ของท่านยังสูงสุดด้วยเช่นกัน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้เดียวที่อาศัยอยู่ในสถานที่ที่สูงที่สุด นั่นคือโลกที่ไม่มีตัวตนที่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนอาศัยอยู่ และถดลงมาคือโลกละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตน ดังนั้น ก่อนอื่น จงให้คำแนะนำของพ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือสัจจะ ท่านคือผู้สร้าง จากนั้นสิ่งสร้างของท่านก็ตามมา สูงสุดเหนือสิ่งใดคือเมล็ด ถัดจากท่านคือบราห์มา วิชณะและชางกะ ผู้อาศัยในอาณาเขตละเอียดอ่อน พวกเขาคือสิ่งสร้างและผู้สร้างอยู่เหนือทุกคน ผู้สร้างคือพ่อ ทุกคนที่เหลือเป็นสิ่งสร้างของท่าน ทุกคนคือลูกๆของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเดียว ดังนั้น เราทุกคนดวงวิญญาณคือพี่น้องชาย พ่อสูงสุดอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด (พารามัตม์) ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด มีพ่อทางร่างจำนวนมาก ก่อนอื่น จงให้คำแนะนำของพ่อทางจิตวิญญาณ ทุกคนเป็นสิ่งสร้างของท่าน ลูกยังต้องดึงความสนใจของพวกเขามาที่รูปภาพด้วย ก่อนอื่น มีพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ผู้เดียวที่เป็นเมล็ดที่มีชีวิตของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านคือสัจจะ ผู้มีชีวิตและเป็นตัวของความปิติ ท่านคือสัจจะ นั่นคือผู้เดียวที่พูดสัจจะ ดวงวิญญาณยังเป็นสัจจะด้วยเช่นกัน นั่นคือ ดวงวิญญาณไม่สามารถถูกเผาหรือตายได้ ลูกๆของสัจจะต้องมีสัจจะด้วยเช่นกัน ลูกเคยเป็นเทพที่แท้จริงในตอนเริ่มต้น พ่อที่จริงแท้คือผู้เดียวที่ก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ ไม่ใช่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสร้างดินแดนของความหลอกลวง เปล่าเลย บาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งสัจจะ และกลายเป็นดินแดนของความหลอกลวง พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือสัจจะ ผู้ที่ทำให้ทุกคนไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถถูกเรียกว่าผู้ที่เป็นสัจจะ ทุกคนที่เหลือนั้นหลอกลวง มายา ราวัน กิเลศทั้งห้าทำให้ดวงวิญญาณหลงผิด รวมคือสัจจะ และเราวันคือความหลอกลวง ราวันคือผู้ที่ทำให้บาร์ตหลงผิด เรื่องราวทั้งหมดอยู่บนฐานของบาร์ต ลูกต้องอธิบายว่า บาร์ตเคยเป็นสวรรค์และเวลานี้กลายเป็นนรก พ่อคือผู้สร้างสวรรค์ ผู้เดียวที่นำสวรรค์มาให้ บาร์ตได้รับการสรรเสริญ ท่านบอกลูกเกี่ยวกับความรู้ของตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของโลกที่จะทำให้ลูกกลายเป็นผู้ล่วงรู้สามกาลเวลา สิ่งนี้คือวงจรของการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกๆดวงวิญญาณเข้าใจว่า ลูกกำลังรับสิทธิ์ในมรดกของตนจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดอีกครั้งหนึ่ง ได้จดจำกันอีกด้วยว่า ดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดได้อยู่แยกห่างจากกันเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน การพบปะในขณะนี้เน้นแสงงดงามและเป็นสิริมงคล ก่อนอื่น จงให้คำแนะนำของพ่อ ด้วยการพูดว่าพ่อ ผู้สร้าง อยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันนั้นไม่ได้พิสูจน์ว่า เราทุกคนเป็นลูกๆ ลูกจะไม่พูดว่า พวกเขาทุกคนคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เพราะความคิดเห็นของการอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาจึงไม่สามารถมีความรักต่อพ่อได้และสติปัญญาของพวกเขาก็ไม่มีโยคะกับท่านอีกด้วย โยคะโบราณของบาร์ตโด่งดัง จริงๆแล้ว สติปัญญาต้องติดต่อกับพ่อในโยคะ หากท่านอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันแล้ว ลูกจะมีโยคะกับใครเล่า ลูกจะมีโยคะกับตัวเองหรือไม่มีความหมายในสิ่งนั้น ที่นี้ลูกเข้าใจความหมายของทุกสิ่ง พ่อเองบอกลูกว่า ด้วยการมีโยคะกับพ่อ บาปของลูกจะถูกเผาไป การกระทำที่เป็นบาปจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ลูกจะไปถึงสภาพคาร์มาที่ที่สมบูรณ์ของตนเองในเวลาสุดท้าย ลูกจะได้รับผลเมื่อเวลาของความรู้ได้หมดลง ในโรงเรียนก็เช่นกัน บางคนอาจจะฉลาดในวิชาหนึ่งและบางคนก็ฉลาดในวิชาอื่นๆ วิชาของการจดจำระลึกถึงนั้นง่ายดาย พ่อเป็นที่จดจำ ด้วยการจดจำพ่อ ดวงวิญญาณจะกลับมามี ภาชนะจะสะอาด ดวงวิญญาณที่อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์จะ

กลับมาบริสุทธิ์อย่างต่อเนื่อง พ่อสูงสุดมาและสอนลูกๆดวงวิญญาณ เพื่อให้ลูกได้รับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ลูกจะเปลี่ยนจากมนุษย์มาเป็นเทพ ลูกเข้าใจว่า ศาสนาเทพดั้งเดิมอันเป็นนิรันดร์เคยมีอยู่อย่างแน่นอน พวกเขาไม่ควรถูกเรียกว่าอินดู พวกเขาเปลี่ยนชื่อของบาร์ตเป็นอินดูสถาน เมื่อศาสนาเทพดั้งเดิมอันเป็นนิรันดร์เคยบริสุทธิ์มันเคยถูกเรียกว่าดินแดนสุขาวดี นั่นคือ สวรรค์ นั่นคือ ยุคทองและถูกเรียกว่าโลกใหม่ พ่อคือผู้เดียวที่สร้างสิ่งนั้นขึ้นมา ท่านไม่มีตัวตน ทุกคนพูดว่า โอ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ! ท่านอาศัยอยู่ในสถานที่สูงสุด บราห์มา วิษณุและชางก้ามีร่างละเอียดอ่อน นั่นคือ อาณาเขตละเอียดอ่อน และอีกแห่งคือดินแดนแห่งความสงบ โลกแห่งความเจียบ นี่คือโลกวิัตถุ ดังนั้น ก่อนอื่น เมื่อใดก็ตามที่ใครมา จงให้พวกเขากรอบแบบฟอร์มว่า พ่อของดวงวิญญาณคือใคร พระเจ้าเท่านั้นที่ถูกเรียกว่า พ่อสูงสุดเหนือสิ่งใด ผู้รู้และนักบวชลาทุกคนสวดมนต์ การสวดมนต์ก็ยังคงเป็นการร้องขอเช่นกัน โอ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ เราขอให้ท่านเผาบาปของเราด้วยเถิด! โอ บาบาที่เต็มไปด้วยความเมตตา ได้โปรดเมตตาด้วยเถิด! ผู้คนร้องเรียกในวิธีนี้ ไม่ใช่ว่าทุกคนจะมีความเมตตา พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีความเมตตาต่อทุกคน พวกเขาเรียกตนเองว่า “ซาร์โวดายา” (ผู้ที่มีความเมตตาต่อทุกคน) เวลานี้ พวกเขาทำอะไร พวกเขามีความเมตตาต่อผู้คนมากเพียงไร สิ่งนั้นยังถูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน ลูกยังเปรียบเทียบสิ่งนั้นกับทุกสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ได้ ประเด็นเหล่านี้ไม่ได้อ้างอิงไว้ในกิตะหรือคัท ก็ตะมีความรู้ อย่างไรก็ตาม ไม่มีความจำเป็นสำหรับเรื่องราวที่เกี่ยวกับการกระทำของใครๆ นักเรียนจะร้องสรรเสริญการกระทำของครูของตนเองไหม ไม่มีประโยชน์ที่จะนั่งลงและร้องสรรเสริญครู ลูกไม่ได้รับสิ่งใดเพียงแต่ร้องสรรเสริญพ่อว่า ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสุข เวลานี้ ลูกๆเข้าใจว่า บาบาสอนราชาโยคะให้แก่ลูกและทำให้ลูกกลายเป็นผู้ล่วงรู้สามกาลเวลา ท่านให้ความรู้เกี่ยวกับสามกาลเวลาและสามโลกแก่ลูกๆ ดังนั้น ลูกจึงเป็นเจ้าของสามโลก ลูกยังเป็นผู้ล่วงรู้สามกาลเวลาด้วยเช่นกัน แน่แน่นอนว่าเรากลายเป็นเจ้าผู้รู้จักทั้งสามโลก นี่คือราชาโยคะ เรากำลังจะกลายเป็นจักรพรรดิ พ่อคือผู้ที่ทำให้เราเป็นเช่นนั้น มีคำกล่าวว่า เจ้าแห่งความสูงส่ง ลักษณะและนารายณ์คือสิ่งนั้น แม้ว่ามียศของลักษณะและนารายณ์ แต่ผู้คนก็ไม่รู้ว่าพวกเขาเป็นใคร ลักษณะและนารายณ์เป็นเจ้าแห่งความสูงส่ง ยุคทองเป็นดินแดนแห่งความสูงส่ง ลูกเข้าใจว่า กฤษณะเคยมีพระราชวังที่เป็นเพชรพลอยอย่างแน่นอน เขาเป็นเจ้าแห่งความสูงส่ง ดังนั้นก่อนอื่น จงถามพวกเขาว่า พวกท่านยอมรับไหมว่าพ่อคือผู้สร้างของทุกคน ท่านยังเป็นผู้สร้างบราห์มา วิษณุและชางก้าด้วยเช่นกัน ก่อนอื่น จงมีศรัทธาว่า พ่อเป็นผู้สร้างสวรรค์ และผู้คนที่นี่เป็นของศาสนาเทพอันเป็นนิรันดร์ พวกเขาได้รับความรู้นี้เมื่อไหร่ พ่อพูดว่า พ่อมาทุกวงจรในยุคบรรจบพบกันเพื่อให้ความรู้ แน่แน่นอนว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเจ้าที่สูงส่งในตอนเริ่มต้นยุคทอง นี่เป็นความรู้ชิ้นหนึ่ง ขณะกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ลูกเข้าใจว่า ลูกกำลังรับสิทธิ์ในมรดกของตนจากبابาและลูกกำลังจะกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสูงส่ง สติปัญญาของลูกเข้าใจว่า เหล่าเทพ ลักษณะและนารายณ์เคยมั่งคั่งเพียงไร พวกเขามีเพชรพลอย ฯลฯ มากมาย พวกเขาเคยมั่งคั่งอย่างมาก ดังนั้น ก่อนอื่น จงรู้จักพ่อและรับสิทธิ์ในมรดกของตนจากท่าน ลูกต้องรับสิทธิ์ในมรดกของลูกด้วยการจดจำระลึกถึง นี่เป็นประเด็นที่ละเอียดอ่อน เคยมีพระราชวังเพชรพลอยที่ใหญ่โตมากมาย แต่สิ่งเหล่านั้นไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป สิ่งเหล่านั้นจะถูกสร้างขึ้นม่อีกครั้งในเวลาที่ถูกต้อง สิ่งเหล่านั้นเคยคงอยู่และหายไปและสิ่งเหล่านั้นจะปรากฏขึ้นม่อีกครั้งอย่างแน่นอน สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ลูกต้องใช้สติปัญญาที่จะเข้าใจประเด็นเหล่านี้ ทุกสิ่งจะถูกทำลายในสงคราม แล้วพระราชวังจะถูกสร้างขึ้นม่อีกครั้ง พวกเราต้องสร้างพระราชวังขึ้นม่อีกครั้ง แน่แน่นอน ลูกยังมีมิตด้วยว่า พระราชวังปรากฏขึ้นม่อีกครั้ง เราคือผู้ที่สร้างพระราชวัง ไม่ใช่ว่าพระราชวังเหล่านั้นจมลงไปในทะเลและเวลานี้จะปรากฏขึ้นมาจากที่นั่น เปล่าเลย วงจรละครนี้หมุนไปอย่างต่อเนื่อง พวกเราคิดว่า ลังกาของราวันและดาวารก้าทองคำจมลงไปแล้วจะปรากฏขึ้นม่อีกครั้ง อย่างไรก็ตาม ไม่ได้เป็นเช่นนั้น เวลานี้ ลูกกำลังเป็นนายของดาวารก้า ลูกเคยมั่งคั่งรุ่งเรืองอย่างมาก! ลูกเคยมีทุกสิ่ง ทรัพย์สมบัติและความมั่งคั่ง ทั้งหมดได้หายไปแล้ว เวลานี้ ทั้งหมดนั้นถูกเอาไป สิ่งเดียวกันนั้นจะเกิดขึ้นอีกครั้ง ก่อนอื่น จงให้คำแนะนำของพ่อและอธิบายความลับที่ว่าวงจรหมุนไปอย่างไร พ่อคือผู้ที่สร้างยุคทอง เวลานี้ บาบานั่งอยู่ที่นี้เป็นการส่วนตัวและบอกลูกว่า จงจดจำพ่อ ด้วยไฟของการจดจำระลึกถึงนี้จะทำให้ลูกกลับมาบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีวิธีอื่น ลูกๆดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ด้วยไฟโยคะ พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาและก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์ ดังนั้น เหตุใดลูกจึงพูดว่า แม่น้าคงคาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์เล่า การทำทาปาเซีย การทรมานตนและลงอาบในแม่น้ำคงคา ฯลฯ ทั้งหมดนั้นคือเครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ความเลื่อมใสศรัทธานั้นไม่มีสิ่งเจือปนในตอนเริ่มต้น จากนั้นก็มีสิ่งเจือปน การมีสิ่งเจือปนนั้นใช้เวลาถึงครึ่งวงจร จาก 16 องศาได้ลดลงไปเป็น 14 องศาและองศาที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง พ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้อธิบายสิ่งนี้ บราห์มา วิษณุและชางก้าไม่ใช่มหาสมุทรแห่งความรู้ เมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ด้วยการพูดว่า “พ่อสูงสุด” สติปัญญาของลูกจะไม่ถูกดึงไปหาบราห์มา วิษณุหรือชางก้า เมื่อดวงวิญญาณประสบกับความทุกข์ พวกเขาจะจดจำพ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มีความสุขในยุคทอง ดังนั้น จึงไม่มีใครร้องหาท่านที่นั่น เวลานี้ ลูกๆดวงวิญญาณเข้าใจว่า ลูกเคยประสบกับความทุกข์มาถึงครึ่งวงจรและเวลานี้ลูกกำลังจะไปสวรรค์อีกครั้งหนึ่ง ไม่มีความทุกข์ในยุคทอง ดังนั้นจึง

ไม่มีความจำเป็นที่จะจดจำบาปที่นั่น ตามละครแล้ว บาบาจะกลับบ้านหลังจากที่ให้มรดกแก่เราแล้วเท่านั้น เมื่อผู้คนแก่ชรา พวกเขาจะเข้าไปสู่สภาพของการปลดเกษียณและเลี้ยงดูบุตร ที่นั่นพ่อ ตัวท่านเองมาและกลายเป็นสัตว์ของลูกๆ พ่อพูดว่า พ่อจะพาทุกคนกลับบ้านไปกับพ่อ ไม่มีใครพูดเช่นนี้ได้ ผู้อื่นไม่สามารถนำลูกกลับไปกับเขาได้แน่นอนว่าทุกคนต้องกลับมาใช้ชีวิตเกิดและเล่นบนบาท พ่อไม่ได้ถือกำเนิดครั้งแรกแล้วครั้งแรก หากพ่อจะถือกำเนิดครั้งแรกแล้วครั้งแรก พ่อก็จะอยู่อย่างตาโมประธาน ดวงวิญญาณคือผู้ที่อยู่อย่างไม่มีริษยา สิ่งเจือปนจะเข้าไปในดวงวิญญาณ คำว่า ‘ยุคทอง และยุคเงิน’ ใช้ในเวลานี้แน่นอนว่าเวลานี้คือยุคเหล็ก เวลานี้คือการบรรจบกัน ดังนั้น พ่อจึงต้องมาอย่างแน่นอน นี่คืองานของพ่อที่จะเปลี่ยนโลกเก่าและทำให้กลายเป็นโลกใหม่ พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านคือผู้เดียวที่เปลี่ยนแปลงโลก ท่านไม่ใช่ผู้สร้างโลก แต่เป็นผู้เดียวที่เปลี่ยนแปลงโลก ด้วยการพูดว่า ท่านเป็นผู้สร้าง มนุษย์ก็คิดว่าการทำลายล้างอย่างสิ้นซากจะเกิดขึ้น คำว่า “ผู้ชำระให้บริสุทธิ์” นั้นถูกต้องแม่นยำ ผู้รู้ชื่อว่า โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ สีดาธรรม พวกเขาไม่เคยร้องว่า คงาคือ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ด้วยการพูดว่า “ผู้ชำระให้บริสุทธิ์” สติปัญญาที่ถูกดึงไปหาดวงวิญญาณสูงสุด คงาคือไม่ใช่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ นั่นเป็นเพียงน้ำและยังอยู่ที่นั่นอีกด้วย อย่างไรก็ตาม ทุกสิ่งที่นี่สะโตประธาน คงาก็ยังสะโตประธานเช่นกัน ที่นั่นคงาคือตาโมประธานและทำให้เกิดน้ำท่วมและทำให้หมู่บ้าน ฯลฯ จนน้ำ แม่น้ำพรหมบุตรท่วมหมู่บ้านจำนวนมาก นี่เป็นดินแดนแห่งความทุกข์ ลูกจะไม่เคยประสบกับความทุกข์ในยุคทอง ที่นั่นแม่น้ำจะไหลไปในเส้นทางที่ต้องแม่นยำตามกฎธรรมชาติ ที่นั่นแม่น้ำออกนอกเส้นทางและไหลไปทั่วทุกหนแห่ง เพราะที่นั่นวัตถุธาตุธรรมชาติทั้งห้าสะโตประธาน น้ำจึงไม่ทำให้เกิดความทุกข์ ที่นั่นแม่น้ำก็สร้างความทุกข์ ก่อนอื่น ลูกต้องเข้าใจว่า ใครให้ความสุขแห่งสวรรค์แน่นอนว่าต้องเป็นพ่อ เวลานี้คือความรัก บาบามาแล้ว เราคือลูกๆ ของประชาธิปไตยบราห์มา บราห์มากุมารและบราห์มากุมารี โลกใหม่จะถูกสร้างขึ้นมาได้เมื่อประชาธิปไตยบราห์มาปรากฏอยู่เท่านั้น มีคำกล่าวว่า มนุษย์เปลี่ยนไปเป็นเทพ ใครเปลี่ยนพวกเขา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ศรีกฤษณะเองก็เป็นเทพ พ่อท่านนั้นมาและเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ลูกเข้าใจสิ่งนี้ในเวลานี้ ก่อนหน้านั้น ลูกเพียงแค่ร้องสรรเสริญมนุษย์ที่เปลี่ยนไปเป็นเทพ ลูกไม่รู้เลยว่า ใครสร้างยุคทอง หรือผู้สร้างคือใคร หรือโลกยุคทองเปลี่ยนเป็นโลกยุคเหล็กได้อย่างไร ลูกๆ เข้าใจแล้วว่า นี่คือนิเวศอันกว้างใหญ่ภายใต้ธาตุแห่งท้องฟ้า มีการแสดงบนเวทีนั้น เวทีกลางแจ้งเป็นสิ่งจำเป็น แสงก็ยังจำเป็นด้วยเช่นกันขณะที่มนุษย์กำลังแสดงบทบาทของตนเอง ดังนั้น พระอาทิตย์และพระจันทร์จึงรับใช้ลูกในวิธีนี้ ดวงดาวก็ยังส่องแสงเช่นกัน เมื่อกลางคืนมาถึงดวงดาวจึงส่องแสง นั่นคือ ความสุข เหตุนี้เองผู้คนจึงพูดว่า สุริยเทพและจันทร์เทพ พวกเขาให้ความสุขแห่งแสงสว่าง อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเข้าใจวงจรละครอย่างถูกต้องและทำความเข้าใจพยายามตามนั้น จงเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความเมตตาเหมือนกับพ่อและประธานความเมตตาแก่ทุกคน
2. พ่อกำลังก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ ดังนั้น จงอยู่อย่างซื่อสัตย์ต่อท่าน จงทำให้ดวงวิญญาณสะอาดด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระอย่างสม่าเสมอจากโรคภัยใดๆ ของมายา และได้รับผลที่เป็นอมตะโดยมีเจตนาของการรับใช้

ลูกๆ ผู้ที่รับประทานผลจากพระเจ้า ผลที่ไม่สูญสลาย ผลที่เต็มไปด้วยความหวานชื่นของความรักของทุกความสัมพันธ์ ในยุคบรรจบพบกันจะอยู่อย่างอิสระจากโรคภัยของมายาอย่างสม่าเสมอ ผลอื่นๆ จะยังคงได้รับในยุคทอง และในยุคเหล็กด้วยเช่นกัน แต่ถ้าลูกไม่รับประทานผลที่มาจากเจตนาของการรับใช้ของลูก ผลนั้นจากพระเจ้าในเวลานี้ และแล้วลูกจะไม่สามารถรับประทานสิ่งนั้นตลอดทั้งวงจร ผลนี้คือผลของเวทมนต์ของพระเจ้า และโดยการรับประทานผลนี้ เหล็กจะไม่เพียงเปลี่ยนเป็นอัญมณีเท่านั้น แต่จะเปลี่ยนเป็นเพชร ผลนี้คือผลอมตะที่จบสิ้นอุปสรรคทั้งหมด

คติพจน์: ดวงวิญญาณผู้ยกระดับผู้ที่ประนามพวกเขา และผู้ที่พิจารณาพวกเขาว่าเป็นเพื่อนของเขา มีความทัดเทียมกับพ่อ

*** โอม ขานดี ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน สัญญาว่าลูกจะไม่นอนหลับอย่างสงบจนกว่าจะมีการก่อตั้งอำนาจในการปกครองตนเองของยุคทองที่ลูกนั้นจะกลับมาริสุทธิ์และทำให้ผู้อื่นกลับมาริสุทธิ์ได้
- คำถาม:** ความตายใดในละครที่เป็นประเพณีของยุคแห่งการบรรจบพบกัน?
- คำตอบ:** ลูกๆ ที่ดีมาก ผู้ที่ทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำแห่งชัยชนะนั้นตลิ่งงันด้วยความรู้ พวกเขาเริ่มฟังความรู้ พวกเขาพูดถึงความรู้แต่และแล้วก็วิ่งหนีไป นั่นคือพวกเขาตาย ราวกับว่าความตายประเภทนี้กลายเป็นระบบของยุคแห่งการบรรจบพบกัน เมื่อลูกไม่ทำตามศรั้มห์ มายาก็ทำให้ลูกป่วยแพ้ หลังจากที่มันเป็นของพ่อ หากลูกปล่อยมือท่านนั้นก็หมายความว่าลูกได้ตายไปแล้ว และแล้วโชคของลูกก็จะถูกขีดฆ่า
- เพลง:** นั้นได้มาที่ประตูของท่านจากการถือสัตย์ปฏิบัติ

โอม ชานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานผู้ที่ตายขณะที่มีชีวิต ผู้ที่สังเวदनเองในขณะมีชีวิตได้ยินเพลงนี้แล้ว ไม่ใช่พวกเขาทั้งหมดได้สังเวदनเอง พวกเขาทั้งหมดตายขณะที่มีชีวิตตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ เมื่อใครบางคนเข้าไปสู่ตักคนอื่นนั่นคือเมื่อมีการนำใครบางคนมาเลี้ยงดู เขาก็จากครอบครัวหนึ่งแล้วก็กลายเป็นสมาชิกของอีกครอบครัวหนึ่ง ลูกๆ รู้ว่าลูกได้ตายจากครอบครัวที่เป็นเช่นปีศาจแล้ว และเวลานี้กลายเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวพระเจ้า พระเจ้าได้มาและนำลูกมาเลี้ยงดู ไม่มีใครในหนทางของความไม่รู้ที่ได้รับการนำมาเลี้ยงดูโดยพระเจ้า พวกเขาได้รับการนำมาเลี้ยงดูโดยครูทางศาสนา มีวัณณจารย์ผู้ที่ได้ยกลูกๆ ให้กับศรีกฤษณะในวัดของศรีกฤษณะ อย่างไรก็ตามรูปปั้นเหล่านั้นไม่มีชีวิต ดังนั้นเป็นพรหมณ์ที่นำพวกเขามาเลี้ยงดูเพื่อให้พวกเขากลายเป็นไวชณพ มีผู้คนมากมายที่นำเด็กมาเลี้ยงดู ลูกๆ รู้ว่าพวกเขานั้นถูกนำมาเลี้ยงดูในนามของผู้ที่เคยอยู่มาและจากไป บ้างก็ถูกนำมาเลี้ยงดูโดยพระคริสต์ และผู้อื่นก็ถูกนำมาเลี้ยงดูโดยอับบราฮัม เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าเมื่อไรที่พวกเขาเคยมีชีวิตอยู่ในอดีตและเมื่อไรที่พวกเขาจะมาอีกครั้งหนึ่ง เวลานั้นลูกได้ตายขณะที่มีชีวิตแล้ว ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว มีการนำลูกๆ ทางโลกมาเลี้ยงดูและเมื่อพ่อของพวกเขาตายลง ลูกๆ นั้นยังอยู่ ที่นี้ลูกได้รับการนำมาเลี้ยงดูโดยพ่อเช่นนั้น ที่ท่านจะพาลูกไปจากดินแดนแห่งความตายสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ นั่นคือจากความตกต่ำสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ มีผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์เดียวเท่านั้นสำหรับมนุษย์ ไม่ใช่ว่าเพียงลูกเท่านั้นที่ได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ อย่างแน่นอนที่ทุกคนได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ แต่ตามละคร บ้างก็ได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ที่สะโตประธาน บ้างก็สะโต บ้างก็ราโจและผู้อื่นนั้นก็ได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ที่ตาโม ถึงแม้ว่าพวกเขามาในสภาพของตาโม พวกเขาที่ไม่มีประสบการณ์ของความทุกข์ในทันทีที่พวกเขามา อย่างแน่นอนที่พวกเขาต้องมีประสบการณ์ของความทุกข์ก่อน ในเวลาสุดท้ายทุกคนมีประสบการณ์ของความทุกข์ พ่อพูดว่า: พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์, ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณลงมา ก่อนอื่นพวกเขามีประสบการณ์ของความทุกข์และแล้วก็ประสบการณ์ของความทุกข์ ลูกเองนั้นได้เข้ามาสู่สภาพที่สะโตประธานก่อน ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ และแล้วลูกก็ไปผ่านสภาพของสะโต ราโจและตาโม ลูกเองได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ตามลำดับกันไปด้วย ลูกประจำทั้งแปดนั้นกล่าวได้ว่าเป็นลูกประจำหลัก ลูกทั้งหมดคือดรุณี เวลานั้นลูกเป็นของพ่อและดังนั้นลูกต้องไม่มีวันจากพ่อไป อย่างไรก็ตามหากลูกไม่จดจำท่านตามศรั้มห์ มายาจะทำให้ลูกปล่อยมือจากท่าน บ้างได้มาและถูกนำมาเลี้ยงดูและก็เฝ้าแต่ทำตามหนทางนี้ในตอนเริ่มต้น ลูกๆ ที่แสนหวานที่ดีมาก ผู้ที่เคยถูกวางไว้ในอันดับที่ 3 และ 4 ของลูกประจำแห่งชัยชนะกลายเป็นผู้ที่ตลิ่งงันแล้ววิ่งหนีไปด้วยเช่นกัน นี่คือธรรมเนียมหรือระบบของยุคแห่งการบรรจบพบกัน เฝ้าแต่มีผู้ที่ตลิ่งงันด้วยความรู้ขณะที่พวกเขาเริ่มฟัง ผู้ที่พูดถึงสิ่งนั้นแล้วก็ตายไป อาจกล่าวได้ว่าพวกเขานั้นเจตนาที่จะตายด้วยวิธีการนั้นในละคร หลังจากที่มันเป็นของพ่อแล้ว หากลูกปล่อยมือท่าน นั้นหมายถึงลูกได้ตายไปแล้ว ถึงแม้ว่าพวกเขาอยู่ในโลกนี้ พวกเขาทั้งสถานที่นี่ในขณะที่มีชีวิตและเข้าไปสู่โลกที่เป็นเช่นปีศาจ ต้องมีเหตุผลบางอย่าง ถึงแม้ลูกจะพูดว่านั่นเป็นละคร อย่างไรก็ตามเป็นเพราะพวกเขาไม่ทำตามศรั้มห์ พวกเขาจึงป่วยแพ้มายา โชคของพวกเขาถูกขีดฆ่า หลังจากที่มันเป็นของพระเจ้าก็มีสงครามกับมายา จะไม่มีสงครามระหว่างเทพและปีศาจ มายาคือปีศาจและได้รับชัยชนะ อัจชะ ลูกๆ นั้นได้เขียนถามว่าจะทำอะไรในเทศกาลรักชานันต์ ทำการเตรียมการสำหรับทุกเทศกาล ก่อนถึงเทศกาลรักชานันต์, ลูกไปและผูกรักก็ให้กับผู้คน ลูก

ควรที่จะมีนัยสำคัญของสิ่งนี้อย่างสมบูรณ์ในสติปัญญาของลูก ในช่วงเวลาแรกๆ พรหมณ์จะผูกรักก็ เวลาที่พวกเขามีระบบให้ซิสเตอร์ผูกรักก็ที่มีข้อมือของบราเตอร์ของเธอ ตั้งแต่แล้วพรหมณ์เหล่านั้นเคยผูกรักก็เพราะวาระพรหมณ์เป็นที่จดจำว่าสูงสุดและบริสุทธิ์ที่สุด ในความเป็นจริงบราห์มินั้นสูงสุดยิ่งกว่า ชันยาสิ แต่ตามละครชันยาสิได้กลับมาสูงกว่าในเวลา นี้ ก่อนหน้านี้พรหมณ์เคยผูกรักก็แล้วพวกเขาที่แก้รักก็ออกที่จันมาชหมิ เช่นที่พวกเขาได้พูดว่าดรุพดีสยายผมของเธอ ฤๅษีเองก็จะปล่อยผมของพวกเขาด้วยเสมอ ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วจะมัดผมของเธอไว้เสมอ ดรุพดีพูดว่าเธอจะสยายผมของเธอจนกว่าพวกเขาจะได้รับอนุญาตของพวกเขากลับคืน ไม่เช่นนั้นเธอก็จะไม่มัดผมของเธอ ความหมายของสิ่งนั้นได้มีการอธิบายแก่ลูกๆแล้วในเวลา นี้ จนกว่าเราจะได้ประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองตนเองของเราไม่เช่นนั้นเราจะไม่นอนอย่างสงบ มีคำกล่าวว่า เป็นบาปที่จะพักผ่อน ลูกมีความกระตือรือร้นอยู่ว่าจะไม่สามารถมีความสุขจนกว่าลูกนั้นจะประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองตนเอง ลูกต้องได้รับความสุขในอนาคตและสำหรับสิ่งนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามในเวลา นี้ เวลาที่ลูกรู้ว่ารักขำบันตันหมายถึงลูกทำสัญญาที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ รักก็แสดงถึงประเด็นของการทำสัญญา เมื่อใดที่เทศกาลเหล่านั้นเริ่มขึ้น? เหตุใดเทศกาลจึงเริ่มขึ้น? ใครที่ปรากฏขึ้นเพื่อให้คำแนะนำของรักขำบันตัน? บุคคลหนึ่งให้คำแนะนำนั้นและแล้วชื่อเสียงของเขาก็ได้รับการยกย่อง ดังนั้นนี่เป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ ซิสเตอร์คือกุมารี กุมารีผูกรักก็ เราเองไปและผูกรักก็ให้กับผู้ครองเรือนด้วย กุมารคือกุมาร ซิสเตอร์ผูกรักก็ให้กับบราเตอร์ของเธอไม่ว่าเขาจะเป็นกุมารหรือแต่งงานแล้ว เป็นเรื่องยากมากสำหรับผู้แต่งงานแล้วที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ พระเจ้าพูด: กลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ แต่กระนั้นพวกเขาก็ไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ ซิสเตอร์ควรผูกรักก็ให้กับกุมารแล้วขอให้เขาทำสัญญาว่า: ฉันจะไม่วันดีมยาพิช ผู้ที่ได้ช่องแฉะในกิเลสแล้วจะไม่ปล่อยกิเลสไป พวกเขาไม่เชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้า ดังนั้นประเพณีของกุมารและกุมารีนีจึงได้ดำเนินไป เวลาที่ลูกเข้าใจว่าเทศกาลนี้เป็นของยุคแห่งการบรรจบพบกัน ในยุคทองทั้งหมดนั้นบริสุทธิ์ ไม่มีความจำเป็นที่จะผูกรักก็ที่นั่น ไม่ใช่ว่าประเพณีนี้ได้ดำเนินมาตั้งแต่ยุคทอง เทศกาลทั้งหมดโดยทั่วไปแล้วจะอ้างอิงถึงยุคแห่งการบรรจบพบกัน เทศกาลของลักษมีและนารายณ์ได้มีการเฉลิมฉลองในเวลา นี้ด้วย แต่ไม่มีความสำคัญใดๆ พวกเขาฉลองวันเกิดของกฤษณะ แต่ก่อนอื่นใดบอกเราเกิดว่าใครทำให้กฤษณะเป็นเช่นนั้น? ผู้ที่สิ้นหวังนั้นไม่รู้สิ่งนี้ สิ่งนี้ควรจะมีการเขียนไว้อย่างชัดเจนด้วย เทศกาลทั้งหมดเป็นของเวลา นี้ สิ่งต่างๆ เช่นนั้นไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง พวกเขาเริ่มต้นหลังจากช่วงเวลาหนึ่งในยุคทองแดง เทศกาลดีพมาลาที่ผู้คนเฉลิมฉลองที่นี้ไม่ได้มีการเฉลิมฉลองในวิธีการเดียวกันในยุคทอง การเฉลิมฉลองที่นี้มีความหมายที่ต่างไป เราต้องเข้าใจนัยสำคัญของเวลาของเทศกาลนั้น เคยมีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าเทศกาลนั้นเป็นของเวลา นี้ เมื่อมีการเกิดของชีวา หลังจากการเกิดของชีวาก็เป็นเทศกาลของรักก็ ลูกทำสัญญาที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้เพื่อทำให้บาร์ต, โลกมีความบริสุทธิ์ รักขำบันตันนี้มีนัยสำคัญที่ยิ่งใหญ่สำหรับลูกๆ ลูกทำสัญญาว่าลูกจะไม่วันดีมยาพิช ไม่บริสุทธิ์ เวลาที่ลูกกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ และดังนั้นเพียงลูกๆ กุมารีที่บริสุทธิ์เท่านั้นที่มีสิทธิ์ผูกรักก็ ลูกต้องผูกรักก็ให้กับบราเตอร์เพื่อให้พวกเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์เสมอและลูกต้องทำให้ผู้ครองเรือนทำสัญญาด้วยเช่นกันว่าพวกเขาจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ พวกเขาเองนั้นก็พูดว่า: ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ดังนั้นลูกกำลังดลใจพวกเขาให้ทำสิ่งที่ได้รับการจดจำว่า: การกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ พ่อมาและทำให้ลูกทำสัญญานี้ หลังจาก ชีวาแจนที่ก็มีรักขำบันตัน โฮลี้ก็เกี่ยวข้องกับความรู้ด้วยเช่นกัน โฮลี้และดुरียา (วันถัดจากโฮลี้ที่มีการสาดน้ำสี) ทั้งสองนั้นเป็นของเวลา นี้ โฮลี้หมายถึงการกลับมาบริสุทธิ์และดुरียาหมายถึงการสร้างสมความรู้ และแล้วผู้คนเหล่านั้นก็ทำสิ่งต่างๆ มากมายจากก่อนหิน, ดินเหนียว และซีว วัว ฯลฯ และทำสิ่งต่างๆ ทุกประเภท ดังนั้นพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ตัวท่านเองมาและอธิบายแก่ลูกๆ ในบรรดาผู้ที่ตายขณะที่มีชีวิตก็มีลูกจริงและลูกเลี้ยง อย่างแน่นอนที่พ่อจะมีบุญของผู้ที่เป็นลูกจริง อย่างแน่นอนที่พ่อจะรู้เกี่ยวกับกิจการธุรกิจและทรัพย์สมบัติ ฯลฯ ของลูกๆของท่าน ลูกจริงคือผู้ที่มีความรักที่สมบูรณ์ต่อพ่อ ลูกจริงนั้นตามลำดับกันไปและลูกเลี้ยงก็ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน บ้างก็มีค่าและบ้างก็ไร้ค่า การเกิดของชีวาอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ต้องมีการให้เวลาแก่ยุคแห่งการบรรจบพบกัน เช่นที่พวกเขานั้นมีเดือนกระโดด (เดือนกุมภาพันธ์ สี่ปีมีวันที่ 29 กุมภาพันธ์ครั้งหนึ่ง) ในทำนองเดียวกันก็มีศตวรรษกระโดดของเวลา 100 ปี ศตวรรษกระโดดนั้นเป็นศตวรรษที่สูงมาก มีคำกล่าวว่า: ศตวรรษที่ 20 ที่นี้ด้วย ศตวรรษนี้เมื่อพ่อมาก็ถูกเรียกว่าศตวรรษของการบรรจบพบกัน ใช้เวลาสำหรับความปั่นป่วนที่จะเกิดขึ้น ดีพมาลาเป็นของเวลา นี้ด้วย ลูกๆ รู้ว่าหลังจากการเกิดของชีวาก็มีประเด็นของความบริสุทธิ์ ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นได้มีการทะเลาะเบาะแว้งเนื่องจากความบริสุทธิ์ พร้อมกันกับความบริสุทธิ์ โฮลี้และดुरียาก็มีการเชื่อมโยงกับความรู้และโยคะ ลูกเองจำเป็นต้องจดจำพ่ออย่างดีมากด้วยเช่นกัน ดुरียาของความรู้นั้นได้ดำเนินไปด้วย จะเฝ้าแต่มีน้าฝนของความรู้ปะปรรมมาที่ลูก การทะเลาะเบาะแว้งนั้นเป็นไปเนื่องจากความบริสุทธิ์ ทุกคนพูดว่า: ใครได้มาและพูดว่าลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์ ในขณะที่อยู่ที่บ้าน? ชันยาสิเองก็ทั้งบ้านและครอบครัวของพวกเขา มีเรื่องราวของกษัตริย์โกปิจินดา มีการถามเขาว่า: เหตุใดท่านจึงละทิ้งโชคของอนุญาตของท่าน? เขาก็ตอบว่า: เพื่อจะพบปะกับพระเจ้า ผู้คนร้องเพลงแสดงความเลื่อมใส

ศรัทธาที่ดีมากบนพื้นฐานของสิ่งนี้ ที่นี้ลูกต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและอยู่อย่างบริสุทธิ์ ความขัดแย้งทั้งหมดเป็นไปเนื่องจากความบริสุทธิ์ รักษาบันด้นคืออนุสรณ์ของเทศกาลที่จะกลับมาบริสุทธิ์และทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ มองดูที่นี่ แม้กระทั่งเด็กเล็กๆ ก็มีนิมิต เด็กเล็กๆ นั้นจะทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธาใดเล่า? บาบาก็ได้ให้นิมิตในทันทีแก่ทุกคนและดังนั้นพวกเขาจึงคิดว่ามีเวทมนตร์ที่นี่ นี่เรียกว่ากิจกรรมที่สูงส่งของชีพบบา พวกเขาจะหายไปขณะที่นั่งอยู่บางแห่ง สิ่งนี้เองก็กล่าวได้ว่าเป็นละครด้วย พวกเขาเพียงแค่มองกันและกันแล้วเข้าฉาก สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดคือกิจกรรมที่สูงส่งของพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด ไม่ใช่ของกฤษณะ พวกเขาพูดถึงชื่อของกฤษณะและเป็นเหตุของการประณามมากมาย มองดูว่าพวกเขาได้เขียนอะไรไว้ในคัมภีร์ ศรีรักฤษณะ, เจ้าชายของยุคทองนั้นได้ขโมยเสื้อผ้าของโกปปีและทำสิ่งนี้สิ่งนั้น กิจกรรมเช่นนั้นไม่ควรจะเป็นที่จดจำ ผู้คนของโลกคิดว่ากฤษณะได้ทำสิ่งทั้งหมดนั้นอย่างแท้จริง และแล้วพวกเขาก็พูดว่าดวงวิญญาณได้เข้าไปในร่างของกฤษณะแล้วถ่ายทอดความรู้ อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้ เขานั้นเป็นเจ้าชายที่โด่งดัง พวกเขาได้แสดงพาหนะด้วย พวกเขาได้แสดงกฤษณะในพาหนะ ใครบางคนจะเปิดโรงเรียนขณะที่นั่งอยู่ในรถม้าหรือ? นี่คือการเรียนของราชาโยคะ เป็นความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงระหว่างสนามรบที่พวกเขาแสดงไว้และสงครามนี้ของลูก! นี่เป็นสงครามที่จะเอาชนะมา ยา ลูกๆ ต้องอธิบายรักษาบันด้น รักษาบันด้นหมายถึงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดตัวท่านเองได้มาเพื่อให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ลูกที่ได้รับการจดจำนั้นคือบราห์มา กุมารคือผู้ที่ยกกระดับ 21 ชั่วอายุ นี่คือการประเดิมของยุคแห่งการบรรจบพบกัน เทศกาลเหล่านี้ไม่ได้ดำเนินไปในยุคทอง หลังจากรักษาบันด้นก็มีวันเกิดของกฤษณะเพราะชาติเกิดแรกในยุคทองเป็นของศรีรักฤษณะ มีอาณาจักรของเขา เวลานี้เขาสัญญาว่าจะไปสู่สกุลของศรีรักฤษณะ นี่คือการราชาโยคะ ลูกกำลังจะกลายเป็นนารายณ์จากคนธรรมดา ไม่มีชีวประวัติของลักษมีและนารายณ์ พ่อได้อธิบายแล้วว่า: ชิวประวัติของเราได้และกฤษณะคือชีวประวัติของลักษมีและนารายณ์ ผู้คนฉลองวันเกิดของกฤษณะ โอเค แล้วการเกิดของนารายณ์เล่าเป็นเช่นไร? ต้องมีเหตุผล พวกเขาแสดงรามของยุคเงินว่าสูงส่งยิ่งกว่ากฤษณะ หนึ่งใน (กฤษณะ) มี 16 องค์และอีกหนึ่งนั้นมี 14 องค์ พวกเขาได้ปะปนทั้งการแสดงไว้ด้วยกัน นี่สำคัญทั้งหมดเป็นของเวลานี้ อย่าได้คิดว่าดิพมาลาเริ่มต้นในยุคทอง ยุคทองนั้นเป็นโลกที่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นตื่นแล้ว เทศกาลทั้งหมดเป็นของเวลานี้ เวลานี้ลูกรู้ชีวประวัติของทุกคน ชีพบบาตัวท่านเองได้มาและบอกลูกๆ ให้กลับมาบริสุทธิ์ ลูกๆ ดวงวิญญาณได้อยู่อย่างสกปรก ชันยาสชี้พูดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบของการกระทำ เหตุนี้เองผู้คนมากมายจึงพูดว่าไม่มีสิ่งใดผิดที่จะกินไข่และปลา ฯลฯ พวกเขาทั้งหมดมีธรรมชาติและระบบของพวกเขาเอง ในสมัยก่อนมีการสังเวยมนุษย์ให้กับกาลิ ไม่ใช่ชีวาหรือขางก้าที่เรียกว่านาเกลียด ไข่ รูปทั้งสองของบราห์มาและวิษณุ นั้นได้กลับมา นานาเกลียดและสวยงาม พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายทั้งหมดนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีความรักที่สมบูรณ์ต่อพ่อและกลายเป็นลูกที่แท้จริง ให้ชาวที่สมบูรณ์ของลูกแก่พ่อ อย่าได้อยู่อย่างไร้ค่า
2. เก็บความหมายที่ถูกต้องของรักษาบันด้นไว้ในสติปัญญาของลูกและอย่างแน่อนกลับมาบริสุทธิ์ อย่าได้มีวันพ่ายแพ้มา ยา ด้วยพลังของความบริสุทธิ์ ทำสัญญาที่จะประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเองของลูก

พร: ขอให้ลูกได้รับพรด้วยคำอวยพรว่า “ขอให้สิ่งเดียวกันเกิดขึ้นกับลูก” และเฝ้าแต่แกว่งไกวในชิงช้าของการเฉลิมฉลองการพบปะอย่างสม่าเสมอและกลับมาทักทายกับพ่อ เช่นที่บัพดาดาเชื่อฟังคำสั่งของลูกผู้เป็นนายและเข้ามาในการเฉลิมฉลองการพบปะ และมาปรากฏอยู่กับบทเรียน ของ “ใช่ อยู่ที่นี่อย่างแท้จริง” ขอให้สิ่งเดียวกันใช้ได้กับลูก จากอมฤตเวลา จนกระทั่ง ถึงการสิ้นสุดของวัน มีความเท่าเทียมกับพ่อในธรรมชาติของลูก (ศาสนา) และคาร์มาของลูก(การกระทำ) และลูกจะเฝ้าแต่แกว่งไกวในชิงช้าของการเฉลิมฉลองการพบปะอย่างสม่าเสมอ โดยการที่ลูกอยู่ในชิงช้าของการพบปะนี้ ทั้งวัตถุธาตุและมายาจะกลายเป็นคนรับใช้ของลูก และไกวชิงช้าให้ลูก ทรัพย์สินที่มีค่าทั้งหมดจะกลายเป็นเครื่องประดับของชิงช้าที่สูงส่งของลูก

คติพจน์: อยู่ในอ้อมแขนของพ่อบราห์มาอย่างสม่าเสมอ และลูกจะมีประสบการณ์ของความปลอดภัย

ยุคบรรจบพบกันคือยุคแห่งการเฉลิมฉลองเทศกาล

การเฉลิมฉลองเทศกาลหมายถึงการรักษาความจริงและความกระตือรือร้นที่ไม่สูญสลาย

วันนี้ ตรีมูรติ พ่อชีวา ตรีเทพ รัชตะ (ผู้สร้างเทพทั้งสาม) ได้มาเฉลิมฉลองการครบรอบ 60 ปี (ไดมอนยูบิลลี่) และวันเกิด เช่นเพชรกับเพชรทางจิตของท่าน วันเกิดที่พิเศษสุดนี้เรียกว่าวันเกิดเพชร เพราะพ่อได้จุติลงมาเพื่อให้ดวงวิญญาณที่เป็นเช่นเปลือกหอยให้กลับมามีค่าเช่นเพชร นี่เป็นวันเกิดเดียวที่มีห้ศรรยตลอดทั้งวงจรและเป็นสิ่งที่พิเศษสุดและน่ารักที่สุดในทั้งโลก เมื่อใดก็ตามที่ผู้คนฉลองวันเกิดซึ่งเป็นวันเกิดของดวงวิญญาณของผู้มีร่างกาย แต่วันเกิดของชีวานี้ไม่ใช่ของผู้มีร่างกาย เป็นวันเกิดของจุดที่ไม่มีตัวตน เมื่อลูกพูดว่า ชีฟายันตี รูปของจุดแห่งแสงจะปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูก ตลอดทั้งวงจรลูกไม่เคยเฉลิมฉลองวันเกิดของดวงวิญญาณสูงสุดที่ปราศจากร่าง นี่เป็นวันเกิดที่พิเศษอย่างยิ่งของตรีมูรติ พ่อชีวา ผู้ที่ปราศจากร่าง และนี่คือชีฟายันตีเดียวที่เป็นวันเกิดของลูกกับวันเกิดของพ่อในเวลาเดียวกัน วันนี้ลูกมาเพียงแค่เฉลิมฉลองวันเกิดของพ่อหรือลูกมาเฉลิมฉลองวันเกิดของดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหลายด้วย? ลูกบอกทุกคนว่าชีฟายันตีหมายถึงตรีมูรติจายันตีและบราห์มินจายันตี ดังนั้นการมีวันเกิดของดวงวิญญาณมากมายพร้อมกับพ่อจึงค่อนข้างพิเศษสุด ในโลกที่มีตัวตนวันเกิดของลูกกับพ่อจะไม่เหมือนกัน วันที่อาจเป็นวันเดียวกันได้แต่จะมีความแตกต่างกันในปี ดังนั้นลูกมาที่นี่จากที่ไกลแสนไกลเพื่อเฉลิมฉลองวันเกิดที่น่ารักและพิเศษสุดเช่นนี้ ทำไมลูกถึงมาจากทั่วทุกมุมของโลก? ลูกมาเฉลิมฉลองวันเกิดของลูกเองหรือมาเฉลิมฉลองวันเกิดของพ่อ? หรือว่าทั้งสอง ดังนั้น ลูกจะแสดงความยินดีกับพ่อหรือพ่อจะแสดงความยินดีกับลูก? ลูกแสดงความยินดีกับพ่อและพ่อพูดกับลูกว่า: ขอแสดงความยินดีหลายล้านเท่า! แต่ละดวงวิญญาณบราห์มินมีค่ายิ่งกว่าเพชร เพชรทางกายภาพเหล่านั้นไม่มีอะไรเทียบได้กับลูกเลย เนื่องจากในโลกนี้เพชรมีค่า ลูกจึงได้รับกล่าวว่ามีค่าเช่นเพชร แต่เพชรมีค่าอะไรเมื่อเทียบกับคุณค่าของลูก? ไม่มีอะไรเลย! เพชรเหล่านั้นจะถูกฝังอยู่ในผนังกำแพงของปราสาทวังของลูก แต่ละดวงวิญญาณบราห์มินมีค่ายิ่งกว่าเพชร บัพดาตากำลังมองเห็นลูกๆที่มีค่ามากกว่าเพชรในทุกหนแห่งเบื้องหน้าท่าน ไม่ใช่แค่ในชุมชนที่มธุบันที่อยู่เบื้องหน้าบัพดาตาเท่านั้น แต่เป็นชุมชนของดวงวิญญาณบราห์มินทุกหนแห่งในโลก เรียกว่าเป็นเพลงหรือคำทักทายที่เปี่ยมด้วยความรักจากหัวใจ พ่อกำลังฟังสิ่งเหล่านี้อย่างใกล้ชิด เสียงของหัวใจจะไปถึงผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจเป็นการล่วงหน้า ดังนั้นบัพดาตาจึงเห็นว่าข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติของงานรับใช้ของลูกในทุกหนแห่งกำลังไปถึงบ้านที่แสนหวานของพ่อในมธุบัน ชีฟายันตีเป็นที่รู้จักกันในฐานะเทศกาลและมีเพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่เฉลิมฉลองเทศกาลนี้อย่างถูกต้อง เพราะการเฉลิมฉลองเทศกาลนี้หมายความว่าทุกคนมีความจริงใจและความกระตือรือร้น แล้วลูกทุกคนที่นั่งอยู่ที่นี้มีความจริงใจและความกระตือรือร้นมากเพียงใด? มันไม่สูญสลายหรือเพียงแค่วันนี้เท่านั้น? ไม่สูญสลายใช่ไหม? เหตุนี้เองบัพดาตาจึงเรียกยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งนี้ว่ายุคแห่งการเฉลิมฉลองเทศกาล สำหรับลูก แต่ละวันเต็มไปด้วยความกระตือรือร้น แต่ละวันคือเทศกาล

มีการยกย่อง และลูกก็มีหัวข้อนี้เช่นกัน “ความเป็นหนึ่งเดียวกันในความหลากหลาย (Unity in Diversity)” ดังนั้นในทางปฏิบัติ มีแผ่นดินที่แตกต่างกันทั้งหมด มีภาษาที่แตกต่างกันทั้งหมด มีรูปและสีที่แตกต่างกันทั้งหมด แต่แม้กระทั่งในความต่างต่างนั้น ก็ยังมีความเป็นหนึ่งเดียวกันในหัวใจของแต่ละคน เพราะพ่อคือหนึ่งเดียว ไม่ว่าลูกจะมาจากอเมริกาหรือแอฟริกา ลูกมีพ่อผู้เดียวในหัวใจของลูก ลูกคือผู้ที่ทำตามศรัทธาของผู้เดียว ดังนั้นบัพดาตาจึงชอบความจริงที่ว่า ในขณะที่ลูกทุกคนมีภาษาที่ต่างกัน แต่เพลงหรือภาษาในจิตใจของลูกนั้นเหมือนกัน ไม่ว่าลูกจะพูดภาษาอะไร ลูกทุกคนล้วนมีมังกุสตีดา (หูฟังบนศีรษะของแต่ละคน) มังกุสตีดาเหล่านี้เวลานี้จะเปลี่ยนไปและกลายเป็นมงกุฎทอง ภาษาของจิตใจของทุกคนคือภาษาเดียวกันและเป็นเพียงคำพูดเดียวที่แสดงออกมานั้นคือ “บาบาของฉัน” ลูกๆในทุกภาษาพูดว่า “เมร่าบาบา” (บาบาของฉัน) นี่เป็นเพียงคำเดียวเท่านั้น ดังนั้นจึงมีความเป็นหนึ่งเดียวกันในความหลากหลาย ดังนั้นการรักษาความกระตือรือร้นของลูกไว้หมายถึงการเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งที่เฉลิมฉลองเทศกาลอย่างสม่ำเสมอ ให้ความกระตือรือร้นของลูกไม่เคยลดลง ได้เคยบอกลูกไว้ก่อนหน้านี้เช่นกันว่าลมหายใจของชีวิตบราห์มินคือความจริงใจและความกระตือรือร้น หากลูกหยุดหายใจ ชีวิตของลูกก็จะจบสิ้นลงในวินาทีนั้นใช่ไหม? ดังนั้นในชีวิตบราห์มินก็เช่นกัน ถ้าไม่มีลมหายใจของความจริงใจและความกระตือรือร้นแล้วก็ไม่มีชีวิตบราห์มิน ผู้ที่มีความจริงใจและความกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอจะพูดด้วยความซาบซึ้งทางจิตว่าบราห์มินหมายถึงความจริงใจและความกระตือรือร้น เมื่อความจริงใจและความ

กระตือรือร้นของพวกเขาลดลง คำพูดของพวกเขาเปลี่ยนแปลงไป พวกเขาจะพูดว่า “มันเป็นความจริง, มันควรจะเป็นเช่นนั้น, มันจะเกิดขึ้น” ดังนั้น มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างภาษานี้กับภาษานั้น ในภาษาอื่น (ของคำพูด) แน่หนอนจะมีคำว่า “มันควรจะเป็น แต่....” ดังนั้นลูกจึงใช้คำเหล่านี้ “มันควรจะเป็น, มันควรจะเป็น” เมื่อแรงกดดันของความจริงจังและความกระตือรือร้นลดลง คำพูดที่อ่อนแอก็ปรากฏออกมา ดังนั้นให้ความจริงจังและความกระตือรือร้นของลูกไม่ลดลง ทำไมความจริงจังและความกระตือรือร้นของลูกลดลง? บัปดาบอว่า จงพูด “ว้า! ว้า!” อยู่เสมอ ในขณะที่ลูกพูดว่า “why why (ทำไม ทำไม)” ถ้าคำว่า “ทำไม” เกิดขึ้นในสถานการณ์ใดก็ตาม ความกดดันของความจริงจังและความกระตือรือร้นนั้นก็ลดลง เมื่อปีที่แล้วก็เช่นกัน บัปดาได้บอกกับดัมเบิลพอร์เนอร์โดยเฉพาะอย่างยิ่งว่า ให้เปลี่ยนคำว่า “Why” ในพจนานุกรมของบราห์มิน เมื่อคำว่า “why” เกิดขึ้นมา ให้จดจำคำว่า “fly” (โบยบิน) และคำว่า why จะจบสิ้น เมื่อสถานการณ์เล็กน้อยใดๆดูเหมือนจะใหญ่มาก คำว่า Why เกิดขึ้นมา “ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น” อย่างไรก็ตามเมื่อลูกเริ่ม fly เกิดอะไรขึ้นกับสถานการณ์นั้น? สิ่งนั้นก็กลายเป็นของเล่นชิ้นเล็กๆ ดังนั้นเมื่อใดก็ตามที่คำว่า “why” เกิดขึ้นมาในจิตใจของลูก ให้พูดกับตนเองว่า “why คำนี้” ไม่มีอยู่ในพจนานุกรมของบราห์มิน แต่เป็นคำว่า “fly” แทนที่ “why? why?” ทำให้ลูก โฮ โฮ (ร้องไห้ในความทุกข์ระทม)! บัปดาารู้สึกขบขัน เพราะว่าในแง่หนึ่งลูกพูดว่า “ไม่มีโชคของใครสูงส่งเท่ากับโชคของฉัน” หนึ่งนาที่ลูกพูดสิ่งนี้ และทันทีที่ความกระตือรือร้นของลูกลดลง ลูกจะพูดว่า “ฉันไม่รู้” โชคของฉันเป็นอย่างนี้ ฉันมีสิ่งนี้มากเท่านี้ในโชคของฉัน ดังนั้นนี่คือการร้องไห้เพื่อออกมาใช้หรือไม่? ดังนั้นเมื่อมีฉากใดของ “โฮ โฮ” มาอยู่เบื้องหน้าลูก จงพูดคำว่า “ว้า ว้า!” แทน และฉากก็จะเปลี่ยนไปและลูกก็จะเปลี่ยนแปลงเช่นเดียวกัน

ทุกวันนี้ดัมเบิลพอร์เนอร์ยังให้คอร์ส(หลักสูตร) Positive thinking อยู่ใช่หรือไม่? ลูกทุกคนในต่างประเทศให้คอร์สนี้เป็นพิเศษใช่ไหม? ลูกให้คอร์สนี้กับตนเองหรือให้กับผู้อื่นเท่านั้น? เวลาไหนก็ตามเมื่อเกิดสถานการณ์เช่นนั้นขึ้น จงทำให้ตนเองเป็นนักเรียน เป็นครูของตนเองและให้คอร์สนี้กับตนเอง ลูกสามารถให้คอร์สนี้กับตนเองหรือลูกสามารถให้คอร์สนี้กับผู้อื่นเท่านั้น? เป็นการง่ายที่จะให้คอร์สนี้กับผู้อื่น เมื่อมันกลายเป็นสภาพที่ธรรมชาติของลูกในการมองเห็น ในการรับฟัง และคิดถึงบุคคลใดหรือเรื่องใดก็ตามด้วยทัศนคติที่เป็นบวก สภาพของลูกจะเป็นเช่นไร? ทุกวันนี้ พวกเขามีสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิทยาศาสตร์เช่นนั้นที่พวกเขาสามารถทำให้สิ่งที่หายากกลายเป็นสิ่งที่มีรูปลักษณะสวยงามอย่างมาก ลูกต้องเคยเห็นมาบ้างแล้วว่าพวกเขาเปลี่ยนสิ่งหนึ่งไปเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่แตกต่างไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิงได้อย่างไร ดังนั้นทัศนคติของลูกจะไม่สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเช่นนั้นได้หรือไม่? บางสิ่งอาจเกิดขึ้นมาในรูปที่เป็นในเชิงลบ แต่ด้วยทัศนคติในเชิงบวก ลูกก็สามารถเปลี่ยนสิ่งนั้นได้ เมื่อลูกเริ่มขึ้นลง สาเหตุก็เพราะว่าลูกได้รับฟัง คิดถึง หรือพูดถึง หรือทำบางสิ่งที่เป็นลบ ลูกได้สร้างแบบจำลองของ: อย่าได้คิดพูดถึงหรือทำสิ่งใดที่เป็นลบ พลังของความสงบจะไม่สามารถเปลี่ยนสิ่งที่เป็นลบให้เป็นบวกได้หรือไม่? ให้จิตใจและสติปัญญาของลูกเป็นเช่นนั้นที่พวกเขาจะไม่จะต้องสิ่งใดที่เป็นลบ ให้มีการเปลี่ยนแปลงในหนึ่งวินาที ลูกสัมผัสกับการเปลี่ยนแปลงด้วยความเร็วเช่นนั้นได้หรือไม่? จิตใจและสติปัญญาของลูกควรกลายเป็นอาวุธที่รวดเร็วเช่นนั้น จะเป็นเช่นนั้นได้ไหมหรือจะต้องใช้เวลา? หรือว่าเมื่อมีบางสิ่งที่เป็นลบเกิดขึ้น ลูกจะพูดว่า “ขอให้นั้งคิดดูสักหน่อย ให้นั้นดูว่ามันคืออะไร” เมื่อการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว สิ่งนี้เรียกได้ว่าเป็นความสุขและความสนุกสนานของชีวิตบราห์มิน ถ้าลูกต้องการที่จะใช้ชีวิต จงใช้ชีวิตอย่างสนุกสนาน เพลิดเพลิน การใช้ชีวิตด้วยการคิดมากนั้นไม่ใช่การใช้ชีวิต ลูกบอกผู้อื่นว่าราชาโยคะคืออะไร ว่าเป็นศิลปะของการใช้ชีวิต ลูกทุกคนคือผู้ที่ใช้ชีวิตแบบราชาโยคีใช่หรือไม่? หรือลูกคือผู้ที่เพียงแต่บอกผู้อื่นเกี่ยวกับสิ่งนี้? เมื่อราชาโยคะคือศิลปะของการดำรงชีวิต ศิลปะของราชาโยคีคืออะไร? คือสิ่งนี้ใช่หรือไม่? ดังนั้นการเฉลิมฉลองเทศกาลหมายถึงการอยู่อย่างมีความสุข จิตใจอยู่อย่างมีความสุข ร่างกายอยู่อย่างมีความสุข ความสัมพันธ์และสายใยอยู่อย่างมีความสุข

ลูกหลายคนพูดว่า “ฉัน O.K. กับตัวเอง ฉันสนุกกับตัวเอง แต่บางครั้งเท่านั้นที่มีความสุขในความสัมพันธ์และสายใย” อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์และสายใยคือข้อทดสอบของสภาพของลูก ดังนั้นถ้านักเรียนพูดว่า “ฉันสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม” แต่ในเวลาของการทำข้อสอบเขาได้คะแนนน้อย ลูกจะพูดว่าอย่างไรสำหรับนักเรียนคนนั้น? ลูกไม่ได้เป็นเช่นนั้นใช่ไหม? ลูกสอบผ่านอย่างเต็มที่แล้วใช่ไหม? บัปดาได้บอกลูกแล้วว่าผู้ที่อยู่อย่างใกล้ชิด (พาส) กับพ่ออย่างสม่ำเสมอย่อมสอบผ่าน ถ้าลูกไม่อยู่อย่างใกล้ชิดลูกจะสอบไม่ผ่าน ดังนั้นลูกอยู่ที่ไหนอยู่เสมอ? ลูกอยู่ทางไกล ลูกไม่ได้อยู่ใกล้ ดัมเบิลพอร์เนอร์ควรจะดัมเบิลพาส (ดัมเบิลใกล้ชิด) อัจชะ

ลูกดัมเบิลพอร์เนอร์ได้กระโดดสูงในครั้งนี้ ลูกได้กระโดดสูงและมาถึงมฐบัน (ปีนี้ดัมเบิลพอร์เนอร์มามฐบันมากกว่า

ที่เคยมา) อ้อชะ แม้กระทั่งดับเบิลฟอร์เรนเนอร์บางคนยังมีโอกาสที่ดีของการกลายเป็นพัทธานี(ราชินีแห่งพื้น)ในเวลาที่มีความสุขที่ได้กลายเป็นพัทธานีหรือไม่? มีความสุขไหม? ลูกมีกระเป๋าดูเส้นทางที่ใหญ่เช่นนั้นที่ลูกสามารถนอนบนนั้นได้จริงๆ ลูกนำกระเป๋าดูเส้นทางไปใหญ่หนึ่งใบและใบเล็กหนึ่งใบ และดังนั้นใบเล็กจะกลายเป็นหมอนของลูกและลูกสามารถประหยัดพื้นที่ได้ ดูเหมือนว่าจะดี บ๊พตาดดาเห็นฉากที่ลูกลากกระเป๋าดูเส้นทางไปใหญ่เช่นนั้น เป็นฉากที่ดีใช่ไหม? ในยุคบรรจบพบกัน ความเพียรพยายามนี้เป็นไปในช่วงเวลาสั้นๆเท่านั้น และจากนั้นวัตถุธาตุก็จะกลายเป็นผู้รับใช้ของลูก และลูกจะมีผู้รับใช้มากมายด้วยเช่นกัน แล้วลูกก็ไม่ต้องแบกกระเป๋าดูเส้นทางของลูกเลย เวลาที่อาณาจักรของลูกกำลังก่อตั้ง ปัจจุบันลูกอยู่ในรูปที่แฝงตัว ลูกเป็นผู้รับใช้ แล้วต่อจากนั้นลูกจะเป็นผู้ปกครอง ผู้รับใช้ต้องทำงานรับใช้ทุกประเภท ยิ่งเวลาที่คุณทำงานรับใช้ด้วยร่างกาย จิตใจ ทรัพย์สินสมบัติ และด้วยความสัมพันธ์มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งมีผู้รับใช้มากขึ้นเท่านั้น ประการแรกวัตถุธาตุทั้งห้าจะกลายเป็นผู้รับใช้ของลูก ลูกมีโชคของอาณาจักรของลูกในสำนักครูของลูกใช่ไหม? ลูกมีสิทธิ์ในอาณาจักรมากี่ครั้งแล้ว? ลูกกลายเป็นสิ่งนี้นับครั้งไม่ถ้วนและลูกจะเป็นสิ่งนี้ต่อไปเรื่อยๆ อย่างไรก็ตามชีวิตของการเป็นผู้รับใช้ในเวลาที่สูงส่งยิ่งกว่าชีวิตของการเป็นผู้ปกครองเสียอีก เพราะในเวลาปัจจุบันนี้พ่อกับลูกอยู่ด้วยกันไม่ว่าจะเป็นงานรับใช้ประเภทใด ลูกจะได้รับผลของงานรับใช้ที่ลูกทำในเวลาหนึ่งในทันทีในทางปฏิบัติ ผลที่มองเห็นได้ในทางปฏิบัติคือความรักและความร่วมมือของพ่อและสมบัติที่มีค่าที่ลูกได้รับจากพ่อ เมื่อใดก็ตามที่ลูกทำงานรับใช้พิเศษใดๆ ในขณะที่อยู่อย่างถูกต้องลูกจะมีความสุขมาก ใบหน้าของลูกจะเป็นเช่นไรเมื่อถ่ายภาพลูกในขณะนั้น? ในด้านหนึ่งลูกทำงานรับใช้และอีกด้านหนึ่งผลที่มองเห็นได้ในทางปฏิบัติก็พร้อมสำหรับลูกแล้ว ลูกทำงานรับใช้ด้วยมือข้างหนึ่งและรับประทานผลไม้ด้วยมืออีกข้างหนึ่ง ลูกมีประสบการณ์นี้หรือไม่? หรือว่างานรับใช้ต้องใช้ความพยายามอย่างมาก? มีการขึ้นลงเมื่อลูกทำงานรับใช้หรือไม่? มีการขึ้นลงเป็นบางครั้ง การขึ้นลงนี้ทำให้ลูกเป็นผู้ใหญ่ ทำให้ลูกมีประสบการณ์ ลูกขึ้นลงเพราะลูกมองเห็นแค่เพียงในเวลาปัจจุบันเท่านั้น อนาคตที่ซ่อนเร้นอยู่ในปัจจุบันไม่ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนและดังนั้นลูกจึงเริ่มขึ้นลง อันที่จริงแล้วสถานการณ์ที่สำคัญและเปราะบางใดๆจะมาเพื่อสอนบทเรียนที่สำคัญมากสำหรับอนาคตแก่ลูก มันไม่ใช่แค่สถานการณ์ แต่มันเป็นครูของลูก มองดูด้วยสายตาของบทเรียนว่าสถานการณ์นั้นกำลังสอนลูก สิ่งนี้เรียกว่าการเปลี่ยนสิ่งที่เป็นลบให้เป็นสิ่งที่เป็นบวก เมื่อลูกแค่มองดูที่สถานการณ์ ลูกก็จะหวาดกลัว สถานการณ์จะมาในรูปแบบใหม่ของการมาอยู่เสมอ เธอจะไม่มาในรูปแบบเดียวกันกับที่เธอเคยมาแล้ว เธอจะไม่มาในรูปแบบเดิม เธอจะมาในรูปแบบใหม่และดังนั้นลูกจึงหวาดกลัวต่อสิ่งนั้น "นี่คือสิ่งใหม่ ฉันไม่สามารถทำสิ่งนี้ได้ ไม่ควรเกิดขึ้นเช่นนั้น" จงเข้าใจว่ามายาจะมาจากกระทั่งเวลาสุดท้ายในฐานะที่เป็นผู้นำรูปแบบต่างๆมากมายมาใช้ มายารู้ว่าจะนำรูปแบบต่างๆมากมายมาใช้ได้อย่างง่ายดายและรวดเร็วมากได้อย่างไร ไม่ว่าสภาพของลูกจะเป็นเช่นไร เธอจะสร้างสถานการณ์ตามนั้นและมาหาลูก ตัวอย่างเช่น ถ้าวันนี้ลูกมีความประมาทไม่ระมัดระวังในชีวิตของลูกเล็กน้อย มายาก็จะเข้ามาในสถานการณ์ในรูปแบบที่ประมาทไม่ระมัดระวังนั้นด้วยเช่นกัน ถ้าวันนี้อารมณ์ของลูกไม่ค่อยดีนิดหน่อย ถ้ามันไม่เป็นอย่างที่ควรจะเป็นแล้วมายาก็จะเข้ามาสู่สถานการณ์นั้นด้วยอารมณ์ที่ไม่ดี แล้วลูกก็คิดว่า อืม ฉันก็เคยคิดถึงเรื่องนี้มาก่อนเหมือนกัน แต่แล้วเกิดอะไรขึ้น? ด้วยเหตุนี้เพื่อที่จะเห็นและรู้จักมายา จงกลายเป็นตริกาลดาซีและตริเนตร จงกลายเป็นตริเนตรเพื่อที่จะสามารถมองเห็นว่าอะไรอยู่ข้างหน้าลูก อะไรอยู่ข้างหลังลูก และอะไรอยู่ข้างๆลูก

ลูกทุกคนคือตริกาลดาซีและตริเนตรใช่ไหม? ลูกเป็นดับเบิลฟอร์เรนเนอร์ตริกาลดาซีหรือไม่? ใช่หรือไม่? ใช่ ภาษาของคนอื่นพูดอย่างไร? ลูกพูดว่า "ฮาจี" เช่นกันหรือไม่? แล้วทุกคนพูดว่า: ฮาจีหรือฮาจี? (ฮาจี) ลูกพูดได้ดีกว่าในภาษาของตัวเอง ลูกทุกคนมีความสุขไหม? (ฮาจี). ตอนนี้ลูกได้เรียนรู้วิธีการพูดฮาจี ลูกเองสนุกกับชุมนุมที่ใหญ่เช่นนั้นหรือไม่? (ฮาจี) ลูกบางคนจะไม่คิดว่าบางทีปีหน้าลูกจะไม่มาเมื่อมีผู้คนมากมายขนาดนี้ ที่ลูกจะมาช้ากว่านั้นอีกเล็กน้อยใช่ไหม? ความสนุกสนานของชุมนุมก็น่ารักเช่นกัน ให้มาตามโปรแกรม; คนมากเกินไปก็ไม่ควรมา แต่ให้นิสัยของลูกเป็นเช่นนั้นที่ลูกสามารถปรับตัวให้เข้ากับทุกสิ่งได้ พลังในการปรับตัวอย่างสม่ำเสมอทำให้ลูกได้รับชัยชนะ ลูกเห็นพ่อบราห์มา: กับลูกๆหรือกับเด็กๆท่านจะกลายเป็นเด็กและท่านก็ปรับตัวท่านเอง ท่านจะเป็นผู้ใหญ่กับผู้ใหญ่และปรับตัวท่านเอง ไม่ว่าจะเป็นชีวิตที่ยากจนขึ้นแค้นเยี่ยง "ขอทาน" หรือชีวิตที่มีความสะดวกสบายทั้งหมด ลูกต้องสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับทั้งสองสิ่งนี้ได้ - และในความสุข ไม่ใช่หลังจากที่คิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ ลูกไม่ได้กลายเป็นคนที่ไม่มีความสุขที่นี่ แต่แทนที่จะสัมผัสความสุข ลูกเริ่มคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้เล็กน้อย "เกิดอะไรขึ้น? มันเกิดขึ้นได้อย่างไร?" ผู้ที่คิดมากเกินไปใช้เวลาเพื่อสัมผัสกับความสุขในการปรับตัวเอง ลูกแต่ละคนควรตรวจสอบตัวเอง: ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นเช่นไร ไม่ว่าสถานการณ์จะดีหรือว่าสถานการณ์นั้นทำให้ลูกขึ้นลง ลูกสามารถปรับตัวได้ในทุกขณะกับทุกสถานการณ์หรือไม่? ดับเบิลฟอร์เรนเนอร์ชอบที่จะอยู่คนเดียวและพวกเขาก็ชอบที่จะมีเพื่อนร่วมทางอย่างมากด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าลูกจะอยู่ในความเป็นมิตรกับใครหรืออยู่คนเดียว ชีวิตบราห์มินก็สามารถปรับตัวเองให้เข้ากับทั้งสองสิ่งได้ ไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่ภายใน

ซุ่มนุ่ หัวของลูกจะหนักอึ้งและลูกก็พูดว่า: "ไม่ ฉันชอบอยู่อย่างสันโดษ ฉันไม่ชอบความวุ่นวายนี้ ฉันต้องการอยู่คนเดียว" จิตใจสามารถอยู่ตามลำพังได้ นั่นคือ จากการเป็นคนที่ชอบเอาใจใส่ต่อสิ่งภายนอกก็จะกลายเป็นคนที่หันเข้าสู่ภายในตนเอง สำหรับสิ่งนี้คือความสันโดษ บางคนบอกว่าพวกเขาต้องการห้องส่วนตัวที่พวกเขาไม่สามารถอยู่ร่วมกับใครได้ ถ้าลูกได้รับห้องสำหรับตัวเอง จงนอนหลับอย่างมีความสุข และแม้ว่าลูกจะต้องนอนห้องเดียวกันกับคนอื่นอีกสิบคน จงนอนหลับอย่างมีความสุข ลูกต่างชาติสามารถนอนกับอีกสิบคนในห้องเดียวกันได้หรือไม่? มันยากไหม? ลูกนอนได้ไหม (ฮาจิ) อัจชะ ปีหน้าจะนำเอาเย็บคนมาอยู่ในห้องเดียวกัน กาลเวลาเปลี่ยนไปและจะเปลี่ยนไปเรื่อยๆ สถานการณ์ของโลกมีความแปรปรวนมากขึ้นเรื่อยๆ และจะแปรปรวนยิ่งขึ้นไปอีก สิ่งนี้จะต้องเกิดขึ้น ในปัจจุบัน บางสิ่งเกิดขึ้นในสถานที่เดียวในครั้งเดียว แต่ในเวลาสุดท้าย มันจะเกิดขึ้นทุกที่ในเวลาเดียวกัน เวลาที่แปรปรวนนั้นต้องมาถึง เวลาอาจจะแปรปรวน แต่ธรรมชาติของลูกต้องไม่แปรปรวน ธรรมชาติของหลายคนแปรปรวนมาก เมื่อมีอะไรเกิดขึ้นแม้เพียงน้อยนิด เมื่อมีเสียงแม้เพียงน้อยนิดพวกเขาก็กระวนกระวายใจ สิ่งนี้เรียกว่าสภาพที่แปรปรวนและธรรมชาติที่แปรปรวน ดังนั้นลูกไม่ควรมีความแปรปรวน ลูกควรจะสามารถปรับเปลี่ยนตัวเองได้ตามเวลา ผักผลไม้ในตอนนี้จะมีประโยชน์กับลูกอย่างมากในเวลาสุดท้าย เพราะสถานการณ์จะไม่เหมือนเดิมตลอดเวลา และข้อสอบสุดท้ายของลูกจะเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่แปรปรวนมาก มันจะไม่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่สะดวกสบาย (สงบ) มันจะเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่แปรปรวน ยิ่งลูกมีพลังที่ปรับเปลี่ยนในตอนนี้ได้มากเท่าไร ลูกก็จะยังสามารถสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมได้มากเท่านั้น ข้อสอบจะใช้เวลาไม่นาน จะอยู่ในช่วงเวลาที่สั้นมาก แต่ลูกจะต้องทำข้อสอบในสถานการณ์ที่แปรปรวนซึ่งจะอยู่ในทั้งสี่ทิศทาง ดังนั้นจงทำให้ตนเองมีพลังในธรรมชาติของลูกด้วย "ฉันจะทำอะไรได้ ธรรมชาติของฉันเป็นเช่นนี้ ฉันมีนิสัยอย่างนี้" ไม่ควรเป็นเช่นนี้ สิ่งนี้เรียกว่าเป็นธรรมชาติที่แปรปรวน บัพดาได้ให้ประสบการณ์ทุกประเภทตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของการก่อตั้ง เมื่อในตอนเริ่มต้น ท่านให้ประสบการณ์ของการหล่อเลี้ยงและสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายเกินกว่าที่เจ้าชายและเจ้าหญิงจะได้รับ ต่อมาท่านก็ให้ประสบการณ์ของชีวิตเช่น "ขอทาน" ดังนั้นผู้ที่ให้ประสบการณ์ทั้งสองประเภทจึงพัฒนานิสัยนี้ เวลาเช่นนั้นยังไม่มาอยู่เบื้องหน้าลูก แต่มันจะมา ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหน การค้าจุนทั้งหมดจะต้องถูกทำลาย แล้วลูกต้องการอะไรในเวลาเช่นนั้น? การค้าจุนจากพ่อผู้เดียว ลูกทุกคนโชคดีมาก ๆ ที่เวลาที่ลูกมานั้นมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครันและหาได้อย่างง่ายดาย นอกจากสิ่งอำนวยความสะดวกที่ง่ายดายแล้ว ลูกมีชาติเกิดบราห์มินอีกด้วย พร้อมกับสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้น ขอให้มีความเพียรพยายามทางจิตด้วย ในขณะที่เห็นสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ อย่าได้ลิ้มความพยายามทางจิตของลูก เพราะความพยายามทางจิตวิญญูณเท่านั้นที่จะเป็นประโยชน์ในเวลาสุดท้าย ลูกเข้าใจไหม?

ถึงเพชรพลอยพิเศษที่ประเมินค่ามิได้ทั้งสี่ทิศ ถึงดวงวิญญูณที่สูงส่งที่เฉลิมฉลองเทศกาลในแต่ละวัน ถึงดวงวิญญูณผู้มีสิทธิ์ได้รับพรโดยการรักษาสมดุลระหว่างสภาพของตนเองกับงานรับใช้ของตน ถึงดวงวิญญูณมหาวิระที่ไม่ไหวหวั่น สันคลอนที่เอาชนะอุปสรรคทั้งหมดได้อย่างง่ายดาย ด้วยความรัก ความทรงจำระลึกถึง และนมัสเต จากบัพดา

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากจามาเล่า (ความวุ่นวาย) ทั้งหมดและประสบกับรางวัลของความเพียรพร้อมและสมบูรณ์พร้อม

ในยุคบรรจบพบกัน มหาสมุทรไม่แยกห่างจากลูกผู้เป็นแม่น้ำคงคา และลูกแม่น้ำคงคาก็ไม่แยกห่างจากมหาสมุทร นี่คือเวลาที่แม่น้ำและมหาสมุทรมารวมเข้าด้วยกัน ผู้ที่อยู่ในแม่น้ำนี้ย่อมเป็นอิสระจากจามาเล่าทั้งหมด อย่างไรก็ตาม เพียงผู้ที่กลับมาทักทายมเท่านั้นที่สามารถสัมผัสกับแม่น้ำนี้ได้ การกลับมาทักทายหมายถึงการหลอมรวม ผู้ที่หลอมรวมอยู่ในความรักอย่างสม่ำเสมอจะได้รับรางวัลของความสมบูรณ์พร้อมและความเพียรพร้อม ดวงวิญญูณเหล่านี้ไม่มีความปรารถนาใด ๆ ที่จะได้รับรางวัลชั่วคราว

คติพจน์: อยู่ในความเป็นมิตรที่สูงส่งของพ่อผู้เดียวและลูกจะกลายเป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดและผู้ที่สูงส่ง

*** โอม ซานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงกลายเป็นมือขวาของพ่อ มีความสนใจในการทำงานรับใช้ และให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อศรัทธา หากสิ่งใดเกี่ยวกับงานรับใช้ปรากฏในหนังสือพิมพ์ อ่านสิ่งนั้นและกลับมาชั่งแวงในงานรับใช้
- คำถาม:** เมื่อใดที่ลูกๆ จะสามารถประกาศชื่อเสียงของพ่อได้?
- คำตอบ:** เมื่อพฤติกรรมของลูกนั้นกลับมาสูงศักดิ์และเป็นผู้ใหญ่มาก พฤติกรรมของลูกๆ ควรจะเป็นเหมือนกับนกยูงตัวเมีย เพชรพลอย(ไม่ใช่ก้อนหิน)ควรจะออกมาจากปากของลูกเสมอ ผู้ที่ปล่อยให้ก้อนหินออกมาประณามชื่อเสียงและแล้วสถานภาพของพวกเขาจะถูกทำลาย หลังจากเป็นของพ่อ ให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ที่จะไม่ทำบาปใดๆ
- เพลง:** หิ้งปลั่งของท่านบนท้องฟ้าและลงมายังพื้นดิน...

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว ลูกจดจำว่า: โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เปลี่ยนรูปที่ไม่มีตัวตนของลูกและเข้ามาสู่รูปที่มีตัวตน ท่านเปลี่ยนรูปเข้ามาสู่รูปอะไร? นั่นไม่ลูกกล่าวว่า: เข้ามาในรูปของปลาหรือกระแซ่ ไม่เลย นี่เป็นโลกของดวงวิญญาณบาป ผู้คนเรียกหาท่านให้มาและชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์ หากท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน และแล้วพวกเขากำลังเรียกหาใคร ได้มีการเปิดเพลงนี้ในวิทยุด้วยแต่ไม่มีใครเข้าใจความหมาย ลูกสาวทั้งหลายไม่ได้อ่านหนังสือพิมพ์ฯลฯ แม้ว่าลูกจะมีการศึกษา ลูกก็ไม่ได้สนใจในการอ่านหนังสือพิมพ์ และแล้วก็มีการเซอร์ไพรส์ในบรรดาพวกเขาด้วย บ้างก็ให้ความสนใจในการทำงานรับใช้ และดังนั้นพวกเขาจึงคิดถึงวิธีการที่จะหาวิธีรับใช้ผ่านหนังสือพิมพ์ มีลูกๆ มากมายที่เป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มิน อย่างไรก็ตาม ในนั้นด้วย เพียงกำมือเดียวจากหลายพันล้านเท่านั้นที่ปรากฏตัวขึ้น ผู้ที่จะมองดูบางสิ่งในหนังสือพิมพ์และเหตุอันเองจึงกลับมาชั่งแวงในงานรับใช้ในที่นี้ บาบาทำให้ผู้เป็นแม่เป็นมือขวา แทบจะไม่มีบราเธอร์คนใดที่พร้อมทำเช่นนั้น มีจำนวนเพียงน้อยนิดอย่างมากที่ให้ความสนใจกับศรัทธาอย่างถูกต้องแม่นยำ มีเพียงประเด็นเดียวนี้เท่านั้นของการเป็นผู้ที่ตกต่ำและสูงส่ง ผู้ที่ตกต่ำนั้นก็เรียกหา: โอ! พระเจ้าได้โปรดมาและทำให้เราสูงส่งด้วยเถิด! ทั้งหมดนั้นตกต่ำอย่างแน่นอน มีคำกล่าวว่า: ราชาราชินีเป็นเช่นไร ปวงประชาที่เป็นเช่นนั้น “ราชาและราชินี” หมายถึงรัฐบาล และ”ปวงประชา”หมายถึงผู้คน เคยมีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าเมื่อบาร์ตั้นสูงส่ง บาร์ตั้นก็เป็นสวรรค์ หากมีผู้ที่ตกต่ำในสวรรค์ด้วยจะเรียกว่าสวรรค์ได้อย่างไร? พ่อที่ทุกคนนั้นจดจำคือผู้ก่อตั้งสวรรค์ เพียงผู้ที่ตกต่ำเท่านั้นที่เรียกหา ผู้ที่สูงส่งนั้นไม่เคยเรียกหา บาร์ตั้นเคยสูงส่งอย่างมาก เคยเป็นสวรรค์และเวลานี้เป็นนรก ดังนั้นจะมีผู้ที่ตกต่ำในนรกอย่างแน่นอน แสดงข้อพิสูจน์ของการเป็นมนุษย์ที่สูงส่งแก่เราเถิด ลูกสามารถแสดงรูปภาพของพวกเขาได้: อย่างแท้จริงในยุคทอง ราชาและราชินีเป็นเช่นไร ปวงประชาเป็นเช่นนั้น มองดูว่าลักษณะและนารายณ์นี้สูงส่งเพียงไร! ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ ในยุคทองแดงพวกเขาสร้างวัดให้กับราชาราชินีที่สูงส่งและกราบไหว้บูชาพวกเขา ดังนั้นพวกเขาเองนั้นต้องเคยตกต่ำอย่างแน่นอน พวกเขาพูดถึงตนเองว่าพวกเขานั้นตกต่ำ, เต็มไปด้วยตัณหา ราคะ, ความโกรธและเต็มไปด้วยบาป ในขณะที่พวกเขาพูดถึงเหล่าเทพว่า: ท่านนั้นเต็มเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรม ในบาร์ตั้น ผู้ที่ตกต่ำนั้นก็ร้องสรรเสริญผู้ที่สูงส่ง ราชาที่ตกต่ำสร้างวัดให้กับเหล่าเทพที่สูงส่ง พวกเขาเฝ้าแต่ร้องสรรเสริญบุคคลเหล่านั้น, ก้มหัวลงให้กับรูปปั้นของพวกเขา คารวะพวกเขาและกราบไหว้บูชาพวกเขา บาบาอธิบายแล้วว่าดวงวิญญาณที่ลงมาจากเบื้องบนเพื่อก่อตั้งศาสนาจะสถิตที่ประธานและสูงส่งอย่างแน่นอน ถึงแม้ว่าอาณาจักรนั้นเป็นอาณาจักรของมายา ผู้ที่มาที่นี่เป็นครั้งแรกก็สถิตที่ประธานอย่างแน่นอน และเหตุอันเองพวกเขาจึงได้รับการยกย่อง และแล้วพวกเขาก็ไปผ่านสภาพสโท ราโจและตาโม เหล่าเทพนั้นเคยสูงส่ง ทุกคนนั้นต้องไปผ่านสภาพสโท ราโจและตาโมด้วยเช่นกัน พวกเขาต้องกลับมาตกต่ำ ได้มีการตีพิมพ์ไว้ในหนังสือพิมพ์ว่ามืองค์กรมากมายที่กำลังพยายามจะจับสั่นการนอกราชฎีบังหลวง ผู้คนเคยสร้างวัดให้กับเทพที่สูงส่งและกราบไหว้บูชาพวกเขา พวกเขาเองนั้นเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและสูงส่ง และแล้วพวกเขาเองนั้นก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาที่ตกต่ำ และแล้วพวกเขาก็เริ่มที่จะนั่งลงและกราบไหว้เทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เวลานั้นลูกสามารถเขียนว่าราชาราชินีและปวงประชาของยุคทองนั้นสูงส่ง และนั่นเป็นโลกที่ปราศจากกิเลส ภายหลังองศาที่เฝ้าแต่ลดลงไป บาร์ตั้นต้องลงมา การแสดงนี้อยู่บนฐานของบาร์ตั้น ถึงครึ่งหนึ่งของวงจักรที่บาร์ตั้นเคยสูงส่ง บาร์ตั้นไม่ได้คงอยู่เช่นนั้นเสมอไป จาก 16 องศาได้ลงมา 14 องศา ที่ละน้อยที่องศาเหล่านั้นลดลงไป และผู้คนก็กลับมาตาโมประธาน พ่อพูดว่า: เมื่อมีความตกต่ำอย่างที่สุด พ่อก็มา ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นถูกเรียกว่าตกต่ำและผู้บริสุทธิ์เรียกว่า

สูงส่ง นี่คือบางสิ่งที่ต้องเข้าใจอย่างชัดเจนมาก มีคำกล่าวว่: ศรีมัททควัท ศรีมัทททำอะไร? ศรีมัทททำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชาที่สูงส่ง มีคำกล่าวว่: เอาชนะมายนี่แล้วลูกจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง เพียงแต่มองดูว่า 3,000 ปีก่อนพระคริสต์ บารัตเคยมี 16 องค์ที่สูงส่งอย่างไร บารัตเคยเป็นนกกระจอกทองคำ ราชา ราชนี และปวงประชานี้มีความสุขเสมอในสวรรค์ และแล้วเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มต้น พวกเขาจะเริ่มกลับมาตกต่ำ พวกเขาเองนั้นพูดว่า ช้าราชการของพวกเขาแล้วทรมานต่ำช้า ไม่มีราชาราชินีคนใดที่จะพูดว่ามีการคอร์รัปชันในบรรดาปวงประชา ที่นี้เป็นการปกครองของประชาชนเหนือประชาชน ทั้งหมดนั้นแล้วทรมานต่ำช้า ก่อนอื่นใครรัฐบาลนั้นต้องกลับมาสูงส่ง ใครจะทำให้รัฐบาลเป็นเช่นนั้น? ลูกสาวที่ยากจนนั้นกำลังกลายเป็นผู้ที่สูงส่งอันดับหนึ่ง พ่อพูดว่า: พ่อมาและทำให้ทุกคนสูงส่ง ตามละคร การแสดงทั้งหมดนั้นถูกกำหนดไว้แล้ว ก็ตะเตยวกันและรูปภาพ ฯลฯ จะปรากฏขึ้นอีกครั้ง ในเบงกอลพวกเขามีสวดสำหรับกาลี พวกเขาได้ส่งเวทย์วิเศษของพวกเขาด้วยการเรียกหากลีมา (Kali Ma) เทพเจ้าเช่นกาลีมา และชานดิกา(เทพเจ้าสัปเหร่อ) ฯลฯ นั้นจะมาจากที่ไหน? มองดูที่ชื่อของพวกเขา! ผู้ที่ได้จากบาบาไปก็จะกลายเป็นสัปเหร่อสำหรับปวงประชา อย่างไรก็ตามผู้ที่อยู่ที่นี้และทำการกระทำที่เป็นบาปจะกลายเป็นสัปเหร่อสำหรับราชินิกุล ในเวลาสุดท้าย พวกเขาได้รับมงกุฎและเครื่องแต่งกายที่สูงศักดิ์ เพราะพวกเขานั้นถูกนำมาเลี้ยงดูโดยพ่อ เหตุนี้เองเทวีชานดิกันนั้นจึงได้รับการกราบไหว้บูชาด้วยเช่นกัน ความรู้สึกล้าอย่างมาก แต่อย่างน้อยที่สุดใครบางคนควรจะเข้าถึงสิ่งนั้น! ยกตัวอย่างเช่น นักกฎหมายบางคนก็หารายได้หลายแสน ในขณะที่ผู้อื่นต้องสวมเสื้อโค้ทขาดๆ การศึกษานี้ไม่มีขีดจำกัด ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่พ่ออธิบายแก่ลูกในรายละเอียด จงย่อลงให้เหลือเป็นการบรรยายใน 5 นาทีและพิมพ์ลงไปในหนังสือพิมพ์ ลูกควรที่จะถามพวกเขาว่าใครก่อตั้งศาสนาฮินดู พวกเขาจะไม่สามารถบอกลูกได้ พวกเขาไม่รู้สิ่งใด พฤติกรรมของลูกๆ ชัดดีต้องสูงศักดิ์และเป็นผู้ใหญ่มากเหมือนกับนกยูงตัวเมีย ขอให้เพชรพลอย(ไม่ใช่ก้อนหิน)ที่เฝ้าแต่ออกมาจากปากของลูก ผู้คนเหล่านั้นโยนก้อนหินลูกต้องไม่มีวันโยนก้อนหิน อย่าได้ประณามชื่อเสียง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

ชั้นเรียนกลางคืน

1. ที่นี้มีมนุษย์ที่ดีและไม่ดี คำพูดเช่นนั้นจะไม่ปรากฏในยุคทอง คำว่า “ไม่ดี” หรือ “ดวงวิญญาณบาป” จะไม่ปรากฏอยู่ที่นั่น นั่นเป็นโลกที่ปราศจากกิเลส ลูกๆ รู้ว่าลูกเคยเป็นนายของโลก บารัตซึ่งเป็นดินแดนของราชา, เหล่าเทพ เวลานี้ได้กลับมาเก่าแก่ ผู้คนไม่รู้ว่านี่คือยุคแห่งการบรรจบพบกัน สมอเรือของที่นี่เวลานี้ได้ถูกยกขึ้นมาแล้ว เวลานี้เรากำลังจะไปจากโลกนี้ มีคนพายเรือผู้ที่กำลังพาเรือของเราข้ามฟาก ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าลูกล้มลุกคลุกคลานไปทั่วอย่างมาก ผู้เลื่อมใสศรัทธาไม่รู้ว่าพวกเขากำลังล้มลุกคลุกคลาน พวกเขานั้นได้ไปไกลมาก ลูกๆ เพียงแต่ต้องจดจำพ่อ ไม่ใช่ว่าลูกกลับมาเห็นเดี๋ยวนี้ในการจดจำบาบา อย่างไรก็ตามมายานี้ก็สร้างอุปสรรค ดวงวิญญาณคือคู่รักของดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีใครรู้ว่าดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้เป็นที่รัก ในบรรดาลูกๆ ด้วย บางคนก็อยู่ในความรักอย่างลึกซึ้งและพวกเขาก็จดจำผู้เป็นที่รัก ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงอยู่เสมอ คำว่า “สิมารัน” (simarun:การจดจำระลึกถึง) เป็นของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา เราเพียงแต่กำลังจดจำบาบา คำสำหรับหนทางครอบครัวยคือ “ยาด” (yaad:การจดจำระลึกถึง) นี่เป็นคำที่หวานขึ้นอย่างมาก บ้างก็พูดว่าพวกเขาลืม โอ! จริงๆ หรือ! ลูกจะสามารถพูดได้อย่างไรกันว่าเขาลืมพ่อของเขา? การจดจำระลึกถึงนั้นดีมาก ลูกควรที่จะพูดกับตนเอง ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าแม่และพ่อ เป็นการส่วนตัว ลูกควรที่จะมีความสุขด้วยเช่นกัน ลูกเคยร้องเพลงให้ท่าน: “ท่านคือแม่และพ่อ” อย่างแท้จริงที่เราประกาศสิทธิในมรดกของเรา เพียงในการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่มีความเพียรพยายาม ลูกหารายได้มากมาย ลูกมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลอย่างมาก ลูกเพียงแต่จะต้องอยู่อย่างเจียบสงบและจดจำบาบา อัจชะ

2. ไม่มีใครนอกจากลูกๆ บราห์มินที่รู้ว่าเมื่อใดที่เป็นยุคแห่งการบรรจบพบกัน มีคำยกย่องมากมายของยุคแห่งการบรรจบพบกันของวงจรมนี้ พ่อมาและสอนราชาโยคะแก่ลูก จะเป็นยุคแห่งการบรรจบพบกันที่มาก่อนยุคทองอย่างแน่นอน พวกเขาเป็นมนุษย์เช่นกัน บ้างตกต่ำในขณะที่ผู้อื่นสูงส่ง ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญอยู่เบื้องหน้าพวกเขา (เหล่าเทพ): ท่านสูงส่งที่สุดและเราคือผู้ที่ตกต่ำ พวกเขาเองพูดเกี่ยวกับตนเองว่า: ฉันเป็นเช่นนั้นและเช่นนั้น เวลานี้ นอกจากลูกๆ บราห์มินแล้วก็ไม่มีความรู้เกี่ยวกับยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ ลูกจะสามารถโฆษณาสิ่งนั้นเพื่อที่ผู้คนจะมาถึงสิ่งนั้นได้อย่างไร? พระเจ้าตัวท่านเองมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันและสอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังศึกษาราชโยคะ เราควรที่จะสร้างวิธีการใดเพื่อที่ทุกคนจะมาถึงสิ่งนั้น? อย่างไรก็ตาม สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นอย่างช้าๆ ยังคงมีเวลา เวลา

มากมายได้ผ่านไปแล้วและเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ เราพูดว่าผู้คนควรทำความเพียรพยายามอย่างรวดเร็ว ไมเช่นนั้นแล้ว ลูกก็จะได้รับความรู้ในหนึ่งวินาที และลูกก็จะสามารถได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตาม บาปในครึ่งหนึ่งของวงจรที่อยู่บนศีรษะของลูกจะไม่ถูกตัดทิ้งไปในหนึ่งวินาที สิ่งนั้นใช้เวลา ผู้คนคิดว่าจะมีเวลา ดังนั้นเหตุใดเราจึงควรไปหาบราห์มาครูเล่า? หาก(สิ่งนั้น)ไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขา พวกเขาจะรับความหมายที่ผิดจากเอกสารสิ่งพิมพ์ของลูก ลูกเข้าใจว่าเป็นยุคของการกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด มีคำยกย่องว่าชีวิตเป็นเช่นเพชร และแล้วคุณค่าของสิ่งนั้นก็ลดลงไปจากยุคทองสู่ยุคเงิน ยุคแห่งการบรรจบพบกันนั้นคือยุคเพชร สัตยยุคคือยุคทอง ลูกรู้ว่ายุคแห่งการบรรจบพบกันนี้ดีกว่าสวรรค์ เพราะชาติเกิดของลูกเป็นเช่นเพชรในเวลานี้ มีคำยกย่องดินแดนแห่งความเป็นอมตะและแล้วสิ่งนั้นก็เฝ้าแต่ลดลงไป ดังนั้นลูกสามารถเขียนว่ายุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดคือยุคเพชร สัตยยุคคือยุคทอง เตตรายุคคือยุคเงิน ลูกสามารถอธิบายว่า ในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่เราเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ เมื่อผู้คนนั้นทำแหวนของเพชรพลอยทั้งแปด พวกเขาก็วางเพชรไว้ที่กึ่งกลาง การแสดงนั้นหมายถึงการบรรจบพบกัน ยุคแห่งการบรรจบพบกันเป็นเช่นเพชร คุณค่าของยุคแห่งการบรรจบพบกันเป็นเหมือนกับคุณค่าของเพชร พวกเขาสอนโยคะ ฯลฯ และนั่นลูกเรียกว่าโยคะทางจิต อย่างไรก็ตามเพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นทางจิต เพียงในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกพบปะกับพ่อทางจิตและได้รับความรู้ทางจิต ผู้คนที่มีความหึงหวงไสของร่างกายจะสามารถยอมรับทุกสิ่งอย่างรวดเร็วได้อย่างไร? สิ่งต่างๆเหล่านี้ลูกอธิบายแก่ผู้ที่ยากจน ดังนั้นลูกควรเขียนด้วยเช่นกันว่า: ยุคแห่งการบรรจบพบกันเป็นเช่นเพชรและระยะเวลานั้นมากเท่านี้ สัตยยุคคือยุคทองและมีระยะเวลามากเท่านี้” พวกเขาได้วาดภาพสวรรค์ลงบนคัมภีร์ ดังนั้นหากลูกจดจำมากเท่านี้ ลูกก็จะมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมากมาย นักเรียนมีประสบการณ์ของความสุ่มมากมาย “ชีวิตนักเรียนนั้นคือชีวิตที่ดีที่สุด” นี่คือแหล่งแห่งรายได้ นี่คือสถานศึกษาสำหรับการเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ เหล่าเทพเคยเป็นนายของโลก เพียงลูกๆเท่านั้นที่รูสิ่งนี้ ดังนั้นลูกควรมีประสบการณ์ของความสุ่มมากมาย เหตุนี้เองจึงมีการจดจำว่า: ลามโกปและโกปปีของโกปปีวัลลาถึงความสุขเหนือประสาทสัมผัส เป็นเพราะครูนั้นสอนลูกจนถึงเวลาสุดท้าย ลูกควรจะจดจำท่านจนถึงเวลาสุดท้าย พระเจ้ากำลังสอนลูกและแล้วท่านก็จะพาลูกกลับไปบ้านกับท่านด้วยเช่นกัน ผู้คนเรียกหา: โอ! ผู้ปลดปล่อย ผู้นำทาง โปรดปลดปล่อยเราจากความทุกข์ด้วยเถิด! ในยุคทองไม่มีความทุกข์ใด ผู้คนพูดว่า: ควรจะมีความสงบในโลก บอกพวกเขา: ความสงบมีมาก่อนหน้านั้นเมื่อใด? นั่นคือยุคใด? ไม่มีใครรู้ อาณาจักรของรามคือยุคทองและอาณาจักรของราวันคือยุคเหล็ก ลูกรูสิ่งนี้ ลูกควรจะถ่ายทอดประสบการณ์นี้ ก็เท่านั้นเอง อะไรอื่นอีกเล่าที่พ่อจะสามารถบอกลูกถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจของพ่อ? ลูกได้พบกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้ที่ได้ให้อานาจแห่งการปกครองตนเองที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว ประสบการณ์อื่นใดเล่าที่พ่อควรจะบอกลูก? ไม่มีสิ่งใดอื่นเลย ไม่สามารถมีความสุขอื่นใดนอกเหนือจากสิ่งนี้ได้ ลูกนั้นไม่ควรที่จะบูดบึ้งซึ่งดิ่งกับใครแล้วอยู่ที่บ้าน นี่เป็นเหมือนกับการบูดบึ้งกับโชคของลูกเอง ลูกนั้นจะเรียนรู้อะไรหากลูกบูดบึ้งซึ่งดิ่งกับการศึกษาเล่าเรียนของลูก พ่อนั้นต้องสอนลูกผ่านบราห์มา ดังนั้นอย่าได้มีวันบูดบึ้งซึ่งดิ่งกับกันและกัน นั่นคือมายา จะมีอุปสรรคในไฟบุษย์ญจากปีศาจร้าย

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และราตรีสวัสดิ์ จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมาสูงส่งด้วยการทำตามศรัทธาและทำงานรับใช้ในการทำให้อื่นสูงส่ง อย่าได้ประพฤติดนเช่นที่ว่าจะประณามชื่อเสียงของวงศ์สกุล ขอให้เพชรพลอยเท่านั้น(ไม่ใช่ก้อนหิน)ที่ออกมาจากปากของลูกเสมอ
2. ขณะที่รับฟังรายละเอียดของการศึกษาที่ลึกซึ้งและไม่มีขีดจำกัดนี้ ให้หลอมรวมสาระของสิ่งนั้นในตัวลูกเองและรับใช้ผู้อื่น ให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อศรัทธา

พร: ขอให้ลูกเปิดเผยพอบราห์มาอย่างชัดเจนด้วยการกระทำของลูกและสภาพของลูกในฐานะเป็นนายของบราห์มา
สันสการ์โดยธรรมชาติของพอบราห์มาคือ "ท่านก่อน!" ไม่ว่าที่ใดก็ตาม ต้องลูกๆก่อนเสมอ ในทุกสถานการณ์ ท่านให้ลูกๆ ก่อนตัวท่าน ไม่ใช่เพียงแค่พูด แต่ด้วยความรู้ลึกซึ้งของผู้ปรารถนาดี ไม่ว่าผู้คนที่ทำสิ่งใด นั่นคืองานรับใช้ของพ่อ และถ้าลูกทำบางสิ่ง สิ่งนั้นคืองานรับใช้ของพ่อ ไม่ใช่ว่าฉันควรก้าวไปข้างหน้า ไม่เลย! ก้าวไปข้างหน้าโดยไม่ให้ผู้อื่นอยู่ข้างหน้าลูก เมื่อทุกคนมีความรู้สึกเช่นนี้ และแล้วลูกจะถูก

เรียกว่านายของบราห์มา และแล้วจะไม่มีใครพูดว่าพวกเขาไม่เห็นฟอบราห์มา ให้การกระทำและสภาพของ
ลูกเปิดเผยฟอบราห์มาอย่างชัดเจน

คติพจน์: เข้าไปสู่ความลึกของมหาสมุทรด้วยความคิดที่มุ่งมั่นและลูกจะพบเพชรและไข่มุกแห่งประสบการณ์

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน กลับมาตรวจสอบตนเองและยุ่งอยู่กับการศึกษานี้ ทำตามศรัทธาอยู่เสมอและโชคของลูกจะกลับมาสูงส่งอย่างมาก นี่คือเวลาที่จะสร้างโชคของลูก
- คำถาม:** สิ่งใดคือโชคที่สูงส่งของลูกๆ บนพื้นฐานที่ลูกรู้จักโชคของทั้งโลก
- คำตอบ:** การกลับมาเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองคือโชคที่สูงส่ง เวลาที่ลูกๆ บราห์มินกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ลูกรู้จักโชคของตนเองและโชคของทั้งโลกด้วยเช่นกัน บาบามาเพื่อให้โชคของลูกๆ ให้มีค่าเช่นเพชร อยู่ในสำนึกของลูกว่า พระเจ้ากำลังสอนลูกด้วยตัวท่านเองเพื่อสร้างโชคของลูก ด้วยเหตุนี้ โชคของลูกจึงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- เพลง:** ท่านคือโชคของวันพรุ่งนี้...

โอมชานติ ลูกได้ยินไม่กัคำของเพลงนี้ ลูกควรจะซาบซึ้งเกี่ยวกับโชคของลูกทันทีที่ลูกได้ยินสิ่งนั้น ความซาบซึ้งนี้ไม่สูญสลายและไม่ควรลดลงเลย เมื่อบางคนเป็นมหาเศรษฐีที่มั่งคั่ง เขามีความซาบซึ้งทั้งวันทั้งคืนที่เขาไร้รายและมีทรัพย์สินสมบัติมากมาย มีความซาบซึ้งในความมั่งคั่งของเขา ดังนั้น พ่อคือผู้เดียวที่สร้างโชคของลูก ขณะนี้โชคของลูกสูญหายไป ลูกสามารถตัดสินใจได้ว่า โชคของลูกมีค่าเยี่ยงเปลือกหอยหรือมีค่าเยี่ยงเพชร พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวและสร้างโชคของลูก ลูกมองเห็นสิ่งนี้และยังรู้สิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ลูกสามารถมองเห็นดวงวิญญาณสูงสุดหรือรู้จักท่านหรือไม่ ลูกรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณ แม้ว่าลูกมองไม่เห็นดวงวิญญาณ แต่ลูกก็มีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณที่เป็นเช่นกับดวงดาว ลูกแต่ละคนอาศัยอยู่ที่ใจกลางหน้าผากของลูก เวลาที่ ลูกๆ ต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ผู้ที่อาศัยอยู่ในร่างกายนี้ถูกเรียกว่าดวงวิญญาณ แยกห่างจากร่างกาย ดวงวิญญาณมีความภาคภูมิใจว่าดวงวิญญาณสูงสุดมาเพื่อพบกับดวงวิญญาณ เมื่อลูกๆ เกิดกับพ่อของตน พวกเขาจะกลายเป็นทายาท บางคนได้รับโชคที่มีค่าไม่ก็สตาจค์และบางคนไม่ได้รับสิ่งใดเลย พวกเขาแค่เกิดเท่านั้น บางคนมีลูกห้าหรือหกคน เมื่อพวกเขาได้รับค่าจ้างต่ำ พวกเขาจะเข้าใจว่าสิ่งนั้นอยู่ในโชคของตน พวกเขาจะมองดูผู้อื่นและคิดว่า “พวกเขามีพระราชวัง มงกุฎและบัลลังก์มากมายอยู่ในโชคของเขา” มีความหลากหลายในโชคของมนุษย์ ดังนั้น เวลาที่ลูกรู้จักโชคของตนและเวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อโชคใด มนุษย์เพียรพยายามเพื่อความร่ำรวยและความสุข เมื่อคนรวยล้มป่วย พวกเขาจะได้รับการรักษาจากแพทย์ที่ดี พวกเขาเชื่อว่าตนจะได้รับการรักษาที่ดีเพราะความร่ำรวยของตน ดังนั้น จึงเป็นเรื่องของความมั่งคั่งร่ำรวย ลูกกำลังสร้างโชคที่ยิ่งใหญ่มากด้วยการทำตามศรัทธา ลูกรู้ว่า บาบากำลังทำให้โชคของลูกสูงสุด เพราะท่านเองสูงสุดเหนือสิ่งใด เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านส่วนตัว ลูกกำลังนั่งอยู่ในบ้านของแม่และพ่อ ผู้ที่เป็นราชาและราชินีเข้าใจว่าพวกเขาเคยแสดงการกระทำเช่นที่ว่าพวกเขาได้รับโชคในการปกครองอาณาจักร เมื่อลูกมองดูรูปภาพของลักษมีและนารายณ์ ลูกรู้ว่าพวกเขาสร้างโชคในชาติเกิดที่แล้วอย่างแน่นอน ลูกได้รับปัญหานี้ ไม่ได้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของมนุษย์ว่า ผู้ที่มั่งคั่งร่ำรวยทั้งหลายเหล่านั้นรับโชคของพวกเขาได้อย่างไร อาจกล่าวได้ว่า พวกเขาแสดงการกระทำเช่นนั้นในอดีตชาติที่ทำให้พวกเขากลายเป็นผู้ที่ร่ำรวยมาก นั่นคือผลของการกระทำของพวกเขา พวกเขาร้องเพลงว่า ปรัชญาของกรรมนั้นพิเศษสุด ไม่ว่าสิ่งใดที่มนุษย์ได้รับ นั่นเป็นไปตามการกระทำในอดีตของพวกเขาลูกสามารถเปรียบเทียบโชคของลักษมีและนารายณ์ที่สูงส่งได้ พวกเขากลายเป็นนายของยุคทอง ใครสร้างกรรมของพวกเขาลงในหนทางที่พวกเขากลายเป็นนายของโลก เวลานี้ลูกรู้จักทั้งวงจร เวลาที่ลูกบราห์มินกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง บราห์มินอื่นไม่ใช่ผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง พวกเขาเป็นบราห์มินและลูกก็เป็นบราห์มินเช่นกัน แต่ลูกรู้ว่า ลูกคือบราห์มินที่แท้จริง สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา บราห์มาก็ยังเป็นลูกของใครบางคนอย่างแน่นอนด้วย ท่านคือลูกของชีพบบา ชีพบบาคือผู้สร้างท่านไม่มีพ่อของตนเอง ดังนั้น พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด กำลังสร้างโชคของลูก โชคของลูกถูกสร้างขึ้นโดยพ่อของลูก ไม่ใช่จากลุง หรือ ป้า น้า อา ฯลฯ ของลูก ใช่ สำหรับบางคน ลูกสร้างโดยพวกเขา หากพวกเขานำลูกมาเลี้ยงดู ลูกก็ยังถูกนำมาเลี้ยงดูตามละครแล้วด้วยเช่นกัน เช่นที่ลูกเคยเป็นในวงจรที่แล้ว ไม่มีใครสูงกว่าท่าน ประชาบิดาบราห์มามีลูกมากมาย มรดกใดที่พวกเขาจะได้รับจากพ่อ ลูกเข้าใจว่า ชีพบบาคือพ่อของทุกดวงวิญญาณและบราห์มาคือพ่อของมนุษย์ทั้งหลาย และดังนั้น ลูกจึงกลายเป็นพี่น้องหญิงชาย พ่อบอกลูกๆ ว่า ดูซิ โชคของลูกสูงส่งอย่างมาก! พ่อสอนลูกและทำให้ลูกมีโชคอย่างมาก ในตอนเริ่มต้นของยุคทอง แท้จริงแล้วเป็นอาณาจักรของศรีลักษมีและนารายณ์และชาวสวรรค์ พ่อทำให้โชคของพวกเขาสูงส่งอย่างมาก ลูกมีความลับอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า ชีพบบาผู้เดียวที่ทำให้โชคของพวกเขา

สูงส่งอย่างมาก พวกเขามีประสบการณ์กับโชคของตนและจบสิ้น 84 ชาติเกิด เวลานี้พวกเขากำลังสร้างโชคเดียวกันนั้นอีกครั้ง ลูกมีความรู้ที่อยู่ในสติปัญญาของลูก ไม่มีใคร นอกจากมหาสมุทรแห่งความรู้ ซึ่งบาบ่าที่สามารถอธิบายให้แก่ลูกได้ พ่อเช่นนั้นน่ารักเหลือเกิน พ่อพูดว่า ลูกๆก็น่ารักเช่นกัน พ่อส่งลูกให้ฝึกจดจำพ่ออยู่เสมอ เพื่อที่บาปของลูกจะถูกเผาไป ลูกรู้ว่า เวลานี้ซึ่งบาบ่าอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวในร่างของบราห์มา พ่ออธิบายว่า พ่อไร้ตัวตนเสมอ ชื่อของพ่อคือชีวาตลอดกาล พ่อไม่ได้เข้ามาในรูปที่มีตัวตนและใช้ชาติเกิด เวลานี้พ่อมาแล้ว ลูกรู้ว่า ใครกำลังพูดกับลูก สติปัญญาของลูกไปสู่เบื้องบน พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดที่ไร้ตัวตนนั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือผู้ที่กำลังสร้างโชคของลูก พระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อ จะก่อตั้งสวรรค์ใช้ใหม่ ลูกรู้ว่าพ่อกำลังพูดกับลูกเป็นการส่วนตัวผ่านร่างของบราห์มาอย่างไร ท่านพูดว่า ลูกๆที่รัก เวลานี้ละครกำลังมาถึงจุดจบแล้ว ดวงวิญญาณรับฟังท่าน ดวงวิญญาณรู้ว่า สิ่งนี้ลูกต้อง พ่อพูดว่า จดจำพ่อมากเท่าที่จะเป็นไปได้ พ่อให้ความรู้เกี่ยวกับทั้งวงจรโลกแก่ลูก บางคนสามารถซึมซับสิ่งนี้ได้ดีมากและบางคนก็ลืม เวลานี้ลูกกำลังนั่งที่นี้และท่านกำลังให้น้ำทิพย์แห่งความรู้แก่ลูกๆ นั่นคือ ท่านกำลังสอนความรู้นี้ให้แก่ลูก ซึ่งบาบ่ากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว ท่านไม่ได้เข้ามาสู่การเกิดและใช้ชาติเกิด ชื่อ รูป ดินแดน และเวลาของลูกเปลี่ยนไปชาติแล้วชาติเล่าอย่างต่อเนื่อง ลูกได้รับรูปร่างที่แตกต่างกันเสมอ สิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่ละเอียดอ่อนและลึกซึ้งมาก ลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งร่างกายและไปรับอีกร่างหนึ่งซ้ำแล้วซ้ำเล่า ในชาติเกิดถัดไปลูกจะไม่มีรูปลักษณะเดียวกับเวลานี้ รูปร่างของชาติเกิดหนึ่งจะไม่สามารถเป็นเหมือนกับอีกชาติเกิดหนึ่ง ดวงวิญญาณทั้งร่างกายของเขาและไปรับอีกร่างหนึ่ง และดังนั้น กิจกรรม ความคิดของเขาทั้งหมดจึงเปลี่ยนไป ดวงวิญญาณต้องเล่นบทบาทที่แตกต่างกันมากมายผ่านชื่อ รูป สถานที่ เวลา และกิจกรรมที่แตกต่างกัน กิจกรรมของเขาเปลี่ยนไปอย่างต่อเนื่อง บางครั้งเป็นกิจกรรมของราชา และบางครั้งก็เป็นกิจกรรมของยาก ไม่ใช่ว่าบางครั้งเขาจะกลายเป็นสุนัขหรือแมว ไม่เลย! ลูกรู้ว่า เวลานี้ลูกกำลังเพียรพยายามเพื่อกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงในอนาคต ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ มาமாและบาบ่าผู้ที่กำลังเพียรพยายามด้วยเช่นกัน และแล้วในอนาคต พวกเขาจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ เราเพียรพยายามที่จะสร้างโชคของเราเองมากเพียงใด เราก็จะได้รับความสุขมากตามนั้น นี่คือการได้มหาศาล ผู้คนเหล่านั้นศึกษาเล่าเรียนเพื่อความสุขชั่วคราวและกลายเป็นนักกฎหมาย ฯลฯ ในชาติเกิดนี้ ไม่มีสิ่งใดสำหรับชาติเกิดถัดไปของพวกเขา สิ่งนั้นก็เช่นกัน ไม่แน่นอนว่าพวกเขาจะกลายเป็นสิ่งนั้นหรือไม่ ลูกเข้าใจว่า ลูกจะไปสวรรค์ในอนาคตอย่างแน่นอน และแล้วลูกก็ถูกเรียกว่าเทพ ลูกต้องไม่ลืมนึกว่าลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งบัลลังก์กษัตริย์ของลูกอย่างแน่นอน ลูกจะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดอย่างแน่นอน พระเจ้า ผู้เป็นพ่อกำลังสอนลูก และดังนั้นสิ่งนั้นจึงเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกด้วย เรากำลังศึกษาเล่าเรียนอย่างดีและสร้างรางวัลของเราถึง 21 ชาติเกิด ลูกเพียรพยายามมากเพียงใดเวลานี้ ลูกก็จะสร้างโชคที่สูงส่งของลูกได้มากตามนั้น โชคนั้นจะคงอยู่อย่างถาวรแล้วจงรู้เถิด เหตุนี้เองลูกจึงควรทำความเพียรพยายามอย่างดีเพื่อโชคของลูก โชคของลูกนั้นสูงส่งอย่างมาก ลูกมีความสุขอย่างมาก แม้ว่าบางคนที่นี่อาจจะมียาล้าน แต่พวกเขาไม่มีความสุขแม้เพียงเล็กน้อย ที่นั่น พวกเขาจะมีประสบการณ์กับรางวัลของเขาเองอย่างเต็มไปด้วยความสงบและสบายมากๆ ที่นี้ กิเลสตัณหาเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพียงแค่ระยะเวลาสั้นๆ ผู้คนมากมายจะล้มละลาย ผู้คนจะล้มตายอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าผู้คนทำประกันชีวิต แต่บริษัทประกันจะทำอะไรได้เล่า ดูสิว่า อะไรเกิดขึ้นที่อิโรธิมา! ผู้คนล้มตายเป็นจำนวนมาก บริษัทประกันยังล้มละลายด้วยเช่นกัน สิ่งเดียวกันนั้นจะเกิดขึ้นที่นี่ด้วย ทุกคนจะตาย แล้วบริษัทประกันจะจ่ายเงินให้ใครเล่า ใครจะจุดไฟให้คนอื่นเล่า มนุษย์มีความมั่งคั่งกันมาก บุคคลสำคัญจะได้รับความเคารพอย่างมาก ฤๅษีและมุนีได้รับการพิจารณาว่าสูงกว่าพวกเขา แม้ว่าพวกเขาไม่เชื่อในศาสนา แต่พวกเขาเคารพให้กับชั้นยศอย่างแน่นอน พวกเขาจะไปอยู่เบื้องหน้านักบวชและหมอบอยู่เบื้องหน้าพวกเขา นักปราชญ์จะไม่หมอบอยู่เบื้องหน้าพวกเขา(คนธรรมดา) เพราะพวกเขาเห็นว่าตนสูงส่งและบริสุทธิ์ พ่อผู้นี้พูดว่า ลูกๆที่รักของพ่อ พ่อขอคารวะลูกๆ ลูกคือชนกษัตริย์ในมงกุฎบนศีรษะของพ่อ ลูกจะกลายเป็นนายของโลก ลูกยังเป็นนายของบราห์มันด์ด้วยเช่นกัน ลูกคือผู้เป็นนายสองทาง พ่อคือผู้เป็นนายเดียวของเพียงบราห์มันด์ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ ดังนั้น ลูกควรจดจำพ่อเช่นนั้นผู้ที่ลูกได้รับมรดกมากมายเช่นนั้นจากท่าน พ่อพูดว่า ดูสิ ลูกๆหลายคนไปจากที่นี่และแล้วพวกเขาไม่แม้จะเขียนจดหมายถึงพ่อ 6 เดือนแล้ว โอ! ลูกไม่เขียนจดหมายถึงเจ้าแห่งชีวิต พ่อที่รัก ผู้ที่น่ารักมากยิ่งขึ้นกว่าชีวิต เมื่อภรรยาเขียนจดหมายถึงสามีของเธอ เธอเขียนว่า ปราณชวาร์(เจ้าแห่งชีวิต) ผู้นั้นผู้นี้ จริงๆแล้ว ไม่มีใครเป็นปราณชวาร์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือปราณชวาร์ พระเจ้าของปราณ(มนุษย์)ทั้งหลายคือพ่อผู้เดียว ท่านพูดว่า ลูกๆ ปราณชวาร์ นั่นคือ ลูกๆของพระเจ้าผู้ที่ช่วยชีวิตของลูก ลูกๆยังพูดเช่นกันว่า ปราณชวาร์บาบ่า! บาบ่าผู้ที่ช่วยชีวิตเรา! ชื่อนี้ได้ถูกสร้างขึ้นที่นี่ ในบาร์ดเท่านั้นที่พวกเขาเขียนว่า ปราณชวาร์ ปราณชวารี แต่พวกเขาไม่ได้เป็นเช่นนั้น พ่อเท่านั้นที่ให้ท่านชีวิต พ่อพูดว่า เมื่อลูกเป็นของพ่อจะไม่สามารถมีใครสร้างความทุกข์ให้แก่ลูกได้ ดวงวิญญาณคือผู้ที่ได้รับความทุกข์ ดวงวิญญาณนี้รู้ลึกกว่าพ่ออธิบายด้วยความรักอย่างมาก ดวงวิญญาณจดจำท่านและสรรเสริญท่าน ลูกจดจำมาอย่างมาอย่างมาด้วยเช่นกัน ผู้ที่รับใช้ผู้อื่นอย่างดีมากจะได้รับ

สถานภาพที่สูงเช่นนั้น และแล้วหลังจากเธอก็มีผู้ที่อยู่ในอันดับสองที่ทำตามบาปในงานรับใช้ ลูกต้องกลับมาเมตตาอย่างมาก เช่นที่บาปได้สร้างเรา ดังนั้นเราก็คงต้องทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน ลูกได้รับทรัพย์สมบัติที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น นั่นคือ อาณาจักรสวรรค์ ที่นั่น เรามั่งคั่งร่ำรวยมากจนสร้างวัดจากทองคำและเพชร พวกเขาแสดงละครเกี่ยวกับมายา นักมายากล ผู้ที่เห็นว่าเคยมีอิฐทองคำจำนวนมากกองอยู่ที่นั่น (ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน) และคิดว่าเขาจะนำอิฐเหล่านั้นกลับลงมา ในนิมิตของลูก ลูกมองเห็นพระราชวังที่ทำด้วยเพชรและอัญมณีในสวรรค์ ลูกเห็นเหมืองทองคำ ดังนั้นลูกจึงรู้สึกว่าคุณควรนำสิ่งนั้นกลับลงมาด้วยสักเล็กน้อย ลูกไม่สามารถเจอทองคำได้ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ทองคำอยู่ในดินแดนที่สวยงาม ลูกรู้ว่าเมื่อลูกอยู่ที่นั่น ลูกจะไปยังเหมืองด้วยวิมานของลูกและกลับมาพร้อมกับทองคำเต็มวิมาน ยังมีก้อนทองคำที่ใหญ่โตมากด้วยด้วยเช่นกัน แม้แต่เวลานี้ ผู้คนที่มั่งคั่งร่ำรวยก็มีทองคำ บาร์ตต้องเก็บทองและเงินไว้อย่างแน่นอน ทุกคนสร้างห้องนิรภัยขนาดใหญ่ซึ่งไม่มีใครสามารถปล้นสะดมและไฟไหม้ได้ ดังนั้น ลูกจะได้รับทั้งหมดนั้นด้วยมือของลูก ในอนาคต จะมีการทิ้งระเบิด ฯลฯ จากเครื่องบินเพื่อการทำลายล้าง แต่สิ่งเหล่านั้น (เครื่องบิน) จะกลายเป็นเครื่องมือเพื่อความสุขของลูก สิ่งเหล่านั้นเคยอยู่ในยุคทองและแล้วก็หายไป เวลานี้สิ่งเหล่านั้นได้ถูกประดิษฐ์ขึ้นมาอีกครั้ง ลูกรู้ว่า ลูกจะไปและเอาสิ่งต่างๆจากเหมืองกลับมาอย่างไร เหมืองทั้งหมดจะกลายเป็นเหมืองใหม่ เวลานี้เหมืองเหล่านั้นเก่า ดังนั้น ลูกควรประกาศสิทธิในโชคอย่างเต็มที่จากพ่อผู้สร้างโชคเช่นนั้น ลูกไม่ควรประมาทเกี่ยวกับสิ่งนี้ จงจดจำพ่อและมรดกของลูก พ่อพูดว่า จงมีการติดยึดกับพ่อผู้เดียว จดจำสวรรค์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าประมาทเกี่ยวกับการทำให้โชคของลูกสูงส่ง ทำตามศรัทธาอย่างดีและบนพื้นฐานของการศึกษาทำให้โชคของลูกสูงส่ง

2. อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ปราณชวาร์ และให้ทานชีวิตแก่ทุกคน จงช่วยชีวิตของทุกคน อย่าทำให้ใครไม่มีความสุข

พร: พร: ขอให้ลูกชนะวัดฤทธาด้วยสภาพของการเป็นนายของลูกและได้รับพวงมาลัยแห่งความร่วมมือ เวลานี้วัดฤทธากำลังปลุกเรียกลูกผู้เป็นนาย ทุกที่ สภาพของธรรมชาติกำลังสร้างความปั่นป่วน แต่ที่ซึ่งลูกผู้เป็นนายของวัดฤทธาอยู่ วัดฤทธาจะรับใช้ลูกเหมือนเป็นผู้รับใช้ของลูก ลูกเพียงแค่ต้องกลายเป็นผู้เอาชนะวัดฤทธาและวัดฤทธาจะคล้องลูกด้วยพวงมาลัยแห่งความร่วมมือ ที่ใดก็ตามที่บราห์มินผู้เอาชนะวัดฤทธาก้าวเท้าไป หรือที่ใดก็ตามที่ลูกอยู่ ที่นั่นจะไม่มีความสุขเสีย พายุจะมา จะมีแผ่นดินสั่นสะเทือน อย่างไรก็ตามภายนอกจะเป็นเหมือนไม้กางเขนในขณะที่ภายในจะเป็นเพียงหนาม ทุกคนจะวิ่งมาหาลูกเพื่อการคำนวณทางร่างกายและจิตใจ

คติพจน์: เพื่อที่จะมีประสบการณ์ความสุขทางจิตและความอ่อนหวานของจิตใจ ให้อยู่ในสภาพ “มานมานะบาฟ”

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่คุณต้องกลับมาเป็นผู้ที่มีชีวิตที่บริสุทธิ์ (ดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างกาย) ไม่มีใครในเวลานี้เป็นผู้ที่มีชีวิตที่บริสุทธิ์ และดังนั้นไม่มีใครสามารถเรียกตัวเองว่ามหาตมะ (ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่)

คำถาม: ลูกคนใดที่ได้รับผลรางวัลของอาณาจักรยุคทอง?

คำตอบ: ผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่งในการวิ่งแข่งของการจดจำระลึกถึงด้วยการทำตามศรัทธาจะได้รับรางวัลของอาณาจักร หากลูกวิ่งแข่งอย่างรวดเร็ว ลูกจะมีชื่อที่ดีในทะเบียนประวัติ และประกาศสิทธิ์ในผลรางวัล ลูกๆ ทั้งหลายกลายเป็นผู้ที่เห็นการณ์ไกลและวิ่งแข่งไปไกล ลูกไปถึงเป้าหมายของลูก (อาณาจักรสูงสุด) ในหนึ่งวินาทีและกลับมาอีกครั้ง ได้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเริ่มแรกลูกจะไปสู่การหลุดพ้นและไปสู่การหลุดพ้นในชีวิต ไม่มีใครอื่นสามารถวิ่งแข่งเหมือนเช่นลูก

เพลง: ในที่สุดวันเวลาที่เรารอคอยก็ได้มาถึง...

โอมชานติ ใครที่รู้ว่าในที่สุดวันนั้นได้มาถึง? ลูกๆ ทั้งหลายรู้ว่าขณะนี้วันเวลานั้นได้มาถึงในที่สุด เมื่อลูกได้อยู่เบื้องหน้าพ่อ ดวงวิญญาณพูดสิ่งนี้ผ่านร่างกาย ลูกดวงวิญญาณในเวลานี้นั่งอยู่ที่นี้ และรู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้ากับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เราดวงวิญญาณกล่าวคือเราเป็นดวงวิญญาณที่มีชีวิต เราได้พบปะกับพระเจ้าเป็นการส่วนตัวอย่างแท้จริงด้วยเช่นกันเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ดวงวิญญาณพูดว่า: นี่คือร่างกายของฉัน ร่างกายจะไม่พูดว่า: นี่คือดวงวิญญาณของฉัน ในที่สุดพ่อของเราดวงวิญญาณได้มาที่นี้ในวันนี้ หลังจากที่มีความเลื่อมใสศรัทธา อย่างแน่อนที่ท่านต้องมาเพื่อให้ความรู้ ในที่สุดท่านได้มาเพื่อให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่เราผ่านความรู้ ในโลกทั้งหมดไม่มีใครรู้อะไร ท่านไม่สามารถอยู่เบื้องหน้าโลกทั้งหมด ลูกๆ ทั้งหลายมีศรัทธาด้วยเช่นกัน แต่ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกๆ ทำ ก่อนอื่นใดของทั้งหมด ลูกมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ และแล้วลูกมีศรัทธาว่าพ่อของลูกได้มาอีกครั้ง ลูกอาจจะคิดว่าผู้คนอื่นก็มีศรัทธาในท่านอนี้ด้วยเช่นกันแต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ท่านนั้นปราศจากภาพลักษณ์เช่นที่ว่าลูกลืมหาน้ำแล้วข้าแล้ว ลูกลืมหาน้ำลูกคือดวงวิญญาณ และลูกนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด แม้กระทั่งโลกก็รู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาเพื่อทำให้ผู้มีชีวิตที่ไม่บริสุทธิ์ กลับมาบริสุทธิ์ ผู้มีชีวิต.....นั้นไม่ได้มาที่นี้เพื่อทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ ทั้งหมดคือผู้มีชีวิต ขณะที่พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น ท่านจะไม่ถูกเรียกว่าผู้มีชีวิต (ชีวิตที่อยู่ในร่างกาย) เพราะท่านไม่ได้มีร่างที่เป็นวัตถุหรือร่างที่ละเอียดอ่อน พ่อหนึ่งท่านั้นและอธิบายสิ่งนี้ ผู้มีร่างกายทั้งหมดมีชื่อ, นั่นคือบราห์มา วิษณุและชางกา, ผู้ที่ลูกเห็นภาพลักษณ์ของเขานั้นอาศัยอยู่ในอาณาจักรละเอียดอ่อน พวกเขาเป็นผู้มีชีวิตที่ละเอียดอ่อนเช่นกัน ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างชัดเจน แม้ว่าผู้คนพูดว่าผู้นั้นผู้นี้คือมหาตมะ (ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่) ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่จะมาจากที่ไหนในโลกที่ไม่บริสุทธิ์? ไม่มีใครในที่ที่สามารถบริสุทธิ์อย่างที่สุด ใช้ พ่อสูงสุดนั้นจากไปหลังจากชำระลูกให้บริสุทธิ์ เคยมีเหล่าเทพในตอนเริ่มต้นของยุคทอง อย่างแน่อนที่ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณเคยบริสุทธิ์ และเวลานี้พวกเขาคือผู้มีชีวิตที่ไม่บริสุทธิ์ เคยมีผู้มีชีวิตที่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน อย่างแท้จริงที่เคยมีผู้มีชีวิตที่บริสุทธิ์ในโลกตอนเริ่มต้นของยุคทอง พวกเขาเหล่านั้นเรียกว่าดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ พ่ออธิบายว่าไม่มีใครในโลกที่ไม่บริสุทธิ์สามารถเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ทั้งหมดคือผู้มีชีวิตที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้มีชีวิตที่ไม่บริสุทธิ์อย่างแน่อนจะทำให้ผู้อื่นไม่บริสุทธิ์เช่นกัน ที่นั่นมีผู้มีชีวิตที่บริสุทธิ์ ดังนั้นพวกเขาจะทำไม? ไม่ใช่พวกเขาจะทำให้ผู้มีชีวิตนั้นบริสุทธิ์ ไม่เลย ไม่มีเรื่องของการทำให้ใครบริสุทธิ์ เป็นในเวลานี้ที่ทั้งหมดกลายเป็นผู้มีชีวิตที่บริสุทธิ์ ที่นั่นทั้งหมดนั้นบริสุทธิ์ ใครทำให้ทุกคนบริสุทธิ์เช่นนั้น พ่อหนึ่งท่านั้นและอธิบายว่า: เมื่อลูกเป็นเทพลูกเคยบริสุทธิ์ และแล้วเมื่อลูกมาที่นี้ลูกก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ นี่คือโลกของผู้มีชีวิตที่เป็นบาป ลูกต้องอธิบายคำว่า ‘ผู้มีชีวิตที่เป็นบาป’ อย่างชัดเจนอย่างมาก เพราะทั้งดวงวิญญาณและร่างกายไม่บริสุทธิ์ ที่นั่นพวกเขาไม่ได้รับชื่อมหาตมะ ที่นั่นทั้งหมดนั้นบริสุทธิ์ พวกเขาเรียกว่าเทพ พวกเขาเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด 16 องค์อย่างสมบูรณ์ ผู้มีชีวิตที่ทำตามศาสนาที่สูงที่สุดของความไม่ก้าวร้าวรุนแรง ‘ปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง’ หมายถึงบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ มีการอธิบายแก่ลูกๆ ทั้งหลายว่าชั้นยาซีทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ ชั้นยาซีที่ดีผู้ที่เรียกว่ามหาตมะนั้นอยู่อย่างบริสุทธิ์ พวกเขาอยู่อย่างแยกตัวในการที่จะกลับมาบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามพวกเขาเป็นของหนทางสันโดษ พวกเขาเหล่านั้นเรียกว่าดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่ใช่บนหนทางของความรู้ ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาทั้งสองนั้นได้รับการจดจำว่า

แยกจากกัน เป็นเวลาครึ่งวงจรที่เป็นผลของรางวัลของความรู้ในยุคทองและยุคเงิน และแล้วก็จะกล่าวได้ว่า ที่นี้ลูกมีผลรางวัลของความเลื่อมใสศรัทธา นั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แรกเริ่มความเลื่อมใสศรัทธานั้นไม่มีสิ่งใดเจือปนในเวลาสุดท้ายความเลื่อมใสศรัทธาก็คือตาโมประธานและมีสิ่งที่เจือปนด้วยเช่นกัน เวลานั้นเป็นตอนสิ้นสุดของความเลื่อมใสศรัทธาที่มีสิ่งเจือปน เหตุนั้นเองพอจึงมา พอมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและให้ผลรางวัลแก่ลูกถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกทำความเพียรพยายาม*อันดับหนึ่ง* บางคนกลายเป็นราชาและราชินี และผู้อื่นกลายเป็นปวงประชาหรือสาวใช้ และคนรับใช้ เพราะอาณาจักรกำลังมีการก่อตั้ง เวลานั้นลูกกำลังกลายเป็นผู้มีสติปัญญาที่เห็นการณ์ไกล ผู้ที่มีสติปัญญาที่มองเห็นการณ์ไกลนั้นเรียกว่าผู้ที่มองเห็นรูปกาลเวลาทั้งสาม ผู้ที่มีความรู้ของทั้งสามโลก และรูปกาลเวลาทั้งสามเรียกว่าตริกาลดาร์ชิ เวลานั้นลูกรู้จักทั้งสามโลก โลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตละเอียดอ่อน และโลกที่มีตัวตนนั้นคือสามโลก เวลานั้นลูกกลับมาเป็นผู้ที่เห็นการณ์ไกล สติปัญญาของลูกเดินทางจากตอนเริ่มต้นไปจนถึงตอนสิ้นสุด ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ในการวิ่งแข่งขันผู้ที่อ่อนแอจะถูกทิ้งไว้เบื้องหลัง นี่คือการวิ่งแข่งที่ยาวนานมากของผู้ที่มองเห็นการณ์ไกล ลูกจะไม่เคยได้ยินเกี่ยวกับการวิ่งแข่งของดวงวิญญาณ ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกคือนักเรียน และนี่คือการวิ่งแข่งของลูก ลูกต้องไปให้ถึงเป้าหมายนั้นแล้วกลับมา ลูกดวงวิญญาณต้องวิ่งแข่งทางไกลมาก สติปัญญาของลูกรู้ว่าดั้งเดิมลูกคือผู้อาศัยของสถานที่นั้น ลูกสามารถไปถึงที่นั่นในหนึ่งวินาที และกลับมาหลุดพ้นในชีวิต ดั้งเดิมแล้วเราคือผู้อาศัยในอาณาเขตสูงสุด สติปัญญาของลูกอย่างถูกต้องว่าลูกจะไปสู่อาณาเขตสูงสุดแล้วลงมาอีกครั้ง เช่นที่ลูกจะไปถึงเป้าหมายของลูกในการวิ่งแข่งแล้วกลับมา ดังนั้นเราจะไปหาบาบาแล้วลงมาอีกครั้งเช่นกัน เราดวงวิญญาณกำลังเรียนรู้ที่จะวิ่งแข่ง ลูกบอกทุกคนว่า: กลับมา มานมานะบาฟและเชื่อมโยงโยคะในสติปัญญาของลูกกับพ่อของลูก และอาณาเขตสูงสุดที่ซึ่งลูกอยู่อย่างปราศจากร่าง เพียงลูกเท่านั้นที่มีสิ่งนี้อย่างถูกต้องแม่นยำในสติปัญญาของลูก ลูกมีความรู้ของรูปกาลเวลาทั้งสามและทั้งสามโลกในสติปัญญาของลูก ไม่มีใครอื่นมีความรู้ของ 84 ชาติเกิด ลูกรู้ว่าเราต้องกลับมาเป็นอิสระจากโลกที่สกปรกนี้และร่างที่สกปรกและกลับบ้าน เวลานั้นเรากำลังไปที่นั่น พ่อสอนการวิ่งแข่งนี้แก่ลูกทุกวัน การวิ่งแข่งของลูกนั้นไม่สูญสลาย ยิ่งลูกจดจำพ่อกว่าเท่าใด ชื่อของลูกจะดีขึ้นในทะเบียนประวัติมากขึ้นเท่านั้น จะกล่าวได้ว่า: การจาริกแสวงบุญของสติปัญญาของผู้นี้นั้นดีมาก เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกเผาไป หากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึงแล้ว บาปของลูกจะไม่ถูกเผาไป ลูกจะถูกทิ้งไว้เบื้องหลัง การกลายเป็นปวงประชาหรือสาวใช้หรือคนรับใช้นั้นไม่ใช่ผลรางวัล การกลายเป็นนารายณ์จากคนธรรมดา และลักษณะจากนาริธรรมดานั้นเรียกว่าการได้รับผลรางวัล พ่อให้รางวัลของอาณาจักรแก่ลูก หากลูกทำตามการชี้แนะของท่านและวิ่งแข่ง บางคนไม่ได้วิ่งแข่งแม้กระทั่งสองก้าว ปวงประชาเหล่านั้นจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่ต่ำอย่างแท้จริง พวกเขาแม้จะอาศัยอยู่ที่นั่น แต่ถึงกระนั้นพวกเขาจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่ต่ำมากในอาณาจักร สติปัญญาของลูกได้กลับมาเห็นการณ์ไกลอย่างมาก ลูกๆ จากบังกาลอร์ และมัตราสกำลังนั่งอยู่ที่นั่น และดังนั้นบางคนควรนั่งและอธิบายแก่พวกเขาในภาษามัตราลี ภาษาของเราคือฮินดี บาบาอธิบายในวงจรที่แล้วในวิธีนี้ด้วยเช่นกัน มีการถามว่า: เหตุใดพระเจ้าจึงไม่รู้ทุกภาษา? อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นไม่ได้อยู่ในละคร หากเคยอยู่ในละครพ่อจะให้คำบรรยายในทุกภาษา ตัวอย่างเช่น หากผู้คนของทุกภาษากำลังนั่งอยู่ที่นั่น พ่อจะพูดทุกภาษาหรือไม่? สิ่งนั้นเป็นไปได้ จะนานเพียงใดที่พ่อเฝ้าแต่พูดกับแต่ละคน จะมีความสับสนอลหม่าน ดังนั้นลูกควรอธิบายว่า: เวลานั้น บาบา กำลังอธิบายในภาษาเดียวกับที่ท่านเคยอธิบายในวงจรที่แล้ว เหตุนี้เองภาษาฮินดีจึงใช้อย่างกว้างขวาง ภาษาอังกฤษนั้นจำเป็นด้วยเช่นกัน เพราะชาวอินเดียมีสายใยมากกับชาวอังกฤษ รัสเซีย และอเมริกา ฯลฯ มีภาษาของพวกเขาเอง พวกเขาทั้งหมดเป็นชาวคริสเตียนที่เป็นของศาสนาเดียว อย่างไรก็ตามมีภาษามากมายที่นี่ ทั้งหมดเป็นชาวบาร์ตผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิม ที่คงอยู่ตลอดไปแต่พวกเขาเสื่อมศาสนาของเขา เวลานั้นมีภาษามากมาย มีการปะปนของทุกๆ สิ่ง ลูกต้องพูดกับผู้อื่นในภาษาของเขา ลูกต้องฉลาดอย่างมากในสิ่งนี้ เพื่อที่ลูกจะสามารถเข้าใจและอธิบายแก่ผู้อื่น ลูกควรนำลามา กับลูกผู้ที่สามารถอธิบายได้ถูกต้องแม่นยำ นี่คือการจาริกแสวงบุญที่มีชีวิตที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ในขณะที่การจาริกแสวงบุญอื่นทั้งหมดนั้นเป็นการจาริกแสวงบุญที่ไม่มีชีวิต นักปราชญ์ผู้เคร่งศาสนาทั้งหมด และดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ทั้งหมดไปที่นั่น พวกเขาไปไกลมาก พวกเขาไปที่วัดของผู้ที่จากไปหลังจากทำให้บาร์ตกลับมาบริสุทธิ์ นี่เป็นบางสิ่งที่ต้องเป็นที่เข้าใจด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: พ่อควรอธิบายมากเท่าใดเกี่ยวกับการขยายตัวของต้นไม้และกิ่งก้านของต้นไม้และใบไม้? ลูกเข้าใจว่าทั้งหมดเหล่านั้นคือกิ่งก้านเล็กๆ มีใบไม้มากมายบนกิ่ง มีลัทธิและนิกายมากมาย ลำต้นของลูกนั้นใหญ่โตอย่างมาก จะมีใบไม้มากมายด้วยเช่นกัน ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้ดำเนินมาตั้งแต่ยุคทอง ดังนั้นจึงควรมีชาวฮินดูมากมาย อย่างไรก็ตามในความเป็นจริงไม่มีชาวฮินดูแม้จำนวนเท่าเดิมอีกต่อไปเพราะพวกเขาถูกแปรเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่น นี่คือการต้นกล้าปะ ในตอนเริ่มต้น เคยมีผู้ที่คงอยู่ในศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ในความเป็นจริงผู้ที่เรียกตนเองว่าเป็นชาวฮินดูนั้นดั้งเดิมเป็นของศาสนาเทพที่คงอยู่ตลอดไปด้วยเช่นกัน แต่พวกเขาถูกแปรเปลี่ยนไป พ่อพูดว่า: พ่อมาและก่อตั้งศาสนาที่เรียกว่าศาสนาเทพอีกครั้ง ผู้ที่ได้ถูกแปรเปลี่ยนไปนั้นจะมาและประกาศสิทธิในมรดกของเขาอีกครั้ง พ่อมาเมื่อ

ไม่มีแม่เพียงบุคคลเดียวที่สามารถเรียกว่าเทพหลงเหลืออยู่ที่นี้ ท่านมาและอธิบายว่าอนุสรณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกนั้นคงอยู่ที่นี้ เมื่อพระคริสต์มาศาสนาของเขาไม่ได้ถูกพูดถึง ที่นี้มีวัดและสิ่งซึ่งบอกอื่นของเหล่าเทพ เมื่อเป็นอาณาจักรของลูกไม่มีนามหรือร่องรอยใดของพระคริสต์ ที่นี้มีนามและร่องรอยของทุกคน ลูกรู้ว่าเมื่อใดที่พระคริสต์มาและศาสนาคริสต์มีการก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร พระคริสต์จะอยู่ในร่างใดในเวลานี้? อย่างแน่นอนที่เขาจะอยู่ในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ เขาเองนั้นบริสุทธิ์ ลูกๆทั้งหลายมีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูก ลูกถูกทำให้มีสายตาที่เห็นการณ์ไกล ไม่มีใครรู้ว่าเราดวงวิญญาณมาจากที่ไหนและเราอาศัยอยู่ที่ไหน พวกเขาคิดว่าสถานที่อันเป็นที่อยู่อาศัยเป็นพระเจ้า ในความเป็นจริงเมื่อดวงวิญญาณนั้นหลอกลวงร่างกายก็หลอกลวงด้วยเช่นกัน ผู้เคร่งศาสนาพูดว่า: มายานั้นหลอกลวง ร่างกายนั้นหลอกลวง ทั้งโลกนั้นหลอกลวง แต่ดวงวิญญาณนั้นเป็นอิสระจากการกระทำ พวกเขาพูดถึงสิ่งต่างๆ ที่เหมาะสมกับเขาเท่านั้น เหตุใดพวกเขาจึงไม่พูดว่า “ดวงวิญญาณหลอกลวงและร่างกายของดวงวิญญาณหลอกลวง”? พวกเขาวางร่างกายไว้บนกองไฟเผาศพ ไม่มีใครวางดวงวิญญาณไว้บนกองไฟเผาศพ; เป็นร่างกายที่ถูกวางไว้บนกองไฟนั้น ดวงวิญญาณจากร่างนั้นและเข้ามาสู่อีกร่างหนึ่ง นี่เป็นบางสิ่งที่ต้องเข้าใจ ลูกสามารถอธิบายแก่ผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนา ไม่มีใครที่ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ที่เป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เรียกได้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ ดังนั้นร่างกายต้องบริสุทธิ์เช่นกัน นี่คือนัยหลัก กุมาริได้รับการกราบไหว้บูชาจนกระทั่งเธอต้องแหวะในกิเลส ผู้คนนั้นเรียกหาความบริสุทธิ์: ได้โปรดมาและทำให้เราบริสุทธิ์เถิด! เนื่องจากพวกเขากำลังเรียกหา ลูกคิดว่าพวกเขาจะเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ได้อย่างไร? ไม่มีใครเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ นี่คือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ที่พิเศษสุดผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์ ลูกรู้ว่าลูกเคยเป็นผู้มีชีวิตที่บริสุทธิ์เป็นเทพ เวลานี้ได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกได้จดลงในศาสนาของลูก ชาวคริสต์รู้เกี่ยวกับศาสนาของเขา พวกเขาจะพูดในทันทีว่าพวกเขาเป็นชาวคริสต์ ลูกผู้ที่เป็นของศาสนาที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดได้ลิ้มรสชาติของศาสนาของลูก โดยการลิ้มรสชาติของลูก, ลูกได้กลับมาจดลงในศาสนาและการกระทำของลูก ลูกเคยสูงส่งและในเวลานี้ราวันทำให้ลูกตกต่ำ ลูกสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ เวลานี้ลูกๆทั้งหลายกำลังซึมซับความรู้เพื่อทำให้โชคในอนาคตของลูกนั้นสูงส่ง ด้วยการไม่เชื่อฟังศรัทธาโชคของลูกก็ถูกตัดทิ้ง ลูกแม้กระทั่งลืมนึกว่าเป็นพ่อผู้ให้ศรัทธาแก่ลูก ดังนั้นในที่สุดวันนั้นก็ได้มาถึง... เพียงลูกเท่านั้นที่รูสิ่งนี้ ไม่ใช่ทุกคนที่รูสิ่งนี้อย่างถูกต้อง พวกเขาจะรู้ในเวลาสุดท้ายเมื่อพวกเขาเข้าใจทุกสิ่ง เวลานี้พวกเขาเริ่มช้าแล้วช้าเล่า แทบจะไม่มีใครบอกสัจจะ พวกเขาไม่ได้สังเกตที่จะพูดเท็จ มายาครอบงำที่ดีที่เข้มแข็งอย่างมาก พ่อรู้ทุกสิ่ง พ่อบอกลูกว่าลูกกำลังทำความผิดพลาดและทำให้งานรับใช้เสียหายอย่างมากมาย อัศจรรย์

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมามีสายตาที่เห็นการณ์ไกล รู้เกี่ยวกับสามโลกและรูปกาลเวลาทั้งสามและวิ่งแข่งด้วยสติปัญญาของลูก กลับมาเป็นอิสระจากโลกที่สกปรกและร่างที่สกปรกนี้

2. จบสิ้นนิสัยของการพูดเท็จ อย่าได้ไม่เชื่อฟังศรัทธา และอย่าทำให้งานรับใช้เสียหาย

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณญาณและมีประสบการณ์ของความผ่องแผ้วทางจิตโดยการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและสายตาทางโลก
ขณะอาศัยอยู่กับความสัมพันธ์ทางโลกของลูกอย่าได้มองดูที่ความสัมพันธ์ที่มีขีดจำกัดเหล่านั้น แต่มองดูที่ดวงวิญญาณ ด้วยการมองดูที่ดวงวิญญาณ ลูกจะมีประสบการณ์ของความสุหรือมีความเมตตา ดวงวิญญาณที่น่าสงสารนี้หมดหนทางและอยู่ภายใต้อิทธิพลภายนอก และเขาโง่เขลาและไม่รู้อะไร
อย่างไรก็ตามนั้นเป็นดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดี ดังนั้นฉันมีความเมตตาต่อดวงวิญญาณที่โง่เขลานั้นและจะเปลี่ยนแปลงดวงวิญญาณนั้นอย่างแน่นอนด้วยความปรารถนาดีของฉัน การเปลี่ยนสายตาและทัศนคติของลูกคือการมีชีวิตทางจิต อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณญาณนี้ไม่สามารถทำงานที่ผู้คนปราศจากความรู้ทำได้ ลูกต้องแต่งแต้มสีสรรพวกเขาด้วยสีของความเป็นมิตรของลูก

คติพจน์: การประกาศชื่อของพ่อของโลกด้วยการกระทำที่สูงส่งของลูกคือการเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลก

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงลืมทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของคุณและกลายเป็นชอทานที่สมบูรณ์ เชื่อมโยคะของสติปัญญาของคุณกับดินแดนของชีวาและดินแดนของวิชฌ
- คำถาม:** ในประเด็นนี้ที่ลูกๆ ต้องกลายเป็นผู้ที่มีใจกว้างเช่นพ่อ?
- คำตอบ:** เช่นที่บาบากลายเป็นผู้มีหัวใจที่กว้างใหญ่และรับทุกสิ่งซึ่งมีค่าแค่เศษฟางจากลูกและให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูก ในทำนองเดียวกันลูกเองต้องกลายเป็นผู้มีใจกว้างด้วย จงเปิดมหาวิทยาลัยของพระเจ้าทุกหนแห่ง หากแม้กระทั่ง 3 หรือ 4 คนจะประกาศสัทธรรมในสถานภาพที่ดี นั่นเป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ จงกลับมามีค่าและเปิดเผยสัจธรรม อย่าได้ร้องขอเงินทองจากใคร
- เพลง:** อย่าได้ลืมวันเวลาในวัยเด็กของคุณ

โอม ซานติ เพลงเหล่านี้ทั้งหมดทำให้ลูกๆ สนุกสนาน บัปดาตาและมามา: มี 2 มามา ดาดี (ยาย) และแม่ ผู้นี้คือยายของคุณด้วยเช่นกัน ลูกเป็นลูกสาวของบราห์มาและเป็นหลานของชีวา มามาคือสรีสวัสดิ์ เป็นลูกสาวของบราห์มาและหลานสาวของชีวาบาบา จากด้อมบากลายเป็นเครื่องมือที่ดูแลลูกๆ ชีวาบาบามีลูกมากมาย ท่านเล่นกับลูกและทำให้ลูกสนุกสนานอย่างมาก เทศกาลต่างๆ เป็นไปเพื่อความสนุกสนาน เมื่อการหมั่นหมายเกิดขึ้น พวกเขาก็เฉลิมฉลองอย่างมาก และแล้วก่อนที่จะพวกเขาจะแต่งงาน ทั้งคู่ก็จะสวมเสื้อผ้าขาว มีการขลิบหน้าผมลงบนพวกเขาเช่นกัน ประเพณีนั้นเป็นของเวลานี้ บาบาอธิบายแก่ลูกๆ: ลูกต้องกลายเป็นชอทานอย่างสมบูรณ์ หากลูกไม่มีสิ่งใด ลูกจะได้รับทุกสิ่ง ไม่ควรจะมีสิ่งใดหลงเหลืออยู่: แม้กระทั่งร่างกายของคุณก็ไม่ควรจะมีสิ่งใดหลงเหลืออยู่ จงเชื่อมโยคะของสติปัญญาของคุณกับดินแดนของชีวาและดินแดนของวิชฌ ลูกไม่ควรจะถูกดึงดูดเข้าหาสิ่งอื่นใด มองดูว่าบาบาทำให้ลูกสนุกสนานอย่างไร! เหล่านี้เป็นความลับมากมายของบาบา มองดูว่ามีราได้รับการยกย่องมากเพียงไรด้วยเช่นกัน เธอได้ละทิ้งสังคมออกไปเพียงเพื่อความบริสุทธิ์ เธอได้รับการประกาศชื่อเสียงอย่างมาก แต่เธอไม่แม้กระทั่งได้รับน้ำทิพย์ เธอมีความรักต่อกฤษณะเท่านั้น เธอคิดว่าเธอจะไปสู่ดินแดนของกฤษณะเช่นที่ภรรยาได้ส่งเวตนเองเมื่อสามีของเธอตาย เหตุนี้เองเธอจึงละทิ้งยาพิษ ไม่ใช่ว่ามีราได้ไปสู่ดินแดนของกฤษณะด้วยการจดจำเขา นั่นไม่ได้มีดินแดนของกฤษณะ ต้องเป็นประมาณ 500 ถึง 700 ปีนับแต่มีราเคยมีชีวิตอยู่ เธอเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่ดีมากและดังนั้นเธอต้องได้ถือกำเนิดกับผู้เลื่อมใสศรัทธาที่ดีมาก เธอกลายเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงอย่างมาก เธอคือมีราผู้เลื่อมใสศรัทธา ลูกกลายเป็นมีราที่แท้จริงของความรู้ ลูกมาที่นี่เพื่อจะกลายเป็นราชินีของสุริยวงศ์และจันทร์ทรงงาม เริ่มแรกผู้ที่ได้รับการศึกษาจะก้มลงให้กับผู้มีการศึกษา แต่พวกเขายังคงกลายเป็นจักรพรรดินี หากลูกลืมวัยเด็กของคุณและปล่อยมือบาบา ลูกจะไม่มีวันกลายเป็นจักรพรรดินี ลูกจะได้รับสถานภาพกระทั่งต่ำกว่าในบรรดาปวงประชา ลูกจะไปสู่ดินแดนสุขาวดี แต่ลูกจะได้รับสถานภาพที่ต่ำ บาบาอธิบายแล้วว่าลูกควรที่จะถามผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธา: ท่านต้องการอะไร? เหตุใดท่านจึงกราบไหว้บูชากฤษณะ? อย่างแน่นอนที่ท่านต้องปรารถนาที่จะไปยังอาณาจักรของเขา แต่ท่านไปที่นั่นได้อย่างไร? ผู้คนมากมายพูดว่าพวกเขาต้องการความสงบ อย่างไรก็ตาม มีความไม่สงบทั่วทั้งโลก อะไรจะเกิดขึ้นโดยการที่ลูกเพียงแต่รับความสงบ? พ่อสามารถทำให้ลูกมีความสุขสม่ำเสมอถึง 21 ชาติเกิด เหล่าเทพเคยมีความสุขอยู่เสมอเพียงในบาร์ตันเท่านั้น อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ ที่นี่ เป็นอาณาจักรของมายา และดังนั้นลูกจึงไม่สามารถได้รับความสงบ มีสถานที่แยกจากกันสำหรับความสงบและสถานที่สำหรับความสุข ดินแดนแห่งความสุขหมายถึงทุกคนนั้นมีความสุข ไม่มีแม้เพียงคนเดียวอยู่อย่างมีความสุขที่นั่น ในขณะที่ไม่มีแม้เพียงคนเดียวในดินแดนของความทุกข์อยู่อย่างมีความสุข ราชาราชินีเป็นเช่นไร ปวงประชาที่เป็นเช่นนั้น ที่นี่ ทุกคนไม่มีความสุข ในดินแดนของความทุกข์ แม้กระทั่งสัตว์ก็ไม่เคยมีความสุข ดินแดนแห่งความสงบ ซึ่งเรียกว่านิพพานด้วยเช่นกัน เป็นสถานที่แยกจากไป พวกเขาพูดว่าพระพุทธเจ้า ได้จากไปอยู่เหนือทุกสิ่ง สู่ดินแดนนิพพาน แต่ไม่มีใครไปที่นั่น หากเขาไปที่นั่น เขาได้บรรลุถึงความสำเร็จใดก่อนที่จะเขาจะจากไป? ทุกคนไม่มีความสุขที่นี่ พวกเขาทั้งหมดต่อสู้กัน พม่าและศรีลังกาเป็นของศาสนาพุทธ พวกเขาพูดว่าชาวฮินดูควรออกไปจากดินแดนของพวกเขา พวกเขาไม่สามารถทนกับชาวฮินดูเหล่านั้นได้ บาบาได้เห็นด้วยเช่นกันว่าในเวลานี้มีศาสนามากมายและเหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่สามารถทนสิ่งใดได้ ดังนั้น พวกเขาจึงกำจัดทุกคนไปในทันที ในยุคทองมีเพียงศาสนาเดียว ลูกๆ มีความรู้ทั้งหมดนี้ในสติปัญญาของคุณ ลูกควรที่จะนำรูปภาพไปกับลูกแล้วไปทำงานรับใช้สำหรับผู้ที่อยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ลูกควรที่จะหาวิธีการที่จะเข้าไปในวัดและพูดกับพวกเขา ชีวาลิงกัมได้มีการแสดงไว้เบื้องหน้าชางก้า ดังนั้น อย่างแน่นอนที่ท่านต้องยิ่งใหญ่กว่าชางก้า หากชางก้าเป็นรูปของ

พระเจ้า จะมีความจำเป็นใดที่จะวางชีวลึงกัมไว้เบื้องหน้าเขา? ทั้งหมดนั้นได้แพร่กระจายโดยชั้นยาสซี พวกเขาเรียกตนเองว่าผู้ที่มีความรู้ของธาตุบราห์มและธาตุทั้งห้า พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งเกี่ยวกับชีวา ธาตุแสงคือสถานที่ที่อยู่อาศัย ผู้คนเหล่านั้นไม่ได้แม้จะคิดว่าธาตุบราห์มและธาตุนั้นเป็นหนึ่งเดียวกันและเช่นเดียวกัน อัจชะ หากพวกเขาคือผู้ที่มีความรู้ของธาตุบราห์มและธาตุแห่งแสง เหตุใดพวกเขาจึงเรียกตนเองว่าชีวา? พวกเขาเชื่อว่าชีวาและธาตุบราห์มเป็นหนึ่งเดียวกัน หากจะมีเพียงหนึ่งเดียว เหตุใดจึงมีการให้ 3 ชื่อที่แยกจากกัน? ชีวาได้รับการกราบไหว้บูชาในรูปของลึงกัม (รูปไข่) พวกเขาแสดงวิธีการกราบไหว้บูชาธาตุบราห์มในรูปแบบใด นั่นคือ ธาตุแสง? นั่นเป็นสถานที่ที่อยู่อาศัย ผู้คนสับสนอย่างมาก เวลานั้นลูกๆ ต้องกลับมาฉลาด ในบรรดาชั้นยาสซี ผู้ที่เคยเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมนั้นจะปรากฏออกมาและรับรู้อย่างรวดเร็ว ผู้ที่เคยถูกเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่น 3 หรือ 4 ชาตีก่อนหน้านั้นจะไม่ปรากฏตัวขึ้นมาเร็วนัก ผู้ที่ถูกเปลี่ยนไปเมื่อเร็วๆ นี้จะปรากฏตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว บาบานั้นมีแรงดึงดูด (pull) ดวงวิญญาณเป็นเข็มและบาบาคือแม่เหล็ก เวลานั้นเข็มเป็นสนิม เข็มที่มีสนิมจะขึ้นไปอยู่เบื้องบนได้อย่างไร? วัตถุที่มีสนิมถูกจุ่มลงในน้ำมันก๊าด บาบาชจัดสนิมของทุกคนด้วยน้ำทิพย์แห่งความรู้ แล้วเราก็จะกลายเป็นทองแท้ เวลานั้นลูกกำลังเปลี่ยนจากเจ้าแห่งหินให้กลายเป็นเจ้าแห่งความสูงส่ง บาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งความสูงส่ง มองดูว่าเวลานี้ทองคำราคาแพงเพียงไร? และแล้วทองคำจะถูกอย่างมากที่นั่น เวลานั้นบาร์ตกลายเป็นดินแดนของหินแล้วจะกลายเป็นดินแดนแห่งความสูงส่ง วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไปในสติปัญญาของเรา เพียงเมื่อวงจรหมุนอยู่ในสติปัญญาของลูกตลอดทั้งวันเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นราชาและราชินีผู้ปกครองโลก ไม่มีใครในโลกรู้อะไรเหล่านี้ ลูกรู้ว่าผู้ที่ปกครองในยุคทองใช้ 84 ชาตีก่อกำเนิดและผู้ที่มาในยุคเงินใช้ชาติเกิดน้อยกว่าอย่างแน่นอน นั่นมีความแตกต่างอย่างมากระหว่าง 84 ชาตีก่อกำเนิด และ 8.4 ล้านชาติเกิดที่ผู้คนได้แสดงไว้ ในกรณีนั้น เพื่อที่ลูกจะใช้ชาติเกิดมากเช่นนั้น วงจรจะต้องยาวนานเช่นนั้นด้วยเช่นกัน สิ่งต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมดเป็นการพูดเท็จ ก่อนอื่นใดลูกควรที่จะวางรูปภาพไว้ทั้งหมดเบื้องหน้าพวกเขาเสมอ ลูกต้องไม่มีวันร้องขอเงินทองสำหรับสิ่งนั้น หน้าที่ของลูกคือการให้สิ่งนั้นแก่พวกเขา ไม่ว่าสิ่งใดที่พวกเขาต้องการจะให้ พวกเขาจะต้องให้สิ่งนั้นด้วยตนเอง หากใครถามลูกว่าราคาเท่าใด เพียงแต่บอกพวกเขาว่าบาบาคือเจ้าแห่งคนจนและสิ่งนั้นฟรีสำหรับผู้ที่ยากจน แต่ไม่ว่าเงินทองมากเพียงไรที่ผู้มั่งคั่งให้ เราจะสามารถตีพิมพ์รูปภาพนั้นได้มากยิ่งขึ้นด้วยเงินนั้น เราไม่ได้ใช้เงินทองที่ให้ไว้เพื่อเราเอง ไม่ว่าสิ่งใดที่เราได้รับเป็นไปสำหรับรับใช้ผู้อื่นเป็นผู้ที่มั่งคั่งที่จะสร้างธรรมศาลา ฯลฯ ใช่ ผู้ที่ยากจนสามารถที่จะสร้างสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน ไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ ในสิ่งนั้น ในทำนองเดียวกัน ผู้เป็นแม่ของหมู่บ้านคาดก็พูดว่าพวกเขาต้องการเปิดศูนย์ หากแม้กระทั่ง 3 หรือ 4 คนประกาศสิทธิในสถานภาพที่ดีจากมหาวิทยาลัยของพระเจ้า นั่นจะเป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ของพวกเขา ลูกต้องมีหัวใจที่กว้างใหญ่ในสิ่งนี้ มองดูว่าบาบามีหัวใจที่กว้างใหญ่เพียงไร ท่านรับทุกสิ่งที่มีค่าเช่นเศษฟางไปจากลูกและให้อำนาจในการปกครองแก่ลูก เพียงลูกๆ ที่มีค่าเท่านั้นสามารถทำงานรับใช้ของบาบา ผู้ที่ไร้ค่าจะทำอะไรได้? พ่อไม่ได้ให้มรดกแก่ผู้ที่ไร้ค่า ลูกต้องเปิดเผยสัจธรรม หากลูกกลับมาเต็มไปด้วยตัณหาหรือความโกรธ นั่นหมายความว่าลูกประณามสัจธรรมและลูกจะไม่สามารถได้รับสถานภาพ ต้องใช้ความระมัดระวังอย่างมาก ลูกต้องอธิบายแก่ผู้คนทุกศาสนา และอธิบายแก่ชาวมุสลิมเช่นกันว่า: ท่านสวามินัตถึงคุตา (พระเจ้า) และดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านเป็นผู้เลือกโสทรภคธา ดังนั้น คุตาอยู่ที่ไหน? คุตาผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถให้ความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างแก่ลูก ท่านอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ด้วยการจดจำท่าน ลูกสามารถประกาศสิทธิในมรดกแห่งความสงบ ด้วยการประกาศสิทธิในมรดกของลูก บาปของลูกจะถูกเผาไปและแล้วลูกจะไปหาคุตา ความรู้นี้เป็นไปสำหรับผู้คนทุกศาสนา นี่คือนางสิ่งใหม่อย่างแท้จริง เรือของลูกข้ามฟากด้วยความรู้และลูกไม่จำเป็นต้องไปที่ไหนอื่น ดังนั้น ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานั้นลูกกำลังไปสวรรค์และดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกจำเป็นต้องกลับมาบริสุทธิ์ มองดู ไม่มีความบริสุทธิ์ในบาร์ตและดังนั้นพวกเขาจึงเฝ้าแต่ล้มลูกคลุกคลานไปทั่ว มีความปั่นป่วนมากมาย ไม่ว่าสิ่งใดที่คานธีจีเคยสอนไว้ก่อนที่จะเขาจากไป ผู้คนกำลังทำตามเขาสิ่งนั้น เมื่อคนกวาดถนน คนงาน คนขับรถ ฯลฯ ประท้วง พวกเขาสร้างปัญหามากมายกับรัฐบาล รัฐบาลก็ถามพวกเขาอย่างชัดเจนว่า: เราจะสามารถดูแลค่าใช้จ่ายสำหรับผู้คนมากมายได้อย่างไร? และผู้คนก็ตอบว่า: ท่านทำให้ตนเองเป็นสุขอย่างมากและเพียงเฝ้าแต่สะสมทรัพย์สมบัติ เราได้ทำอาชญากรรมใดหรือ? เราต้องการรายได้ เมื่อพวกเขาประท้วง งานของพวกเขาหยุดชะงัก ทั้งหมดนี้ต้องเกิดขึ้น บางครั้ง ลูกจะไม่สามารถมีผักหรือพืชพรรณหรือแม้กระทั่งน้ำมัน นั่นมีความขัดแย้งทุกหนแห่ง หลังจากความปั่นป่วนนี้ ก็จะมี ความสงบ อรชุนได้รับนิมิตของการทำลายล้างและดินแดนของวิษณุ เวลานั้นลูกเองกำลังได้นิมิตเหล่านั้นเช่นกัน มองดูว่าลูกนั้นเป็นลูกๆ ผู้เป็นที่รักอย่างมาก ลูกมาและพบปะกับบาบาในตอนสุดท้ายของหลายชาติเกิดและดังนั้น ประกาศสิทธิในโชคที่สมบูรณ์ของลูก (มีฝนตกหนักมาก) มองดู ว่ามีฝนอย่างมากของความรู้ของบาบาและมีฝนที่เป็นวัตถุอย่างมากด้วยเช่นกัน ผู้คนสร้างไฟบูชาัยญเพื่อให้ฝนตกและเพื่อความสงบด้วยเช่นกัน แต่เพียงพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่เต็มไปด้วยความสงบ เพียงเมื่อท่านมาเท่านั้นที่ท่านจะสามารถให้ความรู้เพื่อความสงบ ท่านคือผู้เดียวที่ให้ความรู้ ลูกๆ ที่ดีก็เรียกว่าโกลฟูต (ลูกๆ ที่แสนหวาน) มีการให้โกลที่แสนหวาน นั่นคือของหวานที่เป็นวัตถุ ในขณะที่นี่คือของหวานทางจิตที่พ่อ

ทางจิตให้ลูก นี่เป็นจุดหมายปลายทางที่สูงที่อยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ความเพียรพยายามเป็นสิ่งที่ต้องการในสิ่งนั้น บาบาชพุดว่า: จงมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ 8 ชั่วโมง และแล้วลูกสามารถทำงานของลูกเพื่อการหาเลี้ยงชีพของตนเองด้วยเช่นกัน หากลูกตื่นอยู่ในเวลากลางคืน ลูกจะสามารถมีโยคะที่ดีมาก นี่คือการได้ โอ ลูกๆ ผู้เอาชนะการหลับนอน จงจดจำ พ่อทุกคนมหายใจ ไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ยิ่งลูกอยู่ในโยคะทั้งวันทั้งคืนมากเพียงไร บาบาชของลูกจะถูกเผาไปมากตามนั้น ยิ่งลูกไตรตรองความรู้มากเพียงไร ลูกจะหารายได้มากตามนั้น อย่างไรก็ตาม มีงานรับใช้มากมายที่จะต้องทำด้วยเช่นกัน หากลูกถามบาบา บาบาชพุดว่า: ลูกอาจเพียงนั่งอยู่ที่นี้! พักผ่อน! ไม่มีความจำเป็นที่จะถามเกี่ยวกับสิ่งนี้ บาบาชจะใส่ใจเกี่ยวกับผู้คนหรือสังคมจะพูดอะไร? โอ! แต่ว่าลูกกำลังจะได้รับอำนาจในการปกครอง อย่างไรก็ตาม แต่ละคนมีบทบาทของตนเองที่จะเล่น และแล้วลูกสามารถถามบาบาได้ แต่ละคนต้องขอคำแนะนำเพราะปวงกรรมของแต่ละบุคคลนั้นต่างกัน หากลูกมีเงินทอง ให้ใช้เงินทองนั้นอย่างมีคุณค่าในงานรับใช้ทางจิต ลูกๆ ต้องกลายเป็นมหาวิระ มีการจดจำว่า: ของฉันคือชีพบบาผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีใครอื่น ท่านเป็นพ่อของทุกคน ชีพบบาพุดว่า: พ่อมาเพื่อพาทุกคนกลับไป พ่อพุดว่า: ไม่มีมนุษย์แม้เพียงคนเดียวในโลกนี้ที่เป็นตรีกาลดาร์ชีหรือผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ทั้งหมดคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า พวกเขาไม่รู้จักพ่อ อย่างไรก็ตามมีผู้คนมากมายที่มีพลังอิทธิฤทธิ์ มายาเองก็ไม่ยิ่งหย่อน ลูกต้องเอาชนะมายานี้ เหตุนี้เอง ลูกควรที่จะสวมเสื้อเกราะของลูกเสมอ เสื้อเกราะหมายถึง “มานมานะบาฟ” จดจำชีพบบาและกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เพียงครั้งเดียว ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ ที่ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และแล้วจากยุคทองถึงยุคเหล็ก จะไม่มีใครให้คำสอนแก่ลูกที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เป็นเพียงเวลานี้เท่านั้นที่ลูกจะต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเพราะเวลานี้ลูกต้องละร่างของลูกและมาหาพ่อ เหตุใดเหล่าเทพมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเล่า? พวกเขาไม่ต้องกลับบ้าน ลูกได้รับความรู้ในเวลานี้ ลูกมาอย่างปราศจากร่างและแล้วลูกได้นำร่างกายมาใช้และเล่นบทบาทของลูก และเวลานี้ลูกต้องละร่างของลูกและกลับบ้าน ลูกต้องทำให้สภาพของลูกมั่นคงและเอาชนะมายา ลูกต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก เมื่อหงส์และนกกระสาอยู่ด้วยกัน นั่นก็มีอุปสรรค มีการทำร้ายอย่างใหญ่หลวงจากปีศาจที่ต้องอดทน ขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน ลูกต้องทำสัญญาที่มั่นคงว่า: บาบา ไม่ว่าอะไรก็ตามเกิดขึ้นอย่างแน่นอนที่ลูกจะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ บ้างมีประสบการณ์ของการถูกทุบตีอย่างมาก ตามละคร บทบาทนี้ ได้มีการแสดงด้วยเช่นกันในวงจรที่แล้ว ผู้ที่อดทนต่อการทุบตีอย่างมากมีโชคที่ยิ่งใหญ่ อย่างน้อยที่สุด ลูกยังคงได้มาและพบกับบาบา! ดังนั้น ผลรางวัลของลูกถูกสร้างขึ้น ใช่ นี่เป็นสิ่งที่อาศัยความเพียรพยายามที่จะเปลี่ยนจากปีศาจเป็นเทพ トラบเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่ ให้เฝ้าแต่ดื่มน้ำทิพย์ของความรู้ บาบาเฝ้าแต่อธิบายสิ่งใหม่ๆ ท่านเฝ้าแต่แสดงวิธีการแก่ลูก สิ่งนี้เรียกว่าการไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกควรใช้ไม้กวาดของสติปัญญา จดจำชีพบบาในเวลากลางคืนก่อนที่ลูกจะเข้านอน หากลูกสนใจในงานรับใช้ ลูกก็จะไม่สามารถนอนได้ ลูกจะเฝ้าแต่มีความคิดถึงสิ่งนั้น: ฉันควรจะอธิบายเกี่ยวกับประเด็นนี้? ลูกต้องบอกความรู้อย่างดีมาก เพียงเมื่อลูก “ซัดดู” ความรู้เท่านั้นที่ลูกจะกลับมามีค่าควรแก่การประกาศสิทธิในดีลค์ของอำนาจในการปกครอง (ผงไม้จันทน์) ลูกควรที่จะทำตาม ลูกๆ ที่ชาญฉลาด รายได้ฉันใหญ่หลวง ผู้ที่มีหลายแสนล้านทั้งหมดนั้นจะถูกทำลาย ในเวลาอันสั้น มองดูซิว่าอะไรที่จะเกิดขึ้น! และแล้วผู้คนจะถูกปลุกให้ตื่นขึ้น การซ่อมโรงสำหรับสงครามจะเฝ้าแต่เกิดขึ้นอีก

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ถูกดึงดูดเข้าหาสิ่งใด คงอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ จงสวมเสื้อเกราะของการจดจำระลึกถึงไว้เสมอ
 2. จงเอาชนะการหลับนอนและจดจำพ่อในทุกลมหายใจ จงไตรตรองความรู้และสะสมรายได้ ใช้ไม้กวาดของสติปัญญา
- พร:** ขอให้ลูกมีประสบการณ์ของการบรรลุผลทั้งหมด ดังเช่นดวงวิญญาณที่สนใจโดยการมีประสบการณ์ของความเป็นมิตรของผู้ทรงอำนาจ
- ที่ที่ลูกมีประสบการณ์ของพ่อผู้ทรงอำนาจ ลูกมีประสบการณ์การบรรลุผลทั้งหมดโดยอัตโนมัติ เมื่อลูกมีเมล็ด ต้นไม้เหล่านั้นหลอมรวมอยู่ในนั้น ในทำนองเดียวกันเมื่อลูกมีความเป็นมิตรของพ่อผู้ทรงอำนาจ ลูกจะมีความมั่งคั่งอย่างสม่ำเสมอ มีความสนใจอย่างสม่ำเสมอ และเต็มเปี่ยมอย่างสม่ำเสมอ ลูกจะไม่มีวันอ่อนแอในสิ่งใด ลูกจะไม่มีวันพ่ายแพ้เกี่ยวกับสิ่งใด และลูกจะสมบูรณ์พร้อมอย่างสม่ำเสมอ ลูกจะไม่มีการ

พราบนิดๆเช่น" ฉันจะสามารถทำอะไรได้" " ฉันจะสามารถทำสิ่งนี้ได้อย่างไร " ทิวแถวของ "ทำไม" ได้
จบสิ้นไปแล้ว ผู้ที่อยู่กับพ่ออย่างสม่ำเสมอจะกลับไปกับพ่อ

คติพจน์:

เช่นที่แสงหลอมรวมอยู่ในดวงตา
สติปัญญาของคุณ

ในทำนองเดียวกันให้การจดจำระลึกถึงพ่อซึ่งหลอมรวมอยู่ใน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จดจำว่าทั้งสามท่านคือ พ่อ ครูและสัจกูรูของลูกนั้นรวมรูปกัน และปรารถความสุขของลูกจะขึ้นสูง ถ้าลูกจะเฝ้าแต่ทำตามศรัทธาของท่าน
- คำถาม:** อะไรคือคุณสมบัติแรกของบราห์มิน? บราห์มินจะต้องกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญในคุณสมบัติใด?
- คำตอบ:** คุณสมบัติแรกของบราห์มินคือการศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่น กลายเป็นผู้เชี่ยวชาญในการแต่งแต้มสีสันผู้อื่นด้วยความรู้ ถึงแม้ว่าใครบางคนดูถูกดูหมิ่นหรือประณามลูก เพียงแต่เฝ้าพยายามที่จะให้ความรู้แก่พวกเขาและลูกจะเห็นว่าพวกเขานั้นได้รับผลจากการได้รับความรู้อย่างแน่นอน ให้ท่านแก่ผู้ที่มีค่าควรแก่ความรู้ ระเบิดระว่างอย่างมากที่สมบัติที่ไม่สูญสลายจะไม่สูญเปล่า ให้เงินทองแก่ผู้อื่นด้วยความระมัดระวังอย่างมาก
- เพลง:** ฝนของความรู้เป็นไปกับผู้ที่อยู่กับผู้เป็นที่รัก....

โอม ชานติ นักเรียนของพระเจ้าได้ยินเพลงนี้แล้ว เพียงลูกเท่านั้นคือนักเรียนของพระเจ้า ไม่ได้มีนักเรียนของพระเจ้าในทุกโรงเรียน ไม่เลยมนษยสอนที่นั่น ชานยาสซีถ่ายทอดคัมภีร์ ในความเป็นจริงความรู้ไม่ได้เรียกว่าฝน ฝนคือน้ำ อย่างไรก็ตามคำยกย่องนี้เป็นที่จดจำเพราะพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า:พ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้ด้วยเช่นกัน ความรู้ไม่ได้เรียกว่าฝน น้ำหรือ น้ำทิพย์ เช่นทะเลสาบมานสะโรวาร์ ดังนั้นมีทะเลสาบที่อมฤตสารด้วย (อมฤต-น้ำทิพย์, สาร-ทะเลสาบ) ซึ่งผู้คนเหล่านั้นคิดว่าเป็นน้ำทิพย์ พ่อที่นั่งและอธิบายสิ่งนี้ การศึกษาเล่าเรียนไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็น น้ำทิพย์หรือน้ำฝน พวกเขาเชื่อว่าด้วยน้ำทิพย์เท่านั้นที่ความทุกข์ของพวกเขาจะถูกขจัดทิ้งได้ ในความเป็นจริงความทุกข์ทั้งหมดของลูกนั้นได้รับการขจัดทิ้งไปถึง 21 ชาติเกิดด้วยความรู้นี้ ฝนของความรู้อยู่กับผู้เป็นที่รัก ที่นี้พ่อ ครูและสัจกูรูนี้ทั้งสามนั้นรวมรูปกัน หากลูกๆจดจำแม้กระทั่งหนึ่งประเด็น ปรารถความสุขของลูกก็สามารถขึ้นสูง อย่างไรก็ตามมายาทำให้ลูกลืมหืมแล้วซ้ำแล้ว ที่นี้ลูกๆกำลังทำตามศรัทธา ลูกกลับมาสูงส่งด้วยการทำตามศรัทธา พ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้า เพียงด้วยการศึกษาของพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลายเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ผู้ที่กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าผู้เป็นที่รักเป็นการส่วนตัวคือนักเรียน ลูกนั่งอยู่ที่นี้ ลูกศึกษาและแล้วลูกก็กลับบ้าน แต่ในวันที่ผ่านไปจะมีนักเรียนมากขึ้น หากพวกเขาทั้งหมดจะอยู่ด้วยกันในบ้านเดียวกันก็จะต้องการอาคารที่ใหญ่โตอย่างมาก หากแม้กระทั่งทั้งเขาอาบู หากลูกทำให้เป็นอาคารเดียว นั้นจะไม่ใหญ่พอ มีศูนย์มากมาย เวลานี้ยังคงมีน้อยนิดเท่านั้น แต่จะมีจำนวนศูนย์มากขึ้นอีกพันเท่า สามารถที่จะมีหนึ่งพันสองพันหรือห้าถึงเจ็ดพันศูนย์ และแล้วลูกๆคงหาแห่งความรู้ก็จะนำน้ำฝนแห่งความรู้ไปยังทุกบ้าน จะมีลูกๆ มากมาย ลูกสามารถเห็นได้ว่าพวกเขากำลังจะเปิดศูนย์ทุกหนแห่ง บ้างก็เรียกศูนย์ว่ากิตะพาทชาลาและบ้างก็เรียกศูนย์ว่าบราห์มา กุมารี มหาวิทยาลัยทางจิตของโลก ในความเป็นจริง ลูกต้องไม่หวาดกลัวที่จะเรียกตนเองว่าเป็นบราห์มา กุมารี ลูกๆ บางคนก็หวาดกลัวว่าผู้คนจะสร้างความปั่นป่วนเมื่อพวกเขาเห็นชื่อบีเค เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกที่นั่นเป็นกิตะพาทชาลา ชื่อกิตะพาทชาลานั้นธรรมดาทั่วไป พวกเขาเปลี่ยนชื่อบีเคและให้ชื่ออื่นเพื่อที่จะไม่มีการสร้างอุปสรรคใดๆขึ้น ในความเป็นจริงแล้วเป็นสิ่งเดียวกัน ท้นที่ที่พวกเขาเข้าไปข้างใน ด้วยการเห็นรูปภาพของลูก พวกเขาก็จะเข้าใจว่าลูกคือบีเคเหมือนกัน ดังนั้นแท้จริงแล้วจึงไม่มีความจำเป็นที่จะเปลี่ยนชื่อ ชื่อนี้พิสูจน์อย่างดีมาก ในความเป็นจริงลูกคือบราห์มา กุมารี ลูกๆ ของบราห์มา นี่เป็นสิ่งที่ดี ลูกสามารถบอกทุกคนว่า: ในความเป็นจริงท่านเองนั้นก็บราห์มา กุมารและบราห์มา กุมารี ลูกรู้จักประชาบิดาบราห์มา ท่านเป็นผู้สร้างโลกมนุษย์ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนไม่ได้เรียกว่าผู้สร้างดวงวิญญาณ ท่านเป็นพ่อที่คงอยู่ตลอดไปของดวงวิญญาณประชาบิดาบราห์มานั้นเป็นนิรันดร์ด้วยเช่นกัน พ่อของดวงวิญญาณได้เข้ามาในผู้นี้ ท่านมาและนำบราห์มามาเลี้ยงดูเพื่อที่จะสร้างปวงประชา สกูลบราห์มินนั้นต้องสร้างขึ้นด้วยบราห์มา และแล้วก็จะเป็สิ่งที่ง่ายยิ่งขึ้นที่จะอธิบายสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามผู้คนนั้นก็หวาดกลัว พวกเขาบอกผู้คนเหล่านั้นว่า:อย่าได้ไปหาบีเค ท่านอาจจะไปที่กิตะพาทชาลา ผู้คนนั้นไม่เข้าใจความหมายของ “คงคาแห่งความรู้ในทุกบ้าน” ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นาราดนั้นกล่าวได้ว่าเป็นบุคคลหลัก เขาเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เล่นเครื่องดนตรี นาราดไม่ได้เป็นเช่นที่มีการแสดงเขาไว้ในรูปภาพ ในความเป็นจริง ลูกทั้งหมดเคยเป็นลิง รูปลักษณะของลูกเป็นของมนุษย์แต่อุปนิสัยของลูกเป็นของลิง ในความเป็นจริงทั้งหมดคือนาราด ทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธา ลูกสามารถที่จะเข้าใจว่าลูกไม่สามารถแต่งงานกับลักษมีได้ จนกว่าลูกจะกลายเป็นมนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง ผู้เลื่อมใสศรัทธาชายและหญิงทั้งหมดคือ

นาราด มีคำกล่าวว่ามีดวงใจในหน้าของลูก! ลูกเป็นเหมือนลิง! ลูกมีกิเลสทั้งห้าอยู่ในลูก ดังนั้นลูกจึงไม่สามารถแต่งงานกับ
ลักษมีได้ ทั้งหมดนั้นอ้างอิงถึงเวลานี้ บาบาก็อธิบายแล้วว่าทั้งหมดนั้นคือดัชชาชั้นหรือดูรโยธัน (ปีศาจ) พวกเขาเปลื้อง
ผ้าคลุมและเหตุนี้เองผู้เป็นแม่จึงเรียกหาเพื่อที่จะได้รับการปกป้องจากการถูกเปลื้องผ้า กุมารีเรียกหา: เกอร์ดารี (ผู้ยก
ระดับ) ได้โปรดปกป้องเกียรติของฉันเถิด! พวกเขาได้ให้ชื่อมากมายแก่เขา(กฤษณะ) โยคะของสติปัญญาของมนุษย์นั้น
ตรงไปหา กฤษณะ อย่างไรก็ตามบาปไม่สามารถจะถูกละทิ้งไปด้วยการจดจำ กฤษณะ ผู้ที่มีร่างกาย พวกเขาเพียงแต่ต้องการ
ได้รับนิมิตของกฤษณะ อัจชะ ถึงแม้ว่าลูกจะได้นิมิต ลูกก็ยังคงไม่สามารถได้รับความรู้ ที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็น
เทพ เพียงเมื่อลูกกลายเป็นบรรพมหินและเข้าใจความรู้เท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลายเป็นเทพ เมื่อลูกกลายเป็นบรรพมหินแล้ว
ลูกก็จะทิ้งความเลื่อมใสศรัทธา ก่อนอื่นด้วยการที่ใครบางคนใช้เวลาหนึ่งอาทิตย์ที่นี่ เราก็สามารถเปลี่ยนบุคคลนั้นและ
ทำให้เขามีค่าควรแก่การนั่งในวัด อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นใช้เวลา เป็นความจริงที่ลูกนั่งอยู่กับพ่อ ลูกมาหาบาปแต่แล้วเมื่อ
ลูกกลับบ้านไป ลูกก็รู้สึกเป็นทุกข์อย่างมากในหัวใจของลูก อย่างไรก็ตามเป็นไปไม่ได้ที่ทุกคนจะอยู่ที่นั่นด้วยกัน บ้างก็วิ่ง
มาจากสถานที่หนึ่ง ผู้อื่นก็วิ่งมาจากสถานที่อื่น ระบบระเบียบนี้เป็นของเวลานี้ ผู้คนมากมายก็ชุมนุมกันกับผู้รู้และผู้เคร่ง
ศาสนา ไม่มีใครห้ามใครไม่ให้ไปที่นั่น ที่นี้เป็นเพราะมีประเด็นของการอยู่อย่างบริสุทธิ์ พวกเขาจึงห้ามผู้อื่นไม่ให้มาใน
บรรดาชานยาสซี เป็นผู้ชายเท่านั้นที่ละทิ้งบ้านและครอบครัวของพวกเขาและจากไป ที่นี้มีกุมารีและผู้เป็นแม่ด้วย พ่อแม่
และหมอก็บอกกุมารีว่าพวกเขาจะล้มป่วยหากพวกเขาไม่แต่งงาน ควรที่จะมีการอธิบายแก่พวกเขาว่า ผู้คนมากมายกลายเป็น
เป็นชานยาสซี ผู้คนที่เขารู้สึกว่ามากมายอยู่อย่างถือพรหมจรรย์มาตั้งแต่เกิด ผู้คนที่อยู่อย่างถือพรหมจรรย์นั้นจะไม่มีวันล้ม
ป่วย เหตุใดเล่าที่ใครจะล้มป่วยที่นี่? ผู้คนมากมายมีชีวิตอยู่โดยไม่ได้แต่งงาน ไม่มีใครที่จะสามารถฟ้องร้องชานยาสซีได้
ภรรยาของพวกเขาก็ไม่เคยขอเงินทองของพวกเขาสำหรับการดูแลบ้าน พวกเขาเพียงแต่วิ่งหนีไป ภรณานั้นจะได้รับเงิน
ทองจากที่ไหนกัน? ดังนั้นเพื่อนบ้านก็จะดูแลเธอ ผู้ที่ยากจนนั้นก็วิ่งหนีไปมากยิ่งขึ้น เมื่อพวกเขามีประสบการณ์ของ
ความทุกข์ พวกเขาที่มีความเอือมระอา แม้ว่าลูกนั้นไม่มีความสุขก็ไม่มีความเอือมระอาประเภทนั้น ก่อนอื่นใดมี
การแสดงสวรรค์ในอุ้งมือให้แก่ลูก ลูกจะสามารถไปยังดินแดนสุขาวดีโดยไม่กลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? ลูกต้องมีความ
กล้าหาญ เหตุนี้เองจึงมีชื่อ “กองทัพอัชชัต” ลูกได้รับพลังด้วยการมีโยคะกับชีพบบา หลังจากที่ได้สัมผัสความรู้ ลูกต้อง
อุทิศตัวลูกเอง หากลูกไม่สัมผัสความรู้ หากลูกไม่เอาชนะความผูกพันยึดมั่น มายาจะคุกคามลูก หากมีความปรารถนาที่จะ
แต่งงานและแล้วก็จะเป็นการประณามชื่อของบรรพมากุมารี ก่อนอื่นลูกจะต้องเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ลูกๆ
มากมายก็คงอยู่ในบัดนี้แต่กระนั้นลูกมากมายก็ไม่กลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น พวกเขาเฝ้าแต่จดจำผู้อื่น และ
แล้วพวกเขาก็จากที่นี่ไป จากการได้เห็นญาติมิตรของพวกเขาและลูกถึงจุดให้เข้าไปหาบุคคลเหล่านั้น ความผูกพันยึดมั่น
ทำให้พวกเขาติดกับ นั่นก็เป็นสิ่งที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร แม้แต่เวลานี้ พ่อพูดว่า: ก่อนอื่นใดให้เป็นผู้เอาชนะความ
ผูกพันยึดมั่น เป็นของพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดผู้เดียวนั้น ไม่ว่าอะไรก็ตามเกิดขึ้น ฉันจะอยู่ในงานรับใช้ของพ่อ มีคำกล่าวว่า ผู้
ที่ไต่เต้าพัฒนาถึงมรสความหวานชื่นของสวรรค์ ในขณะที่ผู้ที่ตกลงมาก็ถูกบดขยี้อย่างสมบูรณ์ ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้น ใน
เมื่อลูกได้จากพวกเขามาแล้ว และแล้วลูกก็ถูกรบกวนด้วยความผูกพันยึดมั่นต่อพวกเขา ชานยาสซีมากมายก็จะทิ้งทุกสิ่ง
แล้วก็กลับมาอยู่บ้าน เมื่อชานยาสซีกลับมาอยู่บ้านเพื่อมาหาครอบครัวของพวกเขา เพื่อนบ้านก็ไม่มี ความนับถือมากนักต่อ
พวกเขา พวกเขาเชื่อว่าชานยาสซีเหล่านั้นกลับมาเนื่องจากตณหาราคะ ที่นี้ด้วยเป็นที่เข้าใจว่าพวกเขาไม่กลายเป็นผู้
เอาชนะความผูกพันยึดมั่นที่สมบูรณ์และเหตุนี้เองกิเลสจึงดักพวกเขาเอาไว้ ไม่ได้มีปัญหายุ่งเกี่ยวกับอาหารและเครื่อง
ดื่มกับบาป ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นบาปนั้นดูแลทุกคนอย่างมาก ทั้งผู้ที่ยากจนและผู้ที่ยั่งคั่งทัดเทียมกัน แม้กระทั่งมาและ
บาปก็เคยล้างจานและกวาดพื้นเพื่อที่จะสอนทุกคน มีการทำทุกสิ่งนั้นทั้งหมดเพื่อที่จะตัดสำนึกที่เป็นร่าง ชานยาสซีเองก็
ทำให้สาวกของพวกเขาทำเช่นเดียวกัน พวกเขาให้บุคคลสำคัญตัดไม้ ฯลฯ เพื่อที่สำนึกที่เป็นร่างของพวกเขาจะถูกขจัดทิ้ง
ที่นี้ลูกได้รับทรัพย์สมบัติมากมาย ลูกได้รับอำนาจในการปกครองถึง 21 ชาติเกิดในหนึ่งวินาที ชานยาสซีไม่ได้รับการได้
มาซึ่งการบรรลุผลใดๆ เลย อย่างไรก็ตามเป็นเพราะพวกเขานั้นบริสุทธิ์ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จึงก้มลงให้กับพวกเขา นี่คือการหา
โยคะและลูกกลายเป็นนายของโลก ลูกไม่ได้ช่องแฉะในกิเลส มีร่างกายที่ปรารถนาที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ เธอเป็นของหนทาง
ของความเลื่อมใสศรัทธา เธอเคยได้นิมิตของกฤษณะ หัวใจของเธอผูกพันกับกฤษณะ ดังนั้นเธอจะช่องแฉะในกิเลส
ได้อย่างไร? อย่างไรก็ตามนั้นเป็นไปเพียงหนึ่งชาติเกิดเท่านั้น บางทีในชาติเกิดถัดไปของเธอด้วยเช่นกัน มีร่างนั้นก็จะได้
ไปสู่หนทางของความเลื่อมใสศรัทธา สามารถกล่าวได้ว่าเธอไปสู่หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเพราะความจิตสุดท้าย
นำเธอไปสู่จุดหมายปลายทางของเธอ หัวใจของเธอผูกพันอยู่กับกฤษณะ และดังนั้นเธอจะกลายเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธา
อย่างไรก็ตามเธอไม่ได้รับสิ่งใดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในหนทางของความรู้ลูกได้รับมรดกถึง 21 ชาติเกิด มี
การแสดงของความเลื่อมใสศรัทธาชีวาเป็นอันดับแรก และแล้วจึงเป็นการแสดงของความเลื่อมใสศรัทธาของเหล่าเทพ เวลานี้
ผู้คนแม้กระทั่งกราบไหว้บูชา หนู แมว ฯลฯ พวกเขาเอาศรัทธาออกไป และเริ่มกราบไหว้บูชาหนูและคนเสว

حالا อองซานนั้นก็เฝ้าแต่ลดลงไปในยุคทองและยุคเงิน และอองซานนั้นก็ลดลงในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาด้วย เวลานั้นไม่มีใครมีประโยชน์ใด เมื่อสภาพของทุกคนกลายเป็นเช่นนี้ พ่อก็มาและอธิบายแก่ลูก ลูกนั้นอยู่ในการโต้เถียงถึงครึ่งหนึ่งของวงจร และหลังจากครึ่งหนึ่งของวงจรลูกก็เริ่มตกลงมา ผู้คนประหลาดใจว่าพวกเขาควรจะทำอะไรกับความรู้อยู่ เพราะอย่างไรก็ตามพวกเขาต้องตกต่ำอยู่ดี? แต่มนุษย์นั้นไม่มีประโยชน์ใดเลยหากไม่มีความรู้ของพระเจ้า ลูกและพ่อเคยเป็นเช่นไรมาก่อน? ไม่มีค่าใดเลย! ความรู้นั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างแน่นอน ลูกศึกษาเล่าเรียนเพื่อการทำเลียงชีพของร่างกายของลูก ทุกวันนี้แม้กระทั่งกุมารก็ต้องศึกษาเล่าเรียนเพื่อหาเลี้ยงชีพของพวกเขา นี่ไม่ได้เป็นระบบในสมัยก่อน กุมาริจะดูแลบ้านและลูกชายจะศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะสามารถมีงานทำ เวลานั้นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูกๆ หากทุกคนนั้นจะมาและนั่งอยู่ที่นี้ ใครจะให้ความรู้แก่เพื่อนฝูงญาติมิตรของลูก? ลูกต้องไปหาพวกเขา ศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่น บ้างก็ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนเลย ดังนั้นลูกควรจะเข้าใจว่าพวกเขาไม่ได้เป็นของสกุลบราห์มินของลูก อย่างแน่นอนที่ลูกควรจะทำคามเพียรพยายาม เพื่อแต่งแต้มสีสันให้แก่พวกเขา ไม่มีเรื่องของความหวาดกลัวในสิ่งนี้ ด้วยการทำความเพียรพยายาม ใครคนใดคนหนึ่งก็จะได้รับการแต่งแต้มสีสันอย่างแน่นอน ถึงแม้ว่าใครบางคนดูถูกดูหมิ่นหรือประณามลูก เพียงเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายาม และมองดูว่าใครคนใดคนหนึ่งนั้นจะได้รับผลกระทบอย่างแน่นอนอย่างไร เมื่อแมลงปองกำลังเคลื่อนไปและเห็นบางสิ่งที่อ่อนนุ่ม มันจะกัดตอยสิ่งนั้น มันทดสอบสิ่งนั้นก่อน ที่นี้ด้วย ลูกๆ ต้องกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญ ลูกต้องไม่ให้สมบัติที่ไม่สูญสลายแก่ผู้ที่จะทำให้สิ่งนั้นสูญเปล่า มองดูว่าใครบางคนนั้นมีค่าควรแก่การให้ทานก่อนที่จะให้ทานนั้น หากลูกให้ทานแก่ใครบางคนแล้วบุคคลนั้นทำบาปกับสิ่งนั้น แล้วบาปของสิ่งนั้นก็จะสะสมอยู่กับลูกด้วยเช่นกันเพราะลูกได้ให้ทานแก่บุคคลนั้น ลูกต้องระมัดระวังอย่างมากที่นี่ ต้องมีความระมัดระวังอย่างมากในการให้เงินทองแก่ใครบางคน ให้หลังจากได้รับอนุญาตแล้ว ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ผู้คนสร้างที่นี้ก็จะถูกทำลายในไม่ช้า อาคารเหล่านี้สร้างขึ้นสำหรับลูกๆ ที่จะอยู่อาศัย ลูกรู้ว่าไม่ใช่อาคารทั้งหมดนั้นจะถูกทำลาย เมื่อแผ่นดินไหวเกิดขึ้นวัดทั้งหมดจะพังทลาย จะไม่มีสิ่งใดเหล่านั้นเกิดขึ้นในอาณาจักรของเรา จะไม่มีแม้กระทั่งอเมริกาและรัสเซียที่นั่น ลูกรู้ว่าเพียงแผ่นดินบาร์ดเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ ที่เหลือทั้งหมดของโลกจะอยู่ในความมืดมิดอย่างที่สุด โรงเรียนของบาบานั้นใหญ่โตอย่างมาก ที่นี้ครูก็ต่างลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ทุกคนจะเป็นเช่นเดียวกัน ลูกสามารถที่จะเห็นว่าครูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือชีพบบา และแล้วก็มีแม่น้ำพรหมบุตรนี้ มีคำกล่าวว่าท่านคือแม่และพ่อ ดังนั้นผู้นี้เป็นแม่และแล้วก็มีชื่อของสรีสวตี ด้วย ชื่อพรหมบุตรนั้นดีเพราะคล้ายคลึงกับชื่อของบราห์มา พวกเขาได้แสดงการพบปะกันของมหาสมุทรและแม่น้ำพรหมบุตร ที่นี้เป็นการพบปะของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด สิ่งนี้ได้รับการจดจำในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา อัชชะ

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

2. ให้อำนาจใจของลูกมีการวางเฉยในโลกเก่านี้ มีความกล้าหาญในการกลับมาบริสุทธิ์ ระเบิดระว่างและให้ทานแก่ผู้ที่มีค่า

พร: ขอให้ลูกเอาชนะสถานการณ์ที่เลวร้ายทั้งหมดโดยการพิจารณาสถานการณ์เหล่านั้นว่าเป็น "ฉากด้านข้าง" side scenes และด้วยเหตุนี้เคลื่อนต่อไปอย่างเป็นนายผู้ทรงอำนาจ

จงอยู่อย่างตระหนักรู้ในรูปของนายผู้ทรงอำนาจของลูกอย่างสม่ำเสมอและลูกจะมีประสบการณ์ว่าทุกสถานการณ์เป็น "ฉากด้านข้าง" เมื่อลูกพิจารณาสิ่งนั้นว่าเป็นสถานการณ์ที่เลวร้าย ลูกก็หวาดกลัว แต่ด้วยการพิจารณาสิ่งนั้นว่าเป็น "ฉากด้านข้าง" นั่นคือ ทิวทัศน์บนถนน ลูกก็สามารถที่จะข้ามไปได้อย่างง่ายดายเพราะลูกมีความสุขเมื่อลูกเห็น ทิวทัศน์บนถนน ลูกไม่หวาดกลัว อุปสรรคเหล่านั้นไม่ใช่อุปสรรค แต่เป็นวิธีการของ การก้าวไปข้างหน้า ลูกเลื่อนชั้นเรียนของลูกด้วยการทำข้อสอบและเหตุนี้เองลูกต้องไม่ถูกหยุดยั้งในสถานการณ์ใดๆ แต่เฝ้ามีประสบการณ์สภาพที่โยยบินโดยตระหนักรู้เสมอว่าลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจ

*** โอม ขานดี ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ให้ชาวสภาพของลูกแก่พ่อด้วยหัวใจที่เปิดกว้าง การจดจำระลึกถึงพ่อสามารถคงอยู่ในหัวใจที่เปิดกว้างและจริงแท้เท่านั้น
- คำถาม:** แม้ว่าทั้งหมดทั้งวัยรุ่นและแก่ในเวลานี้ที่อยู่ในสภาพของการปลดเกษียณของพวกเขา คำพูดใดที่ลูกไม่สามารถพูดได้?
- คำตอบ:** บาบาในเวลานี้ เร็วๆ เข้าเกิด! กลับบ้านกันเกิด! มีความทุกข์มากมายที่นี่ บาบาพูดว่า: ลูกๆ ไม่สามารถพูดเช่นนี้ได้ เพราะเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพระเจ้าเป็นการส่วนตัว เป็นเวลาที่ลูกได้รับตักของความรักเย็นแล้ว เวลานี้ ลูกได้กลับมาสูงสุดเหนือสิ่งใด ในยุคทองของศาสนันจะลดลงไป ลูกจะกลายเป็นลูกๆของเทพไม่ใช่ลูกๆของพระเจ้า เหตุนี้เอง ลูกจึงไม่สามารถพูดว่า "เร็วเข้าเกิด!"
- เพลง:** หัวใจปรารถนาที่จะเรียกหาท่าน

โอมชานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้ที่กำลังเรียกหาในเวลานี้มีความรู้ ผู้เลื่อมใสศรัทธาเรียกหาพระเจ้า ลูกไม่ได้เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาอีกต่อไป ลูกคือลูกๆที่จดจำท่านและเขียนด้วยเช่นกันว่า: บาบา เราปรารถนาที่จะรับฟังท่านโดยตรง เป็นการส่วนตัว ลูกเฝ้าแต่เชื่อเชิญท่านด้วยการพูดว่า: บาบา ฉันต้องการรับฟังท่านเป็นการส่วนตัว เป็นการยากที่จะฟังบาบาโดยตรงนอกจากผ่านปากของบราห์มา ลูกๆ รู้ว่า พ่อได้มาอย่างแท้จริงเช่นที่ท่านเคยทำในวงจรที่แล้ว ชื่อ 'สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา เครื่องประดับของสกุลบราห์มิน' ที่ได้ให้ไว้เป็นชื่อที่ดีมาก มีบราห์มากุมารและกุมารีมากมาย พวกเขาได้รับความรู้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้นั้นเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความสุขด้วย มีการร้องเพลงด้วยเช่นกันว่า: ผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข มีเพียงชีพาบาเท่านั้นที่เป็นเช่นนั้น มีการให้ชื่อต่างๆมากมายแก่ท่าน มีคำยกย่องท่านมากมาย ผู้คนร้องเพลง: "ฮาร์ ฮาร์" นั่นคือผู้จัดความทุกข์ จัดความทุกข์ของเรา เกิด พวกเขาร้องเพลงนี้ให้กับพระเจ้า อย่างไรก็ตาม เป็นเพราะการไม่รู้จักรักพระเจ้า พวกเขาจึงพูดสิ่งนี้กับบราห์มา วิษณุ และชางก้า "เทพ เทพ มหาเทพ" พวกเขาลิ้มชีวาและพูดสิ่งนี้กับชางก้า "ฮาร์ ฮาร์ มหาเทพ" บราห์มาและวิษณุไม่ได้เรียกว่ามหาเทพ พวกเขาทั้งสองมีบทบาทในทางร่างกาย ชางก้า นั้นอาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนเท่านั้น มีเพียงพระเจ้าที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้จัดความทุกข์ของเรา ชางก้าจะไม่เรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ คำยกย่องทั้งหมดเป็นของผู้เดียว รูปทั้งสองของวิษณุคือลักษมีและนารายณ์ หรือราเด่ และกฤษณะ และพวกเขามีชาติเกิดที่แยกออกจากกัน การจุติของวิษณุเป็นทั้งจดจำด้วย พวกเขาแสดงสัญลักษณ์สีมือ อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่รู้ว่าลักษมีและนารายณ์นั้นแรกเริ่มกลายเป็นเจ้าหญิงราเด่และเจ้าชายกฤษณะในสวรรค์ เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อย่างนี้ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่ามีพายุที่รุนแรงอย่างมากของมายาในวิถีที่ละเอียดอ่อน มายาทำให้ลูกลืมนำพายุมากมาย หากลูกเฝ้าแต่ถามเกี่ยวกับสิ่งใดก็ตามด้วยหัวใจที่เปิดกว้าง ลูกสามารถได้รับคำตอบจากคำถาม มีพายุประเภทต่างๆ มากมาย: ความฝัน ความคิดที่ไม่ดี พายุหลายประเภท เฮอริเคนเรียกว่าพายุ บราห์มานี้เป็นที่รู้จักอย่างดี และเวลานี้บาบาได้เข้ามาในท่าน ท่านนั้นกลายเป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น "ประเทศของมนุษย์เป็นเช่นไร เครื่องแต่งกายของเขาก็เป็นเช่นนั้น" ในทุกวันนี้ มีผู้ที่เบื่อง่ายหลังค่อมและตาบอด ที่นั่นมีความงามตามธรรมชาติ เพราะแม้กระทั่งวัตถุธาตุทั้งห้าก็สะอาดประจักษ์ ดังนั้น ลูกสาวทั้งหลายจึงเรียกหาท่าน เพื่อที่ลูกจะสามารถรับฟังความรู้นี้เป็นการส่วนตัว บางส่วนของสิ่งต่างๆ ในเพลงนั้นถูกต้อง ศาสนาเทพได้หายไปแล้ว แต่วัดนั้นคงอยู่เป็นอนุสรณ์ ในท่านเองเดียวกัน มีอนุสรณ์ของผู้คนของทุกศาสนา เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจว่าเพียงพระเจ้าที่ไม่มีตัวตนผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกได้ว่าสูงสุดเหนือสิ่งใดอย่างแท้จริง มีคำยกย่องของท่านเท่านั้นและนี่คือยุคแห่งการบรรจบพบกัน เมื่อดวงวิญญาณพบปะกับพระเจ้า มีดวงวิญญาณมากมาย การเติบโตนั้นก็เฝ้าแต่เกิดขึ้น เวลานี้ลูก ๆ กำลังรับฟังพ่อเป็นการส่วนตัว และผู้อื่นเองก็ปรารถนาจะรับฟังท่านเป็นการส่วนตัวด้วย พวกเขาไม่สามารถมาที่นี่ พวกเขาอยู่ในบ่วงพันธะ ไม่มีการห้ามไม่ให้ใครไปชุมนุมทางจิตอื่นๆ ผู้คนของศาสนาใดๆ สามารถไปที่ไหนก็ตามที่มีการถ่ายทอดกิตะในบอมเบย์ ไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ ผู้คนนั้นก็ไปหาครูต่างกันด้วยความหวังที่จะได้ค้นพบหนทางที่ง่ายดายจากใครบางคน ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับหนทางสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เหตุนี้เองพวกเขาจึงเสาะแสวงหาอย่างมากมาย ไม่มีกูรูลาฯ ที่นี่ มีเพียงบราห์มากุมารและกุมารี ก็เท่านั้นเอง ไม่มีมหาตมะ(ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่) ใดที่นี่ ดาด้านี้เป็นเพียงดวงวิญญาณเช่นเดียวกันกับลูก ไม่มีความแตกต่างใด ไม่มีความแตกต่างแม้กระทั่งในเครื่องแต่งกายของลูกๆ บางครั้งผู้นี้ก็ถอดผ้าห่มคลุม (ชอว์ล) ของท่าน แต่ตามละคร นี่เป็นเหมือนกับเครื่องแต่งกายที่เป็นทางการ

ลูกต้องไม่มองดูที่เครื่องแต่งกาย ฯลฯ สติปัญญาของลูกตรงไปหาชีพบาบา ผู้คนอื่นนั้นจะมองดูร่างที่เป็นมนุษย์ ลูกลิ้ม
ร่างกายของลูกเองและร่างของดาฉันด้วยเช่นกัน ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องไม่จดจำร่างของผู้นี้ ชีพ
บาบากำลังสอนราชาโยคะแก่เราผ่านผู้นี้ ท่านผู้เดียวท่านนั้นคือผู้เติมเต็มไปด้วยความรู้ เป็นตริกาลดาชิ เวลานี้ท่านนั่งที่
นี้และบอกความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบแก่เรา สิ่งนี้ง่ายดายอย่างมากแม้แต่สำหรับผู้เป็นแม่ที่แก่ชรา ใน
โรงเรียนเหล่านั้น ผู้หญิงที่แก่ชราจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดได้ สิ่งนี้ง่ายดายสำหรับใครก็ตาม พ่อเพียงแต่พูดว่า: จดจำพ่อ
เช่นที่เมื่อผู้คนกำลังจะตายเขาก็จะได้รับมนตรา พวกเขาพูดว่า: พูดว่า "ราม ราม" หรือพูดเช่นนั้น ฯลฯ โดยทั่วไปแล้วเป็น
หลังจากการที่เข้าไปสู่สภาพของการปลดเกษียณที่ผู้คนนั้นจะรับมนตราจากครู อย่างไรก็ตาม พ่อพูดว่า: ทั้งโลกเก่านั้น
กำลังถูกทำลายในเวลานี้ เป็นสภาพของการปลดเกษียณสำหรับทั้งหมด แก่ วัยรุ่นและเด็ก ๆ ไม่มีใครอื่นสามารถพูดเช่นนั้น
ผู้คนถามว่า: ท่านพร้อมที่จะนำมาซึ่งความตายแก่ทุกคนไหม? ใช่ ทุกคนกำลังจะตาย บางคนก็พูดว่า: บาบา เราจะอยู่ที่
อีกนานเพียงไร? เราต้องการจะกลับไปในไม่ช้า มีความทุกข์มากมายที่นี้ จะมีการกล่าวเช่นนั้นด้วยเมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป
บาบาพูดว่า: ทำไมลูกจึงพูดเช่นนั้นเล่า? โอโห้! เวลานี้ ลูกกำลังอยู่เบื้องหน้าพระเจ้าเป็นการส่วนตัว ภายหลังองค์นั้นก็
จะลดต่ำลงไป ลูกจะไปแล้วกลายเป็นลูกของเทพ เวลานี้ตึกนี้ที่ให้ความเยือกเย็นนั้นดี อย่างไรก็ตามที่นั่นในสวรรค์ก็จะ
เป็นความเยือกเย็น แต่ที่นี้ แม้กระทั่งผู้ที่ร้อนรุ่มก็ถูกทำให้เยือกเย็น และดังนั้นจึงเป็นสิ่งดี ลูกไม่ควรที่จะเร่งรีบในขณะนี้
ในปัจจุบัน เรานั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด ค่ายกย่องทั้งหมดเป็นของเวลานี้ วัดดิลาลาเป็นอนุสรณ์ของเวลานี้ พ่อคือผู้เอาชนะ
หัวใจของดวงวิญญาณของทั้งโลก วัดดิลาลาเป็นไปสำหรับทุกคน ดวงวิญญาณเรียกหาผ่านร่างกาย: บาบา ได้โปรดมา!
มาและทำให้เรานั้นใหม่ เพราะเราได้แก่ลง ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายกลับมาเก่า ดวงวิญญาณมองเห็น แต่ปราศจาก
สติปัญญา พวกเขาตาบอด มนุษย์ไม่สามารถเรียกได้ว่าตาบอด พวกเขามีดวงตาแต่สติปัญญาของพวกเขาปิดบอด
สติปัญญาที่จดจำทุกสิ่งได้ กลับลืม ที่จะมีการจดจำระลึกถึงไปแล้วอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นโกปีกาในสถานที่ต่างๆจึงร้องเรียก
หา โกปีกาในบ่วงพันธะในหมู่บ้านเล็กๆ ก็เฝ้าแต่เรียกหา พ่ออธิบาย: ลูกๆ ในยุคทองเคยมีระบบอาศรมของการครอง
เรือน สิ่งนั้นบริสุทธิ์ เวลานี้ผู้คนเป็นเหตุของความทุกข์ระทมมากมายเพื่อที่จะได้รับยาพิษ พวกเขาไม่เข้าใจว่ามีการทำให้
ลูกปราศจากกิเลสที่นี้ พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าลูกจะกลายเป็นอะไรโดยการอยู่อย่างปราศจากกิเลส ชันยาสซีเองก็วิ่งหนี
ไปจากบ้านของพวกเขาเพื่อจะกลับมาบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าจะกลับมาบริสุทธิ์และจะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์
พวกเขาไม่เชื่อสิ่งเหล่านี้ เวลานี้มีความทุกข์มากมายที่ผู้คนรู้ลึกลงจะเป็นการดีกว่าที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นหรือการ
หลุดพ้นที่เป็นนิรันดร์ พ่ออธิบายแล้วว่า ตามละครไม่มีใครบรรลุถึงการหลุดพ้นที่เป็นนิรันดร์ได้ เวลานี้ลูกรู้สิ่งนี้ พ่อพูด
ว่า: เพียงแต่จดจำว่า 84 ชาติเกิดของลูกเวลานี้ได้มาถึงจุดจบแล้ว เวลานี้บาบามาเพื่อพาลูกกลับไป หากลูกไม่จดจำพ่อก็
จะเป็นพายุมากมาย สำนึกเองก็พูดว่า: เป็นเรื่องยากมากที่จะจดจำบาบาอย่างสม่ำเสมอ ถึงแม้บาบาพูดว่าลูกเป็น
คาร์มาโยคี ก็มีการเห็นว่าขณะที่ลูกกำลังทำการกระทำ ลูกลืมที่จะมีการจดจำระลึกถึง ใช้เวลาที่จะไปถึงสภาพเช่นนั้น ต้อง
มีการทำความเพียรพยายามมากมายเพื่อสิ่งนั้น ในวิทยาลัย เด็กๆที่ทำความเพียรพยายามก็มีการงานอดิเรกของการศึกษา
เล่าเรียนทั้งวันทั้งคืน พวกเขาพยายามที่จะได้รับทุนการศึกษาจากรัฐบาล พวกเขาเพียรพยายามอย่างหนักมาก (ทำความ
เพียรพยายามอย่างมากมายเพื่อสิ่งนี้) และต่อมาพวกเขาก็อยู่อย่างมีความสุขยิ่งนัก ที่นี้ด้วย พ่อพูดว่า: ศึกษาเล่าเรียนเป็น
อย่างดีและประกาศสิทธิ์ในทุนการศึกษา ก่อนอื่นใด กลับมานั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจ ลูกควรที่จะแข่งกันไปแล้ว ลูกรู้ว่า
เวลานี้พ่อกำลังนั่งเบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว ท่านนั่งในพาหนะนี้และพูดกับลูกโดยตรง: ลูกๆ ร่างกายของบราห์มานั้น
ถูกกำหนดไว้แล้ว พ่อพูดว่า: พ่อกำลังพูดกับดวงวิญญาณ ลูกเคยเรียกหา: บาบา ได้โปรดมา! เวลานี้พ่อมาแล้ว ลูกๆ ดวง
วิญญาณนั้นไม่มีตัวตนและพ่อเองก็ไม่มีตัวตนด้วย ลูกเคยจดจำพ่อในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ขณะที่นำรูปและ
นามที่แตกต่างกัน มาใช้ในสถานที่และช่วงเวลาที่แตกต่างกัน เวลานี้พ่อกำลังพูดกับลูกเป็นการส่วนตัว ลูกได้รับการ
คำจูงจากร่างกายของลูก พ่อต้องยืมร่างนี้มาใช้ พ่อพูดกับลูกๆ: เวลานี้ลูกต้องละทิ้งเครื่องแต่งกายเก่าของลูก การแสดง
กำลังจะจบสิ้น เวลานี้พยายามที่จะจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ หากลูกเฝ้าแต่จดจำสิ่งอื่นๆ จะมีการลงโทษ มากเท่าที่จะเป็น
ไปได้ขจัดการจดจำระลึกถึงผู้อื่นออกไป เมื่อผู้คนไปในการจาริกแสวงบุญ, ทั้งหมดที่พวกเขาจดจำขณะที่อยู่ในการจาริก
แสวงบุญก็คือ "เรากำลังจะไปที่ศรีนาท ดแวร์" ของลูกคือการจาริกแสวงบุญทางจิตที่แท้จริง ดวงวิญญาณมีโยคะกับดวง
วิญญาณสูงสุด และแล้วพวกเขาก็เฝ้าแต่มาและไปจากที่นี้เพื่อที่จะทำการกระทำเพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกายของพวกเขา
ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหน ลูกควรจะมีการจดจำระลึกถึง ลูกรู้ว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านเป็นพ่อและ
มรดกนั้นก็ได้รับมาจากพ่อ ไม่มีความหมายใดในการพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อต้องให้มรดก ท่าน
ไม่ได้ปรารถนาจะได้รับมรดก ท่านปรารถนาจะให้มรดกแก่ลูกๆ ได้อยู่ในหัวใจของพ่อด้วยว่าท่านต้องให้มรดกแก่ลูก มี
ความสัมพันธ์ของพ่อและลูก ลูกๆ ต้องได้รับมรดกและพ่อต้องให้มรดก ดังนั้นพ่อจะรับอะไรไปจากลูก? ท่านต้องให้ลูก
พระผู้เป็นเจ้าพึงพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์ และดังนั้นลูกควรจะมาเชื่อสัตย์อย่างมาก ลูกทั้งหมดเป็นลูกๆ และดังนั้นลูก

ควรจะจดจำพ่อผู้ให้มรดก ลูกๆ ที่อ่อนแอนั้นก็ไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกอาจจะทำการกระทำเพื่อการหาเลี้ยงชีพของร่างกาย แต่แล้วเมื่อลูกมีเวลาให้จดจำพ่อ เมื่อทะเบียนประวัติของการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงของลูกนั้นเฝ้าแต่กลับมาดีลูกจะมีประสบการณ์ของความสุข นิสัยใดก็ตามของมนุษย์ก็เฝ้าแต่เติบโตขึ้น ควรที่จะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า 84 ชาติเกิดของลูกในเวลานี้ได้มาถึงจุดจบแล้ว เวลานี้การแสดงกำลังจะจบลง เวลานี้เรากำลังจะกลับไปยังบ้านของเรา เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: จดจำฉัน “มานมานะบาฟ” ได้อ้างอิงไว้ในกิตะ 2 ครั้ง มีสิ่งที่จริงแท้ในกิตะมากเท่ากับหยิบหนึ่งของเกลือในถุงแป้ง ไม่มีรูปภาพใดของศาสนาอื่นๆ หลงเหลืออยู่ รูปภาพของลูกหลงเหลืออยู่ มีสัญลักษณ์ของบราห์มาในอัสเมียร์ด้วย มีบราห์มินหลายประเภท พวกเขาได้รับชื่อต่างๆ กันมากมาย มองดูว่ามีภาษามากเพียงไร ลูกๆ รู้ว่าจะมีเพียงภาษาเดียวในอาณาจักรของลูก ภาษาที่นั่นแตกต่างไปอย่างสิ้นเชิง ไม่มีภาษาสันสกฤต ฯลฯ ลูกสาวนั้นเคยมาและบอกถึงภาษาที่จะใช้ที่นั่น เวลานี้ลูกๆ ควรจะอยู่อย่างมีความสุขที่ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูก และแล้วก็จะมีภาษาของลูกเองที่นั่น ภาษาที่คงอยู่ที่นี่จะไม่สามารถคงอยู่ที่นี่ ตามสิ่งที่กำหนดไว้ในละคร, ลูกจะสร้างพระราชวังเดียวกันกับที่ลูกทำในวงจรที่แล้ว ที่นี้รัฐบาลอังกฤษสร้างเดลีใหม่ (นิวเดลี) ลูกรู้ว่าลูกจะไม่ใช้ชื่อเดลี โลกเก่านี้กำลังจะถูกทำลาย เราต้องการโลกที่ใหม่ที่สุด ที่นั้นพระราชวังจะประดับประดาด้วยเพชรพลอย พระราชวังเหล่านั้นไม่ได้คงอยู่เวลานี้ สติปัญญาพูดว่า: เราจะสร้างพระราชวังชั้นหนึ่งที่นี่ โลกนี้สกปรกมาก ลูกควรที่จะพูดในบรรดาลูกเองในวิธีนี้ ชีสเตอร์ที่เคารพ บราเธอร์ที่เคารพ เวลานี้เราจะไปบ้านของเราและเราก็จะมาและดูแลอาณาจักรของเรา เราจะสวมเสื้อผ้าเช่นนั้น ในช่วงเวลาแรกๆ ผู้คนเคยสวมเครื่องประดับจริง ต้องเคยมีเครื่องเพชรพลอยมากมายในวัดของลักษมีและนารายณ์ วัดของชีวาจะเป็นเช่นไร? พวกเขาแม้กระทั่งทำชีวาลิงกัมจากเพชร ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ชาวมุสลิมได้มาจริงๆ และรูดปล้นวัดของชีพบบาบาของเราซึ่งได้มีการสร้างขึ้นในตอนเริ่มต้นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกรู้ว่าวัดของชีพบบาบา เคยสร้างขึ้นเมื่อตอนยุคทองแดงเป็นต้นมา จากการเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกกลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา วัดโสมนาถ ลูกสร้างขึ้นก่อนเป็นวัดแรก ความรู้ที่นั่นเรียกว่าโสมนาถ (น้ำทิพย์) พ่อผู้ที่ทำให้ลูกกลับมาบังคับคือผู้เดียวที่ให้ความรู้ และแล้วลูกก็สร้างวัดให้พ่อด้วยทรัพย์สินสมบัตินั้น จะมีการกราบไหว้บูชาด้วยเช่นกัน พวกเขาสร้างวัดในทุกบ้าน ลูกรู้ว่าเมื่อหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้น ลูกจะกลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชาและสร้างรูปบูชา ฯลฯ ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกลายเป็นคู่รักของพระเจ้า ผู้เป็นที่รัก เพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกจากท่าน ผู้คนเหล่านั้นกลายเป็นคู่รักเพื่อกิเลส ที่นี้ดวงวิญญาณเป็นคู่รักของพระเจ้า ผู้เป็นที่รัก ลูกสามารถที่จะเห็นว่าผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดจดจำผู้เดียวนั้น คำยกย่องของผู้เป็นที่รักนั้นยิ่งใหญ่ ท่านชำระคู่รักที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาไม่บริสุทธิ์และดวงวิญญาณที่กลับมาบริสุทธิ์ อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตอับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะประกาศสิทธิในทุนการศึกษา ให้ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมาก แข่งไปข้างหน้าเพื่อจะนั่งบนบัลลังก์ ขณะที่ทำการกระทำให้อยู่ในการจดจำระลึกถึง
2. ลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิต ดังนั้นขจัดการจดจำระลึกถึงของทุกคนอื่นนอกจากสติปัญญาของลูกและอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อสม่ำเสมอ เก็บทะเบียนประวัติการทรงจำระลึกถึงของลูกให้ดี

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของตัวเอง และกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาด้วยการรำลือต่อกิเลสทั้งหมดและกลายเป็นโยคีที่มั่นคงและบริสุทธิ์อย่างสม่ำเสมอ

ลูกๆ ทั้งหมดได้รับพรหลักสองประการจากพ่อ : ขอให้ลูกเป็นโยคีที่สม่ำเสมอ ขอให้ลูกบริสุทธิ์ ผู้ที่มีประสบการณ์ของพรเหล่านี้ในชีวิตของพวกเขาไม่ใช่โยคีเป็นเวลาเพียง 2 ถึง 4 ชั่วโมง แต่พวกเขาเป็นโยคีที่มั่นคง พวกเขาไม่เพียงบริสุทธิ์บางครั้งแต่บริสุทธิ์อย่างสม่ำเสมอและได้รำลือต่อกิเลสทั้งหมด จะไม่เป็นที่พวกเขาบางครั้งโกรธหรือมีความผูกพันยึดมั่น กิเลสใดก็ตามจะไม่ยอมให้ลูกกลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงได้ เพียงโยคีเช่นผู้ที่เป็นตัวของตัวเองและผู้ที่อยู่อย่างบริสุทธิ์อย่างสม่ำเสมอจะมีค่าควรแก่การกราบไหว้อย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: อยู่อย่างมั่นคงเบื้องหน้าพระอาทิตย์แห่งความรู้ และเงาของโชคของลูกจะอยู่กับลูกเสมอ

*** โอม ขานดี ***

บรรพหิมคือดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ในอำนาจแห่งความถูกต้องตามศีลธรรมและอำนาจในการปกครองตนเอง

วันนี้บัพดาตาได้เห็นลูกๆ ที่มาจากทุกหนแห่งในสองอำนาจพิเศษ หนึ่งคืออำนาจแห่งความถูกต้องตามศีลธรรม และอีกหนึ่งคืออำนาจในการปกครองตนเอง ลูกแต่ละคนได้รับอำนาจทั้งสองนี้ซึ่งเป็นคุณสมบัติพิเศษของชีวิตบรรพหิม อำนาจแห่งความถูกต้องตามศีลธรรมหมายถึงการเป็นตัวของการดูดซับสัจจะและความบริสุทธิ์ และอำนาจในการปกครองตนเองหมายถึงการเป็นผู้มีสิทธิ์ทั้งหมดและผู้ที่ทำให้อวัยวะประสาทสัมผัสทั้งหมดทำงานภายใต้คำสั่งของเขา ผู้มีสิทธิ์ในการปกครองตนเองและมีอำนาจในการปกครองตนเองจะไม่อยู่ในภาวะจำยอมต่อสถานการณ์ใดๆ ต่อเรื่องใดๆ หรือต่อมายาในรูปต่างๆ มากมายใดๆ แต่จะเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ทั้งหมดเหนือสิ่งเหล่านั้น บัพดาตาได้ทำให้ดวงวิญญาณบรรพหิมทุกคนได้รับอำนาจทั้งสองนี้ใช่หรือไม่? ลูกทุกคนมีอำนาจทั้งสองนี้หรือไม่? หรือลูกไม่มีสิ่งเหล่านี้อย่างเต็มที่? เพียงผู้ที่ได้รับอำนาจทั้งสองนี้ในเวลาปัจจุบันเท่านั้นที่สามารถประกาศสิทธิ์ทั้งอำนาจแห่งความถูกต้องตามศีลธรรมและอำนาจในการปกครองในอนาคต ลูกได้ซึมซับอำนาจทั้งสองนี้หรือไม่? ลูกเห็นภาพของลูกใหม่? เป็นภาพของดัมเบิลฟอเรเนอร์หรือเป็นภาพของคนอื่น? ลูกเห็นสัญลักษณ์ของอำนาจทั้งสองในภาพนั้นหรือไม่? สัญลักษณ์ของผู้มีอำนาจแห่งความถูกต้องตามศีลธรรมคือมงกุฎแห่งแสง และสิ่งซึ่งบอกของผู้มีอำนาจในการปกครองอาณาจักรคือมงกุฎที่ประดับด้วยเพชรพลอย แล้วลูกได้เห็นภาพนี้ของลูกหรือไม่? ลูกดูดซับอำนาจทั้งสองนี้ในเวลานี้ และด้วยเหตุนี้อำนาจทั้งสองจึงอยู่ในมือของลูกเป็นเวลาค้างว้าง ตั้งแตยุคทองแดงเป็นต้นมา อำนาจแห่งความถูกต้องตามศีลธรรมได้แยกออกจากอำนาจแห่งการปกครอง และเหตุนี้เองบรรพบุรุษของผู้ก่อตั้งศาสนาทั้งหลายจึงต้องมา บรรพบุรุษผู้ก่อตั้งศาสนาแตกต่างจากราชา อย่างไรก็ตามพวกเขาจะแตกต่างออกไปในอาณาจักรของลูกหรือไม่? ทุกคนจะมีอำนาจทั้งสองในเวลาเดียวกัน ด้วยเหตุนี้อาณาจักรจึงดำรงต่อไปอย่างมั่นคงและปราศจากอุปสรรคใดๆ ดังนั้นบาบาจึงมองเห็นอำนาจทั้งสองในลูกทุกคน – ลูกแต่ละคนได้ซึมซับอำนาจเหล่านี้ไว้ในตนเองมากน้อยเพียงใด และลูกได้พัฒนาสิทธิ์ทั้งหมดมากน้อยแค่ไหน ลูกคงอยู่อย่างเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ทั้งหมดอย่างสม่ำเสมอหรือไม่ หรือบางครั้งลูกอยู่ในภาวะจำยอมและบางครั้งก็เป็นผู้ที่มีสิทธิ์ทั้งหมด? ลูกจะชอบไหมถ้าในช่วงเวลาหนึ่งลูกมีสิทธิ์ทั้งหมด และในช่วงเวลาต่อมาลูกกลายเป็นผู้ที่อยู่ในภาวะจำยอม? หรือเป็นสิ่งที่ดีที่มีสิทธิ์ทั้งหมดอย่างสม่ำเสมอ?

ลูกปรารถนาที่จะมีสิทธิ์ทั้งหมดตลอดไปหรือจะเป็นอย่างไรถ้าลูกมีสิ่งเหล่านั้นเพียงช่วงเวลาสั้นๆ? ในเมื่อพ่อเองให้สิทธิ์ทั้งหมดแก่ลูก ในเมื่อผู้ประทานกำลังให้ ผู้ที่รับสิ่งเหล่านี้ควรจะทำอย่างไร? มันง่ายที่จะรับหรือที่จะให้? ไม่มีความยากใดๆ ในการรับใช่ไหม? ในแง่ของการให้ลูกต้องคิดถึงเกี่ยวกับสิ่งนั้นว่า “ฉันควรจะให้หรือไม่? ฉันควรจะให้มากหรือน้อยดี?” อย่างไรก็ตามในแง่ของการรับ ทุกคนจะพูดว่า: ให้ฉันรับมากเท่าที่ฉันสามารถรับได้! ดังนั้นลูกเป็นอันดับหนึ่งหรืออันดับสองในการรับ? ไม่มีใครกลายเป็นอันดับสองในสิ่งนี้ ในขณะที่เมื่อพูดถึงการให้แล้ว... ลูกเป็นอันดับหนึ่งในการให้หรือลูกต้องคิดถึงเกี่ยวกับสิ่งนี้? ลูกต้องมีความกล้าหาญที่จะให้หรือไม่? ในความเป็นจริงถ้าลูกได้ดูแล้ว ลูกให้อะไรอย่างแท้จริงไหม? ในชีวิตบรรพหิมเป็นการให้หรือการรับ? ถ้าสิ่งที่ลูกรับมากกว่าสิ่งที่ลูกให้ นั่นจะเป็นการรับหรือการให้? เมื่อลูกคิดว่าลูกจะต้องให้ ที่ลูกต้องให้ ลูกก็จะกลับมาหนักหน่วง เมื่อลูกได้รับบางสิ่ง ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอและมีความกล้าหาญ ในแง่ของการให้ลูกคิดว่ามันยากที่จะให้ อย่างไรก็ตาม ลูกรับก่อน แล้วลูกก็ไม่ได้ให้อะไรเลย ลูกมีสิ่งใดที่จะให้แก่พ่อไหม? โดยปรกติเมื่อลูกให้บางสิ่งลูกจะให้สิ่งที่ดีใช่ไหม? ลูกมีอะไรที่เป็นสิ่งที่ดีบ้างไหม? ร่างกายของลูกดีไหม? จิตใจของลูกดีไหม? ความมั่งคั่งของลูกดีไหม? เหล่านี้ไร้ประโยชน์ทั้งหมด ลูกทำให้ร่างกายของลูกดำเนินต่อไปด้วยการผลักดันร่างนั้นไปพร้อมกับยา รดยนต์ที่ต้องการแรงผลักดันนั้นดีหรือไม่? ดังนั้นในชีวิตบรรพหิมลูกไม่ได้ทำสิ่งใดเลยนอกจากรับ และพอก็ยิ้ม เพราะลูกๆ แม้กระทั่งฉลาดยิ่งกว่าพ่อ ลูกรับก่อนแล้วลูกจึงคิดที่จะให้ ลูกฉลาดใช่ไหม? นี่เป็นสิ่งที่ดี พ่อชอบเมื่อลูกๆ ฉลาด แต่ท่านไม่ชอบเมื่อลูกๆ หัวทึบในขณะที่เคลื่อนไหวไป บางครั้งเราไม่สามารถบอกได้จากใบหน้าของลูกๆ ว่าเกิดอะไรขึ้นกับพวกเขา เช่นที่เมื่อมีเลือดไหลเล็กน้อยจากร่างกายของบางคนและเขาก็กลับมาอ่อนแอ ลูกสามารถเห็นความอ่อนแอในหน้าตาของลูกๆ ได้ เห็นเช่นนั้น เมื่อความสุขและพลังขาดหายไป ใบหน้าก็กลายเป็นเช่นนั้น... ลูกทุกคนรู้ถึงสิ่งนี้ ลูกทุกคนมีประสบการณ์ในสิ่งนี้ ในด้านหนึ่งลูกพูดว่าลูกได้รับเหมือนแห่งความสุขและสิ่งเหล่านั้นก็ไม่ใช่สูญสลายเช่นกัน แล้วสิ่งนั้นจะลดลงได้อย่างไร? พ่อมีรูปภาพของอารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงต่างๆ ในจิตใจของลูกตลอดทั้งวัน และใบหน้าของลูกที่จะเปลี่ยนไปตามอารมณ์ของลูกตลอดทั้งวันเช่นกัน ลูกสร้างพิชิตภัณฑ์รูปภาพ ในขณะที่บาบา

พิพิธภัณฑรูปภาพใบหน้าของลูกทุกคน ดังนั้นจงจำไว้เสมอว่า: นั่นคือดวงวิญญาณบราห์มิน ดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ในอำนาจแห่งการปกครองและอำนาจแห่งความถูกต้องตามศีลธรรม ถ้าลูกมีศรัทธาในสำนักนี้ ลูกจะมีความซาบซึ้ง ถ้าศรัทธาของลูกขาดหายไป ความซาบซึ้งก็จะน้อยลงเช่นกัน ดังนั้นจงตรวจสอบว่าลูกมีอำนาจทั้งสองอยู่เสมอ หรือบางครั้งลูกสูญเสียอำนาจเหล่านั้นไปหรือไม่

วันนี้ส่วนใหญ่เป็นดับเบิลฟอเรนเนอร์ บัพาดาถามดับเบิลฟอเรนเนอร์เป็นพิเศษว่า ลูกยังคงนั่งอยู่บนที่นั่งของทุกสิทธิ์อย่างสม่ำเสมอหรือไม่ หรือลูกกลับมาซุ่มมัวไม่พอใจอย่างรวดเร็ว? ซุ่มมัวไม่พอใจกับเรื่องในอดีตและไม่ใช้เรื่องของปัจจุบันหรือไม่? เวลานั้นนั้นเป็นอดีตไปแล้วไม่ใช่หรือ? ลูกไม่ได้ซุ่มมัวไม่พอใจอีกแล้วใช่ไหม? เวลานั้นลูกกลับมาเต็มไปด้วยความรู้และมีพลัง ลูกซุ่มมัวไม่พอใจกับเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ที่ใบหน้าของลูกเปลี่ยนไปและอารมณ์ของลูกเปลี่ยนไปหรือไม่? บางครั้งก็เป็นเช่นนั้นไหม? บางครั้งลูกซุ่มมัวไม่พอใจหรือไม่? อ้อชา ลูกที่ไม่เคยคิดเกี่ยวกับเรื่องซุ่มมัวไม่พอใจ ที่ลูกลืมการซุ่มมัวไม่พอใจและกลายเป็นดวงวิญญาณที่ทรงพลังเช่นนี้ ยกมือขึ้น! ผู้ที่ไม่เคยซุ่มมัวไม่พอใจยกมือขึ้น! อย่างน้อยลูกก็พูดความจริงและขอแสดงความยินดีกับเรื่องนี้ ณ ตอนนี้ลูกจะทิ้งบางสิ่งไว้เบื้องหลังในมฐันใช่ไหม? หรือลูกจะนำบางสิ่งกลับไปกับลูกด้วยไหม? ลูกส่วนใหญ่เฉลิมฉลองชีพรাত্রี ลูกจะให้ของขวัญกับบุคคลที่มีวันเกิดนี้ใช่ไหม? แล้วลูกจะให้ของขวัญอะไรแก่พ่อ? ให้ของขวัญของการจะไม่ซุ่มมัวไม่พอใจ ลูกมีความกล้าหาญนี้หรือไม่? อ้อชา ยกมือขึ้น! ถ่ายรูปมือของทุกคนบนทีวี! ยกมือขึ้นอย่างมั่นคงหลังจากที่พิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว! ดูลี มีการถ่ายภาพของทุกคนที่ยกมือขึ้น ระวังตัวด้วยนะเพราะตอนนี้มีการถ่ายภาพแล้ว บัพาดาไม่ชอบใบหน้าเหล่านั้น บัพาดาปรารถนาที่จะเห็นดอกกุหลาบทางจิตที่เบ่งบานอยู่เสมอ ไม่ใช่ดอกไม้ที่เหี่ยวเฉา แต่เป็นดอกไม้ที่เบ่งบานอยู่เสมอ ลูกจะตั้งใจดีก็ตามที่คนที่ลูกรักนั้นชอบเสมอ ดับเบิลฟอเรนเนอร์มีความรักต่อพ่ออย่างมากมาย ลูกก็ชอบในสิ่งที่พ่อชอบด้วยเช่นกันใช่ไหม? เวลานั้นไม่ควรจะมีใครส่งข่าวที่กล่าวว่า: นั่นจะทำอะไรได้? สถานการณ์เป็นอย่างนั้นและเหตุนี้ฉันจึงซุ่มมัวไม่พอใจ แม้ว่าเรื่องที่มาอยู่เบื้องหน้าลูกจะทำให้ลูกซุ่มมัวไม่พอใจ ลูกก็อย่าปล่อยให้ตนเองซุ่มมัวไม่พอใจ เมื่อลูกแกว่งไกวอยู่ในชิงช้า มันจะมีการขึ้นและลงอย่างมาก แล้วชิงช้าก็ทำให้ลูกซุ่มมัวเช่นกัน มันลงมาต่ำมาก แล้วก็ขึ้นสูงอย่างรวดเร็วมาก และทำให้ร่างกายของลูกปั่นป่วน อย่างไรก็ตามลูกไม่ได้ซุ่มมัวไม่พอใจใช่ไหม? เหตุใดลูกถึงไม่มีความซุ่มมัวไม่พอใจ? เพราะลูกพิจารณาว่ามันเป็นเกม แทนที่ลูกจะซุ่มมัวไม่พอใจ ลูกพิจารณาว่าสิ่งนั้นเป็นความบันเทิงรูปแบบหนึ่ง อะไรคือสาเหตุของสิ่งนี้? มันเป็นเกม เมื่อสถานการณ์ใดๆที่ทำให้ลูกซุ่มมัวไม่พอใจมาอยู่เบื้องหน้าลูก - และสถานการณ์เหล่านั้นจะมาอย่างแน่นอน สถานการณ์ที่ใหญ่กว่าที่ทำให้ลูกซุ่มมัวไม่พอใจจะมาหาลูกผู้ที่ยกมือขึ้นอย่างแน่นอน เพราะว่ามายากำลังฟังเมอร์ลี อย่างไรก็ตามให้คิดว่ามันเป็นเกม อย่าได้หวาดกลัว อ้อชา ถ้าเธอแกว่งไกวลูก ก็ปล่อยให้เธอแกว่งไป แต่อย่าให้จิตใจของลูกหวาดกลัว จงเต็มไปด้วยความรู้ กลับมามีพลัง อย่าได้ปล่อยที่นั่น เมื่อมาเห็นครั้งแรกหรือสองครั้งว่าลูกไม่ได้ซุ่มมัวไม่พอใจเลย มายาก็จะกลับมาซุ่มมัวไม่พอใจเอง เธอจะไม่ทำให้ลูกซุ่มมัวไม่พอใจ ลูกอาจมีการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับสถานการณ์กับผู้อื่น เมื่อสิ่งใดก็ตามมาปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูก เพราะการเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ลูกจึงเข้าใจว่าบางสิ่งถูกต้องหรือไม่ และควรเกิดขึ้นหรือไม่ อย่างไรก็ตาม ให้มีการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับสถานการณ์ในรูปแบบของการสนทนา ไม่ใช่ในขณะที่ซุ่มมัวไม่พอใจ ในด้านหนึ่งลูกจะพูดเกี่ยวกับสิ่งนั้น แต่ในอีกด้านหนึ่งคงคา(แห่งน้ำตา)จะไหลออกมา ไม่ว่าลูกจะปล่อยให้มันไหลอยู่จิตในใจหรือไหลออกมาจากดวงตาของลูก ทั้งสองสิ่งนี้ก็ไม่ดีเช่นกัน ลูกพร้อมที่จะให้ของขวัญแล้วหรือยัง? ลูกมีความคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ หรือลูกเพียงแค่พูดว่า “พร้อม” แต่ในนามเท่านั้น?

บัพาดากำลังให้วิธีการที่ง่ายมากด้วยคำพูดแก่ลูก เพราะเมื่อสถานการณ์ใดหรือวัตถุใดๆใดก็ตามมาอยู่เบื้องหน้าลูกเพื่อทำให้ลูกขึ้นลง ให้จดจำสองคำในเวลานั้น วิธีการคือใช้ "ไม่" หรือใช้ "จุด", ไม่หรือจุด ถ้ามีบางสิ่งที่ไม่ดีหรือไม่ถูกต้องก็ให้คิดถึง “ไม่” ซึ่งหมายความว่าลูกต้องไม่ทำเช่นนั้น ลูกต้องไม่คิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกต้องไม่ทำสิ่งนั้น ลูกต้องไม่พูดเกี่ยวกับสิ่งนั้น แต่ใส่จุดและมันจะกลายเป็น “ไม่” คิดถึง “จุด” และใส่ “จุด” จบสิ้น! จะต้องใช้เวลานานเท่าไรในการใส่จุด? น้อยกว่าหนึ่งวินาที อย่างไรก็ตาม จะเกิดอะไรขึ้นแทน? ลูกคิดว่าลูกไม่ควรจะทำบางสิ่ง ที่มันไม่ถูกต้อง แต่ลูกไม่รู้วิธีที่จะใส่จุด ลูกกลับมาเต็มไปด้วยความรู้ แต่ลูกต้องไม่ใช่เพียงแค่เต็มไปด้วยความรู้เท่านั้น พร้อมกับมีความรู้แล้วลูกต้องมีพลังด้วย ลูกอ่อนแอในการมีสภาพที่ทรงพลัง และเหตุนี้เองลูกจึงไม่สามารถใส่จุดได้ ผู้ที่รู้วิธีใส่จุดจะไม่ลืมพ่อ พ่อคือจุด และลูกก็คือจุดเช่นกัน และดังนั้นลูกจะจดจำทุกสิ่ง ฟูลสต็อป! อย่าใส่เครื่องหมายคำถาม, เครื่องหมายอัศเจรีย์ หรือเครื่องหมายคอมมา แต่ใส่เครื่องหมายจุดฟูลสต็อป สัญลักษณ์ของฟูลสต็อปนั้นง่ายมาก ส่วนที่เหลือนั้นยาก ที่ยากที่สุดคือเครื่องหมายคำถาม และลูกรู้วิธีใส่อย่างเร็วมาก ลูกได้รับการบอกเมื่อครั้งที่แล้วว่าเมื่อคำว่า “ทำไม?” เกิดขึ้น จง

โบบิน(fly)! บินขึ้นไปด้านบน ไม่ใช่ “ทำไม(why)?” แต่ “โบบิน(fly)” ลูกรู้วิธีที่จะโบบินไหม?

เพชรพลอยที่ดีมากมายได้ปรากฏขึ้นท่ามกลางดัมเบิลฟอเรเนอร์ บัพดาดามีความยินดีที่ได้เห็นเพชรพลอยเช่นนั้น ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อมีรอยหรือมีตำหนิเล็กน้อยที่มองเห็นได้ในเพชรพลอยอันล้ำค่าเหล่านั้น รอยตำหนินั้นดูเหมือนจะไม่ถูกต้องในเพชรพลอยเหล่านั้น เป็นเพียงรอยตำหนิเล็กน้อยเท่านั้น แต่ลูกก็ยังคงเรียกสิ่งนั้นว่าตำหนิ ในเมื่อลูกกลายเป็นเพชรพลอยอันล้ำค่า เหตุใดลูกจึงเก็บตำหนิแม้กระทั่งเล็กน้อยไว้? ลูกชอบสิ่งนั้นไหม? ลูกไม่ได้คิดว่าแม้แต่ดวงจันทร์ก็ยังมีรอยเล็กน้อยบนนั้นเลย และนี่ก็เป็นสิ่งที่ดีเช่นกันใช่ไหม? ดัมเบิลฟอเรเนอร์ต้องกลายเป็นตัวอย่าง อย่าให้มีความอ่อนแอแม้แต่หน่อย อะไรคือสาเหตุของรอยตำหนิ? ลูกไม่ปรารถนาให้มีรอยตำหนินั้น แต่บางครั้งก็มีรอยตำหนิ ทำไมถึงมีรอยตำหนิ? สาเหตุหลักสำหรับสิ่งนี้คืออะไร? ลูกฉลาดเมื่อพูดถึงการรู้เรื่องนี้ ลูกรู้สิ่งนี้และเมื่อลูกจัดเวิร์กช็อป (การประชุมเชิงปฏิบัติการ) บัพดาดาจะเห็นภาพของเวิร์กช็อป ลูกดึงเหตุผลออกมาหลายประการ “นี่คือเหตุผล นั่นคือเหตุผล” อันที่จริงลูกดึงสิ่งที่ดีมากมายจากเวิร์กช็อป ลูกดึงสิ่งเหล่านั้นออกมาจากเวิร์กช็อปแต่ลูกไม่ได้ใช้สิ่งเหล่านั้น รูปของสำนึกที่เป็นร่างก็ยังละเอียดอ่อนมากขึ้นเรื่อยๆ สำนึกที่เป็นร่างไม่ได้มาในรูปที่หายไปในเวลานี้ แต่เวลานี้มาในรูปที่ละเอียดอ่อนมากขึ้นและดูดีมาก ลูกใช้สติปัญญาของลูกอย่างมาก บัพดาดามีความสุขเมื่อลูกคิดถึงสิ่งที่ดีเหล่านี้ อย่างไรก็ตามหลังจากที่ลูกคิดถึงสิ่งดีๆบางอย่างแล้ว หากมีใครเพิ่มเติมหรือแก้ไขเพิ่มเติมแก่ลูกเล็กน้อย ลูกก็จะมิจิตสำนึกของ “ฉัน” เช่นที่ลูกมีความสุขในการให้ความคิดเห็นของลูก ดังนั้นลูกก็ควรยอมรับความคิดของผู้อื่นอย่างมีความสุขเช่นกัน อย่าได้หวาดกลัวและคิดว่า “สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้อย่างไร?” เธอได้ทำอะไรลงไป? สิ่งนี้เป็นไปไม่ได้ สิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้น” ให้ความเคารพและนับถือกับคำแนะนำและความคิดเห็นของผู้อื่นให้มากพอๆกับที่ลูกให้ความคิดเห็นของตัวเอง การให้ความคิดเห็นของลูกเป็นเรื่องที่แตกต่างกัน แม้ว่าลูกจะไม่ชอบความคิดเห็นของผู้อื่น ที่จะได้รับผลกระทบจากสิ่งนั้น และปล่อยให้สภาพของลูกขึ้นลง งานรับใช้นั้นไม่ใช่งานรับใช้ที่แท้จริง การปรับตัวเอง การคิดและพิจารณาความคิดเห็นของผู้อื่น เช่นเดียวกับที่ลูกพิจารณาความคิดเห็นของตนเอง คือการให้ความนับถือต่อความคิดเห็นของผู้อื่น ลูกพูดว่าลูกคิดอย่างนั้น หรือลูกเกิดความคิดนั้นขึ้นมา ที่ลูกทำสิ่งนั้น แล้วลูกคิดว่าควรให้ความสำคัญกับความคิดเห็นของลูก ที่ผู้อื่นควรจะให้ ความนับถือต่อความคิดนั้น อย่างไรก็ตามลูกไม่รู้วิธีที่จะทำให้ความคิดของผู้อื่นกับความคิดของลูกนั้นสอดคล้องกัน ลูกเพียงแค่พิจารณาว่าความคิดเห็นของผู้อื่นเป็นความคิดเห็นของคนอื่น ดัมเบิลฟอเรเนอร์กำลังก้าวหน้าไปอย่างดีมากในการวางแผนงานในสนามของงานรับใช้ จะมีความก้าวหน้าในอนาคตด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามจงใช้คุณสมบัติพิเศษของการยอมรับปรับตัว เมื่อลูกคนใดก้าวไปข้างหน้า บัพดาดาก็มีความพอใจ ท่านไม่ได้คิดว่า: ทำไมลูกคนนี้ถึงก้าวไปข้างหน้า? ใครก็ตามที่ก้าวไปข้างหน้าก็เป็นสิ่งที่ดีมาก อย่างไรก็ตามบัพดาดาความรักต่อดัมเบิลฟอเรเนอร์ และท่านก็มีความนับถืออย่างมากต่อแผนงานรับใช้อะไรก็ตามที่ลูกได้ทำขึ้นเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นงานรับใช้อะไรก็ตามในทางปฏิบัติที่ลูกทำและกำลังทำอยู่

บัพดาดาได้บอกลูกก่อนหน้านี้เช่นกันว่า ถ้าไม่ใช่เพราะลูกดัมเบิลฟอเรเนอร์แล้ว สมญาหนึ่งของพ่อจะไม่ได้รับการพิสูจน์ในทางปฏิบัติ สมญาใด? ผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก ลูกให้ศาสนของพ่อทุกคนแห่งในโลก ฤดูแล้งนี้ดวงวิญญาณมาจากทุกคนแห่ง ทุกคนมาจากกี่ประเทศ? (58) 58 ประเทศ จาก 5 ทวีป แล้วยังมีอีกกี่ประเทศที่เหลืออยู่? จะต้องมีการประเทศเล็กๆมากมาย แต่ 125 ประเทศหลัก ยังคงอยู่ ดังนั้นเวลานี้ลูกดัมเบิลฟอเรเนอร์ต้องทำงานมากมาย งานมากมายต้องทำในบาร์ตและในต่างประเทศด้วย ต้องมีการทำในทั้งสองพื้นที่ บัพดาดาได้บอกแก่ลูกก่อนหน้านี้เช่นกันว่า สิ่งซึ่งบอกของความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ในงานรับใช้คือ จะต้องไม่มีดวงวิญญาณที่โหดมาพร่ำบ่นว่าพวกเขาไม่ได้รับศาสน ถ้าลูกแน่ใจว่าศาสนไปถึงพวกเขาแล้ว และหลังจากที่พวกเขาได้ยินศาสน ถ้าพวกเขาไม่สร้างโชคของพวกเขา นั่นก็จะไม่ใช่การพร่ำบ่นที่มีต่อลูก นั่นคือการพร่ำบ่นต่อดวงวิญญาณเหล่านั้น อย่างไรก็ตามอย่าให้มีการพร่ำบ่นต่อลูก ในเมื่อลูกพูดว่าลูกคือนายผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก ศาสนาก็ควรจะไปถึงทุกคนแห่งในโลก ให้ไปถึงบาร์ตและในดินแดนต่างประเทศด้วยเช่นกัน เมื่อด้านหนึ่งลูกชักธงแห่งชัยชนะ แต่อีกด้านหนึ่งดวงวิญญาณมาพร่ำบ่น ลูกจะชอบไหม? ลูกจะชอบไหมถ้าด้านหนึ่งลูกกำลังชักธง และอีกด้านหนึ่งดวงวิญญาณกำลังพร่ำบ่น? ลูกจะไม่ชอบสิ่งนั้นใช่ไหม? ดัมเบิลฟอเรเนอร์มีความกล้าหาญดีมาก อย่างไรก็ตามลูกมีความรักต่อพ่อ และลูกก็มีความรักอย่างลึกซึ้งต่อการทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ใบประกาศนียบัตรแห่งความรักของทั้งสองนี้ดีมาก ลูกต้องประกาศสิทธิในใบประกาศนียบัตรอะไรในตอนนี้? ยิ่งลูกเป็นผู้รับใช้มากเท่าไร ลูกก็จะต้องเป็นผู้ที่นำพลังเหล่านั้นมาใช้ให้ได้มากถึงขนาดนั้น แล้วลูกจึงกลายเป็นตัวของพลัง เวลานี้ลูกต้องประกาศสิทธิในใบประกาศนียบัตรนี้ บัพดาดาเห็นว่าลูกส่วนใหญ่มีความรักต่อทั้งพ่อและงานรับใช้

ถึงดวงวิญญาณทั้งสี่ที่ผู้มีสิทธิในอำนาจแห่งความถูกต้องตามศีลธรรม ถึงผู้มีสิทธิทั้งหมดในอำนาจในการปกครองตนเองอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งผู้มีอำนาจทั้งสองและมีมงกุฎสองชั้นอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่ทรงพลัง ผู้เปิดเผยรูปในทางปฏิบัติของการเป็นตัวของพลังทั้งหมดโดยใช้พลังทั้งหมดอย่างสม่ำเสมอ ถึงดวงวิญญาณมหาวีระที่ทรงพลังที่ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน ผู้ซึ่งเปิดเผยเป้าหมายด้วยคุณสมบัติของตนอย่างต่อเนื่องและให้ประสบการณ์นี้แก่ผู้อื่น ด้วยความรักระลึกถึง และนมัสตจากบัปเตดดา

พร: ขอให้ลูกจบสิ้นความเจ็บป่วยของสิ่งที่ไร้ประโยชน์ด้วยความมุ่งมั่นและกลายเป็นตัวของความสำเร็จ เพื่อที่จะกลายเป็นตัวของความสำเร็จ ลูกทุกคนต้องมีความมุ่งมั่นนี้: ลูกจะไม่คิดถึงสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ลูกจะไม่มองสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ลูกจะไม่ฟังสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ลูกจะไม่พูดอะไรที่ไร้ประโยชน์ และลูกจะไม่ทำอะไรที่ไร้ประโยชน์ ลูกจะอยู่อย่างระมัดระวังอยู่เสมอและจบสิ้นเชื้อและร่องรอยของสิ่งที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดด้วยความเจ็บป่วยของสิ่งที่ไร้ประโยชน์นั้นร้ายแรงมากและไม่ปล่อยให้ลูกกลายเป็นโยคี เพราะสิ่งที่ไร้ประโยชน์นั้นมีการขยายตัว ด้วยพลังในการเก็บแต่สิ่งที่ไร้ประโยชน์ จงทำให้สติปัญญาของลูกมั่นคงจากที่เร่ร่อนไปในการขยายตัวให้กลับมาสู่สภาพของสาระ แล้วลูกจะกลายเป็นโยคีที่ง่ายดายและกลายเป็นตัวของความสำเร็จ

คติพจน์: แทนที่จะสอนผู้อื่นด้วยคำพูด จงเป็นผู้ที่สอนผู้อื่นด้วยตัวอย่าง

*** โอม ขานติ ***

ประกาศ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่สามของเดือน เป็นวันโยคะสากล เมื่อพี่น้องราชโยคีทาปาสวีทุกคนทำสมาธิตั้งแต่เวลา 18.30–19.30 น. ในช่วงเวลาของโยคะพิเศษนี้ ขอให้มีการประสบการณ์: ฉัน ดวงวิญญาณ เป็นดึกที่มีชีวิตนั่งอยู่บนที่นั่งของฉันตรงกลางหน้าผาก ฉันเป็นบราห์มินผู้เป็นเครื่องมือ เป็นประทีปแห่งวงศ์สกุล ผู้จัดความมืดแห่งความไม่รู้ และกระจายแสงแห่งความรู้ที่ทำให้โลกสว่างไสว

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่ลูกๆ กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อ ครูและสัตกูรูเป็นการส่วนตัว ความเมตตาของพ่อคือ ท่านกลายเป็นครูของลูกและแล้วสอนลูกและกลายเป็นสัตกูรูและพาลูกกลับไปกับท่าน
- คำถาม:** ลูกสัญญาอะไรไว้กับพ่อ หน้าที่ของลูกๆ คืออะไร
- คำตอบ:** ลูกสัญญาไว้ว่า บาบ่า สิ่งใดก็ตามที่เราได้ยินจากท่าน เราจะบอกสิ่งนั้นกับผู้อื่นอย่างแน่อนและทำให้พวกเขาทัดเทียมกับเรา หน้าที่ของเราคือ สอนทุกคนในวิธีการเดียวกับที่พ่อสอนเรา เพราะลัทธิศาสตราของเรามีเวลานี้ได้เปิดขึ้นแล้ว เช่นที่เรา กำลังประกาศสิทธิในมรดกของเรา ในท่านองเดียวกัน เราต้องเต็มไปด้วยความเมตตาและทำให้ผู้อื่นประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาได้ด้วยเช่นกัน
- เพลง:** จงรับพรจากแม่และพ่อ

โอม ชานติ เวลาที่ลูกๆ กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าแม่และพ่อเป็นการส่วนตัว นั่นคือ ลูกกำลังนั่งอยู่ในโรงเรียนกับครูของลูก ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่กับสัตกูรูด้วยเช่นกัน เพื่อที่จะรับฟังความรู้ ฟังใคร พ่อท่านนั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกๆ รู้ว่าท่านมาที่นี้จากอาณาเขตสูงสุด เพื่อที่จะให้คำสอนแก่เรา สติปัญญาของลูกติดต่อกับอาณาเขตสูงสุด บ้านที่แสนหวาน แม้ว่าท่านสอนลูกที่นี้ แม่และพ่อกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกส่วนตัว แต่โดยะสติปัญญาของลูกหรือการจดจำระลึกถึงยังคงไปสู่ดินแดนนิพพาน เราต้องกลับบ้านพร้อมพ่อ และแล้วเราก็จะไปสู่บ้านของวิชฌ นั่นคือ บ้านและนี่ก็ยังเป็นบ้านด้วยเช่นกัน เราต้องไปสู่ดินแดนของศรียุชณะ บ้านของฝ่ายสามี ก่อนอื่น ลูกต้องจดจำพ่อที่ทำให้ลูกมีค่า พ่อแม่ทำให้ลูกสาวมีค่าเพื่อที่ว่าเมื่อเธอไปยังบ้านฝ่ายสามี เธอจะได้ประกาศชื่อเสียงของพ่อแม่ตนเอง ฝ่ายสามีก็จะพูดว่า เด็กสาวผู้นี้มีคุณสมบัติที่ดีมาก ลูกๆ รู้ว่า เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเป็นการส่วนตัวและกำลังศึกษาเล่าเรียน พ่อทำความเพียรพยายามอย่างมากมายกับลูกๆ นี่คือ ความเมตตาของท่าน หากลูกชายกลายเป็นนักกฎหมายก็จะกล่าวว่าพ่อแม่เลี้ยงดูเขาและให้การศึกษาก่อนเขาเป็นอย่างดี แม่และพ่อคือผู้สร้างและยังเป็นผู้ให้การชี้นำด้วยเช่นกัน ลูกชายจะผูกพันกับพ่อ ในขณะที่ลูกสาวจะผูกพันกับแม่ เพราะลูกชายจะได้รับมรดกจากพ่อ คุณาริจะไปและกลายเป็นแม่ เวลาที่ลูกคือเครื่องประดับของสกุลบราห์มิน บราห์มินได้รับการจดจำ มีลูกของประชาบิดาบราห์มาจำนวนมาก ลูกสามารถแม้กระทั่งถามพระบราห์มินเหล่านั้นว่า พวกท่านเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากหรือว่าท่านเป็นลูกที่เกิดจากปากของบราห์มา ลูกๆ ทางกายถือกำเนิดกับพ่อแม่ทางกาย พวกท่านเกิดจากปากของบราห์มาเมื่อใด พวกเขาไม่สามารถบอกลูกได้ ลูกๆ รู้ว่าในทางปฏิบัติแล้วลูกถูกนำมาเลี้ยงดูผ่านปากดอกบัวของบราห์มา ชีพบาบา นำลูกมาเลี้ยงดู ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าทั้งสามท่าน: พ่อ ครู และกูรูเป็นการส่วนตัว พ่อสอนเรื่องมารยาทให้แก่ลูกๆ ที่นี้คือที่ที่ลูกต้องกลับมาลูกต้องดื่มน้ำ เต็มไปด้วยทุกคุณธรรมเหมือนกับศรียุชณะด้วยการทำความเพียรพยายาม ผู้คนไม่รู้ว่า เราได้และกษณะเคยเป็นใครในชาติเกิดที่แล้ว ลูกๆ ท่านนั้นที่รู้สิ่งนี้ ผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชากลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา และแล้วก็จะกลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ผู้เลื่อมใสศรัทธาถูกเรียกว่าผู้กราบไหว้บูชา ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถให้มรดกของการเปลี่ยนจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์แก่ลูก หรือจากขอทานเป็นเจ้าชาย เมื่อบางคนถามลูกว่า ลูกกำลังทำอะไร ให้บอกบุคคลนั้นว่า ฉันกำลังศึกษาเล่าเรียนกับพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ลูกแต่ละคนมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์นี้อยู่ในสติปัญญา เรา กำลังประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของเราจากบาบา มรดกแห่งสวรรค์คือการกลับมาเป็นลักษมีและนารายณ์ หรือเจ้าชายและเจ้าหญิง ลูกกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงที่นี้ในวิทยาลัยแห่งนี้ ลูกๆ รู้ว่า ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงในโลกใหม่แห่งอนาคต โลกใหม่ลูกเรียกว่ายุคทอง ผู้คนในยุคทองและผู้คนในยุคเหล็กนั้นถึงอย่างไรก็เป็นมนุษย์ มนุษย์คือผู้ที่ได้รับความรู้ ความรู้จะไม่ให้แก่สัตว์ มนุษย์เคยมีคุณธรรมที่สูงส่งและพวกเขากลายเป็นปีศาจและเวลานี้กำลังกลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกๆ มีสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก นี่คือน้ำที่ง่ายดายเป็นที่เข้าใจ วงจร 84 ชาติเกิดเป็นไปสำหรับบารัต ความลับของวงจร 84 ชาติเกิดจะไม่อยู่ในสติปัญญาของคนอื่น ศรียุชณะคือ ผู้ที่มีกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง วิษณุคือรูปรวมของลักษมีและนารายณ์ ในวัยเด็กของพวกเขา พวกเขาคือเรา ได้และกษณะ อย่างไรก็ตาม กงจักรจะให้กับกษณะเท่านั้น พวกเขาไม่เคยแสดงให้เห็นว่าเราได้มีกงจักร พวกเขาแม้กระทั่งไม่แสดงให้เห็นว่าลักษมีมีกงจักร พวกเขาแสดงให้เห็นว่านารายณ์และวิษณุมีกงจักร ลักษมีก็รวมอยู่ในนั้น จริงๆ แล้ว ลูกคือผู้ควักกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนที่นาคัสจารย์กับพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ท่านคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ เป็นเมล็ดของโลกมนุษย์ ผู้เป็นสัจจะและผู้มีชีวิต ดวงวิญญาณถูกเรียกว่าเป็นสัจจะและ

เป็นผู้มีชีวิต ร่างกายไม่สามารถถูกเรียกว่าสัจจะและผู้มีชีวิต ถึงแม้ว่าทารกในครรภ์ก็ไม่มีชีวิตถึงห้าเดือน แต่ก็ยังเติบโตอย่างต่อเนื่อง ทุกสิ่งเจริญเติบโต แต่ดวงวิญญาณของมนุษย์นั้นยิ่งใหญ่ มนุษย์ได้รับการยกย่องและพวกเขาก็ถูกประณาม ในหนังสือพิมพ์เขียนไว้ว่า เมื่อรัฐมนตรีอังกฤษไปโบสถ์ เขาได้นำแมวไปด้วย ดูซิว่าแมวได้รับความเคารพมากมายเพียงไร! แม้แต่ลูกก็ยังไม่ได้รับอนุญาตให้ไปที่นั่นเลยแต่แมวกลับได้รับอนุญาต! ผู้คนมากมายพูดว่าแม้แต่สุนัขก็จดจำพระเจ้า สุนัขเห่าใช้ไหม ผู้คนเหล่านั้นยังเพียงแต่พูดถึงพระเจ้าด้วยเช่นกัน แต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใด ดังนั้นอะไรคือความแตกต่างระหว่างมนุษย์กับสัตว์ เวลานี้ลูกกำลังจะกลับมาสูงส่งอย่างมาก เวลานี้ลูกจะได้รับการยกย่องอย่างมากมาย เมื่ออิทธิพลของลูกกระจายออกไปในทางปฏิบัติ พวกเขาจะพูดว่า ใช่แล้ว! เราต้องไปหาบราห์มากูมารี บราห์มากูมาและกูมารีคือหลานชายและหลานสาวของชีพบบา มีบาบผู้เดียวเท่านั้น ลูกถูกสร้างขึ้นผ่านมาจากผู้เดียวและบาบผู้เดียว ลูกรู้ว่าลูกคือหลานชายและหลานสาวของชีพบบา ที่นี้ไม่มีเรื่องของความเป็นหนุ่มสาวหรือความชรา ลูกคือหลานของชีพบบาและเป็นผู้ถูกหลานของบราห์มา นี่คือนางสิ่งที่ย่ายายอย่างมาก นี่คือนิสกุลบราห์มิน พ่อคือผู้สร้าง ลูกรู้ว่า ลูกๆของชีพบบาคือผู้ก่อตั้งแรกเริ่มของต้นไม้นี้ บราห์มาผู้นี้กำลังนั่งอยู่ใต้ลำต้นในยุคบรรจบพบกัน ลูกคือหลานของชีพบบาที่สูงที่สุด ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากท่าน ลูกไม่ควรลืมสิ่งนี้ ลูกต้องลืมสิ่งใดก็ตามที่ลูกมี รวมทั้งร่างกายของลูกและอยู่อย่างปราศจากร่าง เวลานี้เราต้องกลับไปหาปูและบ้านที่แสนหวานของเรา เราคือหลานชายและหลานสาวของชีพบบา พ่อก็ยังเป็นที่ต้องการด้วยเช่นกัน เราคือบราห์มากูมาและกูมารีที่แท้จริง เราเป็นหลานของชีวาและเราได้รับมรดกของปู อำนาจในการปกครองโลกเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าอำนาจปกครองที่แท้จริง ลูกกลายเป็นนายของทั้งโลก ลูกไม่ได้หวาดกลัวใคร นั่นเรียกว่าอาณาจักรที่ไม่มีการแบ่งแยก ไม่มีผู้อื่นอยู่ที่นั่น ลูกกลายเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยทุกคุณธรรม ผู้ที่ทำตามศาสนาสูงสุดของความไม่รุนแรง บาบอธิบายแล้วว่า มีความรุนแรง 2 ประเภท ประเภทหนึ่งคือความรุนแรงและอีกประเภทหนึ่งคือการใช้ดาบของตณหาราคะ เราเป็นผู้ที่ไม่รุนแรงทั้งสองทาง ไม่มีเรื่องของความรุนแรงในยุคทอง ไม่มีมีความรุนแรงทางร่างกายหรือความรุนแรงของกิเลส มีคำกล่าวว่ามีศาสนาเทพสูงสุดของความไม่รุนแรง เรากลายเป็นสมาชิกของศาสนานั้น เราจะกลายเป็นเทพจากบราห์มิน จากนั้นชื่อของเรา “มนุษย์” ก็ถูกนำออกไป เราเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพเหมือนกับที่พวกเขากลายเป็นนักกฎหมายหรือวิศวกร ฯลฯ พวกเขาเองรู้ว่า พวกเขาจะกลายเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร ลูกรู้ว่าลูกกำลังกลายเป็นเทพด้วยการศึกษานี้ นี่เป็นเรื่องที่ย่ายายมาก ลูกมีความรู้ของตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของต้นไม้อาณาจักรที่หลากหลายนี้ ผู้อื่นไม่มีความรู้นี้ ลูกรู้ว่าพ่อและครูของลูกมาจากอาณาเขตสูงสุดเพื่อสอนลูก อาณาเขตสูงสุดอยู่สูงขึ้นไปแม้แต่เครื่องบินก็ไปไม่ถึงที่นั่น ดูซิว่า บาบามาโดยไม่มีปีกได้อย่างไรเพื่อที่จะสอนเรา! ดังนั้นลูกจึงควรมีความสุขอย่างมาก บาบของเรายังเป็นครูของเราด้วยเช่นกัน ท่านอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดและมาจากที่นั่นเพื่อมาสอนเรา ท่านต้องทำงานรับใช้มากมาย ท่านต้องทำงานรับใช้เพื่อให้ผู้เลื่อมใสศรัทธามีความสุขด้วยเช่นกัน ผู้เลื่อมใสศรัทธาไม่รู้จักพ่อ พ่อรับใช้พวกเขาอย่างมากมาย พ่อยังเติมเต็มความปรารถนาของผู้ที่ทำการกราบไหว้อย่างจริงจังด้วยเช่นกัน ลูกๆเคยได้รับนิมิตของสิ่งนั้นแล้ว พวกเขาที่นั่งอยู่ที่นั่นทำการกราบไหว้อย่างจริงจังและพูดว่า ศรีภคชะ ให้นิมิตแก่ฉันด้วยเถิด! พวกเขาทำให้หน้าตาอับแก่เมื่อพวกเขาทำการกราบไหว้บูชาที่จริงจังเช่นนั้น พ่อก็จะประทานนิมิตให้แก่พวกเขา นั่นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้น เวลานี้ พ่อยังเอาใจพวกเขาด้วยเช่นกัน พ่อที่นั่งและพูดกับลูกเป็นการส่วนตัว พ่อสอนลูก แท้จริงแล้วมีคำพูดของพระเจ้า ไม่มีความสงสัยใดในเรื่องนี้ ในกิตะยังเขียนไว้ด้วยเช่นกันว่า โอ ลูกเอ๋ย พ่อกำลังสอนราชาโยคะให้แก่ลูกเพื่อที่จะเปลี่ยนลูกจากคนธรรมดาไปเป็นนารายณ์ อย่างไรก็ตาม พวกเขาใส่ชื่อของศรีภคชะเข้าไป เวลานี้ดวงวิญญาณของศรีภคชะอยู่ในชาติเกิดสุดท้าย เขาที่นั่งที่นี้และศึกษาเล่าเรียน ลูกๆ รู้ว่า อาณาจักรสุริยวงศ์และจักรวรรดิกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา เราจะทำความเพียรพยายามและประกาศสิทธิในมรดกอย่างแน่นอน บาบเติมเปี่ยมไปด้วยความเมตตาอย่างมาก ท่านมาและนำเราลูกๆมาเลี้ยงดู ลูกๆพูดว่า บาบ ท่านคือผู้เดียวและเราก็คือผู้เดียวกันนั้นที่ได้มาพบกันอีกครั้งหนึ่ง ท่านคือบาบคนเดิม และเราก็คือลูกคนเดิมของท่าน เวลานี้ท่านมาเพื่อให้โชคแห่งอาณาจักรแก่เรา บาบกำลังสอนเราอีกครั้งหนึ่ง เราเป็นหลานของชีวา ชื่อ “ประชาบิดา บราห์มา” ยังได้รับการประกาศเกียรติคุณด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าผู้สร้างสวรรค์คือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้น และลูกจะได้รับมรดกจากท่าน บราห์มาก็ได้รับมรดกจากท่านด้วยเช่นกัน พ่อท่านกำลังพูดกับลูกๆ บราห์มิน ท่านอธิบายให้แก่ลูกชัดเจนมาก! แล้วเหตุใดลูกจึงลืมท่านเล่า ลูกกำลังนั่งอยู่ในบ้านของบาบ บาบตัวท่านเองกลายเป็นครูและสอนลูกๆ เรากำลังศึกษาราชโยคะ เราจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและแล้วไปสู่ดินแดนแห่งความสุข โลกยุคหลังนี้จะถูกทำลาย เราต้องสังเกตทุกสิ่งอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางเช่นที่เราเคยทำในวงจรที่แล้ว เพียงแต่เฝ้ามองว่า ลูกผ่านการสอบได้อย่างไรและการทำลายล้างเกิดขึ้นอย่างไร จงดูว่าลูกจะเกิดในที่ที่มีชัยชนะอย่างไร จงดูว่าลูกจะสร้างพระราชวังของตนเองอย่างไร สติปัญญาของลูกตระหนักว่าไม่มีดวงราภาทองคำที่จมลงไปอยู่เบื้องล่างที่จะโผล่ขึ้นมาเบื้องบน พวกเขาพูดว่า เคยมีลังกาทองคำของราวัน แท้จริงแล้วไม่มีสิ่งเช่นนั้น เหล่าเทพคือผู้มีพระราชวังทองคำ พวกเขาไม่ได้อยู่ในเวลานี้

เวลานี้เรือของบาร์ต้อปปางแล้ว เวลานี้ลูกช่วยชีวิตทุกคนจากมหาสมุทรแห่งยาพิษ นรก ไม่มีเรื่องของเรือเดินสมุทรลา ลูกๆ ของมหาสมุทรถูกเผาจนตาย ลูกกลับมาเกลียดด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของต้นหาราคะ ลูกเคยสวยงามและแล้วกลับมาเกลียด ลูกๆ เหล่าเทพของบาร์ตเคยสวยงามอย่างมาก ลูกทั้งหลายคือ ชัยมขุนดร้า (ผู้ที่น่าเกลียดและสวยงาม) ลูกๆ รู้ว่า ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าใคร ไม่มีขุมหนุมทางจิตอื่นที่มีพระเจ้า ผู้เป็นพ่อและสอนราชาโยคะให้แก่ลูกๆ พ่อที่ไม่มีตัวตนต้องเคยเข้ามาในร่างของบางคน ท่านจะมาในฐานะศรัทธาได้อย่างไร ไซ้ ดวงวิญญาณของท่านอยู่ที่ไหนไซ้ไหม เวลานี้ลือคสติปัญญาของเราได้เปิดขึ้นแล้ว ลูกรู้ว่าลูกกลายเป็นนายของโลกด้วยบาบา ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก ลูกคือผู้ที่พูดว่า “มา มา บาบา” และดังนั้นลูกจึงต้องทำตามพวกเขาในการศึกษาเล่าเรียน เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า ทำตามพ่อ พ่อที่แท้จริงเป็นที่ต้องการ ไม่ใช่พ่อปลอมๆ คานธีก็ยังถูกเรียกว่า บาบูจี (พ่อ) แต่ไม่มีมรดกที่จะได้รับจากเขา นั่นเป็นมรดกที่มีขีดจำกัดจากبابูจีที่มีขีดจำกัด เขาไม่ถูกเรียกว่าไม่มีขีดจำกัด บาบูจีที่ไม่มีขีดจำกัดนี้มาจากอาณาเขตสูงสุด ท่านทำให้ลูกไปเป็นนายของสวรรค์ เวลานี้ลูกกลายเป็นผู้ที่รู้กาลสามเวลาและลูกคือผู้ที่กลายเป็นนายของดินแดนสีขาวดี ลูกควรมีความรักมากมายต่อพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด “ฉันตัดขาดจากคนอื่นๆ และติดต่อกับท่านเท่านั้น” นี่คือการสัญญาของลูกที่ให้แก่พ่อ พ่อที่อยู่ที่นั่นและอธิบายให้แก่ลูกๆ ด้วยความรักอย่างมาก ใครจะรู้ว่าชีพบาบาเมื่อใด รักขาบันดินเมื่อไหร่ หรือคุณธรรมที่สูงส่งลูกซึมซับอย่างไร ผู้คนศึกษาคัมภีร์และกิตะ แต่กระนั้นก็ไม่มีการเข้าใจสิ่งใด ลูกอธิบายทุกสิ่งปากเปล่า ไม่มีเรื่องของคัมภีร์ในสิ่งนี้ พระเจ้านั่งอยู่ที่นั่นและสอนลูกๆ ท่านสอนลูกในยุคนบรรพกาล เวลานี้ลูกรับฟังท่านเป็นการส่วนตัว และดังนั้นความซาบซึ้งของลูกจึงสูงขึ้น ความซาบซึ้งไม่ควรจะลดลงไป ไม่ใช่มนุษย์ที่กำลังสอนสิ่งนี้แก่ลูก พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้กำลังสอนลูก บราห์มากูมารและบราห์มากูมารีทุกคนกำลังรับฟังท่าน ลูกฟังท่านและแล้วถ่ายทอดสิ่งนั้นให้แก่ผู้อื่น ข้อตกลงของลูกคือลูกจะรับฟังบาบาและจะถ่ายทอดสิ่งนั้นแก่ผู้อื่นอย่างแน่นอน ไม่เช่นนั้นแล้ว เหตุใดลูกจึงรับฟัง เวลานี้ลูกกลายเป็นลูกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า จงจดจำ พ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ทั้งความสัมพันธ์ทั้งหมดของลูก รวมทั้งความสัมพันธ์กับร่างของลูกด้วย พ่อคือชีวาและลูกคือซาลิแกรม นั่นคือ พ่อและลูก พ่อพูดว่า พ่อไม่มีตัวตน ลูกเองเคยไม่มีตัวตนด้วย ลูกมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน บาบาคือนายของบราห์มัน ลูกเองก็เคยเป็นนายของบราห์มันด้วย สิ่งนั้นลูกเรียกว่าอาณาเขตสูงสุด (พารามตาม) ดินแดนนิพพาน โลกที่ไม่มีตัวตน ทั้งหมดคือชื่อของสิ่งนั้น โลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน โลกที่มีตัวตน วงจรนี้จะควมหมุนอยู่เบื้องหน้าลูกอย่างต่อเนื่อง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำตามแม่และพ่อในการศึกษานี้ อยู่ในความสุขที่ว่า พระเจ้ามาจากดินแดนสูงสุดเพื่อสอนเรา
2. เวลานี้ลูกต้องกลับไปยังบ้านที่แสนหวานของลูก ดังนั้น ฝึกฝนที่จะอยู่อย่างปราศจากร่าง ลืมทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูก

พร: ขอให้ลูกมีประสบการณ์กับพลังแห่งความเจียบโดยการมั่นคงในสภาพที่สูงส่งของการอยู่เหนือเสียงเป็นเช่นนายของเมล็ด
สภาพที่สูงส่งของการอยู่เหนือเสียงเป็นสภาพที่น่ารักและพิเศษ เป็นสภาพที่มีพลังซึ่งอยู่เหนือสิ่งดึงดูดทางกายภาพทั้งหมด เมื่อลูกมั่นคงในสภาพที่สูงส่งนี้แม้เพียงวินาทีเดียว ผลกระทบของสิ่งนั้นแม้ขณะที่ทำทุกสิ่งตลอดทั้งวัน ลูกจะมีประสบการณ์พลังแห่งความเจียบโดยเฉพาะในตัวเอง สภาพนี้ลูกเรียกว่า สภาพของการอยู่เหนือปวงกรรม สภาพของการอยู่อย่างทัดเทียมกับพ่อ นี่คือนายของสภาพที่เป็นเมล็ด สภาพของนายผู้ทรงอำนาจสูงสุด ด้วยการมีสภาพนี้ลูกจะประสบความสำเร็จในทุกงาน

คติพจน์: ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่คือผู้ที่สูงส่งในทุกคำพูด

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกได้มาสู่มหาวิทยาลัยทางจิตนี้เพื่อเปลี่ยนจากบุคคล(ผู้ที่โง่เขลา) ไปเป็นผู้ที่มีสติปัญญา (wise) มีสติปัญญาหมายถึงบริสุทธิ์ เวลานี้ลูกกำลังศึกษาการศึกษาเพื่อจะกลับมามีบริสุทธิ์
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนหลักของลูกๆที่มีสติปัญญา
- คำตอบ:** ลูกๆที่มีสติปัญญาจะเล่นกับความรู้อย่างสม่ำเสมอ พวกเขาชอบซึ่งอยู่ในความชอบซึ่งของพระเจ้าเสมอ ความรู้ทั้งหมดของวงจรโลกอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา พวกเขามีความชอบซึ่งว่า: บาบารของเราได้มาจาก อาณาเขตสูงสุดเพื่อเราและเราเคยอยู่กับท่านในอาณาเขตสูงสุด บาบารของเราคือมหาสมุทรแห่งความรู้และ เรากลายเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรู้ ท่านได้มาเพื่อให้มรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่เรา
- เพลง:** ใครได้มาที่ประตูหัวใจของฉัน?

โอมชานติ ดวงวิญญาณของผู้มีชีวิตรู้ว่าพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดของเรานั้นกำลังสอนเราเป็นการส่วนตัว ท่านกำลังสอนราชาโยคะแก่เรา ดังนั้นราวกับว่าเป็นมหาวิทยาลัยของพระเจ้า เหตุใดจึงถูกเรียกว่ามหาวิทยาลัย(university)? ไม่ใช่มหาวิทยาลัยอื่นๆทั้งหมดเป็นไปสำหรับจักรวาล(universe) ไม่เลย นั่นไม่ได้เป็นไปสำหรับจักรวาล(สากล) ดังนั้นจึงไม่ควรเรียกว่ามหาวิทยาลัย(university) ที่นี้ลูกๆรู้ว่าเป็นมหาวิทยาลัยของพระเจ้าที่แท้จริง อย่างไรก็ตามไม่มีใครในพวกเขาสามารถเข้าใจสิ่งนี้เพราะพวกเขาเป็นบุคคล เพียงพ่อเท่านั้นทำให้ผู้ที่บุคคลนั้นมีสติปัญญา มนุษย์ก็มองเบื้องหน้าผู้ที่มีสติปัญญา พวกเขาก็มองให้กับรูปบูชาของเทพและชานยาสี ฯลฯ ชานยาสีนั้นบริสุทธิ์และดังนั้นพวกเขานั้นมีสติปัญญาอย่างแน่นอน พวกเขานั้นคิดว่าความบริสุทธิ์เป็นสิ่งดี กิเลสของตัณหาจะนี้สร้างความทุกข์ระทมสำหรับมนุษย์ เหตุนี้เองผู้ครองเรือนจึงคิดว่าชานยาสีที่อยู่ในความบริสุทธิ์นั้นมีสติปัญญาและก้มลงแทบเท้าพวกเขา ทันทีที่พวกเขาเห็นใครบางคนสวมเครื่องแต่งกายของชานยาสีพวกเขาก็ก้มลงให้กับบุคคลนั้นในทันที อย่างไรก็ตามความนับถือต่อชานยาสีเหล่านั้นเวลานี้ได้ลดน้อยลงไป และเหตุนี้เองผู้คนนั้นจึงใช้ทุกอย่างก้าวด้วยความระมัดระวังอย่างมาก ก่อนหน้านั้นเมื่อพวกเขาได้เห็นชานยาสีพวกเขาก็จะเชื่อเชียวในทันที: สวามีจ้ มาที่บ้านของเราเกิด เวลานี้มีผู้คนเหล่านั้นมากมายและเวลานี้พวกเขากลับมาโดยไม่ประณานและเหตุนี้เองจึงมีความนับถือต่อผู้ที่เป็นที่รู้จักอย่างดีเท่านั้น แม้กระทั่งบุคคลสำคัญก็ก้มลงให้กับพวกเขา เพราะเหตุใด? บุคคลสำคัญเหล่านั้นมีการศึกษามากยิ่งกว่าชานยาสี แต่ชานยาสีนั้นบริสุทธิ์เพราะพวกเขามีการสละทิ้งและเหตุนี้เองพวกเขาคิดว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญา เวลานี้ลูกกำลังกลับมาสู่สติปัญญา เวลานี้ลูกรู้จักผู้สร้างและตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง อย่างไรก็ตามในบรรดาลูกๆด้วยไม่ใช่ลูกทั้งหมดมีความชอบซึ่งนั้น ใช้เวลาอย่างมากสำหรับความชอบซึ่งนั้นจะขึ้นสูง เพียงในเวลาสุดท้ายเท่านั้นที่จะมีความชอบซึ่งที่สมบูรณ์ เวลานี้ยังลูกทำความเพียรพยายามมากเพียงใดความชอบซึ่งของลูกก็จะเฝ้าแต่ขึ้นสูงมากขึ้นตามนั้น ลูกควรจะจดจำเสมอว่าดวงวิญญาณสูงสุด พ่อของเราดวงวิญญาณได้มาแล้ว ท่านกำลังสอนเราเพื่อที่จะทำให้เรากลายเป็นนายของโลก ดังนั้นลูกควรจะมีใจที่บริสุทธิ์ที่จะทำความเพียรพยายาม ไม่ใช่ลูกทั้งหมดมีความใสใจนั้น ในเวลาของการรับฟังสิ่งนี้ ความชอบซึ่งของพวกเขาที่ขึ้นสูงแต่ทันทีที่พวกเขาออกไปข้างนอก ทุกสิ่งก็จบสิ้น เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป พ่อของเราดวงวิญญาณได้มาแล้ว เราเคยอาศัยอยู่กับท่านในอาณาเขตสูงสุด ไม่มีใครอื่นเข้าใจสิ่งนี้ ผู้รู้และชานยาสีเหล่านั้นบริสุทธิ์ ลูกก็ต่างลำดับกันไปด้วย ไม่ใช่ทุกคนมีศรัทธาว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิต และท่านกำลังทำให้เรากลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ทันทีที่ลูกก้าวออกไปจากที่นี่ความสุขนั้นก็หายไป ไม่เช่นนั้นแล้วลูกๆควรจะมีสุขอย่างมากมาย พ่อได้รับการคำจูนของร่างกายนี้แล้ว ไม่เช่นนั้นแล้วพ่อจะสอนราชาโยคะแก่ลูกได้อย่างไร? พ่อไม่มีร่างของพ่อเอง หากลูกมองดูทั้งหมดในวัด พวกเขาทั้งหมดมีร่างกายของเขาเอง ขณะที่พ่อนั้นปราศจากร่าง ผู้อื่นทั้งหมดได้รับร่างที่มีตัวตนหรือร่างที่เป็นเทวดานางฟ้า พ่อไม่มีร่างกาย มีวัดโสมนัสและถึงแม้ว่าลูกไปที่วัดของชีวา พวกเขาก็มีรูปที่ไม่มีความตัวตนที่นั่น เป็นเพียงพวกเขาได้ให้ชื่อที่แตกต่างกันไปแก่ท่าน ลูกรู้ดวงวิญญาณมาที่นี่จากอาณาเขตสูงสุด ดวงวิญญาณนำร่างกายที่แตกต่างกันมาใช้และเล่นบทบาทของพวกเขา พ่อไม่ได้เข้าไปในวงจรของ 84 ชาติเกิดนี้ พ่อคือผู้อาศัยของอาณาเขตสูงสุด พ่อได้เข้ามาในร่างนี้ แล้วลูกจะถามว่า: “ผู้เป็นหนึ่งเดียวที่ไม่มีตัวตนมาอย่างไร?” ใช่ ท่านสามารถมาได้ เมื่อลูกให้อาหารดวงวิญญาณที่จากไป ดวงวิญญาณนั้นก็มา ใช่ไหม? ร่างกายของดวงวิญญาณนั้นไม่ได้มา ดวงวิญญาณเข้ามาในอีกร่างหนึ่ง ลูกเข้าใจว่า: ดวงวิญญาณเข้าไปในร่างของผู้อื่น ดวงวิญญาณของผีบางตัวนั้นก็ชักชวนร้ายกาจอย่างมาก พวกเขายินยอมก่อนหน้า ฯลฯ เพียงเมื่อดวงวิญญาณเข้ามาในร่างกายเท่านั้นที่เขา

สามารถทำบางสิ่งได้ นั่นเรียกว่าผี ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ก็เข้ามาในผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกๆมีประสบการณ์ว่าดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์ลี้มลุกคลุกคลานไปทั่วจนกว่าพวกเขาจะได้รับร่างของพวกเขาเองอย่างไร ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ก็มาด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย ไม่ว่าจะไรก็ตามที่ผ่านไปแล้วถูกกล่าวได้ว่าเป็นการแสดงของละคร พ่ออธิบาย: พ่อมาและเข้ามาในร่างเก่าธรรมดา ท่านต้องการร่างของผู้ที่มีประสบการณ์อย่างแน่นนอน ชื่อของบราห์มานั้นโด่งดังอย่างมากและคำแนะนำของบราห์มาก็โด่งดังด้วยเช่นกัน บราห์มาได้รับคำแนะนำจากที่ไหน? บราห์มาเป็นลูกของชีพบบา คำแนะนำของท่านคือศรัทธา และดังนั้นศรัทธาหลักต้องผ่านบราห์มา ผู้ที่พ่อเข้ามาในเขา ผู้คนของบารัตไม่รู้สิ่งเหล่านี้ พวกเขาคิดว่าทั้งหมดนั้นคือผู้เป็นหนึ่งเดียว พวกเขาเชื่อว่าศรัทธาและชีวาทั้งหมดนั้นเหมือนกัน พวกเขาเรียกศรัทธาว่า “มหาตมะ” หรือ “โยเกศวาร” แต่พวกเขาไม่รู้สาเหตุใดพวกเขาจึงเรียกท่านว่าเป็นเช่นนั้น ดวงวิญญาณของศรัทธาในเวลานี้กำลังศึกษาโยคะกับอิศวร(พระเจ้า สมญาของชีวา) และกำลังจะกลายเป็นโยเกศวาร(เจ้าแห่งโยคะ) นี่เป็นความลับที่แฝงตัวอย่างมาก ผู้คนพูดว่าพระเจ้าอยู่เหนือรูปและนามและท่านไม่มีร่างกาย อย่างไรก็ตามลูกพูดว่า วัดโสมนาถเป็นอนุสรณ์ของการอวตารของชีวา ชีพบบาได้มาในวงจรที่แล้วและเวลานี้ท่านได้มาอีกครั้งอย่างแน่นนอน และแล้วการกราบไหว้บูชาท่านก็จะเริ่มต้นในยุคทองแดง ผู้คนฉลองชีพราตริ(กลางคืนของชีวา) พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบาย: ลูกๆดวงวิญญาณ มาที่นี่จากอาณาเขตสูงสุดเพื่อเล่นบทบาทของลูก ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลายและพวกเขามีบทบาทของ 84 ชาติเกิดบันทึกอยู่ในพวกเขา เช่นที่พ่อเข้ามาในร่างเก่า ในท่านองเดียวกันลูกอยู่ในร่างเก่าด้วยเช่นกัน บาบาปลดปล่อยลูกจากร่างเก่าของลูกและให้ร่างใหม่แก่ลูก ท่านแสดงให้เห็นถึงวิธีการที่จะเปลี่ยนจากผู้ที่ไม่รู้ค่า เช่นเปลือกหอยไปเป็นเพชรที่มีคุณค่า มีการร้องเพลงว่า: ผู้เป็นที่รักคือหนึ่งเดียวเท่านั้น พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้อาศัยของอาณาเขตสูงสุด ลูกเองเป็นผู้อาศัยของอาณาเขตสูงสุดด้วย พ่อได้มาในร่างที่เก่าที่สุด นี่คือร่างที่ไม่บริสุทธิ์ที่เก่าที่สุดของชาติเกิดสุดท้ายที่ 84 ของลูก ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เราจบสิ้น 84 ชาติเกิดของเราแล้วและเวลานี้เรากำลังจะรับร่างใหม่ในโลกใหม่ ดังนั้นลูกจึงควรอยู่อย่างมีความสุขอย่างมาก เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป บ้างนั้นก็หัวทิ่มอย่างแท้จริง มายาได้เปลี่ยนสติปัญญาของพวกเขาให้กลายเป็นหินอย่างสมบูรณ์ เป็นเหมือนกับเมื่อลูกได้พรมน้ำลงบนกระทะร้อนและน้ำก็แห้งเหือดไปในทันที พวกเขาเป็นกระทะร้อนเช่นนั้น โอ! แต่ลูกเพียงแต่ต้องคิดว่า:ตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกของพ่อ อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่คิดว่าตนเองเป็นสิ่งเหล่านั้น หากดวงวิญญาณคิดว่าตนเองเป็นสิ่งเหล่านั้น เหตุใดพวกเขาจึงกลายเป็นผู้ที่ประหลาดใจแล้ววิ่งหนีไปเล่า? มายานั้นมีพลังอย่างมาก หากลูกทำผิด มายาจะตบตีลูก โอ! บาบามาเพื่อให้มรดกแก่ลูก แต่กระนั้นลูกก็กลับมาชั่วร้าย เธอตบตีลูกอย่างแรงมาก พ่อไม่ได้ตบตีลูก มายาตบตีลูกและหันไบหน้าของลูกออกไป มีผู้คนมากมายที่เฝ้าแต่ถูกมายาตบตี มายาพูดด้วยเช่นกันว่า: เธอไม่ได้จดจำพ่อและดังนั้นฉันจึงตบตีเธอ มายานั้นได้รับคำสั่ง ผู้ที่ไม่มีปัญญาต้องได้รับการทำให้มีสติปัญญา ดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่ทำงานรับใช้เล่า? ลูกยังคงกำลังจะมีประสบการณ์ของร่องเท้าแตะจากมายาหรือ? หลายคนก็เฝ้าแต่มีประสบการณ์ของร่องเท้าแตะ บ้างก็มีประสบการณ์ของร่องเท้าแตะของความโกรธ และบ้างก็มีประสบการณ์ของร่องเท้าแตะของความผูกพันยึดมั่น พ่อพูดว่า: เพียงแต่อุทิศทุกสิ่งและอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ เมื่อลูกให้ทานกิเลสแล้ว เหตุใดลูกจึงนำกิเลสเหล่านั้นกลับคืนแล้วใช้สิ่งเหล่านั้นอีกครั้ง? กิเลสนั้นไม่มีรูป สำหรับเงินทองของลูก ลูกได้รับการบอกให้มีชีวิตอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ลูกอาจจะใช้สิ่งนั้น แต่ด้วยความระมัดระวังอย่างมากและด้วยศรัทธาของพ่อ ลูกต้องไม่ทำบาปใดด้วยเงินทองนั้น ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะสะสมภาระของสิ่งนั้นอยู่บนศีรษะของลูก มายานั้นตาโมประธานอย่างมากและเธอรู้ว่าเมื่อใดที่ลูกไม่จดจำพ่ออย่างดีมากและดังนั้นเธอจึงคิดว่า: ชกคนนั้น! มายาพูดว่า: หากเธอไม่จดจำพ่อหรือมรดกของเธอ ฉันจะตบตีเธอ ลูกๆมากมายเขียนว่า: บาบา มายาตบตีฉัน บาบาเขียนกลับไปว่า: ไข่ ลูกๆ มายาได้รับคำสั่งว่า: ตบตีพวกเขาอย่างมาก เมื่อพวกเขาไม่ได้เป็นของพ่อ พ่อมาเพื่อให้ลูกมีความสุขอยู่เสมอ แต่ทั้งที่เป็นเช่นนั้นลูกๆก็ไม่จดจำพ่อ เป็นสิ่งที่ง่ายมาก แต่สิ่งนั้นใช้เวลา ไม่เช่นนั้นแล้วปรอทของความทุกข์จะขึ้นสูงด้วยการจดจำพ่อและมรดก ในที่สุดแล้วขณะที่จดจำบาบา ลูกจะเพียงแต่กระตุกเล็กน้อยและรู้สึกว้าว: โอเค เวลานี้ฉันกำลังจะไปหาบาบา และแล้วฉันก็จะไปสวรรค์ ราวกับว่าลูกเพียงแต่มีความซาบซึ้งของพระเจ้าที่สมบูรณ์และกลับบ้าน อัจชะ ไม่มีใครรู้ว่าดวงวิญญาณนั้นเป็นคู่รักของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกเป็นคู่รักที่แท้จริง ลูกเคยเป็นคู่รักของท่านถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและเคยจดจำผู้เป็นที่รักอย่างมากมาย อย่างไรก็ตามลูกไม่รู้วาดวงวิญญาณเป็นคู่รักของพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาพูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุดและดวงวิญญาณสูงสุดคือแต่ละดวงวิญญาณ ที่มีความแตกต่างอย่างมาก ลูกรู้ว่าพระเจ้าคือผู้เป็นที่รัก ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์นั้นกำลังทำให้เราสวयงามอย่างมาก เมื่อเราดวงวิญญาณกลับมาสกปรก เครื่องประดับ(ร่างกาย) ของเราก็กกลับมาสกปรกด้วยเช่นกัน บาบามาอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้ลูกสวयงามและแล้วลูกก็จะได้รับร่างกายยุคทอง พวกเขาปะปนอัลลอยด์ลงไปในทอง เวลานี้เพียงแต่มองดูว่า นั่นคือวัดอดิเทพ ใครบางคนได้ให้ชื่อเขาว่า “มหาวิระ” แต่พวกเขาไม่มีความหมายของสิ่งนั้นเลย พวกเขาแม้กระทั่งเรียกหนุมานว่า “มหาวิระ” มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างการ

เรียกหนุมานว่ามหาวิระและแล้วก็เรียกอดิเทพว่ามหาวิระ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่มหาราชมุณีของเจนพุด สิ่งนั้นก็เฝ้าแต่ได้รับการยอมรับ ทุกวันนี้มีพลังอิทธิฤทธิ์มากมาย บาบารู้ทุกสิ่ง ผู้คนทำความเพียรพยายามอย่างมากมาย พวกเขาแม้กระทั่งทำให้เกสรดอกไม้ปรากฏขึ้นมาจากมือของพวกเขา ผู้คนคิดว่านั้นเป็นความอัศจรรย์และกลายเป็นสาวกของพวกเขาในทันที ผู้ที่มีพลังอิทธิฤทธิ์ก็มีสาวกมากมาย ไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่นี่ บาบาพูดว่า: พ่อได้มาอย่างแท้จริงเช่นที่พ่อได้มาเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว ไม่มีใครอื่นสามารถพูดเช่นนี้ ลูกๆพูดว่า: บาบา เราได้มาเมื่อ 5,000 ปีที่แล้วและได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากท่าน เวลานี้เราได้มาอีกครั้งหนึ่งและกลายเป็นลูกๆของพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด ชีวาผ่านบราห์มานี้ โลกนั้นอยู่ในยุคเหล็ก บราห์มินจะมาจากที่ไหนในยุคเหล็ก? บราห์มินเป็นที่ต้องการในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เท้าและจุนั้นมารวมกัน และดังนั้นจึงเป็นการบรรจบกัน: การบรรจบกันของศูทรและบราห์มิน ลูกเปลี่ยนจากศูทรเป็นบราห์มิน ไม่มีใครรู้วงจรของ 84 ชาติเกิดนี้ ลูกรู้ว่าลูกคือบราห์มินและลูกกลายเป็นลูกๆของบราห์มาในทางปฏิบัติ ลูกสามารถบอกบราห์มินเหล่านั้น: พวกท่านบราห์มินเรียกตนเองว่าเป็นลูกๆของบราห์มา แต่ใครคือพ่อของบราห์มา? พวกเขาไม่สามารถบอกลูกได้ เป็นเหมือนกับก้อนกรวดในกระป๋องตะกั่ว พวกเขาจะเพียงแต่พูดว่า: เราบราห์มินคือพระเจ้า ลูกทั้งหมดนั้นเคยเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาและเวลานี้ลูกพูดว่า: เรากำลังจะกลับมามีค่าควรแก่การแต่งงานกับลักษมี ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนี้ ยกตัวอย่าง เพียงแต่คิดว่าลูกได้มาจากอาณาเขตสูงสุด เวลานี้บาบาได้มาอีกครั้งเพื่อพาเรากลับไป เราเองก็เป็นนายของบราห์มันด์ด้วย บาบาได้เข้ามาในร่างเก่า เรานั้นก็อยู่ในร่างเก่าด้วย พ่อพูดว่า: พ่อต้องใช้ร่างเก่าด้วยเช่นกัน เวลานี้จดจำฉันผู้เป็นพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไป ท่านให้เวลาแก่ลูก ลูกๆต้องรับใช้รัฐบาลพันดาอย่างน้อยที่สุด 8 ชั่วโมง ลูกต้องสอนราชาโยคะและเป่าหอยสังข์ด้วยเช่นกัน ลูกทำให้บาร์ดเป็นพิเศษและโลกโดยทั่วไปเป็นสวรรค์ด้วยศรัทธาเพียงลูกเท่านั้นที่ไปสวรรค์ ผู้คนของศาสนาอื่นไม่ได้ไปที่นั่น บราห์มิน เทพ นักรบ พ่อค้าและศูทร ลูกเรียกว่าเป็นสัญลักษณ์ที่มีรูปที่หลากหลาย ลูกควรที่จะสร้างรูปภาพของสัญลักษณ์รูปหลากหลายเพื่อที่ผู้คนจะสามารถเข้าใจได้อย่างง่ายดาย พวกเขาแสดงวิญญูว่าเป็นสัญลักษณ์รูปหลากหลาย รูปภาพนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างแน่นอน พวกเขามีรูปภาพในโรงเรียน ไม่เช่นนั้นแล้วเด็กเล็กก็จะไม่รู้ว่าจะอะไรคือช้าง มีการแสดงภาพช้างแก่พวกเขา ดังนั้น ที่นี้ด้วยมี 4 ยุค เวลานี้คือยุคเหล็กและวงจรมันจะหมุนไปอย่างแน่นอน บราห์มินคงอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ผู้อื่นนั้นเป็นบราห์มินผู้นำทางทางร่าง พวกเขาไม่ใช่สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาได้รับมรดกจากปู่ บราห์มินเหล่านั้นไม่ได้รับมรดก ลูกเองก็เข้าใจสิ่งเหล่านี้ตามลำดับกันไป อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อุทิศทุกสิ่งด้วยสติปัญญาของลูกและอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ทำทุกงานด้วยความระมัดระวังอย่างมากตามศรัทธา

2. จดจำบาบาและมรดก และมีประสบการณ์ของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบามีประสบการณ์ของความซาบซึ้งของพระเจ้า กลายเป็นคู่รักที่แท้จริง

พร: พร: ขอให้ลูกฝึกฝนการเพ่งรวมและความมั่นคง ด้วยพลังของการหลอมรวม และเก็บสิ่งที่มีประโยชน์ และกลายเป็นตัวของสาระ

มีการขยายตัวของร่างกาย ความสัมพันธ์ทางร่าง และความเป็นเจ้าของของลูกอย่างมาก เพื่อที่จะย้ายส่วนขยายทุกประเภทไปสู่สาระ ลูกต้องการพลังในการหลอมรวมและเก็บแต่สิ่งที่มีประโยชน์ หลอมรวมทุกประเภทของการขยายไปสู่จุดเดียว: นั่นเป็นจุด พ่อเป็นจุด และทั้งโลกถูกหลอมรวมไว้ในจุด พ่อ การเป็นรูปของจุด นั่นคือ การเป็นตัวของสาระหมายถึงการเพ่งรวม ด้วยการฝึกฝนการเพ่งรวมนี้ ลูกสามารถทำให้สติปัญญาของลูกมั่นคงที่ใดก็ตามและเมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการในหนึ่งวินาที

คติพจน์: ผู้ที่อยู่ในสภาพของจิตวิญญาณตลอดเวลาคือดอกกุหลาบทางจิตวิญญาณ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ซาติเกิดนี้ของลูกมีคุณค่าอย่างมากเพราะพ่อเองรับใช้ลูกในเวลานี้ ท่านซึกเสื้อผ้าของลูกด้วยสบู่อัลลาห์ (ลัทธิคือเป้าหมาย)
- คำถาม:** ลูกควรจะถามคำถามใดกับผู้ที่เรียกอัลลาห์ว่าเป็นผู้สร้างโลก?
- คำตอบ:** ถามพวกเขาว่า: ในเมื่ออัลลาห์สร้างโลกท่านต้องการผู้หญิงด้วย ดังนั้น ใครจะเป็นผู้หญิงของอัลลาห์? ในเมื่อพวกท่านพูดว่า: “พระเจ้าผู้เป็นพ่อ” แม่นั่นก็เป็นที่ต้องการด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ถึงความลับที่ลึกล้ำนี้ดีมาก ผู้หญิงสำหรับอัลลาห์คือบราห์มานี้ ท่านเป็นแม่อาวูโสของลูก มนุษย์ไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้
- เพลง:** ใครได้สร้างการแสดงนี้และซ่อนเร้นตนเองจากไป?

โอมซานติ ลูกๆ รู้ว่าไม่สามารถมีมนุษย์ใดสามารถให้ความหมายที่ถูกต้องแม่นยำของเพลงนี้ แม้แต่ผู้ที่เขียนการแสดงก็ไม่เข้าใจ พวกเขาเพียงแต่แต่งเพลง เช่นเดียวกับที่ได้มีการเขียนคัมภีร์ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด ลูกพูดว่าพระเวทไม่ใช่คัมภีร์ศาสนา สิ่งเหล่านั้นเรียกว่าคัมภีร์ แต่ไม่ใช่คัมภีร์ศาสนา ต้องมีคุณประโยชน์บางอย่างในคัมภีร์ศาสนา อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่เข้าใจแม้กระทั่งความหมายของคัมภีร์ศาสนา คัมภีร์คือบางสิ่งทำให้มีการก่อตั้งศาสนาโดยใครบางคน ดังนั้น ลูกควรถามว่า: คัมภีร์ พระเวทและอุปนิษัตินั้นเป็นของศาสนาใด? ใครก่อตั้งศาสนานั้น? ไม่มีศาสนาใดปรากฏขึ้นจากสิ่งเหล่านั้น ศาสนาที่หลากหลายได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วด้วย ส่วนหลักของต้นไม้นี้คือ ลำต้น และแล้วก็มีกิ่งใหญ่และก้านอื่นๆ ปรากฏขึ้น ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ ว่า กิตะ คัมภีร์ศาสนา เพชรพลอยของคัมภีร์ทั้งหมดคือลำต้น นอกจากกิตะแล้วที่เหลือทั้งหมดเป็นสิ่งสร้าง อิสลาม พุทธ คริสต์เตียน ฯลฯ เป็นกิ่งก้านทั้งหมดของต้นกัลปะ ในกิตะมีการเขียนไว้ว่า: ต้นไม้โลกมนุษย์ ดังนั้นนัยสำคัญของต้นไม้นี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกแล้วในเวลานี้ ส่วนหลักคือลำต้น - ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ต้นไม้นี้เปรียบเทียบกับต้นบันยาน ต้นไม้นั้นใหญ่โตมาก เมื่อต้นไม้นั้นกลับมาเก่า ลำต้นนั้นก็ผุพังแต่กิ่งก้านสาขายังคงเหลืออยู่ เป็นเช่นเดียวกันที่นี่ ลูกๆ รู้ว่าลำต้นของต้นไม้นี้ ซึ่งเป็นศาสนาเทพ ไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป หากพระเจ้านั้นได้อวตารมา 24 ครั้ง ท่านก็ไม่สามารถอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน หากท่านนั้นอวตารมา ท่านจะสามารถอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันอย่างที่พวกเขาพูดได้อย่างไร? นี่คือนัยสำคัญใหม่ ต้นไม้นั้นใหญ่โตอย่างมากและไม่มีลำต้น ไม่มีมนุษย์แม้เพียงคนเดียวที่มีชีวิตอยู่ที่จะพูดว่าเขาเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป พวกเขาได้ย้อนยุคของกลับไปหลายแสนปี สิ่งนี้ได้สร้างความยากลำบากอย่างมากมาย มนุษย์ทั้งหมดไม่มีความสุข ใครจะสามารถเป็นสุขได้? ความแตกต่างของความสุขที่นี้เป็นเหมือนกับมูลกาและความสุขที่ยิ่งใหญ่ที่นั่นไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของชั้นยาสซี พวกเขาไม่รู้สิ่งนี้ พ่อบอกลูกว่า: เวลานี้พ่อพาคุณไปสู่ความสุขอย่างมากมายอีกครั้ง พ่อเล่นบทบาทของพ่อในเวลานี้ พ่อทำทุกสิ่งแล้วซ่อนตัวเองจากไป ในความเป็นจริง ทุกคนเล่นบทบาท ผู้คนของอิสลาม พุทธ ฯลฯ ทั้งหมดนั้นจะซ่อนอยู่ พวกเขาจะขึ้นไปสู่เบื้องบน ไม่มีใครรู้สิ่งนี้เช่นกัน มีการอธิบายสิ่งนี้แก่มนุษย์เท่านั้น จะไม่มีการบอกสิ่งนี้แก่สัตว์ ซาติเกิดที่เป็นมนุษย์นั้นกล่าวได้ว่าสูงส่งที่สุด ซาติเกิดใด? มีคำกล่าวว่าเนื้อหนังของมนุษย์นั้นไร้ประโยชน์ และแล้วมีคำกล่าวว่าซาติเกิดของมนุษย์นั้นสูงส่ง ในความเป็นจริง ซาติเกิดนี้ของลูกสูงสุดเพราะพ่อหนึ่งท่านนี้และรับใช้ลูก ชีวิตนี้ของผู้คนของโลกนั้นต่ำที่สุด ลูกรู้ว่า ก่อนหน้านี้ ลูกเคยเป็นมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ ที่สกปรกอย่างมาก เวลานี้บาบา กำลังซึกเสื้อผ้าของเราด้วยสบู่อัลลาห์ (เป้าหมาย) ของความรู้และพ่อพูดว่า: เวลานี้จดจำพ่อของลูก ไม่มีใครในโลกรู้จักพ่อ มีเพียงเมื่อพวกเขารู้จักพ่อเท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถกลายเป็นลูกๆ ของท่าน เพียงเมื่อพวกเขาเป็นของชีวาและเป็นของบราห์มาด้วยที่พวกเขานั้นจะเรียกว่าหลาน มีสองประเภทของบราห์มิน หนึ่งนั้นเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากและอีกหนึ่งนั้นเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากร่างกาย ลูกคือบราห์มากุมารและกุมารีของบราห์มาที่เกิดจากปาก ใครเป็นพ่อของบราห์มา? ชีพบาบา ไม่มีใครเป็นพ่อของพ่อ พ่อคือผู้เดียวที่กำลังสอนลูกและพ่อเป็นกูรูของลูกด้วยเช่นกัน เวลานี้พ่อกำลังอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวและแล้วพ่อก็จะซ่อนตนเองจากไป พ่อชำระโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ก่อตั้งศาสนาเทพแล้วพาทุกคนไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น พ่อให้ความสุขถึง 21 ซาติเกิดแก่ลูกแล้ว และดังนั้นอะไรอื่นอีกเล่าที่ลูกต้องการ? ถึงอย่างไรบาบาทำให้ลูกนั้นมีความสุขอยู่เสมอ อย่างไรก็ตาม ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ดินแดนของกฤษณะเรียกว่าดินแดนแห่งความสุข ผู้คนไม่ได้แสดงวัยเด็กของนารายณ์ พวกเขาแสดงการแต่งงานของกฤษณะ เมื่อเขาแต่งงานกับราเด่ชื่อของพวกเขาก็เปลี่ยนไปเป็นอะไร? พวกเขาไม่ได้แสดงสิ่งนี้ ผู้คนไม่รู้เกี่ยวกับลักษมีและนารายณ์ ไม่มีใครรู้ถึงประวัติชีวิตของพวกเขา เวลานี้ลูกเข้าใจสิ่งนี้ เพียงกำมือเดียวจากหลายล้านผู้ที่ได้วนไปรอบวงจรรอบอย่างสมบูรณ์เท่านั้นที่จะปรากฏขึ้น

ลูกรู้ว่าผู้ที่ทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธาคือผู้ที่ก่อนอื่นใดกลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชาจากการเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธา มนุษย์เป็นเหมือนกับเมล็ดมัสตาร์ด ลูกรู้ว่าผู้ที่ยากจนสิ้นหวังทั้งหมดนั้นอยู่ในเครื่องบดของความตาย เวลานั้นลูกๆ ได้รับสติปัญญาที่ใหญ่โตมาก เป็นเรื่องง่ายอย่างมากที่จะเก็บวงจรของ 84 ชาติเกิดไว้ในสติปัญญาของลูก เวลานั้นเราบราห์มินและแล้วเราก็กลายเป็นเทพและแล้วเราก็ต้องใช้ 84 ชาติเกิด ความหมายของ “ฮัมโซ” ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วด้วยเช่นกัน “ฮัมโซ โซฮัม” มีการร้องเพลงที่นั่นเท่านั้น คำพูดนี้ไม่ได้คงอยู่ในศาสนาอื่น พวกเขาใช้คำว่า “โอม” เพื่อหมายถึงพระเจ้า ในความเป็นจริง “โอม” หมายถึงฉันทดวงวิญญาณ พวกเขาพูดอย่างผิดๆ ว่า: ดวงวิญญาณเป็นดวงวิญญาณสูงสุด โอเค แล้วอะไรเล่า? ฉันทไม่ใช่ร่างกาย พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดไม่สามารถพูดว่า: ฉันทคือดวงวิญญาณและนี่คือร่างกายของฉันท พ่อพูดว่า: เป็นสิ่งถูกต้องที่จะพูดว่าพ่อคือดวงวิญญาณ พ่ออิมร่างกายนี้มาใช้ นี่ไม่ใช่รองเท้าของพ่อ พ่อไม่มีเท้า เท้าของพ่อไม่ได้รับการกราบไหว้บูชา กฤษณะมีเท้า พ่อไม่มีเท้า พ่อคือผู้ที่ไม่มีตัวตน ในความเป็นจริง ดวงวิญญาณเองนั้นก็ไม่มีตัวตน แต่พวกเขาได้เข้าไปในวงจรของ 84 ชาติเกิด พ่อไม่มีร่างกาย พ่อเป็นปราศจากร่าง พ่อบอกลูกๆ เพื่อให้อยู่อย่างปราศจากร่างและจดจำพ่อ ลูกรู้ว่าบาบาได้มาแล้ว อะไรคือบทบาทของท่าน? การทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ อย่างแน่นอนที่ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนนั้นจะมาในร่างของใครบางคน เป็นเพราะมนุษย์ไม่มีความรู้ พวกเขาจึงอ้างชื่อของเจ้าชายคนแรกศรียุคหนึ่ง ศรียุคหนึ่งจะมาที่นี่ได้อย่างไร? ลูกต้องเข้าใจสิ่งนี้และอธิบายกับผู้อื่น ผู้คนเคยยกย่องรากูร์กิติตะ ฯลฯ มากมาย ในความเป็นจริง ไม่มีคำยกย่องใดของกฤษณะเช่นกัน เป็นชีพบาบาที่สร้างกฤษณะ นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของกฤษณะ บาบาพูดว่า: พ่อจะนั่งและพูดผ่านร่างของเด็กเล็กๆ ได้อย่างไร? พาหนะที่เป็นผู้ใหญ่เป็นสิ่งที่ต้องการอย่างแน่นอน ตามละคร พาหนะนี้ของพ่อถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่ใช่ไว้ในวงจรหน้าพ่อจะใช้พาหนะอื่น เพียงด้วยบราห์มาเท่านั้นที่ก่อตั้งจะเกิดขึ้น ในวงจรที่แล้วด้วย ลูกๆ บราห์มา กุมารและกุมารีประกาศสิทธิในมรดกของลูกผ่าน บราห์มา เวลานั้นพ่อพูดว่า: ตัดขาดจากทุกคนอื่นและเชื่อมโยงตัวลูกเองกับพ่อผู้เดียวเท่านั้น ของฉันทคือชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีใครอื่น ท่านคือแม่และพ่อ... เวลานั้นลูกกำลังอยู่เบื้องหน้าผู้เดียวที่ได้รับการยกย่องอย่างมากมาเป็นการส่วนตัว เพียงแต่คิดถึงเกี่ยวกับสิ่งนั้น: ใครที่ได้สร้างลูกขึ้นมารจริงๆ? มีคำกล่าวว่า: อัลลาห์ได้สร้างเราขึ้น ดังนั้น อย่างแน่นอนที่ต้องมีผู้หญิงสำหรับอัลลาห์ อัลลาห์นั้นไม่มีตัวตน ดังนั้นผู้หญิงของท่านได้มาจากที่ไหน? ลูกพูดถึงพระเจ้าผู้เป็นพ่อ และดังนั้นพ่อเป็นผู้สร้างเสมอ หากไม่มีแม่ ท่านจะเรียกว่าพ่อได้อย่างไร? เป็นเพียงเมื่อท่านมีลูกเท่านั้นที่ท่านจะเรียกว่าพ่อ ไม่มีใครรู้ว่าใครคือผู้หญิงของพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ เหล่านี้เป็นประเด็นที่ลึกลับ มีทั้ง อัดัมและบีบี หาก(บราห์มา)นี้จะเรียกว่าอาดัม สรัสวดีก็ไม่สามารถเรียกว่าบีบี หากเธอเป็นบีบี แล้วใครเป็นแม่ของเธอ? สิ่งเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างชัดเจนมาก พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่หนึ่งทั้งนี้และอธิบายว่า: ในวิธีนี้ บราห์มาจึงเป็นภรรยาของพ่อ พ่อสร้างลูกๆ ผ่านปากของเขา พ่อเข้ามาในร่างของบราห์มา แล้วจากัดอัมบากลายเป็นเครื่องมือที่จะดูแลพวกเขา ใครคืออดีตเทพ บราห์มาและจากัดอัมบาสรัสวดี? เหตุผลนั้นก็พูดว่าเธอเป็นลูกสาวของบราห์มา ดังนั้น สิ่งสร้างลูกสร้างขึ้นมาอย่างไร? สิ่งสร้างสร้างขึ้นผ่านบราห์มาและดังนั้นท่านจึงเป็นแม่อาวุโส และแล้วก็มีมาแม่และบาบา ด้วย ที่จะดูแลลูก สรัสวดีประกาศสิทธิในอันดับหนึ่ง จากัดอัมบาได้รับการยกย่องอย่างมากมา เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าลูกกลายเป็นบราห์มิน เราได้เข้ามาสู่ตักของพระเจ้า ในสิ่งนี้ด้วยมีสองประเภท: ลูกจริงและลูกเลี้ยว ทั้งหมดเป็นลูกๆ ของแม่เดียวและดังนั้นคำถามของลูกๆ จริงหรือลูกเลี้ยวจึงไม่ควรเกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม เหตุใดจึงมีการพูดถึง “ลูกจริง” และ “ลูกเลี้ยว” ที่นี่? มีคำกล่าวว่าลูกๆ ที่แท้จริงสัญญาว่าพวกเขาจะอยู่อย่างบริสุทธิ์และประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขา ดังนั้นเพียงผู้ที่บริสุทธิ์เท่านั้นกลายเป็นทายาทที่จะประกาศสิทธิในบัลลังก์ ลูกเลี้ยวกลายเป็นปวงประชา หลายคนจะกลายเป็นลูกจริง แต่พวกเขานั้นก็ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ลูกแต่ละคนจะนั่งบนบัลลังก์ของแม่และพ่อมากเท่าที่ลูกนั้นทำความเพียรพยายามมาแม่และบาบานั่งบนบัลลังก์ และดังนั้นลูกก็ควรที่จะได้รับบัลลังก์ด้วย อย่างไรก็ตาม ลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นตามลำดับกันไป ดังนั้น นี่คือการจารึกแสวงบุญของโยคะ ลูกต้องจดจำบาบา คงกจักรแห่งการสำนึกในตนเองและทำให้ผู้อื่นทำเหมือนกันกับตัวลูกเอง ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะทำให้ผู้อื่นนั้นเป็นเหมือนกันกับตัวลูกเอง ลูกสาวนั้นให้คำแนะนำแล้วก็นำพวกเขาไปหาพ่อเพื่อที่ท่านจะทำให้พวกเขานั้นสดชื่น บาบาบอกว่าลูกคนใดจะประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของพวกเขาจากพ่อ และขจัดความผูกพันยึดมั่นของพวกเขาออกจากทุกคนอื่น และเชื่อมโยงตนเองกับผู้เดียว ลูกรู้ว่าบาบาเป็นผู้เดียวที่ทำให้เรากลายเป็นนายของโลก พ่อพูดว่า: พ่อจะทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ และแล้ว ลูกก็สามารถที่จะกลายเป็นจันทรวงศหรือสุริยวงศ ดังนั้น พ่อทำทุกสิ่งด้วยตัวท่านเองแล้วซ่อนตัวท่านจากไป ท่านไม่ได้อวดมารมาครั้งแล้วครั้งเล่า ท่านไม่มีแม้กระทั่งร่างกายของท่านเอง ท่านมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ลูกเฝ้าแต่ละทั้งเครื่องแต่งกายหนึ่งและใช้เครื่องแต่งกายอื่นซ้ำแล้วซ้ำเล่า พ่อไม่ได้เข้ามาสู่การกลับมาใช้ชาติเกิด ท่านอธิบายอย่างชัดเจนมาก ก่อนหน้านี้ ลูกไม่ได้มีสิ่งเหล่านี้ในสติปัญญาของลูก เพียงโดยบังเอิญ ที่ขณะที่นั่งอยู่ที่บ้านและกำลังเคลื่อนไปด้วยตนเอง บาบาได้เข้าไปในฉันทและแล้วฉันทก็ได้กลับมามาตระหนักรู้ เวลานั้น แต่ละวันที่ผ่านไป ทุกสิ่งจะเฝ้าแต่นั่งอยู่ในสติปัญญา

บ้างก็พูดว่า: ฉันเป็นลูกอายุ 7 วันของบาบา ฉันเป็นลูกอายุ 2 เดือนของบาบา ความรู้ที่ฉันจะได้รับมาในหนึ่งวินาที มีลูกๆ มากมาย ไม่ได้มีลูกๆ มากมายเช่นนั้นในชุมนุมทางจิตอื่นๆ ประชาบิดาบรรพบุรุษและ จากด้อมบา คือลูกชายและลูกสาวของพ่อ พวกเขาไม่ได้เป็นผู้ชายและผู้หญิง (ที่เป็น คู่) ผู้ชายและผู้หญิงจะสามารถสร้างลูกๆ มากมายได้อย่างไร? ไม่มีเรื่องที่เราทั้งหมดนั้นจะเป็นสิ่งสร้างทางร่างกาย ผู้ที่เป็นของแม่และพ่อในวงจรที่แล้วและประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาจะเฝ้าแต่มา ต้นอ่อนจะเฝ้าแต่ถูกเพาะหว่าน นี่คือนิสัยของดอกไม้ ใช่ไหม? ดอกไม้ของศาสนาเทพไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ ที่เหลือทั้งหมดนั้นเป็นเหมือนหนาม พวกเขาที่มั่งคั่ง นี่เป็นโลกของหนาม พ่อมาและเปลี่ยนหนามเป็นดอกตูมและเปลี่ยนดอกตูมเป็นดอกไม้ ด้วยการไม่ทำตามศรัทธา ลูกก็ล้มลง บาบารู้ว่าเมื่อใครบางคนได้ตกลงไปสู่กิเลส เวลานั้นลูกกำลังจะกลับมามีชีวิตจากไม่มีชีวิต บาบาคำนึงถึงเองก็เคยจดจำผู้ชำระให้บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน เขาปรารถนาที่จะมีอาณาจักรของโลกที่ทรงอำนาจ เพียงพ่อเท่านั้นก่อตั้งสิ่งนั้น ลูกรู้ว่าเวลานี้เราต้องไปจากดินแดนของคัมภีร์ ปีศาจ นี่ไปสู่ดินแดนของกฤษณะ เคยเป็นยุคทองในบาร์ด เคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เป็นประเด็นของ 5000 ปีไม่มีสิ่งใดที่เก่ากว่า 5000 ปี ไม่มีสิ่งใดที่มีอายุหลายแสนปีจะสามารถคงอยู่ได้ มองดู ลูก ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราได้มาจากเกอร์กวามาหาแม่และพ่อผู้ที่ถูกได้รับมรดกของลูกจากท่าน พ่อฉันฟังพอใจด้วยเช่นกันที่ได้เห็นผู้เป็นแม่ที่แก่ชรา ลูกนั้นได้มาเมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยและประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายาม ลูกๆ ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราไม่สามารถที่จะรับความรู้ได้มากมายนัก ดาด้านี้แก่ชราแต่เขาศึกษาอย่างดีมาก ลูกเข้าใจว่าแม่สวรรค์ที่เยาว์วัยก็ศึกษาอย่างดีด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ผู้นี้เป็นแม่น้ำพรหมบุตร อย่างแน่นอนที่ท่านจะศึกษาเล่าเรียนมากกว่า ดาด้าที่แก่ชราที่ฉลาดที่สุด ผู้เป็นลูกสาว เป็นเรื่องง่ายมากสำหรับผู้ที่เป็นแม่ ให้เฝ้าแต่จดจำบาบา: โอ้โฮ! ชีพบาบา ฉันอุทิศตัวฉันเองแก่ท่าน! ท่านพาเราไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ก็เท่านั้นเอง! คงอยู่ในความสุขอย่างมากแล้วเรือของลูกจะข้ามฟาก คิดเสมอว่าชีพบาบา กำลังอธิบายแก่ลูก ปลอ่ยวางจากผู้ให้ ให้คิดเสมอว่าชีพบาบา กำลังพูดกับลูก เพราะโยคะของสติปัญญาของลูกไปหาชีพบาบา ที่บาปของลูกจะเฝ้าแต่จะถูกเผาไป มามาอธิบายหลังจากได้รับฟังชีพบาบาด้วยเช่นกัน มีการจดจำระลึกถึงชีพบาบา เท่านั้นเสมอและบาปของลูกจะเฝ้าแต่จะถูกเผาไป อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะกลายเป็นทายาทที่แท้จริงที่ได้นั่งบนบัลลังก์ สัญญาที่จะกลับมามีชีวิตและกลายเป็นลูกที่แท้จริง ตัดขาดจากทุกคนอื่นและเชื่อมโยงตนเองกับผู้เดียว
2. รับผิดชอบเพื่อให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวลูกเอง กลายเป็นดอกตูมจากหนาม และเป็นดอกไม้จากดอกตูม และทำให้ผู้อื่นกลายเป็นดอกไม้ เพาะหว่านต้นอ่อนของตนใหม่ไหม

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาปและทำให้ตนเองปลอดภัยจากการลงโทษของดรามราชโดยการเต็มไปด้วยความรู้ของปรัชญาแห่งกรรมที่ลึกซึ้ง ประสพการณ์ของการลงโทษเรียกว่าดินแดนของดรามราช ดินแดนของดรามราชไม่ใช่อีกสถานที่หนึ่งในช่วงขณะสุดท้าย บาปที่ได้กระทำมาจะมาเบี่ยงหน้าลูกในรูปปีศาจของความตายที่น่ากลัว เหล่านั้นคือช่วงเวลาของการเสียใจในการทำผิดและเอือมระอา แม้บาปเล็กน้อยเป็นเหมือนวิญญูณปีศาจร้าย(ผี) จะมีเสียงร่ำร้องของความทุกข์ระทมของการเสียใจในความผิด ดังนั้น เพื่อที่จะเป็นอิสระจากความรู้สึกของการลงโทษนั้น จงเต็มไปด้วยความรู้ของปรัชญาแห่งกรรมที่ลึกซึ้ง กระทำกรรมที่สูงส่งเสมอ และกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำบาป

คติพจน์: ผู้ที่อุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์ต่อพ่อด้วยร่างกาย จิตใจ และความมั่งคั่งของพวกเขากลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของท่าน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงเก็บภาพของชีพบบาไว้ในห้องเล็กๆ ไปที่นั่นครั้งแล้วครั้งเล่าและนั่งอยู่เบื้องหน้าภาพนั้นและคุยกับบาบา แล้วการจดจำระลึกถึงของลูกจะคงอยู่ตลอดทั้งวัน
- คำถาม:** ลูกจะได้รับประสบการณ์กับความรักชนิดใหม่และพิเศษสุดอันใดในยุคนับรจพบกันเท่านั้น
- คำตอบ:** การรักพ่อผู้ที่ปราศจากรูปลักษณะคือความรักชนิดใหม่ ลูกเข้าใจว่า บาบาไร้ตัวตน ผู้เดียวที่ปราศจากรูปลักษณะเข้ามาในผู้ที่มิตัวตน ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่าน ในยุคนับรจพบกัน ลูกได้รับความรักโดยตรงจากพระเจ้า ความรักนี้ใหม่และพิเศษ ลูกรักผู้ที่มีร่างกายมาตลอดทั้งวงจร เวลานี้ จงรักพ่อที่ปราศจากร่างความรักเช่นนี้จะปรากฏในยุคนับรจพบกันเท่านั้น
- เพลง:** : โครมาที่ประตู่หัวใจของฉันในเวลาเช้าตรู่

โอมซานติ ลูกๆ เข้าใจว่า พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดปราศจากรูปลักษณะ เวลานี้เรามาหาบาบาและกำลังนั่งอยู่กับท่านพร้อมกับความรักในรูปแบบใหม่นี้ นี่คือการรักใหม่ ลูกได้รับความรักจากพระเจ้าเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ลูกๆ เข้าใจได้ว่า แน่แน่นอนว่าเราทุกคนจดจำพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด ท่านนั่งและสอนเราลูกๆ บาบาที่ไม่มีตัวตน ผู้ที่ปราศจากรูปลักษณะ ได้เข้ามาในผู้นี้ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อของเราดวงวิญญาณ เวลานี้เรามาเพื่อทำความรู้จักและจดจำระลึกถึงท่านความรักนี้พิเศษ จริงๆ แล้ว โดยปกติความรักจะเกิดขึ้นระหว่างผู้ที่มีร่างกายเท่านั้น แต่ผู้เดียวนั้นปราศจากร่าง นั่นคือ ไม่มีร่างกาย ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่าน ท่านมาและสอนลูกด้วยความรักที่ยิ่งใหญ่ ดังนั้น นี่คือการประเดิมใหม่ ก่อนหน้านั้นความปรารถนาทั้งหมดที่ลูกมีคือการได้รับทรัพย์สมบัติหรือพระราชวัง เวลานี้ความปรารถนาทั้งหมดเหล่านั้นเปลี่ยนไปแล้ว เมื่อเปรียบเทียบกับความปรารถนาของทั้งโลก ความปรารถนาของลูกได้เปลี่ยนไปแล้ว เวลานี้เรากำลังเพียรพยายามที่จะมาเป็นนายของโลกผ่านบาบา เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านส่วนตัว ลูกเข้าใจว่า ท่านคือชีวา พ่อของทุกดวงวิญญาณ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกต้องจดจำผู้เดียวนั้น เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านส่วนตัว ลูกมีความกระตือรือร้นในหัวใจว่า ลูกกำลังจะรับสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด บาบาสุดแสนพิเศษ! ท่านปราศจากรูปลักษณะและมหัศจรรย์เหลือเกิน! ผู้อื่นไม่รู้เรื่องนี้ ลูกๆ ท่านนั้นที่รู้ว่า พ่อมาและทำให้ลูกเป็นของท่านและสอนลูกอย่างไร แล้ววิธีการใดที่ลูกจะสร้างขึ้นมากเพื่อที่ลูกจะจดจำพ่อได้ครั้งแล้วครั้งเล่าอย่างต่อเนื่อง พ่อแนะนำลูกว่า ลูกแต่ละคนควรเก็บรูปภาพของชีพบบาไว้ภายในบ้าน ด้วยการมองดูรูปภาพของชีพบบา ลูกจะเข้าใจว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาเพื่อก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์ เรากำลังรับสิทธิ์ในมรดกของอาณาจักรปกครองตนเองแห่งสวรรค์จากท่านเหมือนที่เราได้รับเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว ดวงวิญญาณเข้าใจว่า พวกเขาจะไปสวรรค์และปกครองอาณาจักรผ่านร่างกาย นี่คือการที่เราไม่เคยนึกฝันผู้เดียวนั้นได้มาในเวลานี้ ดังนั้น จงสร้างห้องเล็กๆ และเก็บรูปภาพของชีวาไว้ที่นั่นแล้วเขียนว่า บาบามาแล้ว ท่านต้องมาเพื่อก่อตั้งสวรรค์เพื่อเปลี่ยนชาวโลกให้เป็นชาวสวรรค์ หากลูกมองดูรูปชีพบบาครั้งแล้วครั้งเล่าอย่างต่อเนื่องแล้วลูกก็จะจดจำท่าน บางคนคล่องรูปภาพ (ไว้ในล้อดเก็ด) วัชรอบคอของเขา พวกเขาคล่องแม่แต่ภาพของสามิวัชรอบคอ สิ่งเดียวกันนี้กำลังถูกเตรียมไว้ให้กับลูกๆ ด้วยเช่นกัน การจดจำพ่อเหนือโลกนั้นคือเรื่องที่พิเศษ จงหยุดจดจำคนอื่นๆ และจดจำพ่อผู้เดียว เช่นที่ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจะสร้างห้องเล็กๆ หรือแท่นบูชาไว้ภายในบ้านสำหรับกราบไหว้บูชา ในท่านองเดียวกัน ในหนทางของความรู้ จงสร้างห้องเล็กๆ และเก็บรูปภาพของชีพบบาไว้ที่นั่น มนุษย์เชื่อว่ามูร์ลีของบราห์มาภุมารีทำให้ลูกเป็นอิสระจากกิเลส โอ! แต่สิ่งนี้ดีมาก! แน่แน่นอนว่ากิเลสต้องถูกทิ้งไปเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ พวกเขากลับไม่พอใจและถามว่า เหตุใดเธอจึงทิ้งการกราบไหว้บูชา อ้อจะ เรามีการกราบไหว้บูชาแต่เป็นการกราบไหว้ผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีผู้อื่น จงตัดโยคะสติปัญญาของลูกออกจากการเป็นเพื่อนกับผู้อื่น ลูกทำสงครามกับมายา ลูกจดจำพ่อและมายาพยายามตัดการติดต่อนั้น เราได้รับมรดกจากชีพบบา จงจดจำระลึกถึงอย่างต่อเนื่องด้วยวิธีการนี้ หากลูกมองดูชีพบบาอย่างต่อเนื่อง ห้องเล็กๆ ของลูกจะกลายเป็นดินแดนสุขาวดี มีรัยยังมีมิติของดินแดนสุขาวดีเช่นกัน เมื่อเธอกราบไหว้บูชา ชีพบบาคือผู้ที่ประทานนิมิตให้แก่เธอ เวลานี้ในสติปัญญาของลูกรู้ว่า เรากำลังจะกลายเป็นนายของโลกผ่านชีพบบา ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาไม่รู้วชีพบบาทำสิ่งใด หรือเหตุใดพวกเขาจึงสั่งเวตนเองให้แก่ท่าน ลูกยังเข้าใจว่า ชีพบบาคือผู้ที่สูงสุดและท่านเป็นดวงวิญญาณสูงสุด แน่แน่นอนว่าสิ่งที่ใหม่จะได้รับจากพระเจ้า ท่านเป็นพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ ศรีภุชณะอยู่ในสวรรค์ ภุชณะไม่ใช่พ่อ เขาเป็นเด็ก พ่อที่ไร้ตัวตนคือผู้เดียวที่ก่อตั้งสวรรค์ ท่านไม่ใช่ผู้ที่มีร่างกาย จริงๆ แล้ว ทุกวันนี้พวกเขาเรียกทุกคนว่า “พ่อ” แม้แต่คานธีพวกเขาก็ยังเรียก ‘บาบูจิ,

(พ่อ) อย่างไรก็ตาม ผู้คนของศาสนาอื่นจะไม่เรียกเขาเช่นนั้น พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ลูกเข้าใจว่า บาบู้จของทุกคนคือชีพบบา ชีวาไม่ใช่ดาต้า ท่านคือบาบาและท่านอาศัยอยู่ในโลกที่ไร้ตัวตน ผู้คนจดจำคุณนะ แต่เขาคือผู้อาศัยของดินแดนสุชาวดี ผู้ที่มีร่างกายทั้งหลาย ฤๅษี และมุณี ฯลฯ อยู่ที่นี่แล้ว พระเจ้าไม่มีตัวตน ท่านไม่มีร่างกาย เพราะความคิดของการอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน จึงไม่มีสติปัญญาของใครทำงาน พ่อมาและเปิดลือคสติปัญญาของลูก นี่คือการประเดิมใหม่ที่นี่ ในการชุมนุมทางจิตอื่นๆ พวกเขาไม่เข้าใจว่า ชีพบบากำลังให้ความรู้แก่ตน ผู้ที่มีร่างกายเท่านั้นที่อยู่ที่นี่ ลูกมีศรัทธาว่า ลูกกำลังฟังพ่อที่ไม่มีตัวตน แน่หนอนว่าเมื่อผู้ที่ไม่มีตัวตนเข้ามาในผู้ที่มีตัวตนเท่านั้นที่ท่านจะแนะนำตนเองได้ พ่อมาทุกวงจร ท่านมาและทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก อย่างไรก็ตาม มายายังคงคุกคามลูกอย่างมากมาย เธอสร้างอุปสรรค ปีศาจจะสร้างอุปสรรคขึ้นมาในไฟพวยชาญาณแห่งความรู้ของรูดา อุปสรรคจะเข้ามาเมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง บาบาพูดว่า จงคิดว่าตนเองปราศจากร่าง เราเป็นของบาบา บาบามาเพื่อพาเรากลับบ้าน ลูกต้องทิ้งร่างกายและกลับบ้าน จงคุยกับตนเองด้วยวิธีนี้ จงทิ้งการจดจำผู้ที่มีร่างกายเป็นเนื้อหนังและที่มีร่างกายละเอียดอ่อน ขอให้ศรัทธาที่มั่นคงว่า เราดวงวิญญาณมาจากอาณาเขตสูงสุด เราคือผู้อาศัยของสถานที่นั้น เราเคยปกครองในยุคทองเป็นเวลาหลายชาติเกิด เราได้ใช้ 84 ชาติเกิดและเวลานี้ละครกำลังมาถึงจุดจบ เราต้องกลับบ้าน หากมีปัญหาความยุ่งยากในบ้านของลูก จงเก็บรูปภาพของชีพบบาไว้ในห้องเล็กๆ พรหมณ์บอกกับผู้หญิงว่า พวกเธอไม่ควรบูชาชีวา อย่างไรก็ตาม ชีพบบามาเพื่อผู้เป็นแม่โดยเฉพาะ ผู้คนมากมายเทน้ำลงบนชีวาลิงกัม พวกพรหมณ์มีความสุขมาก เพราะผู้เป็นแม่ให้เงินมากที่สุด ผู้เป็นแม่ที่ไร้เดียงสามีความรู้สึกที่จริงแท้ของความเลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่ผู้ชายไม่มีความมั่นคงอย่างมาก พวกเขาจากไปครั้งแล้วครั้งเล่า โยคะสติปัญญาของพวกเขาเร่ร่อนอย่างมาก อย่างไรก็ตาม ภรรยามีการติดยึดอย่างมากต่อสามี ลูกเข้าใจว่านี่คือดินแดนของความทุกข์ เวลานี้บาบาผู้ที่สร้างดินแดนของความสุขมาแล้ว ลูกต้องสร้างวิธีการเพื่อจดจำระลึกถึงพ่อ ท่านไม่สามารถถูกมองเห็นได้ด้วยดวงตาคุณ ดวงวิญญาณพูดว่า ชีพบบาคือพ่อของเรา ลูกจะประสบกับความสุขที่ยิ่งใหญ่เมื่อมองที่รูปภาพของชีพบบา โยคะของลูกต้องไร้สิ่งเจือปน จงเก็บรูปภาพของชีวาและจดจำท่านครั้งแล้วครั้งเล่า บาบายังให้ตัวอย่างของตนเองแก่ลูกๆ อีกด้วยว่าท่านรักษภาพของลักษมีและนารายณ์มากมายอย่างไร แล้ววันหนึ่งพ่อก็คิดว่า เหตุใดลักษมีจึงนวดเท้าของเขาเหมือนสาวใช้ นั่นไม่ถูกต้อง ดังนั้น พ่อจึงสั่งศิลปินให้ปลดปล่อยลักษมีออกจากสิ่งนั้น อย่างไรก็ตาม ท่านเก็บภาพนารายณ์ไว้ในกระเป๋าเสื้อ ภาพหนึ่งเก็บไว้ในกระเป๋าเสื้อ และอีกภาพหนึ่งไว้ในกล่องเงิน บาบาจะมองดูรูปภาพครั้งแล้วครั้งเล่าและอยู่อย่างซาบซึ้ง อย่างไรก็ตาม ท่านจะทำสิ่งนี้อย่างลับๆ เพื่อที่จะไม่มีใครเห็น ท่าน มิฉะนั้นพวกเขาจะพูดว่า ผู้นี้กำลังทำอะไร ตอนแรกท่านรักกฤษณะแล้วต่อมาก็ทิ้งเขาและไปรักวิษณุ เช่นที่มีความเลื่อมใสศรัทธาอย่างจริงจัง ดังนั้น การจดจำระลึกถึงของลูกก็ควรจริงจังเช่นนั้น มีการบรรลุผลที่ยิ่งใหญ่เพราะสิ่งนี้ ขณะที่พวกเขาไม่ได้บรรลุผลใดเลยจากการทำสิ่งนั้น พวกเขาจะได้รับความสุขเล็กน้อยแค่เพียงชั่วคราวเท่านั้นแล้วพวกเขาก็ต้องเพียรพยายามในชาติเกิดต่อไปอีกครั้ง ทั้งความเลื่อมใสศรัทธาและศรัทธาใช้ความเพียรพยายาม ก่อนอื่นจงหารายได้และเพียงเท่านั้นที่ลูกจะสามารถใช้จ่ายได้ บาบาดลใจลูกให้เพียรพยายามอย่างมากในชาติเกิดเดี๋ยวนี้ที่ลูกจะมีประสบการณ์กับผลรางวัลถึง 21 ชาติเกิด ไม่มีความจำเป็นที่จะทำความเพียรพยายามที่นั่น ลูกจะมีความสุขอยู่เสมอถึง 21 ชาติเกิด ดังนั้น ลูกไม่ควรจดจำพ่อเช่นนั้นที่สอนลูกให้เพียรพยายามเช่นนั้นหรือ ท่านพูดว่า จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงทุกลมหายใจ กูรูบอกสาวกของเขาวว่า จงหมั่นสร้อยประจำและสวด “ราม ราม” เท่านั้นเอง! ด้วยการสวดชื่อของราม พวกเขาถึงชนลูก ขณะที่สวด “ราม ราม” พวกเขาจะเริ่มแคว้งไกวอยู่ในความซาบซึ้ง รวาก็บว่าพวกเขามาถึงยังดินแดนของราม บาบาพูดกับลูกๆ ว่า ขอให้มีการสวดที่ไร้เสียงของการจดจำระลึกถึงชีพบบาผู้เดียวและไม่จดจำสิ่งใดอื่น อย่างไรก็ตาม มายายังต่อต้านลูกอีกด้วย มายาไม่ได้ต่อต้านลูกในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นี่คือการสงครามระหว่างมายากับลูกๆ ของพระเจ้า การแสดงยังถูกสร้างขึ้นมาที่พวกเขาพรรณนาถึงสิ่งที่พระเจ้าพูดและสิ่งที่มายาพูด เวลานี้เป็นยุคบรรจบพบกัน ความคิดที่มีกิเลสและไม่บริสุทธิ์ของมายาจะมาอย่างต่อเนื่อง พายุบางอย่างจะมาด้วยกำลังแรงอย่างมากจนพัดพามนุษย์ลอยไปไกล พายุเหล่านี้คือพายุของมายาราวัน บาบอบอกวิธีการให้ลูกปกป้องตนเองจากสิ่งเหล่านั้นอยู่เรื่อยๆ ลูกพูดว่า พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนราชาโยคะให้แก่เรา หากใครถามลูกว่า ใครที่ดลใจลูกให้มีการสละละทิ้งและกูรูของลูกคือใคร บอกเขาวว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีใครที่พระเจ้าจะมาหาและดลใจให้มีการสละละทิ้ง ที่อื่นมนุษย์เป็นผู้ที่ดลใจมนุษย์คนอื่น ๆ ที่นั่น พ่อมาและบอกลูกว่า จงทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดรวมทั้งร่างกายของลูกเอง ละทิ้งโลกเก่านี้และจดจำโลกใหม่ ชันยาสซีไม่สามารถพูดเช่นนั้นได้ เวลานี้โลกเก่าจะถูกทำลายในทางปฏิบัติ ดังนั้น จงนำทุกคนออกจากสติปัญญาและเอาสติปัญญาติดต่อกับพ่อผู้เดียว เวลานี้ลูกได้รับการหมั่นหมาย หากลูกจดจำผู้ที่มีร่างกาย การหมั่นหมายของลูกจะอ่อนกำลัง จงทิ้งศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดเช่น ฉันคือผู้หนึ่งผู้หนึ่ง หรือนั่นคือสิ่งนั้นสิ่งนี้ จงทิ้งทั้งหมดนั้นและคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เวลานี้ลูกมาเพื่อรับรู้ 84 ชาติเกิดของตน ลูกควรปรบมือ เพราะเวลานี้ลูกจะกลับบ้านด้วยความสุขที่ยิ่งใหญ่ ลูกทิ้งร่างหนึ่งและไปรับอีกร่างหนึ่ง ให้คิดว่าตนเองเป็น ดวงวิญญาณ ก่อนหน้านี้ ฉัน

ดวงวิญญาณเคยสวยงามแล้วฉันก็ใช้ 84 ชาติเกิด เวลานี้ฉันจะกลับบ้านแล้วจะกลับมาเพื่อปกครองอาณาจักรในสวรรค์ การควงกจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองนั้นเป็นเรื่องที่ง่ายดาย จงเก็บรูปภาพชีพบาบาไว้ในกระเป๋าเสื้อ คู่กับท่านในวิธีนี้ว่า บาบ่า ท่านมาแล้ว ท่านอ่อนหวานเหลือเกิน ท่านคือบาบาของเรา ลูกเคยพูดกับภรรยาในลักษณะนี้ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ล้อล่เกิดขึ้นหนึ่งๆของชีวิตจะทำจากทองและเงิน ผู้ที่ยากจนจะได้รับล้อล่เกิดทอง และผู้ที่มั่งคั่งจะได้รับล้อล่เกิดเงิน ผู้เป็นแม่เหล่านี้แสนอ่อนหวาน ชาวบ้านมีความรู้สึกของความเลื่อมใสศรัทธาที่ต่ออย่างมาก บาบายังรู้สึกยินดีที่เห็นลูกที่แสนธรรมดาของท่านอีกด้วย เป็นที่รู้กันว่าภรรยาเป็นเด็กในหมู่บ้าน จริงๆแล้ว ภรรยาไม่สามารถเป็นเด็กชาวบ้านได้ ภรรยาเป็นนายของสวรรค์ พวกเขาสมปนเปสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวกับผู้นี้เข้ากับเรื่องราวของภรรยา ผู้นี้มีประสบการณ์เกี่ยวกับชีวิตในหมู่บ้านอย่างสมบูรณ์ ดังนั้น จึงไม่ใช่ทั้งชีพบาบาและภรรยาที่เป็นเด็กชาวบ้าน ใช่ ดาต้าผู้นี้เคยเป็นเด็กชาวบ้านในช่วงวัยเด็ก เขาเติบโตในหมู่บ้าน พ่อมาอีกครั้งและเข้ามาในร่างที่ธรรมดานี้ บาบาอธิบายถึงประเด็นหลักว่าทุกสิ่งขึ้นอยู่กับภาระกิจถึงอย่างไร ลูกไม่ควรลืมภาระกิจถึงอย่างใด เด็กๆ ทางโลกจะไม่เคยพูดว่า เขาลืมพ่อของตนเอง เจ้าสาวเคยลืมเจ้าบ่าวของเธอหรือไม่ นั่นเป็นไปได้ นี่คือการเพียรพยายามที่ลูกต้องทำ ด้วยการฝึกฝนภาระกิจถึงอยู่เสมอเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกเผาไป มิฉะนั้น ลูกจะต้องประสบกับการถูกลงโทษ และลูกจะไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของสรีระประจำแห่งชัยชนะ เป็นความมหัศจรรย์ของพ่อที่ท่านมาและยกระดับผู้ที่แก่ชรา ยากจน ไร้การศึกษา ผู้ที่ถูกกดขี่ ผู้ที่หลังค่อม ฯลฯ และทำให้พวกเขาทั้งหลายมาเป็นของท่าน จริงๆแล้ว รูปภาพไม่มีความจำเป็น แต่มาจะทำให้ลูกลืม เหตุนี้เอง รูปภาพจึงถูกเก็บรักษาไว้ ควรอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะไปหาชีพบาบา เราได้เห็นหนทางไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ไม่มีผู้นำทางคนอื่นจะพาเราไปที่นั่นได้ สิ่งนี้ยังเรียกว่า อินทราพัสต์ (ท้องพระโรงของอินทรา) ด้วยเช่นกัน หากผู้ที่ไม่บริสุทธิ์แอบมานั่งอยู่ที่นี้ เขาจะกลายเป็นผู้มีสติปัญญาเป็นหิน บาบาเป็นผู้เดียวที่รู้ความลับทั้งหมด บาบาผู้นี้(บราห์มา)รู้เรื่องภายนอกทั้งหมด บาบาอื่น (ชีพบาบา) รู้อย่างทันทีว่าใครที่นั่งอยู่ที่นี้ไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์หรือไม่ ดังนั้น ทั้งผู้ที่นำบุคคลที่ไม่บริสุทธิ์เข้ามาและบุคคลที่ไม่บริสุทธิ์ที่มานั่งที่นี่จะมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ ดังนั้น ลูกจึงต้องไม่นำผู้ที่ไม่บริสุทธิ์มาที่นี่ กฎเคร่งครัดมาก ผู้ที่สกปรกและไม่บริสุทธิ์ไม่ควรได้รับอนุญาตให้มาที่นี่ มิฉะนั้น ลูกจะต้องประสบกับการถูกลงโทษที่รุนแรงมาก ไม่มีการโกหกหรือการขโมยที่นี่ ทั้งปัญหาของบาปและปัญหาของบุญยังคงอยู่กับธรรมราช อัชชะ

ถึงลูกๆที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจอร์จาลึกถึง:

1. จงหยุดจอร์จาลึกถึงทุกคน จงตัดการติดต่อโยคะสติปัญญาของลูกออกจากทุกคนและอยู่ในการจอร์จาลึกถึงพ่อผู้เดียว จงสร้างห้องเล็กๆ สำหรับชีพบาบา และนั่งอยู่ในการจอร์จาลึกถึงท่านอย่างไม่มีสิ่งใดเจือปน

2. จงบอกเล่าสิ่งที่หวานชื่นเหล่านี้ให้แก่ตนเอง ก่อนหน้านี้ เราเคยสวยงามมาก เวลานี้เราบส 84 ชาติเกิดแล้วและกำลังจะกลับบ้านอย่างมีความสุข จงพูดคุยกับตนเองเช่นนี้และควงกจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง

พร: พร: ขอให้ลูกกลับมาไร้รอยตำหนิโดยการพิจารณาตนเองและมองดูที่ตนเองและมีประสบการณ์ชีวิตที่มีค่าดุจเพชร เพื่อที่จะมีประสบการณ์ชีวิตที่มีค่าดุจเพชร พิจารณาตนเองเสมอและกลายเป็นผู้ควงกจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง มีเพียงสองสิ่งที่ทำให้ลูกผู้เป็นเพชรเต็มไปด้วยรอยตำหนิ 1) การมองดูผู้อื่น 2) การคิดเกี่ยวกับผู้อื่น ด้วยสีของความเป็นมิตรของสองสิ่ง สองสิ่งเหล่านี้ทำให้เพชรที่บริสุทธิ์กลับมาเต็มไปด้วยรอยตำหนิ ดังนั้นจงบสเมล็ดหลักนี้และคิดเกี่ยวกับตนเองและควงกจักรของการตระหนักรู้ในตนเองเพื่อที่ว่าลูกไม่สามารถแตะสัมผัสด้วยผงธุลีหรือข้อบกพร่อง และแล้วลูกจะกลายเป็นเพชรแท้ ไร้มลทิน เปล่งประกาย และ ล้ำค่า

คติพจน์: ผู้ที่จดจำภาพลักษณ์ (จิตรา) และบุคลิกภาพ (ชาริตรา) ของพ่อผู้ปราศจากภาพลักษณ์ (วิจิตรา) เต็มไปด้วยบุคลิกภาพ (ชาริตราวัน)

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ผู้หล่อเลี้ยงทั้งโลกคือพ่อผู้เดียว ท่านไม่เคยรับการหล่อเลี้ยงจากใคร ท่านนั้นไม่มีตัวตน เสมอ อธิบายและพิสูจน์สิ่งนี้แก่ทุกคน
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกหลักและสิ่งซึ่งบอกแรกของนักเรียนของพระเจ้า?
- คำตอบ:** นักเรียนของพระเจ้าไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ฟังมูร์ลี พวกเขาจะไม่พูดเลยว่า: ฉันไม่มีเวลาที่จะรับฟังมูร์ลี ที่ไหนก็ตามที่พวกเขาอยู่ พวกเขานั้นจะถามประเด็นจากใครบางคนและศึกษาประเด็นเหล่านั้น มีการให้ประเด็นมากมาย หากลูกๆ ไม่ได้ฟังมูร์ลี ลูกจะสามารถซึมซับความรู้ได้อย่างไร? นี่คือการศึกษาลำเรียนครูสูงสุดกำลังสอนลูกๆ และดังนั้น ลูกไม่ควรที่จะขาดมูร์ลี
- เพลง:** จากการได้พบท่าน เราได้พบทั้งโลก ท้องฟ้า ผืนดิน ทั้งหมดนั้นเป็นของเรา

โอมชานติ เวลาที่ลูกๆ ดวงวิญญาณรู้จักพ่อ ลูกๆ รู้ว่า ชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นคือผู้เดียวที่ไม่มีร่างที่ละเอียดอ่อนหรือเป็นวัตถุ ได้มีการแสดงร่างที่ละเอียดของบราห์มา วิษณุและชางก้าไว้ ร่างเหล่านั้นมีชื่อด้วยเช่นกัน ลูกๆ เข้าใจว่าร่างที่ละเอียดอ่อนทั้งหลายนั้นมีดวงวิญญาณอยู่ในพวกเขา เวลานี้ ลูกๆ กลายเป็นเจ้าของสามโลก ไม่มีใครจะพูดว่า ลักษมีและนารายณ์เป็นเจ้าของสามโลก ลักษมีและนารายณ์ไม่รู้จักสามโลก (โลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตน) ลูกต้องตัดสินใจทุกสิ่งด้วยสติปัญญาของลูกว่าอะไรลูกหรือผิด เพียงแต่พูดว่าไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ยินเป็นสัจจะนั้นเป็นหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ที่นี้ลูกต้องเข้าใจอย่างชัดเจนมาก บราห์มา วิษณุและชางก้ามีร่างที่ละเอียดอ่อนอย่างแท้จริง ชีวาเพียงผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน มีการสร้างวัดหลายประเภทให้ท่าน และท่านก็ได้รับชื่อต่างๆ มากมายด้วย มีวัดมากมายที่ซึ่งพวกเขามีสัญลักษณ์ลึงกัม วัดในบอมเบย์เรียกว่าบาบูรินาถ(เจ้าแห่งหนาม) มีเพียงชีวาเดียว ผู้คนต่างแดนเองก็ให้ชื่อมากมายแก่ท่าน เวลานี้ ลูกๆ รู้ว่า ลูกคือดวงวิญญาณ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดกำลังอธิบายแก่เราลูกๆ ท่านกำลังให้ความรู้ของสามโลกแก่เรา เวลานี้ลูกคือเจ้าของสามโลก เพราะลูกรู้จักโลกเหล่านั้น ตราบจนกระทั่งใครบางคนรู้จักสามโลก ไม่เช่นนั้นเขาจะสามารถเป็นเจ้าของสามโลกได้อย่างไรกัน? กฤษณะเองก็ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นเจ้าของสามโลก เพียงบราห์มินลูกๆ ของบราห์มาเท่านั้นคือเจ้าแห่งสามโลก พวกเขามีความรู้ของสามโลก พ่อท่านเต็มไปด้วยความรู้และเต็มไปด้วยความปิติ พ่อที่ไม่มีตัวตนกำลังให้ความรู้แก่เรา ไม่มีมนุษย์ที่มีตัวตนใดสามารถเรียกว่าพระเจ้า ผู้คนที่นี้เรียกท่านว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เวลานี้ ลูกๆ เข้าใจว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อคือหนึ่งเดียว และชีวาที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่ไม่เคยได้รับการหล่อเลี้ยง ผู้อื่นทั้งหมดได้รับการหล่อเลี้ยง ดวงวิญญาณเข้ามาในร่างเล็กๆ ขณะที่อยู่ในครรภ์ ดวงวิญญาณดูดน้ืหัวแม่มือของเขา ชีพบาบาไม่มีหัวแม่มือที่จะดูด ชีพบาบาพูดว่า: พ่อไม่แม้กระทั่งเข้าไปในครรภ์ ในขณะที่ทุกคนอื่นนั้นเข้าไปในครรภ์ และแล้วพวกเขาก็ได้รับการเลี้ยงดูด้วย เมื่อหญิงตั้งครรภ์ประทานบางสิ่งแก่ที่เปรี้ยว สิ่งนั้นมีผลกระทบแก่เด็กและทำอันตรายแก่เด็กทารกนั้น ชีพบาบาลามว่า: ลูกจะหล่อเลี้ยงพ่ออย่างไร? พ่อ นั้นเรียกว่าผู้หล่อเลี้ยงทั้งโลก ดังนั้นไม่มีใครสูงยิ่งกว่าพ่อ ลูกต้องเข้าใจสิ่งเหล่านี้อย่างชัดเจนมาก ไตรตรอมมหาสมุทรแห่งความรู้และถึงประเด็นออกมา ชีพบาบาเป็นพ่ออย่างแท้จริง ท่านนั้นเรียกว่าผู้เป็นที่รักด้วยเช่นกัน มนุษย์ทั้งหมดคือคู่รักของผู้เป็นที่รักนั้น ลูกทั้งหมดคือเจ้าสาว และท่านเป็นเจ้าบ่าว เจ้าบาวนั้นคือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ไม่มีผู้มีตัวตนหรือละเอียดอ่อนใดสามารถเรียกว่าเจ้าบ่าว ผู้เป็นที่รักของทั้งหมดคือบาบาที่ไม่มีตัวตนผู้เดียว ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนจดจำผู้เป็นที่รักของพวกเขา เหตุใดพวกเขาจึงจดจำท่าน แน่นอนที่มีความยากลำบากอย่างใดอย่างหนึ่ง ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดจดจำพระเจ้า คู่รักและผู้เป็นที่รักนี้ไม่มีตัวตน คู่รักและผู้เป็นที่รักที่มีตัวตนเหล่านั้นได้รับการยกย่องด้วย แต่มีพวกเขาอย่างน้อยอย่างมาก พวกเขาถูกดึงดูดเข้าหาร่างกายของกันและกัน ความรักของพวกเขาไม่ได้เป็นไปเพื่อกิเลส พวกเขาเพียงแค่เฝ้ามองดูกันและกัน พวกเขาไม่รู้สึกรู้สึมีความสุขหากไม่ได้เห็นกันและกัน พวกเขาจดจำร่างกาย ไม่ว่าพวกเขาจะนั่งอยู่ที่ไหนก็ตาม พวกเขาจะจินตนาการว่า ผู้เป็นที่รักของเขากำลังยืนอยู่เบื้องหน้าเขา พวกเขาได้มีมิตรเพราะความรักของพวกเขาอยู่บนฐานของความบริสุทธิ์ มีความงามของร่างกายด้วย พวกเขาไม่ได้รักกันและกันเพราะกิเลส แต่พวกเขามีความสุขเมื่อพวกเขาเห็นกันและกัน ขณะที่รับประทานพวกเขาก็จดจำผู้เป็นที่รักของพวกเขาและพวกเขาก็สัมผัสที่จะรับประทาน พวกเขาเฝ้ามองเห็นผู้เป็นที่รัก มีน้อยนิดเท่านั้นที่เป็นเหมือนกับพวกเขา ที่นี้ ทั้งหมดคือคู่รักของผู้เป็นที่รักเดียว อย่างไรก็ตาม น้อยนิดมากที่กลายเป็นคู่รักที่แท้จริงที่สอผ่านด้วยเกียรตินิยม ลูกปิดทั้งแปดนั้นได้รับการยกย่องมากมาย ดังนั้นเวลานี้ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้พบกับพระเจ้าแล้ว พวกเขาควรจะจดจำท่านมากเพียงไร! พ่อพูดว่า: ลูกๆ

จดจำฉัน ผู้เป็นพ่ออยู่เสมอ เพราะลูกได้รับความสุขมากมายจากพ่อ ที่นั่นพวกเขาได้รับความสุขชั่วคราวและพวกเขาก็มีความรักมากมายต่อกันและกัน ที่นี้ลูกมีความรักที่ไม่มีขีดจำกัดต่อพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ความรักที่ไม่มีขีดจำกัดต่อผู้เดียว ลูกๆ รู้ว่าท่านไม่ได้มีชื่อของร่างกาย อย่างแน่นอนที่จะต้องเป็นราชวงศ์ของรูปคู่ของวิษณุ ลัก্ষมีและนารายณ์ มีอาณาจักรของลัก্ষมีและนารายณ์ในตอนเริ่มต้นยุคทอง และดังนั้นอย่างแน่นอนที่จะมีปวงประชาด้วย สติปัญญาพูดว่ามีจำนวนเฉพาะของดวงวิญญาณในตอนเริ่มต้นยุคทองและแล้วจำนวนนั้นก็จะเฝ้าแต่เพิ่มขึ้น เคยเป็นอาณาจักรของลัก্ষมีและนารายณ์ในตอนเริ่มต้นยุคทอง อย่างแท้จริงที่เป็นอาณาจักรของราเด์และกฤษณะริมฝั่งแม่น้ำยมนา มีแม่น้ำมากมาย เช่นแม่น้ำคงคาและแม่น้ำยมนา พวกเขาเคยอาศัยอยู่ริมฝั่งแม่น้ำ ไม่มีสิ่งใดเหมือนสิ่งที่ได้มีการแสดงไว้ เช่น ดาวร่ำก้าได้จมลงไปได้ทะเล และหมู่บ้านของเหล่าเทพอยู่ริมฝั่งทะเล บอมเบย์นี้จะไม่คงอยู่ เวลานี้สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก พระเจ้าผู้เป็นพ่อคือผู้เป็นที่รักที่สุด พระคริสต์จะไม่เรียกว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ลูกรู้ว่าพระคริสต์คือผู้นำศาสนา และพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดได้ส่งท่านมา ท่านมาจากโลกที่ไม่มีตัวตน ผู้คนไม่ได้คิดว่าเขาเป็นพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พวกเขาคิดว่าเขาเป็นผู้สอน ชาวฮินดูไม่รู้ว่าใครก่อตั้งศาสนาฮินดูหรือเมื่อใด? ไม่มีศาสนาฮินดู มีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป หากผู้คนถามเราถึงศาสนาในการทำสำมะโนประชากร เราจึงพูดว่าเราคือบราห์มิน เวลานี้เราไม่ใช่ฮินดู เวลานี้เราคือบราห์มิน, สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา อย่างไรก็ตามเมื่อลูกใส่ตัวลูกเองเป็นบราห์มิน พวกเขาจะนำลูกไปไว้ในช่องฮินดู ที่นั่นในยุคทองไม่มีการทำสำมะโนประชากร เพราะมีเพียงศาสนาเทพเดียว ดังนั้นไม่มีความจำเป็นที่จะถามสิ่งใด ที่นี้มีศาสนามากมายและเหตุนี้เองจึงมีการถามผู้คน พ่อหนึ่งท่าน และอธิบายสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ดังนั้นมีพ่อไว้ในสติปัญญาของลูก ท่านนั้นไม่มีตัวตนและท่านมีชื่อเดียวเท่านั้น ลูกสามารถที่จะเห็นสัญลักษณ์ที่ละเอียดอ่อนของบราห์มา วิษณุและชางก้าด้วยเช่นกัน รูปของชีวาอยู่ที่ไหน? ผู้คนเข้าใจว่านั่นเป็นพระเจ้า เราไม่สามารถเรียกตนเองว่าเป็นพระเจ้า ดวงวิญญาณกลับมาใช้ชาติเกิด ไม่ใช่ว่าพ่อนั้นกลับมาใช้ชาติเกิดด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกรู้จักสามโลก และเหตุนี้เองลูกจึงได้รับชื่อว่าเป็นตรีโลกนารถ(เจ้าแห่งสามโลก) เพียงผู้ที่รู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นเท่านั้นจะสามารถเรียกได้ว่าเป็นเจ้า (Lord) ของสิ่งนั้น เวลานี้ลูกมีความรู้ของสามโลก เพียงลูกๆ บราห์มินเท่านั้นที่รู้อะไรนี้ ไม่มีใครอื่นสามารถรู้อะไรนี้ ความรู้นี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น เพียงลูกเท่านั้นที่ได้รับความรู้ และเหตุนี้เองชื่อของลูกจึงได้รับการยกย่อง ชีวา อติเทพ อติเทวีและลูกๆ อยู่ในวัดดิลาลา เพราะเวลานี้ลูกกำลังทำงานรับใช้ พ่อมาเพื่อทำให้ลูกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ และดังนั้นท่านจึงรับการช่วยเหลือของลูกๆ พ่อพูดว่า: พ่อรู้จักลูกทั้งหมดที่กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ และในการตอบแทน พ่อทำให้พวกเขากลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ใครก็ตามสามารถเข้าใจสิ่งนี้ ไม่ใช่แค่เรียนทั้งหมดเป็นเช่นเดียวกัน ร้านของชีพบบาหรือร้านที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพและพวกเขานั้นตามลำดับกันไป ศูนย์ของมหารัตินั้นจะต้องดำเนินงานอย่างดียิ่งแน่นอน พวกเขาจะได้รับพิจารณาว่าเป็นนักขายที่ดี ร้าน(ศูนย์)ทั้งหมดเป็นของชีพบบา ลูกทำธุรกิจของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย พ่อนี้ธรรมดามาก มีความแตกต่างอย่างมากมายระหว่างสัจจะและความหลอกลวง เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่บอกสัจจะแก่ลูก ที่เหลือทั้งหมดนั้นไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความหลอกลวง การพูดเท็จที่ใหญ่โตที่สุดคือการเรียกพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เดียวที่ให้ศรัทธาแก่ลูกว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ก่อนหน้านั้นผู้คนเคยพูดว่า ท่านนั้นเหลือประมาณ ไม่มีใครรู้ว่าราวันคือใคร หรือเมื่อใดที่เขามีชีวิตอยู่ ผู้คนเหล่านั้นแสดงราวันไว้ในยุคเงินและนาคฤษณะไปไว้ในยุคทองแดง พวกเขาไม่รู้จักแม้กระทั่งยุคทอง งามและสีดามีชีวิตอยู่ในยุคเงิน ไม่สามารถมีเรื่องของราวันคงอยู่ในยุคเงินได้ ทั้งหมดนั้นใช้ได้กับที่นี้ พวกเขาเพียงแต่พูดเท็จ เมื่อลูกอธิบายแก่ผู้คน พวกเขาจึงพูดว่านั่นเป็นเพียงจินตนาการของบีเค เวลานี้ได้มีการอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกๆ แล้ว ลูกต้องเข้าถึงประเด็นที่ลูกได้รับ ที่ไหนก็ตามที่ลูกอยู่, ลูกควรจะขอประเด็นและศึกษาสิ่งเหล่านั้น อย่าได้พูดว่าลูกไม่มีเวลา ลูกจะเรียกนักเรียนของพระเจ้าที่พูดว่าพวกเขาไม่มีเวลาว่าอะไร? ลูกจะสามารถ دلใจผู้อื่นให้เข้าถึงได้อย่างไร? มีการให้ประเด็นมากมาย หากลูกไม่ได้ฟังหรืออ่านมุรลี ลูกจะสามารถเข้าถึงสิ่งนั้นได้อย่างไร? นี่คือการศึกษาศรุสูงสุดที่สอนเป็นเพียงผู้เดียว หากลูกไม่รับฟังมุรลี ลูกจะสามารถถ่ายทอดประเด็นได้อย่างไร? ลูกๆ เข้าใจว่าพ่ออยู่เหนือการเกิดและการตาย ท่านไม่ได้กลับมาใช้ชาติเกิด แต่ผู้คนฉลองวันเกิดของท่าน พวกเขาแม้กระทั่งเริ่มหยุดการเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา ใครที่จะสามารถบอกลูกว่าชีวาถือกำเนิดอย่างไร หรือท่านต้องได้เคยทำอะไรมา? ในกิตะพวกเขาเคยพูดถึงชื่อของกฤษณะ แต่กฤษณะไม่สามารถมาที่นี้ในรูปแบบนั้น กฤษณะสามารถเรียกได้ว่าเป็นเจ้าแห่งดินแดนสุชาวดีแต่ไม่ใช่เจ้าของสามโลก ดังนั้นดินแดนสุชาวดีนั้นคือสวรรค์ได้คงอยู่ที่นี้ กฤษณะก็คงอยู่ที่นี้ด้วย ราเด์และกฤษณะไม่ได้เป็นพี่น้องหญิงชาย ทั้งสองอยู่ในอาณาจักรที่แยกจากกันของพวกเขาเอง ลูกๆ เคยได้ยินมิถว่าพิธีแต่งงานเกิดขึ้นที่นั่นอย่างไร บาบาทำให้ลูกสนุกสนานอย่างมากมายในตอนเริ่มต้น ลูกเคยอยู่ในบัทตีตามลำพัง ลูกไม่ได้พบปะเพื่อนฝูงหรือญาติมิตรของลูก และดังนั้นบาบาจึงได้แสดงสิ่งต่างๆ แก่ลูกมากมาย และลูกก็จะได้เห็นสิ่งต่างๆ มากมายในเวลาสุดท้ายอีกครั้ง ลูกจะรู้สึกร่าเริงกับว่าลูกกำลังนั่งในดินแดนสุชาวดี ผู้คนจะทุกซะหมดในช่วงเวลาสุดท้าย ภัยพิบัติมากมายกำลังจะเกิดขึ้น นั่นเรียกได้ว่าเป็นการนองเลือดที่สุดโดยไม่มีสาเหตุ โลกไม่รู้สิ่งนี้ ไม่ใช่ว่ารัฐบาลจะได้

รับการชี้แนะ เวลาที่ทุกคนกำลังจะถูกทำลาย ลูกกำลังประกาศสิทธิในสถานภาพที่ไม่สูญสลายจากพ่อที่คงอยู่ตลอดไป ถึงแม้ว่าใครบางคนกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา นั่นก็เป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ ที่นั่นไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความสุข ในขณะที่ที่นั่นไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความทุกข์ เวลาที่พ่อได้มาเพื่อสอนลูก และดังนั้นลูกควรจะศึกษาเล่าเรียน ถึงแม้ว่าลูกอาจจะมึนงงต้องทำ ให้มือของลูกทำงานและหัวใจของลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ขอให้โยคะของสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงอยู่กับพ่อ ขณะที่อยู่ที่บ้านให้จดจำผู้เดียวนั้น โอ พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์! ลูกคิดอะไรเกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกปกครองอาณาจักรถึง 21 ชาติเกิด ไม่มีสิ่งใดที่ต้องวิตกกังวล มองดูว่าผู้คนที่มีความวิตกกังวลมากมายเพียงไร ที่นั่นไม่มีความวิตกกังวลเลย ลูกมีประสบการณ์ของผลรางวัลที่นั่น อย่างไรก็ตาม ลูกจะไม่แม้รู้สิ่งนี้ เวลาที่ลูกมีความรู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อที่คงอยู่ตลอดไป และแล้วลูกก็จะเฝ้าแต่ได้รับมรดกของอาณาจักรของลูกโดยอัตโนมัติ ไม่ใช่ว่าลูกจะกลายเป็นราชาด้วยการทำทานหรือการทำความดี ไม่ นั่นคือผลรางวัลของความเพียรพยายามที่ลูกทำ ในเวลานี้ ดังนั้นลูกควรที่จะทำความเพียรพยายามอย่างมากมาที่จะทำให้มีการสร้างผลรางวัลถึง 21 ชาติเกิด ที่นั่นไม่มีเรื่องของความเพียรพยายามหรือผลรางวัล ที่นั่นไม่มีสิ่งใดที่จะไม่ได้รับมาที่ลูกจะต้องทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนั้น ทั้งหมดนั้นมั่งคั่ง ที่นั่นผู้คนศึกษาเล่าเรียนเพื่อกลายเป็นผู้พิพากษาและหมอ ที่นั่นไม่มีผู้พิพากษาหรือหมอ ฯลฯ ไม่มีใครทำบาปที่นั่น ไม่มีขโมย ฯลฯ ที่นั่น ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของทั้งโลก ลูกไม่จำเป็นต้องห่วงใยเกี่ยวกับสิ่งใด อาหาร ฯลฯ ไม่ได้มีราคาใดๆ เลย ที่นั่นเช่นกัน ในวันเวลาของบาบา ลูกสามารถได้เมล็ดข้าวยีสบิกิโลในราคา 8 ถึง 10 แอนนา (8 แอนนา=ครึ่งรูปี) ดังนั้นก่อนหน้านี้จะเป็นเช่นไร? เวลาที่ทุกสิ่งราคาแพงอย่างมาก และจะเฝ้าแต่มีราคาแพงขึ้นเรื่อยๆ และแล้วราคาก็จะถูกกลง ตามละครลูกกำลังจะได้รับทุกสิ่ง ลูกกำลังได้รับอาณาจักรด้วยการช่วยเหลือของพวกเขา: ถึง 2 ตัวต่อสู้อัน และลูกก็ได้รับเนย โลกไม่รู้ว่ามีใครกำลังสอนลูก ท่านนั้นอยู่ในรูปที่แฝงตัว ท่านให้อาณาจักรของดินแดนสุขชาติแก่ลูกในหนึ่งวินาที มีเรื่องราวของพระเจ้าผู้เป็นเพื่อน นั่นคือคำยกย่องของพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลาที่ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นนักขายที่ฉลาดและดี และทำธุรกิจของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ในการที่จะสร้างผลรางวัลที่ไม่สูญสลาย เชื่อมโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อผู้เดียว

2. ในการที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม ให้กลายเป็นคู่รักที่แท้จริง อยู่ในการจดจำระลึกถึงของผู้เป็นที่รักเดียวเสมอ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากความคิดหรือความวิตกกังวลใดๆ โดยการกลายเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของผู้ทรงอำนาจสูงสุดและโดยการมีความปรารถนาดีสำหรับทุกคน
ลูกๆ บางคนคิดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ควรหายจากความเจ็บป่วยของเขา หรือ ลูกหรือสามีของพวกเขาควรเข้ามาในความรู้ หรือธุรกิจของพวกเขาควรกลับมาดี เป็นสิ่งที่ดีที่จะมีความปรารถนาเหล่านั้น แต่ความปรารถนาทั้งหมดนั้นจะได้รับการเติมเต็มเพียงเมื่อตัวลูกเองกลับมาเบาสบายและรับพลังจากพ่อ สำหรับสิ่งนี้ภาชนะของสติปัญญาของลูกต้องมีความว่างเปล่า ถ้าลูกปรารถนาที่จะให้คุณประโยชน์ทุกคน ตัวลูกเองกลับมาเป็นตัวของตัวเอง และโดยการกลายเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของผู้ทรงอำนาจสูงสุดและเคลื่อนไปขณะที่มีความปรารถนาดีสำหรับทุกคน จงเป็นอิสระจากความคิดหรือความวิตกกังวลใดๆ และอย่าได้ติดกับในปวงพันธะใดๆ

คติพจน์: ผู้ที่อยู่เหนือคำถามจะอยู่อย่างมีความสุขในหัวใจอย่างสม่ำเสมอ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เมื่อลูกตาย โลกก็ตายไปกับลูก การเป็นของพ่อหมายถึงการตัดสำนักของการเป็นร่าง ลูกไม่ควรจดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว
- คำถาม:** ลูกๆ ควรจะจดจำคติพจน์ใดอยู่เสมอ เมื่อลูกเห็นว่าช่วงเวลาสุดท้ายกำลังใกล้เข้ามาทุกที
- คำตอบ:** “ทรัพย์สมบัติของบางคนจะถูกฝัง ราชะจะเอาทรัพย์สมบัติของบางคนไปและทรัพย์สมบัติของผู้อื่นจะถูกปล้น...” จงจดจำคติพจน์นี้อยู่เสมอ เพราะภูเขาแห่งความทุกข์กำลังจะถล่มลงมาในเวลานี้และทุกคนจะตาย เวลานี้ ลูกได้ส่งเวทย์ตนเองให้กับพ่ออย่างสิ้นเชิง ทุกสิ่งของลูกถูกใช้ไปอย่างมีคุณค่า ลูกส่งเวทย์ตนเองหนึ่งชาติเกิดและพ่อส่งเวทย์ตัวท่านให้กับลูกถึง 21 ชาติเกิด 21 ชาติเกิดที่ลูกจะไม่ต้องมารอดจากแม่และพ่อทางกายเลย แล้วตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมา ลูกจะได้รับรางวัลตามการกระทำของตนเอง
- เพลง:** ฉันเป็นเพียงเด็กเล็กและท่านคือผู้ทรงอำนาจ

โอม ชานติ มนุษย์เข้าใจว่า พระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใด เป็นที่รู้จักกันเสมอมาว่า พระเจ้าเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชื่อของท่านสูงส่งและสถานที่อยู่อาศัยของท่านยังสูงส่งด้วยเช่นกัน ท่านอาศัยอยู่ในสถานที่ที่สูงที่สุด อาณาเขตสูงสุด เวลานี้ เมื่อท่านได้รับการอ้างอิงว่าเป็นพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ทุกคนจึงต้องเป็นลูกของท่านอย่างแน่นอน ไม่สามารถพูดได้ว่า เราเป็นพ่อ จากความคิดเห็นของการอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ทุกคนจึงกลายเป็นพ่อ รู้กันว่าท่านเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เดียวที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ดินแดนไกลโพ้น ท่านคือพระเจ้า ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด เหตุนี้เอง ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหลายจึงจดจำท่าน พวกเขาพูดแม้กระทั่งว่า พระเจ้าต้องมาที่นี่ เพื่อให้ผลของการกราบไหว้บูชาแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธา พ่อคือผู้สร้างสวรรค์ ดังนั้น แน่แน่นอนว่าผู้สร้างจะสร้างโลกใหม่ แล้วท่านจะมาจากที่ไหนเล่า ท่านจะเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์หรือโลกที่บริสุทธิ์ แค่มองดูว่า นี่คือการประเด้นที่ต้องถูกชิมชั้ให้ดีมาก ลูกไม่ใช่เด็กเล็ก อวัยวะของลูกเป็นผู้ใหญ่ ลูกเข้าใจว่าทุกคนจดจำพ่อ พวกเขาเข้าใจว่า มีความทุกข์ที่นี่ พวกเขาพูดว่า “จงพาเราไปสู่สถานที่แห่งความสงบและความสุขเกิด” ตามละครแล้ว พ่อต้องมา ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงได้ วงจรของประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์โลกหมุนไปอย่างต่อเนื่อง ยุคทั้งสี่หมุนไปอย่างต่อเนื่อง ยุคบรรจบพบกันเกิดหลังจากยุคเหล็ก นี่คือนิยามแห่งยุค ยุคที่ทำให้คุณประโยชน์ซึ่งอยู่ระหว่างยุคเหล็กกับยุคทอง นี่คือนิยามที่เป็นสิริมงคลที่สุด นั่นคือ เป็นยุคที่จะกลายเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด เป็นผู้ที่มั่งคั่งวิเศษยิ่งที่สุด ไม่มียุคอื่นใดที่สูงส่งเช่นยุคนี้ การบรรจบกันของยุคทองและยุคเงินนั้นไม่สูงส่งสององศาของความสูงได้หายไปในเรื่องนี้ คำสรรเสริญเป็นของยุคบรรจบพบกันนี้ ลูกเข้าใจว่า พ่อสูงสุดเหนือสิ่งใด ไม่ใช่ที่ว่าท่านอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกๆ ทำความผิดมากมาย แต่ความผิดเหล่านี้ต้องเกิดขึ้นตามละคร พ่อมาและปลดปล่อยลูกๆ ออกจากการทำผิด พ่อพูดว่า ลูกเรียกพ่อว่า พระเจ้า สูงสุดเหนือสิ่งใด แต่พ่อทำให้ลูกๆ สูงส่งยิ่งกว่าตนเอง เหตุนี้เอง ผู้เลื่อมใสศรัทธาจึงจดจำพ่อ อย่างไรก็ดีตาม เพราะความคิดเห็นของการอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาจึงนำพ่อไปไว้ในผืนผางและพวกเขาเองกลายเป็นผู้ที่ยากจนแสนเข็ญและไม่มีความสุข บาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งความสุข เวลานี้ เป็นดินแดนแห่งความทุกข์ พ่อพูดว่า เวลานี้ พ่อทำให้ลูกสูงส่งยิ่งกว่าตัวพ่อเอง พ่ออาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด (พารามดัม) ในบราห์มันด์ ธาตุแสง ลูกยังอาศัยอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน แต่ลูกลงมาที่นี่ เพื่อเล่นบทบาทของตน ลูกเข้าใจว่า บราห์มันสูงสุดเหนือสิ่งใด เป็นจุก แล้วสัญลักษณ์ใดที่จะใช้กับชีพบาบา ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดได้เล่า ท่านคือดวงดาว ดวงวิญญาณเป็นเช่นไร ดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นเช่นนั้น ดวงวิญญาณคือดวงดาวที่เปล่งประกายตรงกึ่งกลางหน้าผาก รูปแบบของดวงวิญญาณเป็นรูปดวงดาว สิ่งนี้คือละครที่ถูกกำหนดไว้แล้ว ทุกดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในบราห์มันด์ ธาตุแสง ในต้นไม้ที่ไร้ตัวตน ซึ่งยังเรียกว่าดินแดนนิพพานเช่นกัน ดวงวิญญาณมาจากโลกที่ไร้ตัวตน บ้านที่แสนหวาน เวลานี้เป็นดินแดนของความทุกข์ มีการแบ่งแยกดินแดนมากมาย ไม่มีการแบ่งแยกดินแดนในยุคทอง บาร์ตเคยเป็นดินแดนที่สูงส่งที่สุด บาบากล่าวว่าสัจจะ บาบากล่าวว่า พ่อมาเพื่อก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ ดังนั้น แน่แน่นอนว่าต้องมีการสร้างโลกใหม่และทำลายโลกเก่า เวลานี้ภูเขาแห่งความทุกข์กำลังจะถล่ม ทรัพย์สมบัติของบางคนจะถูกฝัง... พวกเขาเข้าใจอีกด้วยว่า ด้วยการสร้างระเบิดและขมิ้นตาใส่กัน ทุกสิ่งจะถูกทำลายในที่สุด อย่างไรก็ดีตาม พวกเขาไม่รู้ตัวว่า ใครกำลังคลายพวกเขาให้ทำสิ่งต่างๆ เช่นนั้น สิ่งนี้ถูกอ้างอิงไว้ในกิตะว่า ชีพนาตุรออกมาจากท้องของพวกเขา ทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องของสติปัญญา พวกเขาสร้างระเบิด เพื่อทำลายชาติของตนเอง มีอยู่สามกองทัพ ได้แก่ ยาดาวาส ฆราวาสและพินดาวาส ยาดาวาสและฆราวาสต่อสู้กันเองและทำลายตนเอง ไม่มีการต่อสู้ระหว่างพินดาวาสกับฆราวาส ลูกไม่ได้ต่อสู้กับใคร ลูกคือราชินีผู้ที่มี

พลังโยคะ ชันยาสซีเป็นหฐโยคีวิธี คำพูดเหล่านั้นพูดโดยสังคราจารย์ และคำพูดเหล่านี้พูดโดยชีวาจารย์ (ชีวาผู้เป็นครู) จะไม่พูดว่าศรีภคินี (ภคินี ผู้เป็นครู) เวลานี้เขากำลังรับรู้ เพื่อจะมาเป็นศรีภคินีอีกครั้งหนึ่ง เวลานี้อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้ง ลูกกำลังจะกลายเป็นดอกไม้ที่สูงส่งจากที่เป็นหนามที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกได้ยินในเพลงว่า จงมาและยกระดับเรากลับมาสู่ที่เลวร้ายจนเช่นอัมมิลด้วยเถิด มีคำกล่าวว่า ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ยังเป็นศัตรูด้วยเช่นกัน ผู้เดียวที่เปลี่ยนแปลงลูกจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์และทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา นี่คือการเป่าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก นี่คือการเรียนที่เราจะมาเป็นนารายณ์จากที่เป็นคนธรรมดาและเป็นลักษณะจากที่เป็นผู้หญิงธรรมดา ไม่มีเรื่องของความงมงายในสิ่งนี้ มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในโรงเรียน ลูกมาหาพ่อ เพื่อที่จะรับสิทธิ์ในมรดกที่ไร้ขีดจำกัดของตนเอง ลูกต้องรับสิทธิ์ในมรดกของสถานที่นั้นของตนเองที่นั่น นั่นเป็นดินแดนแห่งความสุข นี่คือการดินแดนแห่งความทุกข์ ลูกได้ยินในเพลงแล้วว่า “ฉันคือเด็กเล็กๆ” ลูกคือลูกๆ บางคนอายุสี่สิบห้าปีและบางคนอายุสี่สิบปี บาบาสพูดว่า แม้แต่ลูกที่อายุหนึ่งวันก็รับสิทธิ์ในมรดกได้ พ่อที่ไร้ขีดจำกัดมา เพื่อให้บาร์ตเป็นเหมือนเพชรอีกครั้งหนึ่ง ในยุคทอง มีพระราชวังเพชรพลอยมากมาย อย่าได้ถามเลย! จากนั้น เมื่อหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นขึ้นมา ราชาที่ไม่บริสุทธิ์ก็ได้สร้างวัด เช่น วัดโสมนารถ ราชาเองยังมีวัดด้วยเช่นกัน ทุกวันนี้ พวกเขาสร้างวัดมากมายอย่างต่อเนื่อง ใครสร้างวัดที่สำคัญขึ้นมาเล่า ต้องเป็นผู้กราบไหว้บูชาจากที่เคยเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาที่ได้สร้างวัดนั้นขึ้นมา คำสรรเสริญที่ว่า “ดวงวิญญาณคือผู้กราบไหว้บูชาและผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา” ไม่ได้ใช้กับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คำสรรเสริญของท่านวิเศษสุด คำสรรเสริญของมนุษย์ทุกคนแตกต่างกันไป คำสรรเสริญสูงสุดเป็นของพ่อผู้ให้ลูกได้รับมรดก 21 ชาติเกิดจากท่าน แล้วตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมา ลูกกลายเป็นลูกของพ่อทางกาย ลูกถือกำเนิดตามการกระทำที่ลูกได้ทำ ด้วยการให้ทานทรัพย์สมบัติ ลูกจึงได้รับมรดกของความสุขชั่วคราวเป็นเวลาหนึ่งชาติเกิด ราชาเองก็ล้มป่วย ลูกไม่ได้เจ็บป่วยในยุคทอง อายุขัยเฉลี่ยของลูกคือ 150 ปี ที่นั่น ลูกอยู่อย่างมีพละนาถที่สมบูรณ์อย่างมาก ไม่มีร่องรอยของความเจ็บป่วยหรือความทุกข์ที่นั่น ชีพบาบาของชวัญมาหิ์ลูกๆ สิ่งนี้คือสวรรค์บนอ้อมมือของท่าน ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ไม่ว่าลูกจะเป็นของสุริยวงศ์หรือจันทร์ราวี หรือไม่ว่าลูกจะเป็นประชากรที่มั่งคั่งก็ตาม ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่จะกลายเป็น ศรีภคินี อย่างไรก็ตาม ภคินีไม่เคยกล่าวคำพูดเหล่านี้ เหล่านี้เป็นคำพูดของพระเจ้า เคยมีการอธิบายแล้วว่า นี่คือการบูชาแห่งความรู้ของรูตราที่ลูกจะรับสิทธิ์อำนาจปกครองตนเอง เรื่องเล่ามากมายถูกเขียนไว้ในคัมภีร์ ด้วยการส่งเวทย์ตนเองให้กับพ่อ พ่อก็ส่งเวทย์ตนเองให้กับลูกถึง 21 ชาติเกิด ท่านทำให้ลูกๆ สูงสุดเหนือสิ่งใด ผู้ที่อยู่ในธาตุนาถเป็นนายของธาตุนาถ ลูกกลายเป็นนายของโลก พ่อไม่กลายเป็นนายของโลก พ่อมาเพื่อให้ลูกๆ เป็นเช่นนั้น ลูกร้องหา โอ! ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมาด้วยเถิด! โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์ด้วยเถิด! กรณีเช่นนั้น ท่านจะอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างไรเล่า พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และผู้เดียวที่ประทานการหลุดพ้นในชีวิตให้กับทุกคน เวลานี้ ทุกคนอยู่อย่างตาโมประธาน ทุกคนต้องผ่านสภาพสะโต ราโจและตาโม ในตอนต้นทุกสิ่งสะโตประธาน จากนั้นก็ตาโมประธาน ในยุคทอง เหล่าเทพสะโตประธาน ต่อมาในยุคเงิน พวกเขากลายเป็นนักรบที่สะโตของอาณาจักรราม หลังจากนั้น พวกเขากลายเป็นพ่อค้าที่ราโจและเป็นศูทรที่ตาโม มีวรรณะที่แตกต่างกันไป ภาพลักษณ์ที่มีรูปแบบหลากหลายถูกแสดงให้เห็นเทพ นักรบ พ่อค้าและศูทร อย่างไรก็ตาม พวกเขาเป็นพ่อและ บราห์มิน ลูกๆ บราห์มินสูงส่งยิ่งกว่าเหล่าเทพ เพราะลูกทำงานรับใช้ที่สูงส่งของบาร์ต ลูกกำลังทำตามศรัทธา ลูกได้รับคำสอนที่สูงส่งที่สุด ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดจากพระเจ้า จากศรีศรีชีพบาบาที่จะทำให้ลูกเป็นศรีลักษมีและศรีนารายณ์ แล้วเมื่อมาเข้าได้เข้ามาในลูก ลูกก็กลายเป็นปีศาจ บาบามาทุกวงจรและอธิบายให้แก่ลูกๆ ด้วยวิธีนี้ บาบาวัดวาทะของความรู้ไว้บนศีรษะของผู้เป็นแม่ เพื่อที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ชันยาสซีคิดว่า ผู้หญิงเป็นประตูไปสู่สวรรค์ พวกเขาประณามผู้หญิงเหล่านั้นและพวกเขาก็ไปหาผู้เป็นแม่คนเดียวกันนั้นและไปขอข่าวจากพวกเขา นั่นจึงเพิ่มพูน เหตุนี้เอง พวกเขาจึงต้องกลับมาใช้ชาติเกิดในการครองเรือนและทั้งทุกสิ่งอีกครั้งหนึ่ง จะมีชันยาสซีจำนวนมากมาได้อย่างไรเล่า หากพวกเขาไม่ได้กลับมาใช้ชาติเกิด บาร์ตเคยบริสุทธิ์ เคยถูกเรียกว่าโลกที่ไร้กิเลสอย่างสิ้นเชิง ผู้คนไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นของเทพและร้องสรรเสริญเทพเหล่านั้นว่า “ท่านเต็มไปด้วยคุณธรรมที่สูงส่ง” ในขณะที่พวกเขาพูดกับตนเองว่า เราไร้คุณธรรม เราไม่มีคุณธรรม “ท่านเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม” คำสรรเสริญนี้ไม่ได้เป็นของชีพบาบา คำสรรเสริญนี้ใช้กับเหล่าเทพ แต่เป็นเพราะไม่มีความรู้ที่สมบูรณ์ พวกเขาจึงร้องสรรเสริญนี้อยู่เบื้องหน้ารามและสีดา พวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา แต่กลับไม่เข้าใจสิ่งใด พ่อจึงพูดว่า ดวงตาที่สามแห่งความรู้ของลูกกำลังจะเปิดขึ้นในเวลานี้ เหล่าเทพไม่มีดวงตาที่สาม ในรูปภาพแสดงให้เห็นเหล่าเทพพร้อมกับดวงตาที่สาม จริงๆแล้ว สิ่งนั้นเป็นของลูก อย่างไรก็ตาม ดวงตาที่สามของบางคนเปิดขึ้นแล้วก็ปิดลงอีกครั้ง พวกเขาฟังความรู้แล้วก็ประหลาดใจ พวกเขาชอบความรู้และถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้อื่น แล้วพวกเขาก็หนีไป ลูกๆ ที่ดีหลายคนพ่ายแพ้มา พ่อลดใจลูกให้รับกับกิเลสทั้งห้าและมีชัยชนะเหนือสิ่งเหล่านั้น ไม่เช่นนั้นแล้วจะไม่มีการบรรดาอื่นใด เวลานี้ ลูกเป็นของสกุลบราห์มา ต่อมาลูกก็จะกลายเป็นเทพ เวลานี้ ลูกออกจากสกุลศูทรมาสู่

สกุลบราห์มิน เวลานี้ วงจรของทั้งโลกอยู่ในสติปัญญาของลูก การละเล่นนี้กำลังจะจบ เวลานี้ บาบามา เพื่อพาลูกกลับไป
มายาทำให้ทุกคนไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า เวลานี้ จงเป็นผู้ชนะการกระทำที่เป็นบาปด้วยไฟโยคะ สิ่งนี้อาศัยความเพียร
พยายาม ลูกไม่จำเป็นต้องทำสิ่งอื่นใดนอกเหนือจากการจดจำพ่อ บาบา เราเคยเป็นของท่าน ท่านได้ส่งเราไปสู่ยุคทองที่
เราได้ใช้ชาติเกิดอย่างต่อเนื่อง แล้วเราก็เข้าไปสู่ยุคเงินและใช้ชาติเกิดอย่างต่อเนื่อง พ่อยังบอกผู้นี้ด้วยว่า ลูกไม่ได้รู้จัก
ชาติเกิดของตนเอง พ่อกำลังบอกลูกๆว่า มนุษย์ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร ไม่มีเรื่องของ 8.4 ล้านชาติเกิด ระยะเวลาของ
วงจรคือ 5,000 ปีเท่านั้น คัมภีร์เหล่านั้นนำลูกไปสู่การหลบลี้หนีที่ลึกลับ เวลานี้ พ่อปลุกลูกให้ตื่นขึ้นแล้ว หลังจากตื่นขึ้น
แล้ว ลูกก็จะรับสิทธิ์ในมรดกของตนจากพ่อ ลูกเป็นเด็กเล็กๆ บางคนอายุสามเดือนและบางคนก็อายุสี่เดือน เมื่อลูกเป็น
ของพระเจ้า ลูกตายและโลกก็ตายไปแล้วกับลูก เมื่อลูกเป็นของบาบา สำนักที่เป็นร่างของลูกก็ถูกตัดขาด พ่อพูดว่า ขณะที่
อยู่ในร่างกายของลูก ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงใช้ชีวิตเหมือนดอกบัว ในยุคทอง ความสัมพันธ์ของลูกนั้น
บริสุทธิ์ แล้วลูกก็กลายเป็นผู้ที่ เป็นของศาสนาแห่งการครองเรือนที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกเคยเป็นของศาสนาเทพ ผู้ที่ใช้ 84 ชาติ
เกิด ลูกยังเป็นผู้ที่เริ่มทำการกราบไหว้บูชาด้วยเช่นกัน ลูกคือผู้กราบไหว้บูชาจากที่เคยเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้
บูชา ในตอนเริ่มต้น ความเลื่อมใสศรัทธาของลูกไร้สิ่งเจือปน เวลานี้ ความเลื่อมใสศรัทธามีสิ่งเจือปน ลูกจะได้รับมรดก
ของตนเองจากพ่ออีกครั้งหนึ่ง ท่านต้องมาในยุคบรรจบพบกัน พวกเขาพูดถึงการมาของพระเจ้าในทุกยุค กรณีเช่นนั้น
พวกเขาควรที่จะพูดถึง 4 ยุคโดยเฉพาะ พวกเขาจะพูดได้อย่างไรเล่าว่า มีการอวตาร 24 ครั้งในปลาและจระเข้ ฯลฯ
พระเจ้าคือผู้เดียว ผู้สร้างคือผู้เดียวและสิ่งสร้างของท่านคือหนึ่งเดียวด้วยเช่นกัน อังชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะรับสิทธิ์ในอำนาจปกครองตนเอง จงสังเวทตนเองให้กับพ่อ จงรักษาเป้าหมายและวัตถุประสงค์ไว้เบื้องหน้าอยู่
เสมอ จงทำความเพียรพยายามที่จะมาเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์
2. จงทำให้ดวงตาที่สามแห่งความรู้ที่ลูกได้รับมาแล้วจากพ่อนั้นเปิดอยู่เสมอ จงใส่ใจอย่างเต็มที่ เพื่อที่มายาจะไม่เข้าสิง
ลูก จงมาเป็นผู้ชนะการกระทำที่เป็นบาปด้วยไฟโยคะ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นและเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงและอยู่อย่างมั่นคงสม่ำเสมอ
ด้วยการทำให้พ่อเป็นของลูกในทุกความสัมพันธ์
เพื่อที่จะกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นและเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง จงทำให้พ่อเป็นของลูกใน
ทุกความสัมพันธ์ อย่าได้ยอมให้สติปัญญาของลูกผูกพันกับผู้ใด ในความสัมพันธ์ทางร่างกาย ถ้ามีความ
ผูกพันยึดมั่นต่อผู้ใดก็ตามสติปัญญาของลูกจะเรวร้อน ลูกจะนั่งลงที่จะจดจำพ่อ แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้นลูก
จะจดจำผู้ที่ลูกผูกพันด้วย บ้างมีความผูกพันกับเงิน บ้างกับเครื่องประดับเพชรพลอยของพวกเขา และบ้าง
กับความสัมพันธ์ของพวกเขา สิ่งเหล่านั้นอยู่ที่ใดก็ตามสติปัญญาของพวกเขาก็จะไปที่นั่น ถ้าสติปัญญาของ
ลูกถูกดึงครั้งแรกแล้วครั้งเล่าโดยสิ่งเหล่านั้น ลูกไม่สามารถอยู่อย่างมั่นคงและสม่ำเสมอได้

คติพจน์: ทำให้ธรรมชาติเป็นคนรับใช้ของลูกและความเศร้าโศกจะจากไป

*** โอม ชานติ ***

สิ่งขับเคลื่อนของดวงวิญญาณที่เต็มไปด้วยการบรรลุผลคือพวกเขารู้สึกพอใจและมีความสุข

วันนี้บัฟตาตาผู้ที่ทำให้ลูกได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดกำลังเห็นลูกของท่านที่เต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมดในทุกหนแห่ง ลูกเป็นลูกของพ่อที่เต็มเปี่ยมและสมบูรณ์พร้อม ผู้ประทานการบรรลุผล ดังนั้นบาบาจึงให้มรดกของการบรรลุผลทั้งหมดแก่ลูกแต่ละคน ไม่ใช่ว่าท่านจะให้บางคน 10% หรือคนอื่น 20% ท่านให้สิทธิในการบรรลุผลทั้งหมดแก่ลูกทุกคน ลูกทุกคนได้รับสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่ ดังนั้นบัฟตาตาเห็นว่าลูกทุกคนที่มีสิทธิในการบรรลุผลทั้งหมดได้ประกาศสิทธินั้นมากเพียงใด พ่อได้ให้ทุกสิ่ง พ่อได้รับการเรียกว่าผู้ทรงพลังอำนาจ ผู้ที่มีทุกพลัง และมหาสมุทรที่เต็มเปี่ยม อย่างไรก็ตามลูกได้ทำให้การบรรลุผลทั้งหมดนั้นเป็นของลูกเองมากน้อยเพียงใด? เมื่อลูกทำให้มรดกที่ได้รับจากพ่อเป็นของลูก ลูกมีความสุขและความสุขที่สิ่งเหล่านี้เป็นสมบัติของลูกมากเท่าที่ลูกทำให้สิ่งเหล่านี้เป็นของลูกเอง พ่อได้ให้สิ่งเหล่านี้แต่ลูกได้ทำให้สิ่งเหล่านี้เป็นของลูกเองด้วยการซึมซับสิ่งเหล่านี้ แล้วบัฟตาตาเห็นอะไร? เห็นว่าลูกตามลำดับกันไปในการทำให้สิ่งเหล่านี้เป็นของลูกเอง พ่อไม่ได้สร้างอันดับ แต่ปลูกฝังสิ่งนั้นในตัวลูกตามความสามารถของลูกเอง ซึ่งทำให้ลูกตามลำดับกันไป อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของดวงวิญญาณที่มีสิทธิทั้งหมดและเต็มเปี่ยมไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมดที่อยู่ในความสุขและมีประสบการณ์ของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดตั้งแต่เวลาอมฤตจนถึงเวลากลางคืน? สิ่งขับเคลื่อนของการบรรลุผลคือความพอใจ ดวงวิญญาณเช่นนั้นคือเพชรพลอยแห่งความพอใจอย่างสม่ำเสมอและกระจายประกายและกระแสน้ำของความพอใจไปสู่ผู้อื่น ใบหน้าของพวกเขามีความสุขอยู่เสมอ(ประสันจิต) การมีความสุขหมายถึงการเป็นอิสระจากคำถามทั้งหมด(ปรสันจิต) พวกเขาจะไม่มีความสงสัย พวกเขาจะมีความสุข “ทำไม” “อะไร” “อย่างไร” คำถามเหล่านี้ได้จบสิ้นลงแล้ว ดังนั้นลูกกลับมามีความสุขมากถึงเพียงนี้แล้วหรือบางครั้งลูกยังคงมีคำถามอยู่บ้าง? “นี่คืออะไร?” “ทำไมถึงเป็นอย่างนั้น” “สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้อย่างไร?” “มันจะเกิดขึ้นเมื่อไหร่?” คำถามเหล่านี้จะเกิดขึ้นไม่ว่าจะอยู่ในความคิดของลูกเองหรือจากคนอื่นไหม? ลูกเป็นตัวของคำถามหรือเป็นตัวของความสุข? หรือบางครั้งลูกเป็นตัวของคำถามและบางครั้งเป็นตัวของความพึงพอใจ? ลูกคืออะไร? โดยทั่วไป เป็นที่จดจำว่าไม่มีสิ่งใดขาดหายไปในโลกสมบัติของบราห์มิน ค่ายกย่องนี้เป็นของใคร? ค่ายกย่องนี้เป็นของบราห์มินไหน? เป็นของลูกใช่หรือไม่? หรือของผู้ที่กำลังจะมา ลูกคือสิ่งเหล่านี้ ดังนั้นเมื่อมีการขาดหายไปในการบรรลุผล การขาดหายไปของการบรรลุผลนี้เป็นสาเหตุของความไม่พอใจที่ประสบการณ์ของลูกเอง เมื่อใดที่จิตใจของลูกไม่พอใจ อะไรคือสาเหตุของสิ่งนั้น? เป็นเพราะลูกรู้สึกถึงการขาดหายไปของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ลูกรู้สึกไม่พอใจ มีค่ายกย่องว่าไม่มีสิ่งใดขาดหายไป นี่คือการค่ายกย่องของเวลาในปัจจุบันหรือในเวลาของการทำลายล้าง? ลูกจะกลับมาสมบูรณ์พร้อมในเวลาของการทำลายล้างหรือลูกจะกลับมาสมบูรณ์พร้อมในเวลานี้? ลูกที่คิดว่าลูกอยู่อย่างพึงพอใจอยู่เสมอ ที่ไม่ว่าจะเกี่ยวข้องกับลูกหรือกับผู้อื่น ลูกก็ไม่มีคำถามใดๆ ที่ลูกพึงพอใจอยู่เสมอ - จะมีดวงวิญญาณที่พึงพอใจเช่นนั้นมากเท่าไร? มีมากมาย! อัจชะ ผู้ที่คิดว่าลูกมีความสุขอยู่เสมอมิว่ามาายจะทำให้ลูกขึ้นลงเพียงใด ลูกก็จะไม่ขึ้นลง แต่จะทำให้มาายขึ้นลง ที่มาายจะคาราวะลูก แต่ลูกจะไม่ขึ้นลง ที่ลูกคือองค์ด ที่มาายอาจพ่ายแพ้และลูกได้รับชัยชนะ ผู้ที่เป็นเช่นนั้น ยกมือขึ้น! จดจำคำว่า “สม่ำเสมอ” ไว้เสมอ ลูกไม่ใช่ผู้ที่เป็นเช่นนั้นเพียงบางครั้งเท่านั้น มีลูกจำนวนน้อยมาก มีเพียงจำนวนน้อยมากจากหลายล้านคน อย่างไรก็ตามมีเครื่องหมายคำถามใช่หรือไม่? เครื่องหมายคำถามควรจะถูกลบออกไปจากพจนานุกรมของลูก อย่าให้มีการขึ้นลงใดๆ เมื่อลูกใช้คอมพิวเตอร์ สิ่งนี้ปรากฏขึ้นมาใช่หรือไม่? เมื่อใดก็ตามที่ลูกใช้คอมพิวเตอร์ของสติปัญญาของลูก คอมพิวเตอร์จะสามารถใส่จุดฟูลสตอปได้เสมอ ให้สัญลักษณ์สำหรับเครื่องหมายคำถามและเครื่องหมายอัศเจรีย์จบสิ้นลงตลอดเวลา สิ่งนี้เรียกว่ามีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ผู้ที่มีความสุขด้วยวิธีนี้จะจบสิ้นเครื่องหมายคำถามของผู้อื่น มิฉะนั้นหากมีเครื่องหมายคำถามในตนเองแล้วเมื่อใดก็ตามที่ลูกได้ยินหรือเห็นบางสิ่ง ลูกจะพูดว่า “สิ่งนี้ไม่ควรเกิดขึ้น แต่มันก็เกิดขึ้น ฉันก็คิดว่าสิ่งนี้ไม่ควรเกิดขึ้น” ในวิธีนี้ลูกปะปนกับผู้อื่น สิ่งนี้ทำให้ลูกขีดเส้นใต้คำถามของพวกเขา ลูกให้การคำจูนแก่พวกเขาแล้วพูดว่า “สิ่งนี้ไม่ถูกต้อง แต่มันเกิดขึ้น” ดังนั้นลูกไม่ได้ทำให้ผู้อื่นมีความสุข แต่ลูกกลับเพิ่มคำถามของพวกเขาอย่างแท้จริง ลูกเพิ่มให้กับพวกเขา มันเป็นคำถามของเพียงคนเดียว แล้วก็กลายเป็นคำถามของคนสองคน และแล้วจากสองคนก็กลายเป็นคำถามของสี่คน ดังนั้นกระแสของการมีคำถามจึงแพร่กระจายอย่างรวดเร็วกว่ากระแสของการมีความสุข ลูกพูดว่า “ใช่ มันเป็นอย่างนี้...” ดังนั้นลูกจึงให้การคำจูนผู้อื่นด้วยวิธีนี้ ลูกใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ ดังนั้นนี่จึงไม่ใช่จุดฟูลสตอป เมื่อเป็นไปเพื่อตัวเอง “ฉันไม่ควรทำสิ่งนี้ ฉันควรได้รับสิ่งนี้ คนอื่นไม่ควรได้รับสิ่งนี้...” - ความต้องการนี้ทำให้ลูกเต็มไปด้วยคำถาม

และไม่ปล่อยให้ลูกอยู่อย่างมีความสุข ดังนั้นเป้าหมายของทุกคนคืออะไร? มีความพอใจและมีความสุข

ความเร็วของการสูญเปล่าในจิตใจและสติปัญญาของผู้ที่พอใจจะไม่เร็ว พวกเขาจะอ่อนโยนและถ่อมตนอยู่เสมอ เพราะความถ่อมตน พวกเขาให้ความเยือกเย็นของร่มเงาแห่งความสุขและความพอใจแก่ทุกคน ไม่ว่าพวกเขาจะแผดเผาตั้งไฟหรือบางคนจะมีอารมณ์ร้อนเพียงใด พวกเขาจะกลับมาเยือกเย็นภายใต้กระแสของความสุข ความอ่อนแอที่ปรากฏขึ้นมาคืออะไร? โดยทั่วไปลูกเคลื่อนไหวไปได้ดีมาก ด้วยตนเองลูกไปได้ดีมาก แต่เมื่อลูกมีความสัมพันธ์และมีสายใยกับผู้อื่น และแล้วด้วยการเห็น ได้ยิน และพูดถึงความอ่อนแอของผู้อื่น ลูกจึงตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของพวกเขา แล้วลูกพูดว่า: คนนี้ทำสิ่งนี้และนั่นจึงเป็นเหตุให้ฉันทำสิ่งนั้นเช่นกัน” “คนนี้พูดสิ่งนี้และฉันก็พูดสิ่งนี้ด้วย” “คนนั้นพูดสิ่งนี้ 50 ครั้ง แต่ฉันพูดเพียงครั้งเดียว” แล้วลูกก็พูดถ้อยคำที่อ่อนหวานเบี่ยงหน้าพ่อ ลูกพูดว่า: บาบอย่างน้อยท่านควรเข้าใจสักนิด! ฉันจะต้องอดทนกับเรื่องทั้งหมดนี้มากแค่ไหน? เรายังคงเป็นผู้เพียรพยายาม และดังนั้นเรารู้สึกเล็กน้อยใช่ไหม? ลูกเริ่มอธิบายกับพ่อในลักษณะนี้ ลูกเล่าเรื่องมากมายให้กับผู้ที่ เป็นเครื่องมือที่นี้ “มันเป็นอย่างนี้ เป็นอย่างนั้น..” ลูกหมุนลูกประคำของ “มันเป็นอย่างนี้” บัพดาตาให้สัญญาอนุญาตอยู่เสมอว่าลูกต้องพูดเรื่องเช่นนั้นสั้นๆ ด้วยคำพูดเพียงไม่กี่คำและไม่ต้องอธิบายยาวๆ สิ่งที่ได้รับประโยชน์จะมีจิตใจมาก สิ่งเหล่านั้นให้ความบันเทิงอย่างมาก เช่นเดียวกับเรื่องอาหาร ลูกชอบอาหารที่มีรสหวานและเปรี้ยวอย่างมาก อย่างไรก็ตามถ้าอาหารมีรสชาติ ถ้าอาหารนั้นเรียบง่าย ลูกจะพูดว่า “ยังไงเราก็คือรับประทานสิ่งนี้ตลอดเวลาอยู่แล้ว” ดังนั้นในขณะที่เคลื่อนไหว ความสนใจของลูกในการฟัง การพูด และการทำสิ่งที่ได้รับประโยชน์และความคิดที่ได้รับประโยชน์เพิ่มขึ้น แล้วลูกก็คิดว่า: ฉันไม่ต้องการ แต่พวกเขาต้องการบอกฉัน ดังนั้นฉันจึงพูดว่า โอเค ขอให้ฉันฟังพวกเขาเพื่อที่หัวใจของพวกเขาจะว่างเปล่าจากสิ่งเหล่านั้น หัวใจของคนนั้นกลับมาว่างเปล่า แต่ลูกเติมเต็มหัวใจของลูก ด้วยการเติมเต็มหัวใจของลูกซ้ำๆ ที่ละน้อย ลูกสร้างชั้นสการ์ แล้วเมื่อลูกมีชั้นสการ์นี้ ลูกจะไม่ตระหนักด้วยซ้ำว่านั่นเป็นสิ่งที่ผิด ชั้นสการ์ที่ได้รับประโยชน์นี้จะจบสิ้นลงในการตัดสินใจของสติปัญญาของลูก ดังนั้นวิธีที่ง่ายที่สุดในการอยู่อย่างพอใจเสมอคือการนำเอาการบรรลุผลพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งมาไว้เบื้องหน้าลูกอยู่เสมอ เพราะลูกไม่เคยล้มการบรรลุผลใดๆ ลูกอาจล้มประเด็นของความรู้ แต่ลูกไม่สามารถล้มการบรรลุผลของลูกได้ ลูกได้รับอะไรจากพ่อ? ลูกได้รับจากพ่อมากแค่ไหน? ลูกชอบความหลากหลายใช่ไหม? ลูกไม่ชอบสิ่งเดิมๆ ตลอดเวลา ดังนั้นดูที่การบรรลุผลของลูก ลูกมีการบรรลุผลของสมบัติแห่งความรู้มากเพียงใด? ลูกได้รับพลังจากการมีโยคะมากแค่ไหน? ลูกมีการบรรลุผลของคุณธรรมที่สูงส่งมากเพียงใด? ลูกมีการบรรลุผลในทางปฏิบัติเพื่อรักษาความซาบซึ้งและความสุขมากเพียงใด? เป็นรายการที่ยาวใช่ไหม? ลูกได้รับการบอกก่อนหน้านั้นเช่นกันว่าลูกต้องคงอยู่อย่างพอใจด้วยการนำเอาการบรรลุผลของคุณธรรมใดคุณธรรมหนึ่งมาไว้เบื้องหน้าลูก นี่เป็นเพราะ เมื่อลูกนำแม้กระทั่งคุณธรรมหนึ่งมาใช้ มันก็เหมือนกับที่กิเลสมีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งต่อกันอย่างไร ภายนอกเมื่อลูกมีความโกรธ และแล้วพร้อมกับความโกรธ หากลูกตรวจสอบภายในก็จะมี ความโลภและความหยิ่งยโสอยู่ภายในตัวลูกเช่นกัน กิเลสทั้งหมดนั้นเป็นเพื่อนของกันและกัน บ้างก็ปรากฏออกมาบ้างก็อยู่ในรูปที่หลอมรวม ดังนั้นเช่นกันคุณธรรมก็มีสายสัมพันธ์ต่อกัน ลูกอาจรักษาคุณธรรมหนึ่งไว้ในรูปที่ปรากฏออกมา แต่คุณธรรมอื่นๆ ก็จะหลอมรวมอยู่ในคุณธรรมนั้นด้วยเช่นกัน ดังนั้นทุกวันจะมีประสบการณ์ของการได้มาซึ่งการบรรลุผลอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างแน่นอน เมื่อลูกมีการบรรลุผลในรูปที่ปรากฏออกมา การขาดการบรรลุผลจะจบสิ้นลง และลูกจะคงอยู่อย่างพอใจอยู่เสมอ ในความเป็นจริงแล้วในโลกนี้ก็เช่นกัน อะไรคือการบรรลุผลหลักที่ทุกคนต้องการ?

1. ทุกคนมีความปรารถนาที่จะได้รับชื่อเสียงที่ดีสำหรับตนเอง 2.ความเคารพนับถือ 3.เกียรติยศ พวกเขาต้องการได้รับชื่อเสียง ความเคารพนับถือและเกียรติยศ ลูกปรารถนาอะไร? ลูกต้องการสิ่งนี้ด้วยเช่นกันใช่ไหม? ไม่ใช่สิ่งที่มีขีดจำกัด แต่เป็นสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนในโลกวิ่งไล่ตามชื่อเสียงที่มีขีดจำกัด อย่างไรก็ตามดูที่ชื่อของลูกเอง มีใครบ้างไหมในโลกที่มีชื่อที่สูงส่งเช่นลูก? ดังนั้นดูที่ชื่อของลูก คุณสมบัติพิเศษหลักของชื่อของลูกคือ: ใครที่กำลังสวดภาวนาชื่อของลูก? พระเจ้าเองกำลังสวดภาวนาชื่อของลูก แล้วชื่ออะไรจะยิ่งใหญ่ไปกว่านี้? แม้กระทั่งเวลานี้ในชาติเกิดสุดท้ายของลูก ดวงวิญญาณมากมายกำลังสร้างชีวิตของพวกเขาด้วยชื่อของลูก ลูกเป็นบราห์มินใช่ไหม? ดังนั้นแม้กระทั่งด้วยชื่อ “บราห์มิน” ผู้ที่เป็นนักบวชบราห์มินเพียงในนามก็ยังหารายได้อย่างมากมายในทุกวันนี้ แม้กระทั่งเวลานี้ผู้ที่ เป็นนักบวชบราห์มิน แต่เพียงในนามก็ยังได้รับการพิจารณาว่าสูงส่งมาก มีการยกย่องอย่างมากสำหรับชื่อของลูก ชื่อของลูกสูงส่งมากและเหตุนี้เองลูกจึงไม่วิ่งไล่ตามชื่อที่มีขีดจำกัดใดๆ “ไม่มีใครกล่าวถึงชื่อของฉันสำหรับสิ่งใดเลย ชื่อของฉันอยู่ท้ายสุดเสมอ ฉันเป็นคนทำงานรับใช้ทั้งหมดแต่ชื่อของผู้อื่นได้รับการกล่าวถึง” ดังนั้นอย่าได้วิ่งไล่ตามชื่อที่มีขีดจำกัด ชื่อของลูกสูงส่งอยู่ในหัวใจของบาบาอยู่เสมอ ในเมื่อชื่อของลูกอยู่ในหัวใจของพ่อ จะสำคัญอย่างไรหากชื่อของลูกไม่ได้ถูกกล่าวถึงในงานรับใช้ใดๆหรือในโปรแกรมใด หรือในสิ่งใดก็ตาม? ชื่อของลูกอยู่ในหัวใจของพ่อ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวก

เขาแสดงภาพของหนุมาน หนุมานมีใครอยู่ในหัวใจของเขา? เขามีราม อย่างไรก็ตามอะไรอยู่ในหัวใจของพ่อ? (ลูกๆ) แล้วลูกเป็นลูกหรือไม่? ลูกทั้งหมดรวมอยู่ในนั้นด้วย ลูกเคยเห็นสิ่งนี้หรือไม่? ลูกแน่ใจไหม? เกิดอะไรขึ้นถ้าบางครั้งชื่อของลูกไม่รวมอยู่ในนั้น? มีการกล่าวถึงชื่อของลูกทุกคนแล้ว แล้วทำไมลูกถึงวิ่งตามชื่ออื่นๆเล่า? เพราะส่วนใหญ่แล้ว ชื่อเสียงความนับถือ หรือเกียรติยศต่างหากที่ทำให้ลูกตกต่ำ และเป็นสิ่งเดียวกันนี้ที่เพิ่มความซาบซึ้งของลูก ดังนั้นให้มองในแง่ของการได้มาซึ่งการบรรลุผล ตัวอย่างเช่น หากชื่อของลูกนั้นไม่เป็นที่เปิดเผยด้วยเหตุผลบางอย่าง แต่ลูกคิดว่าชื่อของลูกควรได้รับการประกาศเกียรติคุณ เป็นสิ่งที่ลูกต้องที่ชื่อของลูกควรได้รับการประกาศเกียรติคุณ แต่เนื่องจากบัญชีกรรมบางอย่างหรือชั้นนรกสวรรค์ของดวงวิญญาณอื่น ชื่อของลูกจึงไม่ได้รับการประกาศเกียรติคุณ ลูกอาจจะถูกต้องแต่ผู้อื่นผิด แต่ชื่อของผู้อื่นก็ยังคงได้รับการประกาศเกียรติคุณ ในขณะที่ชื่อของลูกไม่ได้เป็นเช่นนั้น ดังนั้นชื่อของลูกจะถูกกำหนดไว้ในลูกประจำแห่งชัยชนะ ดังนั้นอย่าได้กังวลเกี่ยวกับสิ่งนั้น มายาจะมาในรูปแบบมากขึ้น ดังนั้นเวลานี้ แม้ว่าชื่อของลูกจะหายไปโดยไม่ได้ตั้งใจก็ตาม ก็ไม่เป็นไรเพราะชื่อของลูกจะไม่หายไปจากลูกประจำแห่งชัยชนะ อันดับแรกจะเป็นชื่อของลูก ดังนั้นจงจดจำคำยกย่องของชื่อของลูกว่าชื่อของลูกอยู่ในหัวใจของพ่อและในลูกประจำแห่งชัยชนะที่ชื่อของลูกกำลังทำงานรับใช้จนถึงเวลาสุดท้าย

ลูกได้รับความนับถือมากแค่ไหน? แม้แต่พระเจ้ายังทำให้ลูกล้ำหน้ายิ่งกว่าตัวท่านเอง ลูกก่อน ดังนั้นพ่อเองจึงให้ความนับถือแก่ลูกมากเช่นนั้น ลูกได้รับความนับถืออย่างมากและข้อพิสูจน์ของสิ่งนี้คือแม้กระทั่งภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกก็ยังได้รับการยกย่องอย่างมากมายแม้กระทั่งในชาติเกิดสุดท้ายนี้ โดยที่รู้หรือไม่ก็ตาม, ผู้คนมองดูภาพลักษณ์ของเหล่าเทพด้วยความนับถืออย่างมาก แม้กระทั่งในเวลานี้พวกเขาก็ให้ความนับถืออย่างสูงส่งที่สุดต่อภาพลักษณ์ของลูก นี่คือข้อพิสูจน์ของลูก เนื่องจากภาพลักษณ์ของลูกมีค่าควรแก่การนับถือและมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ดังนั้นผู้ที่ลูกให้ความนับถือจึงได้รับการพิจารณาว่าเป็นผู้ที่มีความสำคัญการกราบไหว้บูชาเช่นกัน พวกเขาพูดเสมอว่า: ผู้ที่มีความสำคัญการกราบไหว้บูชาโดยเรา - ผู้ที่มีความสำคัญการกราบไหว้บูชา ดังนั้นข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติของลูกคือผู้คนให้ความนับถือต่อภาพลักษณ์ของลูกเป็นอย่างมาก และเป็นเพราะความเคารพสำหรับรูปที่มีชีวิตของลูกนี้ พวกเขาจึงให้ความเคารพกับภาพลักษณ์ของลูก หากรูปที่ไม่มีชีวิตไม่ได้รับความนับถือ ภาพลักษณ์จะได้รับการนับถือได้อย่างไร พ่อพูดเสมอว่า ลูกก่อน ลูกๆได้รับการกราบไหว้บูชาเป็นสองเท่าในขณะที่พ่อได้รับการกราบไหว้บูชาเพียงวิธีเดียว ดังนั้นความนับถือของลูกนั้นยิ่งใหญ่มากกว่าความนับถือต่อพ่อ ดังนั้นลูกจึงได้รับความนับถือที่สูงส่งเช่นนั้น เมื่อใดก็ตามที่มีความนับถือในแง่ที่มีชีวิตจำกัดปรากฏขึ้นมา จงคิดว่า: ความนับถือจากดวงวิญญาณนั้นทำอะไรได้ ในเมื่อฉันได้รับความนับถือจากดวงวิญญาณสูงสุด? อย่าได้คิดว่า: ฉันทำอย่างมากและยังไม่มีใครให้ความเคารพฉันหรือถามฉันเกี่ยวกับอะไรเลย! การคิดเช่นนี้เป็นสิ่งที่ไร้ประโยชน์ สิ่งที่มีชีวิตจำกัดใดๆที่ลูกวิ่งไล่ตามก็เป็นเหมือนกับเงา เมื่อใดก็ตามที่ลูกพยายามจะจับเงา ลูกสามารถจับมันได้หรือไม่หรือมันจะหนีไปให้ไกลกว่านี้? ชื่อที่มีชีวิตจำกัดและความนับถือที่มีชีวิตจำกัดเป็นเหมือนเงา สิ่งเหล่านั้นมองเห็นได้ภายใต้ดวงอาทิตย์แห่งมายา แต่ในความเป็นจริงแล้วสิ่งเหล่านั้นไม่มีอะไรเลย ดังนั้นลูกได้รับชื่อเสียง ลูกได้รับความนับถือ และดูว่าลูกได้รับเกียรติมากเพียงใด! จงจำไว้ว่าลูกได้รับเกียรติมากแค่ไหนและใครทำให้ลูกนั่งอย่างมีเกียรติ! พ่อ. ลูกนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของพ่อ เกียรติยศที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือสถานะภาพในการปกครอง ดังนั้นลูกได้รับบัลลังก์และมงกุฎแล้วใช่หรือไม่? ลูกนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของดวงวิญญาณสูงสุด แล้วเกียรติใดจะยิ่งใหญ่มากกว่านี้?

บางครั้งลูกทำผิดพลาดเล็กน้อยเมื่อตัดสินใจ เกียรติยศที่แท้จริง เกียรติยศทางจิต จะไม่ปล่อยให้ลูกรู้สึกได้รับการดูถูก มันจะไม่ทำให้ลูกรู้สึกได้รับการดูถูก แต่บางครั้งลูกทำอะไร? จริงๆ แล้วมันคือความหยิ่งยโส แต่ลูกคิดว่าลูกต้องรักษาเกียรติของลูก ที่อย่างน้อยที่สุดลูกต้องรักษาเกียรติให้มากถึงขนาดนั้น เป็นสิ่งที่ดีที่จะรักษาเกียรติของลูก แต่ตรวจสอบให้ดีว่าเป็นเกียรติของลูกหรือความหยิ่งยโสของลูก บางครั้งลูกพิจารณาว่าความหยิ่งยโสของลูกเป็นเกียรติของลูก แต่แล้วลูกก็ไม่สามารถด้อมตนได้ สัญญาณที่บอกของความหยิ่งยโสคือลูกอาจพิจารณาว่าเกียรติของลูกนั้นเป็นจริง ในขณะที่คนอื่นพิจารณาว่าเป็นความหยิ่งยโส และดังนั้น เมื่อใดก็ตามที่มีคนพูดอะไรบางอย่าง ลูกจะรู้สึกได้รับการดูถูก ผู้ที่มีความหยิ่งยโสจะรู้สึกเหมือนโดนดูถูกอย่างรวดเร็ว ถึงแม้ว่าใครจะพูดอะไรที่ติดตลก พวกเขาจะรู้สึกเหมือนโดนดูถูก นี่เป็นสิ่งที่บอกของความหยิ่งยโส พวกเขาจะคิดว่า: ไม่ ฉันไม่ได้เป็นอย่างนั้น พวกเขาไม่ควรพูดอย่างนั้น ดังนั้นจึงตัดสินใจอย่างถูกต้อง ในเวลานั้นลูกสร้างความอ่อนแอในการตัดสินใจที่ถูกต้อง แทนที่จะถูกต้องแม่นยำ มันกลับปะปนกัน แต่ลูกกลับมองว่ามันถูกต้อง โดยทั่วไปแล้ว มีคำกล่าวว่า: คนนี้ดีมาก แต่วิธีการพูด การนั่ง การเดิน ฯลฯ ของเขาดูหยิ่งยโสมาก ถึงมีคนพูดเช่นนี้ก็มีความรู้สึกเหมือนโดนดูถูก ดังนั้น ตรวจสอบความแตกต่างระหว่างการเคารพตนเองและความหยิ่งยโสด้วยเช่นกัน ดังนั้นจงให้สิ่งนี้ปรากฏออกมาเสมอ: ความเคารพตนเองและเกียรติของลูกนั้นยิ่งใหญ่มากเพียงใด รักษาชื่อเสียง

ความนับถือ และเกียรติยศอันไม่จำกัดนี้ไว้ตลอดเวลา อย่าปล่อยให้หลอมรวมกัน แต่ให้ปรากฏออกมา มีความไม่ระมัดระวังในบางครั้งเกี่ยวกับการจดจำระลึกถึง: นั่นเป็นของพ่อ ดังนั้นฉันจึงไม่จำเป็นต้องจดจำระลึกถึงท่านอย่างไรก็ตาม เมื่อเกิดความคิดขึ้น ลูกสามารถสัมผัสได้ถึงการได้มาซึ่งการบรรลุผล ในทำนองเดียวกัน จงตื่นตัวในธรรมทุกประการ อย่าได้ไม่ระมัดระวังเพราะเวลาใกล้เข้ามาแล้ว และเวลาได้แจ้งเตือนอะไรแก่ลูก? ให้กลับมาทบทวนและสมบูรณ์พร้อม ดังนั้นจงมองดูความท้าทายของเวลาและกลับมาเติมไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมด อังชะ

ถึงดวงวิญญาณในทั้งสี่ทิศที่เป็นตัวของการบรรลุผลทั้งหมดอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่อยู่อย่างพอใจอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่ใกล้ชิดซึ่งประสบกับตนเองอยู่เสมอว่ามีสิทธิในชื่อเสียง ความเคารพ และเกียรติยศที่สูงส่งอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่พอใจที่ให้แสงสว่างและอำนาจแห่งกระแสของความพอใจกับทุกคน ด้วยความรัก ความทรงจำระลึกถึง และนมัสตจากบรรพดา

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงและพลัง และสัมผัสด้วยตัวลูกเองว่าเต็มเปี่ยมในทุกวินาทีและปลอดภัยอยู่เสมอ
ทำให้ตนเองเต็มเปี่ยมอยู่เสมอด้วยสมบัติที่มีค่าที่ลูกได้รับจากบรรพดาในยุคบรรจบพบกัน เพราะลูกเต็มเปี่ยม จึงไม่มีอะไรอื่นสามารถเข้ามาสู่ลูกได้ ลูกไม่สามารถพูดได้ว่าลูกไม่มีพลังแห่งความอดทนหรือพลังแห่งความเจียบใดๆ ที่ลูกมีความโกรธหรือมีความแรงเล็กน้อยศัตรูจะแข็งแกร่งเมื่อลูกไม่ระมัดระวังหรือลูกไม่ได้ใช้ล้อยอดสองชั้น ใช้ล้อยอดสองชั้นของการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ จงกลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง แล้วลูกจะมีพลังและปลอดภัยอยู่เสมอ

คติพจน์: เพื่อที่จะสร้างโลกใหม่ จงทำให้สภาพของลูกถ่อมตนและสร้างสรรค์

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานหล่อเลี้ยงกันและกันด้วยความรู้ด้วยการแลกเปลี่ยนเพชรพลอยแห่งความรู้ อยู่ด้วยกันด้วยความรักอย่างมาก
- คำถาม:** บนพื้นฐานใดที่ลูกจะสามารถคงความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดไว้ในขณะที่เจ็บป่วยหรือเมื่อต้องผ่านความทุกข์ทรมานของกรรม?
- คำตอบ:** ปลุกฝังนิสัยของการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ หากความทุกข์ทรมานใดของกรรมมาหรือโรคภัยใดเกิดขึ้น บอกกับตนเองว่า: เวลานี้ฉันได้จบสิ้นบทบาทของ 84 ชาติเกิดของฉันแล้ว นี่คือการกระทำเก่า ฉันต้องสะสางบัญชีกรรมเก่าของฉันและแล้วฉันจึงจะกลับมาเป็นอิสระจากทุกรูปแบบของโรคภัยถึง 21 ชาติเกิด มีความสุขอย่างมากเมื่อบางคนกลับมาเป็นอิสระจากรูปแบบใดๆ ของความเจ็บป่วย
- เพลง:** แม่ โอ แม่! ท่านคือผู้ประทานโชคแก่ทุกคน

โอม ซานติ นี่คือการยกย่องของผู้เป็นแม่ ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่! โอ ผู้เป็นแม่ ลูกหล่อเลี้ยงทุกคนจากคลังสมบัติของชีพบบา ลูกได้รับเพชรพลอยแห่งความรู้จากคลังสมบัติของชีพบบา นั่นคือลูกได้รับการหล่อเลี้ยงจากไฟของน้ำทิพย์แห่งความรู้นี้ ในความเป็นจริง คำยกย่องนี้เป็นของชีพบบา เพราะท่านคือคาร์ณการวันฮาร์ ในขณะที่จากัดอัมบานั้นเป็นแม่แน่นอน ที่ต้องมีแม่อื่นๆ ด้วยเหตุนี้เองผู้เป็นแม่จึงได้รับการยกย่อง ผู้เป็นแม่ให้การหล่อเลี้ยงที่ดีมาก ผู้ที่อยู่ในวัยกะของชีพบบาก็ได้รับการหล่อเลี้ยงทางร่างกายและได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายนี้ด้วยเช่นกัน ในบรรดาผู้ที่หล่อเลี้ยงทุกคน ส่วนใหญ่คือผู้เป็นแม่ มีบราเธอร์มากมายด้วยเช่นกันที่หล่อเลี้ยงซิสเตอร์ ไม่ได้เป็นเพียงซิสเตอร์เท่านั้นที่หล่อเลี้ยงบราเธอร์ ทั้งสองหล่อเลี้ยงกันและกันด้วยการแลกเปลี่ยนเพชรพลอยแห่งความรู้ บราเธอร์หล่อเลี้ยงซิสเตอร์และซิสเตอร์หล่อเลี้ยงบราเธอร์ ลูกๆ ควรจะอยู่ด้วยกันด้วยความรักเป็นอย่างมาก ผู้คนในโลกนี้ให้แต่กิเลสแก่กันเท่านั้นและเป็นราวกับว่าพวกเขาเป็นศัตรูต่อกัน ที่นี้ลูกให้สมบัติของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายนี้เพราะพวกเขามีสติปัญญาเป็นหินเป็นราวกับว่าพวกเขาโยนหินใส่กันและกัน ไม่ได้เป็นสิ่งที่พวกเขาโยนหินใส่กันจริงๆ นั่นเป็นเพียงการเปรียบเทียบ ลูกคือบราเธอร์และซิสเตอร์ บราห์มากุมารและกุมารี ชื่อของลูกนั้นสำคัญมาก มีบราห์มากุมารและบราห์มากุมารี มีประชาบิดาบราห์มาและดังนั้นจึงต้องมีบราห์มากุมารและกุมารีด้วยเช่นกัน ผู้คนไม่ควรกลับมาหวาดกลัวจากการอ่านบอร์ด ลูกๆ ของประชาบิดาบราห์มาต้องเป็นบราห์มากุมารและบราห์มากุมารี ลูกต้องทำให้สติปัญญาของลูกทำงานกับสิ่งนี้ ผู้เป็นแม่ได้รับคำยกย่องอยู่ในเพลง จากัดอัมบาคือสร้อยสวตี ต้องมีบุตรชายและบุตรสาวด้วยเช่นกัน ต้องเป็นครอบครัว นี่คือบางสิ่งที่จะต้องเข้าใจด้วยเช่นกัน ผู้คนเข้าใจคำว่า “ประชาบิดา” ที่เขียน บราห์มาลูกเรียกว่า “ประชาบิดาบราห์มา” ท่านเป็นพ่อของโลกที่มีตัวตน มีคำกล่าวที่ว่าสกุลบราห์มินั้นสร้างขึ้นผ่านประชาบิดาบราห์มา บราห์มินคือสกุลดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ในความเป็นจริง เป็นสิ่งผิดที่จะพูดว่าศาสนาเทพคือศาสนาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป นั่นเป็นศาสนาของยุคทอง ศาสนาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของบราห์มินได้หายไปแล้ว พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดก่อตั้งศาสนาบราห์มินผ่านประชาบิดาบราห์มา ดังนั้น ยุคบรรจบพบกันนี้จึงสูงยิ่งกว่าศาสนาเทพ ก่อนอื่นมีศาสนาบราห์มิน ซึ่งถูกเรียกว่าจุก นั่นเรียกว่าศาสนาบราห์มินของยุคแห่งการบรรจบพบกันดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป เป็นความลับที่สวยงามที่จะเข้าใจ บาบาได้อธิบายแล้วว่า: ก่อนอื่นใจให้คำแนะนำของพ่อแก่ใครก็ตามที่มา นี่คือสิ่งหลัก ลูกบราห์มินไม่มีอาณาจักร มีการเขียนไว้ว่า: อำนาจในการปกครองโลกของเทพยุคทองนั้นเป็นสิทธิ์โดยกำเนิดที่ได้รับจากพระเจ้า ศาสนาเทพนั้นเคยคงอยู่อย่างแน่นอน แต่พวกเขาได้รับอาณาจักรนั้นได้อย่างไรและเมื่อใด? ต้องมีการอธิบายสิ่งนี้ด้วย เหตุนี้เองลูกจะต้องเก็บภาพตรีมูรติไว้เบื้องหน้าลูกอย่างแน่นอน บนรูปภาพนั้นมีการเขียนไว้ว่า: อาณาจักรแห่งสวรรค์เป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของพวกเขา ลูกต้องเขียนด้วยเช่นกันว่า: ผ่านใคร? ทำบอร์ดนี้และลูกแต่ละคนควรที่จะติดไว้ที่บ้านของลูก เช่นที่ข้าราชการมีบอร์ด บ้างก็มีเหรียญตรา เช่นที่แต่ละคนมีสัญลักษณ์ของตนเอง ดังนั้นลูกควรจะมีสัญลักษณ์ด้วยเช่นกัน บาบาได้ให้การชี้แนะและเป็นงานของลูกๆ ที่จะนำการแนะนำเหล่านั้นไปปฏิบัติเพื่อที่งานรับใช้จะสามารถเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว นี่คือบางสิ่งที่สำคัญมาก หมอ นักกฎหมาย ฯลฯ ทั้งหมดนั้นต่างก็มีบอร์ดปิดประกาศไว้หน้าบ้านของพวกเขาเอง บาบาได้ให้การชี้แนะว่า: ลูกเช่นกันควรมีบอร์ดปิดประกาศว่า “เข้ามาและทำความเข้าใจว่าชีพบบาให้อาณาจักรแห่งสวรรค์ผ่านบราห์มาอย่างไร” ผู้คนจะประหลาดใจเมื่อได้เห็นสิ่งนั้นและเข้ามาข้างในเพื่อที่จะเข้าใจมากขึ้น ลูกสามารถแม้กระทั่งติดบอร์ดไว้ข้างนอกแฟลตของลูก พวกเขาติดบอร์ดที่แสดงให้เห็นว่าธุรกิจของพวกเขาทำอะไร ลูกๆ ควรจะเรียนรู้

จากกันและกัน อย่างไรก็ตาม มายานันจุโจมลูกๆ อย่างมาก พวกเขาไม่ได้มีศรัทธาว่าพวกเขากำลังจะไปหาบาบา บทบาทของ 84 ชาตเกิดได้จบสิ้นลงและลูกก็จะไปสู่โลกใหม่แห่งสวรรค์เพื่อได้รับมรดกของลูก อย่างไรก็ตาม ลูกไม่สามารถจดจำสิ่งนี้ บาบาพูดว่า: ลูกสามารถทำการกระทำ แต่เมื่อใดก็ตามที่ลูกมีเวลาให้จดจำบาบา เฝ้าแต่ติงตอและพูดว่านี่คือชาตเกิดสุดท้ายของทุกคน ลูกจะไม่กลับมาใช้ชาตเกิดในดินแดนของความตายนี้อีกต่อไป ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าดินแดนของความตายนี้กำลังจะจบสิ้นลง ก่อนอื่น ลูกต้องกลับไปสู่ดินแดนนิพพาน ลูกควรจะพูดกับตนเองในวิธีนี้ สิ่งนี้รู้กันดีว่าเป็นการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อพูดว่า: ลูกคือคาร์มาโยคี ลูกไม่ได้มีปัญญาแม้กระทั่งมากเท่าเท่าหรือ? เตาเหล่านั่นกินหญ้าเพื่อการดำรงชีวิตของพวกมันและแล้วก็นั่งลงอย่างสงบและห่อหุ้มด้วยของมันกลับเข้าไป ลูกๆ ต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเองและคิดว่าตนเองเป็นนายของเมล็ด ความรู้ทั้งหมดของต้นไม้มารวมอยู่ในเมล็ด ต้นไม้นั้นสร้างขึ้นมาอย่างไร ได้รับการหล่อเลี้ยงอย่างไร และวงจรของ 84 ชาตเกิดของละครหมุนไปได้อย่างไร มีการสร้างรูปภาพวงจร 84 ชาตเกิดขึ้นมา มนุษย์คิดว่าดวงวิญญาณใช้ชาตเกิด 8.4 ล้านเผ้าพันธุ์ แต่พ่ออธิบายแล้วว่าลูกใช้ 84 ชาตเกิดเท่านั้น ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนั่นคือผู้ที่กลายเป็นเทพจากบราห์มิน ผู้ที่ใช้ 84 ชาตเกิด ลูกรู้ถึง 84 ชาตเกิดเหล่านี้ มีคำกล่าวว่า: กลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา 84 ชาตเกิดนั้นรวมอยู่ในนี้ ทำบอร์ตรัตริมูรติแล้วเขียนว่า: นี่คือนิรันดร์โดยกำเนิดของพระเจ้าของพวกท่าน หากพวกท่านปรารถนาที่จะประกาศสิทธิ์นั้นจงประกาศสิทธิ์ในเวลานี้ ไม่ใช่เวลานี้ก็ไม่มีอีกแล้ว! ทำความเพียรพยายามก่อนที่จะสงครามมหากาฬจะเกิดขึ้น ลูกเข้าใจสิ่งที่ราม(ชีวา) ให้อะไรและสิ่งที่ราวันให้อะไร เป็นเวลาครึ่งวงจรที่เป็นอาณาจักรของราม และอีกครึ่งหนึ่งของวงจรที่เป็นอาณาจักรของราวัน ไม่ใช่พระเจ้าทำให้เกิดความทุกข์ เป็นราวัน กิเลสทั้งห้า ที่ทำให้เกิดความทุกข์และทำให้ลูกมีกิเลส ลูกเฝ้าแต่ได้รับการอธิบายประเภทต่างๆ ทุกวันและดังนั้นลูกควรจะคงอยู่อย่างมีความสุข ลูกเข้าใจว่าชีพบาบาสอนลูกทุกวัน ไม่ใช่ว่าลูกจดจำผู้ที่มีตัวตน ชีวากำลังสอนราชาโยคะที่ง่ายดายแก่ลูกผ่านบราห์มา ชีพบาบาเข้ามาในประชาบิดาบราห์มา ไม่มีใครอื่นลูกเรียกว่าประชาบิดาบราห์มา บราห์มินั้นเป็นที่ต้องการอย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน ได้มีการจดจำกันว่า: ประกาศสิทธิ์ในมรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตของท่าน นั่นคือ โชคของอาณาจักรของลูกภายในหนึ่งวินาที ลูกๆ พูดว่าพวกเขาเป็นลูกๆ ของชีพบาบา ท่านเป็นผู้สร้างสวรรค์และดังนั้นท่านจะให้อาณาจักรแห่งสวรรค์อย่างแน่นอน บาบานั้นแสนมหัศจรรย์! จานาคได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที สิ่งนี้เป็นที่จดจำด้วย ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกเป็นของชีพบาบา ลูกต้องจดจำชีพบาบาอย่างแน่นอน เมื่อมีการนำเด็กๆ มาเลี้ยงดู พวกเขาที่สำนึกถึงว่าก่อนหน้านี้พวกเขาเคยเป็นลูกของผู้อื่นและเวลานี้พวกเขาเป็นลูกๆ ของผู้อื่น หัวใจของพวกเขาหันห่างจากพ่อแม่ที่แท้จริงของพวกเขาและกลับมาผูกพันกับพ่อแม่ที่นำพวกเขามาเป็นบุตรบุญธรรม ที่นี้ด้วย ลูกจะพูดว่าลูกเป็นบุตรบุญธรรมของชีพบาบา ในกรณีเช่นนั้น มีประโยชน์อะไรในการจดจำพ่อทางร่าง? พ่อผู้เป็นที่รักที่สุดได้ให้ทรัพย์สินสมบัติที่ยิ่งใหญ่มากแก่ลูก พ่อทำความเพียรพยายามสำหรับลูกๆ และทำให้ลูกมีค่า ลูกลิ้มพ้อเช่นนั้นครั้งแล้วครั้งเล่าทุกคนอื่นให้ความทุกข์แก่ลูกแต่ลูกก็เฝ้าแต่จดจำพวกเขาและลูกลิ้มฉันผู้เป็นพ่อของลูก! แน่แน่นอนอยู่ที่บ้านแต่ให้จดจำบาบา สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม เพียงแต่เป็นของพ่อและจดจำพ่อและโลกใหม่อยู่เสมอ ทั้งโลกกำลังกลายเป็นสุสาน หากลูกเป็นของพ่อ ลูกจะกลายเป็นนายของโลกใหม่ ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกเป็นของบาบา และในอนาคต ลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ องค์ของความสุขของลูกควรจะสูงขึ้น ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าร่างของลูกนั้นแก่ลูกต้องทนต่อความทุกข์ทรมานของกรรม มาமாและบาบานั่นก็อยู่อย่างมีความสุขขณะที่มีประสบการณ์ของความทุกข์ทรมานของกรรมด้วยเช่นกัน และแล้วความสุขที่ยิ่งใหญ่สำหรับอนาคตถึง 21 ชาตเกิด ร่างกายเหล่านี้คือรองเท้าเก่าและลูกจะเฝ้าแต่ทนต่อความทุกข์ทรมานของกรรม และแล้วลูกก็จะได้รับการปลดปล่อยจากสิ่งนี้เป็นเวลา 21 ชาตเกิด ลูกกลับมามีความสุขเมื่อลูกเป็นอิสระจากโรคร้าย มีความสุขเมื่อภัยพิบัติถูกขจัดออกไป ลูกเข้าใจว่าภัยพิบัติจะถูกขจัดไปหลายหลายชาตเกิด เวลานี้ลูกกำลังจะกลับไปหาบาบา นี่คือการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และเป็นการดึงประเด็นออกมา บาบาให้คำแนะนำแก่ลูกที่จะพูดกับตนเองในวิธีนี้ว่า: ฉันได้จบสิ้นวงจรของ 84 ชาตเกิดแล้วและเวลานี้กำลังจะไปหาพ่อ และแล้วฉันจะได้รับมรดกของฉันจากบาบา ลูกเองก็มีนิมิตด้วยเช่นกัน เวลานี้ ลูกบางคนได้นิมิตโดยตรงและลูกบางคนได้นิมิตทางอ้อมตัวอย่างเช่น มาม่านั้นไม่เคยรับนิมิตใดๆ ในขณะที่บราห์มาได้นิมิต ท่านได้นิมิตของการทำลายล้างและนิมิตของการก่อตั้ง ท่านได้นิมิตที่ลูกต้องแม่นยำของอนาคต อย่างไรก็ตาม ในตอนแรกท่านก็ไม่เข้าใจว่าท่านเคยเป็นวิษณุ ท่านเข้าใจในภายหลังว่าท่านได้ละทิ้งศาสนาของการครองเรือนที่มีกิเลสและเข้าไปสู่ศาสนาของการครองเรือนที่ปราศจากกิเลส สิ่งเดียวกันนั้นนำมาใช้กับลูก ลูกกลายเป็นเช่นเดียวกันโดยผ่านการศึกษาของบาบา ลูกต้องแข่งกันไปข้างหน้า อย่างไรก็ตามในเพลงมามาได้รับการยกย่อง ลูกมาเพื่อที่จะรู้ว่าใครที่ลูกเรียกว่ากาดอัมบา ใครคือแม่และพ่อ(Mother and Father) ที่แท้จริง? ด้วยการพูดว่า “แม่และพ่อ (Mother and Father)” จากดอัมบาจะไม่ได้รับการจดจำ สิ่งนี้ใช้กับผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกเท่านั้น เป็นการถูกต้องที่พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ นั่นคือพ่อ ท่านนั้นไม่มีตัวตน แม้ไม่

สามารถไม่มีตัวตน ในเมื่อพ่อนั้นไม่มีตัวตน ท่านจะต้องมาที่นี้อย่างแน่นอนเพื่อที่จะแนะนำตัวท่านเองและให้มรดกของลูกแก่ลูก ดังนั้นท่านต้องการแม่อย่างแน่นอน บราห์มานี้เป็นแม่อาวุโสในขณะที่ปู่ไม่มีตัวตน นี่เป็นความรู้ที่น่าอัศจรรย์อย่างมาก! อย่างไรก็ตาม ผู้นี้เป็นผู้ขายเพราะท่านเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก นี่คือความรู้ที่น่าอัศจรรย์มาก พ่อพูดว่า: พ่ออธิบายความลับที่แสนจะลึกซึ้งแก่นั่นแก่ลูก สิ่งนี้ไม่สามารถอยู่ในสติปัญญาของใครว่าแม่และพ่อคือใคร พวกเขาคิดว่าสิ่งนั้นนำมาใช้กับศรัทธา นี่คือความแตกต่างเดียวเท่านั้น สิ่งนี้ลูกเรียกว่าความผิดเดียว ใครบางคนต้องกลายเป็นเครื่องมือ ความผิดใดที่ทำให้บาร์ตกลับมาไม่มีความสุขอย่างมาก? เวลาที่ลูกรู้ว่าใครทำให้ลูกล้มบาบา เหตุผลใดที่ทำให้ลูกล้มท่าน? มายา รว้น ทำให้ลูกหันห่างออกไปจากท่านอย่างแน่นอน เช่นที่บาบาเป็นคารันการวันฮาร์ ดังนั้นมายาก็เป็นคารันการวันฮาร์ ผู้ให้ความทุกข์ด้วย เธอคือคารันการวันฮาร์ ผู้ให้ความทุกข์และชีพบาบาคือคารันการวันฮาร์ ผู้ประทานความสุข มายาหันห่างลูกออกไปจากพ่อ พ่อเองนั้นพูดว่า: โอ ดวงวิญญาณ เวลาที่จดจำฉัน พ่อของลูกอย่างสม่ำเสมอ ลูกคือลูกๆ ของพ่อและลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูก เพียงแต่จดจำพ่อและแล้วบาปของลูกจะถูกเผาไป ลูกได้รับคำสอนจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผ่านบราห์มา มีคำกล่าวว่า: กูรูบราห์มา ค่ายกย่องนี้เป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา กูรู-บราห์มานั้นมีชื่อเสียงมาก อย่างไรก็ตาม พวกเขาพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ก่อนหน้านั้น เราเคยคิดด้วยเช่นกันว่าสิ่งที่พวกเขาพูดนั้นถูกต้อง เวลาที่ลูกเข้าใจว่ามายาทำให้พวกเขาพูดเช่นนั้น มายาเป็นเหตุที่ทำให้ลูกทำความผิดที่น่าลูกนั้นลงมาและบาบาก็ทำให้ลูกไปอยู่เหนือการทำความผิดเพื่อที่จะยกระดับลูก พ่อทำให้โชคของลูกดีมาก ลูกต้องจดจำพ่อ สิ่งนี้ง่ายดายอย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้คิดว่าตนเองเป็นนายของเมล็ด ละวางจากอวัยวะประสาทสัมผัสของลูกและฝึกฝนที่จะนั่งอยู่ในความเงียบสงบ
2. ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และอยู่อย่างมีความสุข สะสางความทุกข์ทรมานของกรรมของลูกในความสุข พูดกับตนเองว่า: ฉันได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดแล้วและเวลานี้ฉันกำลังไปหาบาบา

พร: พร: ขอให้ลูกอยู่ในสภาพสูงสุดของลูกอยู่เสมอ แทนที่จะร้องขอความเคารพและกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาจากทุกคน
ลูกๆบางคนคิดว่าพวกเขากำลังก้าวไปข้างหน้าและคนอื่นๆ ไม่ให้ความเคารพกับพวกเขาในการก้าวไปข้างหน้า อย่างไรก็ตาม แทนที่จะร้องขอความเคารพ ให้เคารพตนเอง และแล้วคนอื่นจะให้ความเคารพกับลูกโดยอัตโนมัติ การมีความเคารพตนเองหมายถึงมีประสบการณ์ว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่และสูงส่งอย่างสม่ำเสมอ เมื่อเทวรูปอยู่บนแท่นก็ได้รับการกราบไหว้บูชา ในท่านองเดียวกัน เมื่อลูกอยู่ในสภาพที่สูงสุดของลูกอย่างสม่ำเสมอ ลูกจะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ทุกคนจะให้ความเคารพแก่ลูกโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: ผู้ปฏิบัติเสถียรมายาคือผู้ที่ได้รับความเคารพจากทุกคน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพียงแต่จดจำสองประโยค เราคือหลานของสัจกูรู เราประกาศสิทธิในมรดกของเราจากปู่ของเราผ่านพ่อบราห์มา
- คำถาม:** ได้มีการจดจำว่าผู้ที่ได้เต้าพัฒนาก็มีมรดกน้ำทิพย์แห่งสวรรค์ ในขณะที่กระดุกทุกชิ้นของผู้ที่ตกลงมานั้นถูกบดขยี้ เพลงนี้ใช้กับลูกๆ และไม่มีใครอื่นเพราะเหตุใด?
- คำตอบ:** เพราะจุดหมายปลายทางของลูกนั้นสูงที่สุด เวลาที่ลูกกลับบ้านไปหาพ่อในอาณาเขตสูงสุดและแล้วลูกก็ลงมาสู่โลกใหม่ คำพูดนี้ไม่สามารถใช้กับใครอื่นได้ ชัยนาสขึ้นนั้นตามลำดับกันไป มีบางคนอ่อนแอในบรรดาพวกเขาและบางคนที่มีความเข้มแข็ง แต่พวกเขาไม่มีจุดหมายปลายทางของเขายู้อยู่เบื้องหน้าพวกเขา พวกเขาไม่รู้ถึงรสชาติของประสบการณ์แห่งสวรรค์ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่พูดว่าลูกต้องการทำตามหนทางที่ซึ่งลูกตกลงมา และต้องอยู่อย่างระมัดระวัง
- เพลง:** เราต้องการทำตามหนทางที่ซึ่งเราตกลงมา และต้องระมัดระวังด้วยเช่นกัน

โอมซานติ เมื่อเพลงที่เล่น, ลูกๆ เข้าใจว่ามีความรู้สำหรับเราอยู่ในเพลง สำหรับผู้ที่โง่เขลามิแต่เพียงความไม่รู้ในเพลงเท่านั้น ในขณะที่ดวงวิญญาณที่รู้แจ้งมีความรู้ในเพลงนั้น ลูกๆ เข้าใจว่าพายุของมายาทำให้ลูกตกลงมาอย่างแน่นอน และพระเจ้าผู้เป็นพ่อยกลูกขึ้นมา นั่นคือท่านให้สมุนไพรรูปชีวิตของความรู้แก่ผู้ที่ตกลงมา ผู้ที่ติดกับในพายุของตัณหาหรือนั้นตกลงมา หากพวกเขาติดกับในพายุของความโกรธ, พวกเขาก็ตกลงมาด้วย การตกและการไต่เต้านี้ดำเนินไป ผู้ที่ไต่เต้าก็มีมรดกน้ำทิพย์แห่งสวรรค์ ในขณะที่กระดุกทุกชิ้นของผู้ที่ตกลงมานั้นถูกบดขยี้ เพลงนี้ไม่สามารถใช้กับใครนอกจากลูกๆ ไม่สามารถใช้กับแม้กระทั่งชัยนาสสิ ถึงแม้ว่าอาจจะมียุทธศาสตร์ที่อ่อนแอบางคนด้วย ไม่มีใครในพวกเขาที่มีจุดหมายปลายทาง จุดหมายปลายทางของลูกนั้นสูงที่สุด พวกเขาศึกษาคัมภีร์ฯ และบางทีกลายเป็นนักปราชญ์ แต่พวกเขาไม่มีจุดหมายปลายทางของการประกาศสิทธิในอาณาจักรฯ ที่นี้จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ลูกๆ ทั้งหลายเข้าใจว่า บัพดาที่ไม่มีขีดจำกัดคือผู้ที่สอนลูกๆ มาสอนด้วยเช่นกันและลูกๆ ก็สอนด้วย ลูกๆ นั้นเป็นหลานของปู่ ที่อมฤตสารเมื่อปู่และหลานของเขายู้อยู่ด้วยกันก็จะกล่าวว่า “นี่คือรุ่นที่เจ็ด” หรือ “นี่เป็นรุ่นที่สอง” ลูกๆ เข้าใจว่าจะมีรุ่นของเหล่าเทพในยุคทอง จะมีรุ่นแรกๆ รุ่นที่สองฯลฯ ที่นี้ลูกไม่ได้มีรุ่นต่างๆ มีพ่อเดียว ปู่เดียว มามาเดียว และที่เหลือทั้งหมดเป็นลูกๆ นั่นคือทั้งหมด! ไม่มีใครอื่น นอกจากปู่และหลาน เวลาเป็นสิ่งที่ง่ายดายมากที่จะจดจำสิ่งเหล่านี้ เราคือบราห์มากุมารและบราห์มากุมารี และดังนั้นบราห์มาเป็นพ่อของลูกและชวายเป็นปู่ของลูก เราได้รับทรัพย์สินสมบัติของเราจากท่าน เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะจดจำว่าเราเป็นหลานชายและหลานสาวของปู่: บราห์มากุมารและกุมารี บราห์มาคือบุตรเดียวของชวาเท่านั้น ไม่ใช่ว่าเรานั้นคือวิษณุกุมารหรือชวากุมารี มีเพียงบราห์มาเดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าประชาบิดา บราห์มา บาบอธบายในลักษณะที่ง่ายดายมาก ลูกกลายเป็นบราห์มากุมารและกุมารีเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากชีพบบา ชีพบบาบอกลูกถึงสิ่งที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น ลูกนั้นต้องจดจำชีพบบาอย่างแน่นอน ผู้ที่ลูกได้รับมรดกมาจากท่าน หากลูกจดจำใครอื่น ลูกจะได้รับมรดกของนรก นี่คือบางสิ่งที่จะต้องเป็นที่เข้าใจ ลูกไม่ได้รับมรดกจากพ่อ แต่ลูกได้รับจากปู่ ท่านเป็นผู้สร้างแห่งสวรรค์และผู้ประทานความรู้ ชีพบบาพูดผ่านบราห์มาและบราห์มานี้ก็รับฟังด้วยเช่นกัน สรัสวดีลูกสาวคนแรกของบราห์มา นั้นเป็นที่จดจำด้วยเช่นกัน บราห์มากุมารี สรัสวดี, แม่ของชาวโลกได้รับการยกย่องอย่างมาก เธอประกาศสิทธิในมรดกที่ยิ่งใหญ่กว่าบราห์มา เหตุนี้เองลักษณะจึงได้รับการจดจำก่อนและแล้วจึงเป็นนารายณ์ ลูกๆ เข้าใจว่าลูกคือลูกๆ ของจากัดอัมบาแม่ของชาวโลกและจากัดปีตาพ่อของชาวโลก ดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่ประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากปู่? ลูกคือบราห์มากุมารและกุมารี หลานชายหลานสาวของปู่ นั่นคือทั้งหมด! ไม่มีรุ่นที่สองหรือรุ่นที่สาม ไม่มีเหลนหรือโหล่นใครที่จะไม่จดจำปู่? ลูกๆ รู้ว่า ยิ่งลูกจดจำท่านมากเพียงไร บาปของลูกจะถูกเผาไปมากขึ้นตามนั้น ลูกสามารถอธิบายแก่ใครก็ตามว่าชีวาพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้สร้างสวรรค์ ท่านสร้างสิ่งนั้นผ่านบราห์มาอย่างแน่นอน ท่านพูดกับบราห์มากุมารและกุมารีผ่านบราห์มา: จดจำพ่อและมรดก (สวรรค์) ลืมความสัมพันธ์ทั้งหมดของร่างกาย เคยมีคำกล่าวว่า: หากลูกตาย โลกนั้นก็ตายจากลูก เมื่อดวงวิญญาณแยกห่างจากร่างของเขา, ก็ไม่มีสิ่งใดหลงเหลืออยู่ สำนักของร่างกายนั้นจบสิ้นเวลานี้ลูกได้มาหาบาบาและแล้วกลับมาสวยงาม เวลาที่ลูกนั้นน่าเกลียด นี่คือการแสดงเกี่ยวกับการเปลี่ยนจากน่าเกลียดมาสวยงาม ลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังกลับมาบริสุทธิ์และสวยงาม ลูกๆ ดวงวิญญาณกลายเป็นของยุคเหล็ก และดังนั้นร่างกายของลูกจึงเป็นเช่นนั้นด้วย ลูกเคยสวยงามในยุคทอง นักเดินทางที่สวยงามมาและทำให้ลูกสวยงาม ดวงวิญญาณ

นั้นสวยงามตลอดไป ท่านไม่เคยมีอัลลอยด์ปะปนในตัวท่าน เพราะท่านไม่ได้เข้ามาสู่การเกิดและการตาย ท่านอธิบายในวิธีการที่แสนจะง่ายดาย แต่บ้างก็ยังคงลึ้มและหยั่งรากจากปุ่เช่นนี้ ดังนั้นบาบาจึงพูดว่า หากลูกต้องการจะเห็นคนโง่ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของทั้งหมดรวมทั้งคนฉลาดที่สุดของทั้งหมด มองดูพวกเขาที่นี่ พวกเขาโง่เขลาอย่างมากที่ไม่สามารถแม้แต่เข้าใจสองประเด็นที่ง่ายดายอย่างมากเหล่านี้ได้ ลูกเพียงแต่ต้องเข้าใจว่าลูกคือดวงวิญญาณ และนั่นคือดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ปู่ของลูก ประชาบิดาบรรพบุรุษนี้โด่งดังอย่างมาก ชีพบาบาให้มรดกแก่ลูกผ่านท่าน หากลูกจากบรรพบุรุษไป ลูกก็จากปู่ไปด้วยเช่นกัน และแล้วมรดกของลูกจะจบสิ้น บาบาอธิบายในวิธีการที่ง่ายดายอย่างมาก ลูกคือบรรพบุรุษมากูมาร และกุมารี บรรพบุรุษมา, วิษณุและชางก้า คือผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน แต่จากพวกเขาทั้งหมด, บรรพบุรุษมาเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าประชาบิดา โลกมนุษย์ไม่สามารถสร้างขึ้นในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ดังนั้นวิษณุและชางก้าไม่สามารถถูกเรียกว่าประชาบิดา พ่อของปวงประชานั้นจะคงอยู่ที่นั่นอย่างแน่นอน บรรพบุรุษมาออกมาจากปากดอกบัวของบรรพบุรุษมา งามพราหมณ์เหล่านั้นว่าพวกเขาเป็นลูกๆ ของใคร นั่นก็เพียงแต่กลายเป็นคำยกย่องของพวกเขา สำหรับพวกเขาไม่ได้เป็นเช่นนั้นในความเป็นจริง เวลานั้นลูกเข้าใจว่าพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดก่อตั้งศาสนาเทพและศาสนานักรบผ่านบรรพบุรุษมา และท่านทำเช่นนั้นในยุคแห่งการบรรจบพบกัน บรรพบุรุษมีนั่นเป็นที่ต้องการในยุคแห่งการบรรจบพบกันอย่างแน่นอน ในตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กพวกเขาคือศูทร สิ่งเหล่านี้อธิบายแก่ลูกๆ ทั้งหลายเป็นอย่างดีแล้ว ศรีมัทนั้นโด่งดังอย่างมาก ลูกได้ยินอะไรในศรีมัททกวัทิตา? ผู้เดียวที่สูงส่งสองเท่า(ศรีศรี)พูดความรู้นี้ และทำให้ลูกเป็นผู้สูงส่งที่สุดของทั้งหมด ขณะนี้ลูกกลายเป็นบรรพบุรุษมากูมารและกุมารีในทางปฏิบัติ ลูกพูดว่า: บัพดาตา เราได้เคยพบท่านในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน เราได้มาเพื่อประกาศสิทธิในมรดกของเราจากปู่ อัจชะ ลูกกลายเป็นอะไรด้วยสิ่งนั้น? สूरियงศ์หรือจันทราวศ์ ลูกแต่งงานกับศรีนารายณ์หรือศรีรามไหม? ลูกพูดว่า บาบา เราจะแต่งงานกับศรีนารายณ์ อย่างไรก็ตาม และแล้วพวกเขาก็ลึ้ม พวกเขาลึ้มผู้เดียวที่ทำให้พวกเขามีค่า ขออย่าได้มีใครลึ้มปู่หรือพ่อเลย! พวกเขาหย่าขาดจากท่านอย่างรวดเร็วและไม่จดจำท่านเลย พวกเขาไม่แม้กระทั่งจะเข้าถึงสองคำของความรู้ พวกเขาลึ้มไปว่าพวกเขาเป็นหลานของสัดกูรู นั่นคือหลานของปู่ และพวกเขากำลังประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาจากท่านด้วยการทำความเพียรพยายาม มรดกของพ่อทางร่างซึ่งเป็นทรัพย์สินสมบัติของเขาจะถูกแบ่งส่วน ที่นี้ไม่มีเรื่องของการแบ่งส่วนสิ่งใด ลูกต้องทำความเพียรพยายามสำหรับสิ่งนี้ ลูกไม่ต้องซื้อที่ดินบนพระจันทร์ลาลา ลูกกลายเป็นนายของอาณาจักรที่นี่ เพราะลูกต้องเล่นบทบาทของลูกที่นี่ ลูกไม่จำเป็นต้องไปยังดวงจันทร์ลาลา นั่นลูกเรียกว่าความหยิ่งยโสของวิทยาศาสตร์ ด้วยความหยิ่งยโสขีดสุดพวกเขาก็ไปถึงสภาพของการทำลายล้าง เพียงแต่มองดูสิ่งที่ลูกประดิษฐ์ขึ้นมา! พวกเขาไปหลายแสนไมล์สู่อวกาศ พวกเขาแม้กระทั่งรู้วิธีที่พวกเขาเดินทางไปถึงและมิอะไรอยู่บนดวงจันทร์ ดวงจันทร์นั้นเย็น พวกเขาจะได้รับความร้อนหากพวกเขาตรงเข้าไปหาพระอาทิตย์ มีความหยิ่งยโสของวิทยาศาสตร์อย่างมาก พวกเขาเรียกสิ่งนั้นว่าจรวด บาบาอธิบายแล้วว่าดวงวิญญาณคือจรวดที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พวกเขาคือจุดเท่านั้น พวกเขาจะมีน้ำหนักมากเพียงไร? มีความรู้มากมายบรรจุอยู่ในจุดนี้ ดวงวิญญาณสามารถบินจากที่นี่ไปที่นั่นในหนึ่งวินาที พวกเขาจดจำบาบาและโอบยบินไปในหนึ่งวินาที เพียงผู้ที่มีสติปัญญาที่เฉียบแหลมอย่างมากเท่านั้นสามารถเข้าใจสิ่งนี้และอธิบายแก่ผู้อื่น ชีพบาบาเป็นจุดด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่าท่านมีสัญลักษณ์รูปไข่ขนาดใหญ่ อย่างไรก็ตามจะกล่าวได้ว่าดวงวิญญาณไม่ได้ใหญ่โตเช่นนั้น และดวงวิญญาณสูงสุดก็ไม่สามารถใหญ่โตเช่นนั้นได้ และแล้วพวกเขาก็พูดว่าพระเจ้าคือบรรพบุรุษ ธาตุแสง พวกเขาไม่สามารถเข้าใจสิ่งใด จนกระทั่งพวกเขามาอยู่เบื้องหน้าพระเจ้าเป็นการส่วนตัว ไม่เช่นนั้นพวกเขาก็ไม่สามารถเข้าใจชื่อหรือรูปของพระเจ้า เราแสดงรูปภาพของชีพบาบา แต่ท่านไม่ได้เป็นเช่นนั้น รูปของท่านเป็นรูปของจุด แต่จะสามารถมีการกราบไหว้บูชาจุดได้อย่างไร? จะมีการถวายดอกไม้มาลา ให้แก่ท่านได้อย่างไร? สิ่งนั้นดำเนินไปในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขามีการสร้างรูปขนาดใหญ่สำหรับผลประโยชน์ของการกราบไหว้บูชาในวัด อัจชะ บาบาพูดว่า หากความรู้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างน้อยที่สุดลูกสามารถเข้าใจว่าลูกคือบรรพบุรุษมากูมารและกุมารี เป็นหลานของปู่ พระเจ้าชิวานั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด สิ่งสร้างของท่านไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ เราเป็นหลานๆ ของท่าน พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกเวลานี้ดาโมประธานและน่าเกลียด ลูกนั้นถูกทำให้สะอาดประธานและสวยงามโดยบาบา เป็นเพียงด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาคะที่เขายู้อย่างน่าเกลียด เขากลับมาน่าเกลียดจากสวยงาม เวลานี้เพื่อที่จะกลับมาสะอาดประธานอีกครั้ง ลูกต้องจดจำพ่อ นักเดินทางผู้เดียวที่ทำให้ผู้คนมากมายสวยงามอย่างมาก ท่านทำให้พวกเขาเป็นนายของโลก ท่านเพียงแต่พูดว่า จดจำฉัน ผู้เป็นพ่อ ไม่เช่นนั้นลูกจะได้รับมรดกได้อย่างไร? ไฟของโยคะนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นเพื่อที่จะทำลายบาปของลูก มีการจดจำระลึกถึงครั้งแล้วครั้งเล่า บ้างก็คิดว่าถึงอย่างไรพวกเขาก็เป็นลูกๆ ของท่าน อย่างไรก็ตามหากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึงตลอดทั้งวัน บาปของลูกจะไม่จะถูกเผาไป และปรอทของความสุกของลูกก็จะไม่ขึ้นสูง ประเด็นนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของแม้กระทั่งบางคนที่เคยอยู่ที่นั่นมาเป็นเวลา 20 – 25 ปี พวกเขาลึ้มสิ่งนี้และกลับไปสู่โลกเก่าและยกเลิกเส้นโซคของพวกเขา โซคของลูกเริ่มต้นจากวินาทีที่ลูกมาสู่ตักของแม่และพ่อ ด้วยการพูด

ว่า “มาแม่และบาบา” ลูกกลายเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ต่อสวรรค์ ผู้คนที่นี้พูดด้วยเช่นกันว่า อินดูสถานของเรานั้นสูงสุดเหนือสิ่งใดอย่างไรรู้ตามหากอินดูสถานนั้นสูงสุด เหตุใดจึงมีหนี้สินมากมายเล่า? เหตุใดจึงกลับมายากจนแสนเข็ญอย่างมาก? ทรัพย์สมบัติมากมายนั้นได้ถูกนำไปจากที่นี่ มีการหารายได้มากมายจากโรงงาน หากไม่มีโรงงานใดๆก็จะมีใครมีงานทำ หากพวกเขาไม่มีงานทำ พวกเขาจะหล่อเลี้ยงตนเองได้อย่างไร? พวกเขากลับมาไม่มีความสุข เหตุนี้เองจึงมีการสร้างวิธีการต่างๆ มากมายเพื่อบารัต วิธีการเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นและดังนั้น ลูกๆ จึงไม่มีประสบการณ์ของความทุกข์มากมายนัก หลายคนจากที่นี่ไปต่างแดนเพื่อหางานทำ เพราะพวกเขาสามารถหาเงินทองมากมายที่นั่น พ่อพูดว่า: พ่อรักแม้กระทั่งหนาม พ่อมาเพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ พ่อรักหนามและพ่อก็รักผู้ที่กลายเป็นดอกไม้จากหนามด้วยเช่นกัน ตามละคร พ่อประธานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน รวมคือผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน และดังนั้นท่านจึงเป็นผู้ที่เป็นที่รักของทุกคน หนามและดอกไม้รวมอยู่ในสิ่งนี้ สวรรค์นั้นสร้างขึ้นตามกฎหมาย ดังนั้นท่านทำให้ลูกมีค่าควรแก่สวรรค์ ผู้คนเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! มาและทำให้เราบริสุทธิ์เถิด! ลูกเข้าใจว่า พ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์เวลานี้ได้มาเพื่อที่จะชำระบารัตเป็นพิเศษและทั้งโลกโดยทั่วไปให้บริสุทธิ์ ชื่อผู้นำซาร์โวดา ยา (ผู้นำที่มีความเมตตาต่อทุกคน) นั้นได้มีการให้ไว้ พวกเขาให้ชื่อนั้นแก่ตัวเอง เช่นที่พวกเขาเรียกตนเองว่า ศรีศรี 108 “ซาร์วา” หมายถึงทุกคน แต่ไม่มีมนุษย์ใดสามารถประธานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนได้ อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง ให้ตายขณะมีชีวิต เมื่อลูกตาย โลกก็ตายไปแล้วจากลูก ฝึกฝนที่จะกลับมาละวางจากร่างกายของลูกครั้งแล้วครั้งเล่า
2. เราเป็นหลานๆ ของปู่ เราต้องกลับมา มีค่าและประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์จากท่าน เราดวงวิญญาณต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะและอยู่อย่างมีความสุข

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของตัวเองและให้ประสบการณ์ของ "ซานติคูนต์" (พื้นที่แห่งความสงบ) ให้กับผู้อื่นท่ามกลางความไม่สงบและความปั่นป่วน เมื่อมีความปั่นป่วนเกิดขึ้นที่ใดๆ ให้แสดงความอัศจรรย์ของพลังความสงบในเวลาของการต่อสู้นั้น ให้เข้าไปสู่สติปัญญาของทุกคนว่ามี "ซานติคูนต์" ที่นี้ จงเป็น "ซานติคูนต์" และกระจายพลังแห่งความสงบเป็นตัวของตัวเองและให้ทุกคนได้รับประสบการณ์ของ "ซานติคูนต์" ในเวลานั้นลูกไม่สามารถรับใช้ด้วยคำพูด แต่ลูกสามารถเปิดเผย "ซานติคูนต์" ด้วยพลังแห่งจิตใจของลูก ทำให้ทุกคนได้รับกระแสคลื่นของการได้รับความสงบเช่นนั้นที่นี้ สร้างบรรยากาศเช่นนั้น

คติพจน์: จบสิ้นความกังวลของลูกและความกังวลของทุกคนอื่นคือการเป็นผู้ที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับทุกคน

*** โอม ซานติ ***

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน เพื่อที่จะรับสิทธิ์ในมรดกของการหลุดพ้นในชีวิตจากพ่อ จงเป็นอิสระจากบ่วงพันธะทั้งหมดของมายา เพียงผู้ที่ได้รับการหลุดพ้นในชีวิตที่นั่นเท่านั้นจะสามารถรับสิทธิ์ในสถานภาพของการหลุดพ้นในชีวิตที่นั่นได้

คำถาม: เมล็ดแห่งความรู้นี้ไม่สูญสลายอย่างไร

คำตอบ: อาณาจักรสุริยวงศ์และจักรวรรดิถูกก่อตั้งขึ้นมาจากความรู้นี้ อาณาจักรนั้นใหญ่โตมาก แม้ว่าดวงวิญญาณที่ได้รับการรู้ไปแล้วอาจออกจากหนทางของความรู้ไปกลางคัน พวกเขาจะคงกลับมาในเวลาสุดท้าย เพราะพวกเขาต้องเข้ามาสู่อาณาจักรด้วยเช่นกัน ผู้ที่ได้มีเมล็ดของความรู้แม้เพียงเล็กน้อยที่สุดเพาะไว้ในพวกเขาจะมา พวกเขาไม่สามารถไปที่อื่นได้ ประเด็นนี้จึงพิสูจน์ว่า ความรู้ไม่สูญสลาย

เพลง: ไม่มีใครพิเศษสุดเหมือนกับเจ้าผู้ไร้เดียงสา

โอม ซานติ เวลาที่ลูกๆกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าเจ้าผู้ไร้เดียงสา ปราณชวาร์ (ผู้ประทานชีวิต) และลูกๆอย่างดีมากว่าลูกกำลังได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของตนเองอีกครั้งจากผู้เป็นนายที่ไร้ขีดจำกัด(the unlimited Master) เจ้าผู้ไร้เดียงสา สติปัญญาของลูกตรงไปที่นั่น แท้จริงแล้ว ลูกจะกลับไปยังบ้านของพ่อพร้อมกับพ่อ พ่อมาเพื่อรับลูก เช่นที่เจ้าบ่าวมาเพื่อรับเจ้าสาวของเขาไป เจ้าบ่าวผู้เดียวมาและทำให้เจ้าสาวทุกคนสวยงาม ชื่อของท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม ลูกลืมพ่อ การที่พวกเขาลืมเป็นสิ่งที่อยู่ในละคร พ่อมาอธิบายความลับทั้งหมดให้แก่ลูกๆ สถานภาพของลูกๆดวงดาวที่โชดดินั้นสูงยิ่งกว่าพ่อ เช่นที่พ่อคือนายของบราห์มันด์ ในท่านองเดียวกันลูกยังเป็นนายของบราห์มันด์เช่นกัน ลูกเคยอาศัยอยู่กับพ่อ พ่อของลูก และแน่นอนว่าลูกๆต้องเล่นบทบาทของตนเอง ลูกรู้ว่า ลูกได้มาสู่ตรีโลกนาถ (นายของสามโลก) เพื่อที่จะกลายเป็นเจ้าแห่งดินแดนสุขาวดี พ่อพูดว่า ลูกๆ เวลาที่ลูกเป็นนายของสามโลกและพ่อเป็นนายของสามโลกด้วยเช่นกัน จากนั้นเมื่อยุคทองมาถึง ลูกก็มาเป็นนายของสิ่งนั้น พ่อไม่ได้เป็นเช่นนั้น พ่อมาเพื่อปลดปล่อยลูกๆดวงวิญญาณออกจากความทุกข์ของราวัน ลูกได้รับความทุกข์มากมายจากราวัน ลูกเข้าใจละครแล้ว ไม่ได้มีแค่สี่ยุค แต่มีห้ายุค สี่ยุคเป็นยุคที่ยาว ในขณะที่ยุคบรรจบพบกันคือยุคของการก้าวกระโดด ลูกควรใส่ใจกับความรู้นี้ เพราะลูกๆได้มาเป็นลูกของมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านได้รับการสรรเสริญในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาว่า ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสงบ สิ่งนี้ไม่สามารถเป็นคำสรรเสริญของเจ้าแห่งดินแดนสุขาวดีได้ พวกเขาคือผู้ที่เติมเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์เต็ม ไม่มีใครเป็นเช่นนั้นในยุคเหล็กนี้ ดังนั้น แน่นนอนว่าใครบางคนต้องมาทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้น ดังนั้นลูกๆเท่านั้นที่จะมาเป็นนายแห่งสวรรค์ บราห์มา วิษณุและชางก้า ผู้เป็นเทพของอาณาจักรแต่ละเอียดย่อมยังลูกแสดงไว้พร้อมกับคู่อีกด้วย เพื่อที่จะแสดงให้เห็นหนทางครอบครัว ดังนั้น สวรรค์ยังปรากฏอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน จากสกุลบราห์มิน ลูกจะไปสู่สกุลเทพแล้วไปสู่สกุลนักรบ ลูกที่รู้คิดจะใส่ใจการศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมาก ในหนทางของความไม่รู้ เมื่อบางคนได้บุตรชาย พวกเขาจะเชื่อว่า ทายาทมาแล้วลูกก็ยังพูดว่า “มา มา บาบ่า” ดังนั้น ลูกจึงเป็นทายาท คานธีจึงถูกเรียกว่า บาบูจิ จริงๆแล้ว ในบาร์ตพวกเขาเรียกผู้คนมากมายว่า “แม่และพ่อ” ผู้คนเรียกผู้ที่แก่ชราว่า ปิตาจี (พ่อ) พวกเขาเพียงแค่พูดเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม ผู้ที่คือบาบูจิของทุกคน พ่อคือ ปราณชวาร์ นั่นคือ พระเจ้าของทุกดวงวิญญาณ เมื่อลูกพูดว่า “พ่อ” หัวใจของลูกจะมีประสบการณ์กับความสุขในมรดกและลูกจะมีความรู้สึกเช่นนั้น ความรู้สึกที่ลูกได้รับนั้นต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ แท้จริงแล้ว พ่อที่ไร้ขีดจำกัดมาและสอนราชาโยคะให้แก่ลูกๆ บราห์มา วิษณุและชางก้าไม่สามารถสอนราชาโยคะได้ พระเจ้าพูดว่า เหล่าเทพคือมนุษย์ที่มีคุณธรรมสูงส่ง พาร์เมชวาร์หมายถึงพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ในบาร์ตพวกเขาพูดถึงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้าสูงสุด ผู้เป็นพ่อ ดังนั้นสติปัญญาของลูกจึงขึ้นไปอยู่เหนือทุกสิ่ง เพราะลูกรู้ว่า พ่ออาศัยอยู่เหนือทุกสิ่ง เวลาที่ลูกเข้าใจว่า ลูกเองเป็นผู้อาศัยของสถานที่นั่นเช่นกัน เวลาที่เรากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าปราณชวาร์ พ่อเตือนลูกเป็นการส่วนตัว ดังนั้น ลูกจึงมีศรัทธาว่า ไม่ได้กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้านักปราชญ์หรือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ แต่แท้จริงแล้วอยู่เบื้องหน้าแม่และพ่อ เหตุใดลูกจึงเป็นของท่านเล่า เพื่อที่จะรับสิทธิ์ในมรดกของตนสำหรับอนาคต 21 ชาตเกิดจากแม่และพ่อ หากลูกไม่มีศรัทธา แล้วเหตุใดลูกจึงนั่งอยู่ที่นั่นเล่า ต้องมีเหตุผลบางอย่าง ไม่มีใครนั่งอยู่เบื้องหน้าใครได้โดยที่จำกันไม่ได้ ทางโลก ผู้คนจำกันได้ ผู้ที่คือชันยาสซี ผู้ที่เป็นผู้ว่าราชการ ที่นั่นพ่อแฝงตัว แต่ลูกเข้าใจว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คือผู้อาศัยในอาณาจักรสูงสุด แล้วเรื่องของการอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันก็จะไม่เกิดขึ้น ดวงวิญญาณจดจำว่า “โอ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ!” หากพวกเขาเป็นพระเจ้าเสียเอง แล้วเหตุใด

พวกเขาจึงเรียกหาด้วยเล่า นี่คือเรื่องที่ต้องทำความเข้าใจเล็กน้อย อย่างไรก็ตาม มายาทำให้ลูกเป็นเช่นที่ว่าลูกไม่เข้าใจสิ่งใดเลย บางคนไม่เชื่อถือในสิ่งที่ผู้คนพูด มายาทำให้สติปัญญาของพวกเขาเต็มไปด้วยความสงสัย พวกเขาจึงเรียกหา “โอพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ!” แต่แล้วพวกเขาก็พูดว่า ตนเป็นพ่อ แล้วเหตุใดพวกเขาจึงเรียกหาเล่า ลูกเท่านั้นที่จะพูดว่า “พ่อ” ลูกต้องจดจำผู้เดียวเท่านั้น เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อส่วนตัว ลูกรู้ว่า เวลานั้นลูกเป็นของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกกำลังรับสิทธิ์ในมรดกจากท่าน เวลานั้นลูกจะไม่ลืมท่าน พ่อพูดว่า ลูกๆ จงอยู่อย่างปราศจากร่าง! จงกลับมาบริสุทธิ์! พ่อมาเพื่อพาลูกกลับไป ผู้คนร้องเพลงอยู่เบื้องหน้าเหล่าเทพว่า ฉันไร้คุณธรรม ฉันไม่มีคุณธรรมใดเลย พวกเขาร้องเพลงสรรเสริญเหล่าเทพ พวกเขาคิดว่าตนเองเป็นคนบาปที่ตกต่ำ แน่หนอนว่าโลกเคยไร้กิเลสอย่างสิ้นเชิงในตอนเริ่มแรก นั่นเรียกว่าสวรรค์ ชีวาลายา ชีพบาบาเป็นผู้ก่อตั้งสวรรค์ ชาวบาร์ตรูว่า สวรรค์จะปรากฏ แต่พวกเขาลืมไปแล้วว่าบาร์ตเคยเป็นสวรรค์และเทพดั้งเดิมอันเป็นนิรันดร์เคยปกครองที่นั่น เมื่อบางคนตาย ผู้คนพูดว่าเขาได้จากไปสวรรค์ สวรรค์อยู่ในยุคทอง สวรรค์ไม่สามารถอยู่ในยุคเหล็กได้ เมื่อผู้คนตีพิมพ์ลงในหนังสือพิมพ์ว่า บางคนได้จากไปสวรรค์ จงถามพวกเขาว่า สวรรค์อยู่ที่ไหน พวกเขาเชื่อว่าบุคคลนั้นไปหาพระเจ้าแล้วที่อาณาเขตสูงสุดและนั่นคือสวรรค์ หรือพวกเขาพูดว่าเขาไปสู่อินแดนนิพพาน หรือพวกเขาพูดว่าเขาหลอมรวมเข้าไปในแสง มีความแตกต่างอย่างมากในคำที่พวกเขาใช้ นั่นเรียกว่าธาตุที่ยิ่งใหญ่ของบราห์ม นี่คือวัตุธาตุของท้องฟ้า สิ่งนี้ไม่สามารถเป็นธาตุที่ยิ่งใหญ่ได้ นั่นคือธาตุที่ยิ่งใหญ่ของบราห์มันต์ที่เราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในรูปไข่ พ่อยังอาศัยอยู่ที่นั่นเช่นกัน นั่นคืออาณาเขตสูงสุด อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครหลอมรวมเข้าไปในธาตุบราห์มได้ ประเด็นจำนวนมากมายได้ลูกอธิบายให้แก่ลูกๆ เพราะลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อ ผู้เลื่อมใสศรัทธายังตามหาพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง ลูกรู้ว่าใครทำการกราบไหว้มากที่สุดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แน่หนอนว่าผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในตอนเริ่มต้น จากนั้นก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาอันดับแรก ลูกเท่านั้นที่รูสิ่งนี้ มีเพลงร้องว่า ท่านมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและท่านคือผู้กราบไหว้บูชา อย่างไรก็ตาม ทุกคนเหล่านั้นคิดว่าพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ตัวท่านเองกลายเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเป็นผู้กราบไหว้บูชา สิ่งนั้นผิด พ่อมาทำให้ลูกมีค่าควรแก่คำสรรเสริญที่สูงส่ง อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ทุกคนจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิตของสวรรค์ การหลุดพ้นในชีวิตจะได้รับเมื่อลูกเป็นอิสระจากบ่วงพันธะของมายา “การหลุดพ้นในชีวิต” หมายถึงการเป็นอิสระจากบ่วงพันธะของมายา ไม่ใช่ว่าทุกคนจะมาในยุคทอง ผู้ที่ศึกษาราชายโจะเท่านั้นจะมาในยุคทอง ในหนทางของความรู้ ลูกต้องเป็นอิสระจากบ่วงพันธะมากมาย มิราไม่ได้มีบ่วงพันธะมากมายเช่นนั้น เธอเพียงแต่เคยพูดว่า เธอต้องการพบกฤษณะ ดังนั้นจึงอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกต้องไปสู่อินแดนของกฤษณะ มิราเป็นหนึ่งในผู้เลื่อมใสศรัทธาหลักที่สำคัญ ลูกคือส่วนหนึ่งของสร้อยประคำแห่งชัยชนะที่สูงส่งและได้รับการกราบไหว้บูชา สร้อยประคำของผู้เลื่อมใสศรัทธาไม่ได้รับการกราบไหว้บูชา สร้อยประคำของผู้ที่ทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ได้รับการกราบไหว้บูชา ผู้เลื่อมใสศรัทธากราบไหว้บูชาสร้อยประคำของลูกๆ ก่อนอื่น มีสร้อยประคำของรูดร้าแล้วกลายเป็นสร้อยประคำของวิษณุ ไม่มีใครรู้ว่าสร้อยประคำเป็นตัวแทนของใคร พวกเขาเพียงแค่หมุนลูกปิดอยู่เรื่อยๆ เวลานั้นลูกจะไม่หมุนลูกปิดของสร้อยประคำของผู้เลื่อมใสศรัทธาอีกต่อไป ผู้เลื่อมใสศรัทธานับลูกปิดสร้อยประคำของลูกๆ ลูกรู้ว่า สร้อยประคำแห่งชัยชนะของลูกกำลังถูกสร้างขึ้นมาแล้วเราเองจะกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาและนับลูกปิดของสร้อยประคำ ลูกปกครองอาณาจักรแล้วลูกจะกลายเป็นคนแรกที่หมุนลูกปิดของสร้อยประคำ ผู้อื่นจะเรียนรู้การกราบไหว้บูชาจากลูก ลูกทำให้โลกกลายเป็นสวรรค์ พ่อกำลังสอนราชายโจะให้แก่ลูกๆและการสอนนี้ได้รับชื่อว่ากิตะ ต้องมีชื่อสำหรับคัมภีร์ศาสนา แม้ว่าความรู้หายไปแต่คัมภีร์จะถูกสร้างขึ้นมา พวกเขาทำให้สิ่งนั้นกลายเป็นคัมภีร์แล้วเรียกว่า “ศรีมัททกัททิตา” พวกเขาเขียนกิตะสำหรับหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา กิตะนั้นไม่ใช่สำหรับหนทางของความรู้ พวกเขาถ่ายทอดกิตะประเภทต่างๆมากมาย พวกเขาไม่เคยพูดว่า ฉันกำลังสอนราชายโจะให้แก่ท่าน พวกเขาจะพูดว่า พระเจ้าจากไปด้วยการสอนราชายโจะ พวกเขาตั้งใจศึกษาคัมภีร์นั้น เวลานั้นเรากำลังศึกษากิตะอันเดิมจากพระเจ้าเป็นการส่วนตัวและกำลังจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อพูดว่า พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อสอนราชายโจะแก่ลูกๆ และทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา แน่หนอนว่าจะมีคำสรรเสริญของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างต่อเนื่อง จนกว่าผู้ประทานครการหลุดพ้นในชีวิตจะมา ผู้ที่มาในวงจรที่แล้วจะมาฟังสิ่งนี้อีกครั้งหนึ่ง ผู้คนมากมายจะกลายเป็นเช่นนี้ อาณาจักรสุริยวงศ์และจักรวรรดากำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา ดังนั้นผู้คนจำนวนมากจะมา เหตุนี้เอง ความรู้จึงไม่ถูกทำลาย ประชากรที่มั่งคั่ง ประชากรธรรมดา สาวใช้และคนรับใช้ทั้งหมดมีความจำเป็นอาณาจักรที่ใหญ่โตกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา ผู้คนไม่รู้ว่อาณาจักรยุคทองถูกก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร หากพวกเขารูสิ่งนี้ พวกเขาจะบอกสิ่งนี้ให้แก่ลูกๆ พวกเขาลืมพ่อไปแล้ว แทนที่จะเขียนว่า “พระเจ้าชีวาทิไรตัวตนพูด” พวกเขากลับเขียนว่า “พระเจ้ากฤษณะพูด” หลังจากมีชีพขยันดีจะมีกฤษณะขยันดีทันที กฤษณะคือเจ้าแห่งดินแดนสุขาวดี ผู้เดียวนั้นนั่งอยู่ที่นั่นและทำให้ลูกกลายเป็นเจ้าแห่งดินแดนสุขาวดี จากนั้นพวกเขาก็แสดงกฤษณะไว้ในยุคทองแดง เส้นด้ายของความรู้ของบาร์ตยุ่งเหยิงอย่างมาก เวลานั้นลูกต้องซึมซับสิ่งนี้เป็นอย่างดีและมาเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ลูกต้องดูว่า ลูกสอบผ่านด้วยคะแนนมากเพียงไร หากลูกสอบผ่านเวลานี้ ลูก

จะสอบผ่านทุกวงจร ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัว ไม่มีที่อื่นที่หญิงและชายชรา สามภรรยา ลูกสะใภ้ ฯลฯ ทุกคนศึกษาด้วยกัน แม้แต่คัมภีร์พวกเขาก็ไม่ได้ศึกษาเช่นนั้น พวกเขบอกผู้หญิงว่าพวกเธอต้องไม่ศึกษาคัมภีร์ ผู้ชายเท่านั้นที่จะมาเป็นบัณฑิต ที่นี้ ดูสิว่าใครกำลังศึกษาอยู่! เป็นความมหัศจรรย์ที่หญิงชราอันหลากหลายมาที่นี้ ขณะอยู่ที่บ้าน ลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัวและศึกษาราชโยคะ ลูกต้องเป็นนักเรียนของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ นี่คือวิทยาลัยพระเจ้าของบราห์มา कुमारและกุมารี พระเจ้ากำลังสอนผ่านบราห์มา บราห์มาไม่ได้ออกมาจากสะดือของวิษณุ นั่นคือสะดือของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีพบาบาคือเมล็ด บราห์มา วิษณุและชางก้าปรากฏออกมาจากท่าน ความหมายของทั้งสามนั้นแตกต่างกันไป เวลาที่ลูกเข้าใจว่าวิษณุถูกแสดงไว้พร้อมกับลักษมีเสมอ มีวัดนาร-นารายณ์ (คนธรรมดาและนารายณ์) ดังนั้นพวกเขาจึงทำให้นารายณ์มีสี่มือเช่นกัน หากพวกเขามีนารายณ์ แน่หนอนว่าจะมีลักษมีอยู่กับเขาด้วย นาร (ผู้ชาย) กลายเป็นนารายณ์และนารี (ผู้หญิง) กลายเป็นลักษมี พวกเขาแสดงให้เห็นว่า นาย-นารายณ์มีสี่มือ พวกเขาควรที่จะแสดงให้เห็นว่า ลักษมีและนารายณ์แยกจากกันและแต่ละคนมีสองมือ วัดที่ลูกต้องแม่นยำเช่นนั้นควรจะถูกสร้างขึ้นมา อย่างไรก็ตาม ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งใดจากวัด นาร-นารายณ์ พร้อมกับกับนาร-นารายณ์ พวกเขาได้แสดงลักษมีไว้ด้วย มหาลักษมีได้รับการกราบไหว้บูชาในดีพมาลา (เทศกาลแห่งแสง) ผู้เป็นแม่ได้รับการสรรเสริญอย่างมาก มีคำสรรเสริญที่ยิ่งใหญ่ของจากัดอัมบา อัมบาอ่อนหวานอย่างมาก เพราะเธอคือกุมารี ผู้นี้คือกิงกุมาร มีคำสรรเสริญกุมารี่อย่างมากมาในบารัต อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่รู้ถึงความสำคัญของสิ่งนั้น จากัดอัมบาได้รับคำสรรเสริญอย่างมาก พ่อไม่ได้รับการสรรเสริญมากนัก พ่อมาและยกระดับผู้เป็นแม่ ดังนั้นลูกจึงควรอยู่อย่างกล้าหาญ บางคนต้องมีความกล้าหาญที่จะขี่สิงโต จะมีการทำร้ายร่างกาย แต่เวลานี้ลูกเป็นของพ่อ ลูกต้องไม่ทิ้งศาสนาของลูกไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น จงกลับมาบริสุทธิ์และแน่อนว่าจงรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง มีร่าอยู่อย่างบริสุทธิ์เช่นกัน พ่อบอกลูกๆ กุมารี จงพูดว่า ลูกต้องการจะกลับมาบริสุทธิ์และเป็นนายแห่งดินแดนสุขาวดี อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่งที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์แดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะมาเป็นทายาทที่แท้จริง ลูกต้องอยู่อย่างรู้คิด จงซึมซับการศึกษาอย่างดีมากและกลับมาเต็มไปด้วยความรู้ จงมีค่าควรแก่การสรรเสริญเหมือนกับพ่อ
2. เพื่อที่จะมาเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดในสรวงสวรรค์แห่งชัยชนะ จงเฝ้าแต่ตัดบ่วงพันธะของมายา จงกลับมาเด็ดเดี่ยวและกล้าหาญอย่างมากๆ และแน่อนว่าจงกลับมาบริสุทธิ์

พร: พร: ขอให้ลูกกลับมาไม่รู้ต่อความรู้ของความอยากปรารถนาใดๆ และแทนการไล่ตามภาพลวงตาของความอยากปรารถนาบางอย่าง จงหารายได้ที่แท้จริง
ลูกบางคนคิดว่าหากพวกเขาจะถูกลืตเตอรี พวกเขาจะให้เงินรางวัลของพวกเขาแก่ยักษ์ยา อย่างไรก็ตาม เงินเช่นนี้ไม่สามารถถูกใช้สำหรับยักษ์ยาได้ บ่อยครั้ง ที่บางคนมีความปรารถนาสำหรับตนเอง แต่กลับพูดว่า ถ้าพวกเขาถูกลืตเตอรี พวกเขาจะทำงานรับใช้ด้วยสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามการเป็นเศรษฐีในขณะนี้หมายถึงการสูญเสียจำนวนล้านตลอดเวลา การไล่ตามความอยากปรารถนาเป็นเหมือนกับภาพลวงตา ดังนั้น จงหารายได้ที่แท้จริงและกลับมาไม่รู้ต่อความรู้ของความอยากปรารถนาที่มีขีดจำกัดใดๆ

คติพจน์: แทนการพิจารณาอุปสรรคว่าเป็นอุปสรรค จงพิจารณาสิ่งนั้นว่าเป็นเกมและลูกจะชนะเกมนั้นขณะที่หัวเราะและร้องเพลง

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าทำบาปแล้วซ่อนเร้นบาปนั้น มีการสะสมการลงโทษมากมายโดยผู้ที่ซ่อนเร้นบาปของเขาและนั่งในการชุมนุมอย่างลับๆ ดังนั้นอยู่อย่างระมัดระวัง อย่าได้มีวันทำความผิดที่ร้ายแรงของการซ่อนแะในกิเลส

คำถาม: ลูกจะเฝ้าแต่ก้าวหน้าไปในความเพียรพยายามของลูก ด้วยการเก็บเป้าหมายไว้เบื้องหน้าลูกเสมอ?

คำตอบ: เป้าหมายที่จะกลายเป็นลูกที่มีค่าของแม่และพ่อและนั่งบนบัลลังก์หัวใจ ทำตามพ่อในทุกย่างก้าว อย่าได้ทำกิจกรรมใดที่ลูกจะกลายเป็นผู้ที่ประณามชื่อเสียงของวงศ์สกุล ลูกๆ ที่มีค่าเช่นนั้นคิดว่าตนเองเป็นผู้จาริกแสวงบุญและอยู่ในการจาริกแสวงบุญอย่างสม่ำเสมอ ในการจาริกแสวงบุญ ผู้จาริกไม่เคยกลับมาไม่บริสุทธิ์ หากบางคนได้รับอิทธิพลของกิเลส เขาก็ถูกบดขยี้อย่างสิ้นเชิง และสัจจะทั้งหมดก็ถูกทำลาย และเขาก็ไม่มีความสุขอย่างมาก

เพลง: อย่าได้ลืมวันเวลาของวัยเด็กของลูก...

โอมชานติ เพลงนี้เป็นไปสำหรับลูกเท่านั้น หากหลังจากพูดว่า “มา มา บาบ่า” ลูกตกลงไปสู่กิเลส และแล้วลูกก็ควรจะเข้าใจว่าลูกได้ตายไปแล้ว นี่คือจุดหมายปลายทางที่ซึ่งจำเป็นต้องระมัดระวังอย่างมาก นั่นคือลูกของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นและฉันปราศจากรูปลักษณ์ ในความเป็นจริงฉันไม่มีรูปลักษณ์ขณะที่ฉันอยู่ที่นั่น แล้วฉันก็รับเอารูปลักษณ์มาใช้ มีประสบการณ์ของ 84 ชาติเกิด แล้วกลายเป็นลูกที่ได้รับการนำมาเลี้ยงดูของพระเจ้า หากลูกมีศรัทธาของการเป็นลูกที่ถูกนำมาเลี้ยงดู และแล้วซ่อนแะในกิเลส ลูกก็ตาย ลูกเข้าใจว่าพ่อคือผู้ให้ความสุข แต่แล้วท่านก็คือผู้เดียวที่ใช้บัญญัติที่เต็มรูปแบบผ่านดรามาราชด้วยเช่นกัน พ่อไม่ได้เป็นเหตุของความทุกข์ ท่านคือผู้ประทานความสุข แต่บาบาได้อธิบายว่าเช่นที่รัฐบาลมีดรามาราชอยู่กับรัฐบาลในรูปของผู้พิพากษาหลัก ผู้ที่ทำให้ผู้คนถือสัตย์ปฎิญาณ ดังนั้นนี่ก็เป็นเช่นเดียวกันพระเจ้าพูดด้วยตัวท่านเองว่าหากลูกตกเข้าไปสู่กิเลสและกลับมาไม่บริสุทธิ์และไม่บอกบาบาเกี่ยวกับสิ่งนั้นก็จะเฝ้าแต่มีการลงโทษหนึ่งร้อยเท่า หากหลังจากกลายเป็นลูกของพ่อ แล้วลูกก็ซ่อนแะในกิเลสอย่างลับๆ และไม่ได้อธิบายบาบาเกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกจะตายอย่างสมบูรณ์ และแล้วไม่ว่าลูกจะทำความเพียรพยายามมากเพียงใด ลูกจะไม่สามารถได้มาซึ่งชัยชนะ บาบ่ากำลังเตือนลูก! มีลูกมากมายที่ซ่อนสิ่งต่างๆ จากบาบา เป็นบาปที่ยิ่งใหญ่ที่จะซ่อนแะในกิเลส เมื่อลูกซ่อนเร้นบางสิ่ง, ลูกก็ตาย จะเป็นการดีกว่าหากลูกเช่นนั้นไม่กลายเป็นลูกๆ เมื่อลูกไม่มีค่า พ่อของเขาคงพูดว่า จะเป็นการดีกว่าที่ลูกนั้นจะตายไป ไม่มีใครควรคิดว่าถึงอย่างไรบาบาก็ไม่รู้ ใช่ บราห์มานี้คือบาฮารามิ(ผู้ที่รู้ทุกสิ่งภายนอก)และเขาไม่รู้ แต่บาบานั้นรู้อย่างดีมาก พ่อพูดว่าพ่อต้องให้ความสุข ทุกคนได้รับการลงโทษตามการกระทำของเขา บาบาบอกสิ่งนั้นแก่ทุกคน ผู้หญิงต้องอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมากด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่พูดเท็จ บาบาไม่เมตตาต่อผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย เพราะผู้หญิงถูกคุกคามอย่างมาก พ่อมาและวางไบนบนผู้เป็นแม่ ดังนั้นผู้เป็นแม่มีความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่ บาบาไม่ได้เน้นย้ำความโกรธมากเท่ากับที่ท่านเน้นย้ำกับต้นหาคะ ในความเป็นจริงไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์คนใดที่สามารถนั่งในการชุมนุมนี้ได้ บางครั้งบาบาต้องไปและพบปะผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ บุคคลสำคัญนั้นไม่บริสุทธิ์มากยิ่งขึ้นกว่าเพราะพวกเขามีทรัพย์สินสมบัติมากมาย เหตุนี้เองผู้เป็นแม่จึงเรียกหาเพื่อที่จะได้รับการปกป้องจากการถูกเปลื้องผ้า ทั้งหมดนั้นไม่มีความสุขจากการได้ยินเสียงร้องของผู้เป็นแม่ พ่อได้มา ผู้เป็นแม่ควรอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมาก ชื่อของผู้เป็นแม่คือพคราชปารีนีลัมปารี (เทวดานางฟ้าของเพชรพลอยที่ต่างกัน) บาบาเตือนลูกว่า ที่นี่ปีศาจถูกทำให้เป็นเทพ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นเรียกว่าปีศาจ ทั้งโลกนี้ไม่บริสุทธิ์และเป็นเช่นปีศาจ ไม่มีบุคคลใดแม้เพียงคนเดียวในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ที่บริสุทธิ์ ได้มีการอธิบายเกี่ยวกับชั้นยาสซีว่าพวกเขาไม่ได้รับรู้เท่ากับเหล่าเทพ พวกเขายังคงอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ แล้วพวกเขาก็เป็นของหนทางสันโดษ ในยุคทอง ทั้งหมดนั้นบริสุทธิ์และปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ลูกได้มาที่นี่เพื่อกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ เพราะโลกนี้ไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ไม่มีแม่เพียงผู้เดียวที่บริสุทธิ์ ยุคเงินกล่าวได้ว่าลดลงไปสององศา ในยุคทอง พวกเขามี 16 องศาเต็ม และแล้วในยุคเงินก็มี 2 องศาที่น้อยลงไป ในความเป็นจริงยุคเงินไม่สามารถเรียกว่าสวรรค์สวรรค์คือยุคทอง ลูกๆ ต้องเตรียมการเพื่อยุคทอง หากลูกตกลงไปสู่กิเลส ลูกจะไม่สามารถไปสวรรค์ได้ สิ่งหลักคือการไม่กลับมาไม่บริสุทธิ์ ชีพบาบารู้ แต่ท่านจะสามารถถามแต่ละคนได้มากเท่าใด? หลังจากกลับมาไม่บริสุทธิ์ หากลูกซ่อนเร้นสิ่งนั้น จะต้องมีการประสบการณ์ของการลงโทษที่รุนแรง จะมีการตั้งศาลและบาบาจะนั่งด้วยเช่นกัน ดรามาราชจะนั่งเช่นกัน และแล้วดรามาราชจะบอกลูกว่า ในเวลานั้นเธอซ่อนแะในกิเลสและแล้วเธอก็มาและนั่งในชุมนุม ลูกไม่ได้บอกบาบา เวลา

นี่ต้องมีการลงโทษ ดังนั้นบาบาพูดว่า: จงอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมาก! ลูกไม่สามารถช้อนแฉะในกิเลสแล้วนั่งอยู่ที่นี้ ผู้คนมากมายเช่นนั้นไปและนั่งที่ศูนย์ บาบารู้, แต่หากท่านจะบอกพวกเขาไม่ให้ที่นั่งนี้ และแล้วพวกเขาจะกลายเป็นเช่นปีศาจ ในบางเวลาและสร้างอุปสรรค พวกเขาจะกลายเป็นคนทรยศและเริ่มที่จะเป็นเหตุของความปั่นป่วน นี่เรียกว่าอาณาจักรที่ไม่บริสุทธิ์ โลกของหนาม ไม่มีราชาหรือราชินีใด รัฐมนตรีอาวุโสเป็นเช่นใดผู้คนก็เป็นเช่นนั้น พวกเขาจะไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกควรอยู่อย่างซื่อสัตย์กับบาบาที่แท้จริง พระผู้เป็นเจ้านั้นพึงพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์ ท่านจะเปิดลือคสติปัญญาของลูก หากหัวใจลูกไม่ซื่อสัตย์ ลือคก็จะไม่เปิด แล้วลูกก็จะเฝ้าแต่เที่ยวเฉา จะมีอุปสรรคและเหตุนี้เองบาบาจึงอธิบายแก่ลูกล่วงหน้า มีการเขียนในคัมภีร์ด้วยเช่นกันกับว่าปีศาจจะมาและนั่งในอินทราพัสต์อย่างลับๆ ผู้คนมาและนั่งเพียงเช่นนั้นที่นี้และที่ศูนย์ พวกเขามาเพื่อดูว่าเราทำสิ่งใด แล้วนั่งที่นั่นมองดูกุมารและเป็นเหตุของความชุกช่นร้ายกาจ เวลานี้พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาและอธิบายแก่ลูก แต่โลกนั้นไม่ได้รู้ พวกเขาใส่ชื่อของกฤษณะแทนชื่อของพ่อในกิตะ พระเจ้าตัวท่านเองคือมหาสมุทรแห่งความรู้และท่านเองนั่งที่นี้และอธิบาย ลูกต้องจดจำพ่อนั้น เพราะเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน เวลานี้ลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ไม่มีใครช้อนแฉะในกิเลสขณะที่อยู่ในการจาริกแสวงบุญ นี่คือการเดินทางที่ยาวไกล ลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญตราบเท่าที่ลูกมีชีวิต หากลูกช้อนแฉะในกิเลสขณะที่อยู่ในการจาริกแสวงบุญ ลูกจะถูกบดขยี้อย่างสิ้นเชิง จดจำเสมอว่าลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญและลูกต้องไม่ช้อนแฉะในกิเลส ทุกวันนี้โลกนั้นสกปรกอย่างมาก แม้กระทั่งผู้นำทางในการจาริกแสวงบุญก็สกปรกอย่างมาก บาบามีประสบการณ์อย่างมาก พ่อมาและยกระดับกุมารและผู้เป็นแม่เป็นส่วนใหญ่ ชื่อกองทัพ “ซัคตี จากัดอัมบา” นั้นได้รับการจดจำ บาบาอธิบายว่า ลูกต้องจดจำว่าการกระทำใดก็ตามที่ลูกทำ ผู้คนที่เห็นลูกจะทำเช่นเดียวกัน หากปีเคมีกิเลสใดๆ มีสำนึกที่เป็นร่างหรือมีความละโมภ ฯลฯ พวกเขาจะไม่สามารถทำงานรับใช้ได้ พวกเขาจะล้มลงและนักเรียนของเขาจะไม่พอใจ หากปีเคนั้นดี อย่างแน่นอนที่เธอจะจัดการร้านอย่างดี ผู้ที่ทำงานรับใช้อย่างดีกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี ด้วยงานรับใช้ที่น้อยกว่า ลูกจะกลายเป็นสาวใช้และคนใช้ของจักรพรรดิและจักรพรรดินี ลักษณะและนารายณ์จะมีสาวใช้และคนใช้ พวกเขาอาศัยอยู่กับราชาและราชินี ที่นี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ให้เป็นเทพ ลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญ หากลูกถือการจาริกแสวงบุญ หากลูกถือชีพบาบาและบ้านที่แสนหวาน ลูกจะถูกตบตีอย่างหนักมากโดยมายา ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากมาย คงอยู่อย่างปลอดภัยจากกิเลส ไม่มีสิ่งใดสามารถลูกช้อนเร้นที่นี้ ไม่มีสิ่งใดลูกช้อนเร้นจากชีพบาบา ท่านต้องให้การลงโทษ มีคำกล่าวที่ว่าทำตามแม่และพ่อ พ่อจะไม่ทำสิ่งใดเช่นนั้น ลูกมากมายมาหาบาบาและจากการสนทนาของพวกเขา บาบาสามารถบอกได้ว่าบางคนนั้นไม่บริสุทธิ์หรือเขาแทบจะไม่อยู่อย่างบริสุทธิ์ บาบามีความสงสัยแล้วท่านก็ต้องอธิบายในมุรลี หลายคนช้อนเร้นสิ่งนี้ เป็นสิ่งที่เลวร้ายอย่างมากที่จะช้อนแฉะในกิเลสในการจาริกแสวงบุญ และแล้วลูกจะไม่สามารถถูกร้อยเข้าไปในลูกประคำแห่งชัยชนะ หากลูกปรารถนาที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ และแล้วอย่าได้มีวันอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ในการจาริกแสวงบุญ ลูกๆ เฝ้าแต่ลืมนึกว่าพวกเขาอยู่ในการจาริกแสวงบุญ บางคนไม่ได้จดจำบาบาแม้กระทั่ง 1 ชั่วโมงหรือครึ่งชั่วโมงตลอดทั้งวัน เป็นสิ่งที่ยากอย่างมากสำหรับพวกเขาที่จะคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบา และแล้วพวกเขาก็เข้าไปสู่วงศ์สกุลที่สูงศักดิ์แต่ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของสาวใช้และคนใช้ อย่างแน่นอนที่ลูกต้องทำความเพียรพยายามและกลับมาั่งอยู่บนบัลลังก์ของแม่และพ่อ มิฉะนั้นพ่อจะพูดว่าลูกคือลูกที่ไม่มีค่าที่ไม่ได้ก้าวหน้าอย่างดี ลูกบราห์มินอยู่ในการจาริกแสวงบุญ หากลูกประพฤติตนเลวร้ายและประณามชื่อเสียงของวงศ์สกุล, ลูกจะมีประสบการณ์ของการลงโทษมากมาย ลูกเคยเป็นคนติดคุกในครุฑชาติแล้วชาติเล่า เวลานี้มนุษย์ทั้งหมดคือคนติดคุก พวกเขาเฝ้าแต่มีประสบการณ์ของการลงโทษซ้ำแล้วซ้ำเล่า เวลานี้ลูกต้องเข้าไปสู่ปราสาทราชวังของครุฑ ดังนั้นลูกควรทำความเพียรพยายามอย่างมากมาย ไม่ว่าลูกจะนั่งอยู่ที่ไหนก็ตาม ในรถไฟหรือที่อื่นใดในการจาริกแสวงบุญ, ลูกต้องคงอยู่ในจดจำระลึกถึง ลูกทั้งหมดพูดว่าลูกจะแต่งงานกับลักษณะหรือนารายณ์ ดังนั้น ก่อนอื่นจงกลายเป็นเช่นนั้น หากลูกไม่ได้มาซึ่งสถานภาพ ลูกจะทำสิ่งใด? บาบาเฝ้าแต่เตือนลูก เมื่อลูกมาหาบาบา บาบาทำให้ลูกหัวเราะและทำให้ลูกสนุกสนานอย่างดีมาก บ้างก็เป็นแมลงของความผูกพันยึดมั่นเหมือนเช่นลิง โยคะของสติปัญญาของเขากับเพื่อนฝูงญาติมิตรของเขาไม่ได้ขาดตอนเลย ผู้ที่กลับมาไม่บริสุทธิ์แม้กระทั่งเขียนถึงบาบาว่า บาบา ฉันพ่ายแพ้ ฉันตกลงไปสู่ท่อน้ำทิ้งของกิเลส พวกเขาถูกบดขยี้อย่างสิ้นเชิง บาบาเฝ้าแต่เตือนลูกว่า: ลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญ ไม่ควรมีกิเลสของตัณหาหาคะที่นี้ มิฉะนั้นลูกจะไม่มีความสุขอย่างมาก ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของดินแดนสุชาติดีของลูกจากพ่อ ดังนั้นอย่าได้ทำลายทุกสิ่งที่มีลูกมีแม้กระทั่งด้วยความบังเอิญ ตัณหาหาคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด สิ่งนั้นเป็นเหตุแห่งความทุกข์แก่ลูกตั้งแต่ตอนเริ่มต้นตลอดจนตอนกลางถึงตอนจบ ในดินแดนของความตาย, ทุกคนเฝ้าแต่มีประสบการณ์ของความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นตลอดจนตอนกลางถึงตอนจบ ยุคทองนั้นเรียกว่าดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ลูกได้รับอำนาจในการปกครองด้วยการรับฟังเรื่องราวของความ เป็นอมตะจากชีพบาบา, เจ้าแห่งความเป็นอมตะ ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราและกุมารได้รับการปกป้องจากกิเลส และหญิงหม้ายนั้น มีโชคอย่างมาก ชีพบาบาคือสามเณรสามเณรทั้งหมด หากลูกมาที่โรงเรียนของพระเจ้าและรับฟังมุรลี ลูกจะได้ยินสิ่งใหม่ พ่อ

ที่ไม่มีขีดจำกัดทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ โลกที่บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกควรกลับมาบริสุทธิ์ในทันที หากลูกเฝ้าแต่สะอึกและดื่มยาพิษ ลูกจะไม่สามารถสร้างสมได้ ภาชนะทองคำนั้นเป็นที่ต้องการ พ่อต้องอยู่อย่างปราศจากความหลงทะนงและเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ เพียงลูกเท่านั้นที่รู้จักพ่อ ท่ามกลางพวกเขาเช่นกัน มายาบีบจุมูกของบางคนและทำให้พวกเขาล้มลง พวกเขาไม่ได้มีความนับถือ โอ้อ้อ! พระเจ้ากำลังสอนเรา! เรานั้นมีโชคอย่างมาก! บาบากำลังนั่งในร่างที่แสนจะธรรมดา ลูกต้องปราศจากความหลงทะนงด้วยเช่นกัน ท่านนั้นไม่มีตัวตน ท่านนั้นไม่สามารถมีความหยิ่งยะโสของร่างกาย ลูกกลับมาปราศจากความหลงทะนงเช่นกัน เมื่อลูกตาย โลกก็ตายสำหรับลูก เวลานี้เราต้องไปหาบาบา เหตุใดลูกจึงควรจดจำสุสานนี้ หากลูกเฝ้าแต่พูดคุยกับตนเองในวิธีนี้ พรอทของความสุขของลูกจะขึ้นสูงและลูกจะสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ เราอยู่ในการจาริกแสวงบุญกับบาบา บาบามาเพื่อพาเรากลับบ้าน ไม่ควรเป็นว่ามายาตัดหูของลูก และแล้วถึงแม้ว่าลูกจะรับฟัง ลูกก็จะไม่สามารถซึมซับความรู้ได้ พรอทของความสุขของลูกจะไม่ขึ้นสูง หากลูกให้ท่านแก่ผู้อื่นมากมาย ลูกจะเฝ้าแต่ได้รับพรจากผู้อื่นมากมาย หนทางของความรู้คือการให้ลูกอยู่อย่างอ่อนหวานอย่างมากกับทุกคน ลูกต้องไม่กลายเป็นน้ำเกลือ ทำตามความรับผิดชอบของลูกต่อความสัมพันธ์ที่มีกิเลสและความสัมพันธ์ที่สูงส่ง อยู่อย่างน่ารักต่อทั้งสองด้าน พ่อเน้นฟังพอใจที่จะได้เห็นลูกที่มีค่าของท่าน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เวลานี้ลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญ ดังนั้นลูกต้องก้าวไปอย่างระมัดระวังอย่างมาก อย่างแน่นอนที่ลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์
2. กลับมาปราศจากความหลงทะนงเช่นพ่อ เราต้องไปหาบาบา ดังนั้นเอาความผูกพันยึดมั่นของลูกออกจากทุกคน พูดคุยกับตนเองและอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส

พร: พระ: ขอให้ลูก กลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล และทำทุกการกระทำ อย่างเป็นเครื่องมือด้วยการตระหนักรู้ของ “ผู้เดียวผู้ที่ใส่ใจทุกคนกำลังทำให้ฉันทำทุกสิ่ง”
“ผู้เดียวผู้ทำให้ทุกคนเคลื่อนไหวไปกำลังทำให้ฉันเคลื่อนไหว ผู้เดียวผู้ทำให้ทุกคนทำทุกสิ่งกำลังทำให้ฉันทำทุกสิ่ง” จงมีการตระหนักรู้นี้ กลายเป็นเครื่องมือขณะที่ลูกเฝ้าแต่ทำทุกการกระทำและแล้วลูกจะกลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล ถ้าลูกมีการตระหนักรู้ว่า "ฉันกำลังทำสิ่งนี้" ลูกไม่สามารถอยู่อย่างไร้กังวลได้ อย่างไรก็ตาม การตระหนักรู้ว่า "พ่อได้ทำให้ฉันเป็นเครื่องมือ" จะสามารถทำให้ลูกมีประสบการณ์ของการอยู่อย่างไร้กังวลและเป็นอิสระจากความวิตกกังวลในชีวิต ลูกไม่จำเป็นต้องวิตกกังวลเกี่ยวกับ อะไรจะเกิดขึ้นพรุ่งนี้ ดวงวิญญาณเช่นนี้ผู้ที่มีศรัทธาว่าอะไรก็ตามที่กำลังเกิดขึ้นนั้นดีและอะไรก็ตามที่กำลังจะเกิดขึ้นจะยิ่งดีกว่า และผู้เป็นหนึ่งในเดียวผู้ที่กำลังทำให้พวกเขาทำทุกสิ่ง นั้นดีที่สุด

คติพจน์: ด้วยกระแสของความสงบและความสุขของลูก จงให้ประสบการณ์ของความสุขและความสะดวกสบายแก่ทุกคน และแล้วลูกจะเรียกได้ว่าผู้รับใช้ที่แท้จริง

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ จงอยู่ในศาสนาดั้งเดิมของลูก กลับมาปราศจากร่างและจดจำพ่อผู้เดียว
- คำถาม:** ด้วยวิธีการใดที่ลูกจะเติมสีสันให้กับนักเรียนใหม่ได้ด้วยสีสันของความรู้
- คำตอบ:** ก่อนอื่น จงทำให้พวกเขาั่งอยู่ในบัพติ (เตาเผา) เป็นเวลา 7 วัน ธรรมเนียมคือเมื่อบางคนมา จงให้พวกเขากรอกแบบฟอร์ม เมื่อพวกเขาเริ่มอยู่ในบัพติเป็นเวลา 7 วันเท่านั้นที่พวกเขาจะได้รับการแต่งเติมสีสันอย่างเต็มที่ ลูกๆแมลงเม่าที่ส่งเสียงของความรู้จะส่งเสียงของความรู้และทำให้พวกเขาเป็นเหมือนกับตนเอง ลูกรู้ว่า ต้นอ่อนของศาสนาเทพกำลังถูกเพาะปลูกในเวลานี้ ผู้ที่เป็นดวงวิญญาณของสกลนี้จะหมกมุ่นอยู่ในความเพียรพยายามที่จะเปลี่ยนจากการเป็นคนชั่วโรคมมาเป็นผู้ที่ไร้โรคภัยไข้เจ็บ
- เพลง:** เปลวไฟลุกจุดขึ้นมาในชุมนุมของแมลงเม่า...

โอมซานติ ความหมายของ ‘โอม ซานติ’ ได้อธิบายให้แก่ลูกๆแล้ว ‘โอม’ หมายถึงฉันเป็น ฉันเป็นใคร ฉันเป็นดวงวิญญาณ และอวัยวะทางร่างกายคือร่างกายของฉัน ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความเงียบสงบ ดวงวิญญาณคือลูกของใคร กล่าวได้ว่า ดวงวิญญาณเป็นลูกของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านคือความเงียบเช่นกัน ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในโลกที่เงียบ ดินแดนแห่งความสงบ จากนั้น เพื่อเล่นบทบาทของตนเอง พวกเขาจึงเข้ามาสู่โลกที่มีการใช้เสียง เวลานี้ พ่อที่ไร้ขีดจำกัดพูดว่า โอ ลูกๆ จงอยู่ในศาสนาดั้งเดิมของตน จงนั่งอยู่ในสภาพที่ปราศจากร่าง จงจดจำพ่อ พ่อยังถูกเรียกว่าเปลวไฟด้วยเช่นกัน นี่คือชุมนุมของมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ เวลานี้โลกไม่บริสุทธิ์ มนุษย์ทุกคนไม่บริสุทธิ์ มีการอธิบายไว้ว่า บาร์ตเคยบริสุทธิ์ในยุคทอง แล้วเคยเป็นศาสนาของการครองเรือนที่บริสุทธิ์และเป็นดินแดนแห่งความสุข บาร์ตเคยบริสุทธิ์และเวลานี้ไม่บริสุทธิ์ เป็นดินแดนของความทุกข์ วงจรนี้หมุนไปอย่างต่อเนื่อง เวลานี้คือยุคบรรจบพบกันที่ให้ประโยชน์เมื่อพ่อต้องเข้ามาสู่โลกมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์เพื่อให้โลกกลับมาบริสุทธิ์ พ่อเท่านั้นคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้สร้าง ผู้ที่ทำให้โลกเก่ากลายเป็นโลกใหม่ พระเจ้าของผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหลายคือผู้เดียว พ่อพูดว่า พ่อต้องเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์และร่างที่ไม่บริสุทธิ์เช่นกัน พ่อมาจากอาณาเขตสูงสุดเพียงครั้งเดียวเท่านั้น เพื่อทำให้บาร์ตกลายเป็นอาณาจักรเทพที่บริสุทธิ์ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนี้ เพราะทุกคนคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ไม่มีมนุษย์แม้เพียงผู้เดียวเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า เพราะการไม่รู้จักรพ่อ พวกเขาจึงกลายเป็นลูกก่าพรา พวกเขาต่อสู้และทะเลาะกันอย่างต่อเนื่อง มีความวุ่นวายอย่างมากในทุกบ้าน ตอนเริ่มต้นของยุคทองนั้นมีเพียงอาณาจักรเทพเดียวที่ทรงอำนาจ เป็นดินแดนแห่งความสุข ไม่มีใครรู้ว่า ดินแดนแห่งนั้นกลายเป็นดินแดนของความทุกข์ได้อย่างไร ความรู้คือกลางวันของบราห์มา และการกราบไหว้บูชาคือกลางคืนของบราห์มา ชันยาสซีพูดถึงความรู้ การกราบไหว้บูชาและการวางเฉย พวกเขาทั้งบ้านเรือนและครอบครัวไปอยู่ป่า พวกเขามีการวางเฉย การสละละทิ้งของพวกเขาเน้นรากุณีในขณะที่การสละละทิ้งนี้สะโตประธาน ในโลกของดวงวิญญาณบาปนี้ ไม่มีดวงวิญญาณบุญเลย ดังนั้น การละเล่นทั้งหมดนี้จึงอยู่บนพื้นฐานของบาร์ต บาร์ตเคยเป็นนกกระจอกทองคำ เคยมีทองและเพชรมากมายในบาร์ต พระราชวังทองคำถูกสร้างขึ้นมาและประดับประดาด้วยเพชรพลอย เวลานี้ บาร์ตเป็นเช่นเปลือกหอยไปแล้ว พ่อเท่านั้นที่ทำให้บาร์ตกลายเป็นเพชร ลูกรู้ว่า ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์มาเป็นเทพ เวลานี้ พ่อเข้ามาสู่ชุมนุมของผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้คนเชื่อว่า แม่น้ำคงคาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้น พวกเขาจึงไปอาบน้ำที่นั่น ทั้งๆที่ทำเช่นนั้น ไม่มีใครกลายเป็นดวงวิญญาณบุญเลยจากที่เป็นดวงวิญญาณบาป พวกเขายังคงไปอาบน้ำที่นั่นปีแล้วปีเล่าอย่างต่อเนื่อง เวลานี้ ไม่มีใครบริสุทธิ์ ไม่มีใครกลับมาบริสุทธิ์ได้จนกว่าพ่อผู้ชำระทุกคนให้บริสุทธิ์มา พระเจ้าของกิตะทำให้ลูกบริสุทธิ์ พระเจ้าผู้้นคือพ่อผู้เดียวของทุกดวงวิญญาณ ไม่ใช่ว่าผู้เลื่อมใสศรัทธาทุกคนคือพระเจ้า หรือพระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน นั่นคือคำประณามพระเจ้า เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า พ่อจะมาเมื่อมีการไร้ศีลธรรมอย่างที่สุด นี่เป็นเพลงที่ร้องเกี่ยวกับบาร์ต ผู้คนประณามพ่ออย่างมาก ผู้เดียวที่มาและทำให้บาร์ตกลับมาเป็นเหมือนเพชร ฤๅษีและมุนีกล่าวว่า ผู้สร้างและสิ่งสร้างของท่านนั้นเป็นอนันต์ นั่นคือ “ไม่ใช่สิ่งนี้ ไม่ใช่สิ่งนั้น” (เนติ เนติ) “เราไม่รู้” ในขณะที่ผู้คนของทุกวันนี้พูดว่า พระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อพูดว่า เมื่อพวกเขากลายเป็นเช่นนั้น พ่อจึงมาและเปลี่ยนดวงวิญญาณบาปให้เป็นดวงวิญญาณบุญเป็นเทพ ผู้ประธานการหลุดพ้นในชีวิตให้กับทุกคนคือผู้เดียว ท่านมาด้วยตนเองและทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นกลับมาบริสุทธิ์และทำให้พวกเขามีค่า ท่านให้มรดกแก่ลูกๆ ลูกได้รับมรดกชั่วคราวจากพ่อทางกาย พ่อที่ไร้ขีดจำกัดพูดว่า พ่อให้มรดกของความบริสุทธิ์ ความ

สงบและความสุขแก่ลูกๆถึง 21 ชาติเกิด ไม่มีพ่อทางกายคนใดจะให้สิ่งนี้แก่ลูกได้ ท่านคือพ่อ ครูและมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน คำสรรเสริญของพ่อสูงส่งอย่างมาก ท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ นี่คือนิรันดร์ศาสนาที่หลากหลายของโลกมนุษย์ ศาสนาเทพดั้งเดิมอันเป็นนิรันดร์คือศาสนาของยุคทอง แล้วศาสนาอื่นๆทั้งหมดก็ปรากฏออกมาจากศาสนา นั้น เวลานั้นลูกเป็นของศาสนาพราหมณ์ ก่อนหน้านั้น ลูกเป็นของศาสนาพุทธ เวลานั้น ลูกจะกลายเป็นเทพจากที่เป็นพราหมณ์ จากนั้นก็เป็นนักรบ ลูกต้องไปรบวงจร 84 ชาติเกิด ลูกคือบุคคลแรกที่เข้ามาสู่ยุคทอง มีเพลงร้องไว้ว่า ดวงวิญญาณอยู่อย่างแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ลูกยังได้ยินในเพลงอีกด้วยว่า เราไปทั่วทั้ง 4 ทิศ แต่กระนั้นก็ยังอยู่ห่างไกลเสมอ นั่นคือ เราไม่ได้พบพ่อ เวลานั้นเป็นอาณาจักรของราวัน อาณาจักรของรามคืออาณาจักรเทพ ผู้คนเชื่อว่า ทั้งสวรรค์และนรกอยู่ที่นั่นเวลานั้น อย่างไรก็ตาม นั่นเป็นไปไม่ได้ เมื่อบางคนตาย ผู้คนพูดว่าเขาเป็นชาวสวรรค์ไปแล้ว ดังนั้น แนนอนว่าเขาเคยอยู่ในนรก เขาจึงต้องกลับมาใช้ชาติเกิดในนรกด้วยเช่นกัน ผู้คนมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมาย ความคิดเห็นไม่สามารถเหมือนกันได้ มีความคิดเห็นที่ขัดแย้งกันอย่างมากมาย มีคำสั่งที่สูงส่งในบารัตเป็นเวลาถึงครึ่งวงจร เวลานั้นมีคำสั่งปีศาจ ชาวบารัตควรรู้ว่า พ่อเหนือโลกคือพระเจ้าที่พวกเขาจดจำ เวลานั้นบารัตเป็นเหมือนเปลือกหอย บารัตต้องถูกทำให้เป็นเหมือนเพชร คานธีจีและเนห์รูต้องการให้มีอาณาจักรของรามที่ทรงอำนาจของโลกในบารัต พวกเขาเชื่อว่า เคยเป็นเช่นนั้นในช่วงเวลาของบารัต สิ่งนั้นไม่ได้มีอยู่ในเวลานี้ เหตุนี้เอง พวกเขาจึงพยายามที่จะทำให้เกิดอาณาจักรของราม อย่างไรก็ตาม นั่นไม่ได้อยู่ในมือของมนุษย์ ลูกคือ พราหมณ์ลูกๆของประชาบิดาพราห์มา ดวงวิญญาณที่ไร้ตัวตนคือลูกของพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด มรดกสำหรับพราห์มากุมารและกุมารี พราห์มายังได้รับมรดกของตนเองจากชีพบาบาด้วยเช่นกัน ผู้ชายยังเป็นพี่ชายของลูกด้วยเช่นกัน ลูกทุกคนคือพี่น้องชาย ดังนั้น แนนอนว่ามีพ่อผู้เดียวของทุกดวงวิญญาณ เวลานั้น ลูกพราหมณ์ที่เกิดจากปาก ลูกๆ ของพราห์มาคือพี่น้องหญิงชาย ลูกจะได้รับมรดกของตนเองจากปู่ ทุกดวงวิญญาณไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ในเครื่องแต่งกายชาย หรือหญิงล้วนมีสิทธิ์ในมรดกของปู่ ลูกชายเท่านั้นที่จะได้รับมรดกจากปู่ทางกาย ผู้ชายคือพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ในยุคทองและยุคเงินชาวบารัตได้รับความสุขอย่างมากจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัดเป็นเวลา 21 ชั่วโมง เวลานั้น ลูกเข้าใจวงจร 84 ชาติเกิดแล้ว พ่อพูดว่า พ่อมาเป็นผู้นำทางของลูกๆ เพื่อพาทุกคนกลับไป ลูกคือผู้ที่มาที่นั่นก่อนและลูกคือผู้ที่อยู่ที่นั่นในเวลาสุดท้าย แล้วลูกก็คือผู้แรกที่กลายเป็นเทพจากที่เป็นมนุษย์ ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพเท่านั้นที่ใช้ 84 ชาติเกิด แล้วทุกคนก็ใช้ชาติเกิดที่น้อยกว่าต่างลำดับกันไปอย่างต่อเนื่อง ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นจะใช้ชาติเกิดน้อยกว่าอย่างแนนอน ศาสนาเทพดั้งเดิมอันเป็นนิรันดร์ไม่ได้มีอยู่ในเวลานี้ มันกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมาอีกครั้ง ลูกรู้ว่า อับราฮัมจะมาอีกครั้งเมื่อใด หลังจากอับราฮัมแล้วอีกนานเท่าไรที่พระคริสต์จะมา มนุษย์เท่านั้นที่รู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ พ่ออธิบายว่า เมื่อทุกดวงวิญญาณเป็นดวงวิญญาณบาป พ่อจึงมาและทำให้พวกเขากลายเป็นดวงวิญญาณบุญ พ่อกำลังเพาะต้นอ่อนของผู้ที่เคยเป็นเช่นนั้นในวงจรที่แล้ว มีเพียงศาสนาเดียวในยุคทอง เวลานั้น ในยุคเหล็กมีศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วน มีการชุมนุมของดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อมาเพื่อชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ ท่านผู้เดียวคือผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิต มายาราวนั้นนำความตกต่ำมากให้ เหตุนี้เอง พวกเขาจึงร้องเพลงเบื้องหน้ารูปปั้นเทพว่า ฉันปราศจากคุณธรรม ฉันไม่มีคุณธรรมเลย พ่อมาและทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์และเปลี่ยนพวกเขาให้เป็นผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง เวลานั้น ลูกกำลังซึมซับคุณธรรมที่สูงส่งอย่างต่อเนื่อง จากนั้นจะมีอาณาจักรเทพในบารัต เวลานั้น โลกนี้กำลังเปลี่ยนแปลง ลูกคือ ซานยาสิที่ไร้ขีดจำกัด การสละละทิ้งของพวกเขามีขีดจำกัด ในขณะที่การสละละทิ้งนี้ไร้ขีดจำกัด ลูกลิ้มโลกเก่าทั้งหมดและจดจำพ่อของลูกและรับสิทธิ์ในมรดกของตนเอง พ่อพูดว่า หากลูกจดจำพ่อ และด้วยการจดจำระลึกถึงนั้น นั่นคือ ด้วยไฟของโยคะ บาปของลูกจะถูกเผาไป แล้วลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป บาบออธิบายแล้วว่า เมื่อมีคนมาเป็นกลุ่ม 4-5 คน จงให้แต่ละคนกรอกแบบฟอร์มเพื่อที่ลูกจะบอกได้ว่า แต่ละคนเป็นของศาสนาใด มีศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วนและคำสั่งที่นับไม่ถ้วน ลูกควรจะถูกผู้ที่เป็นของศาสนาเทพเท่านั้น ในการจี พวกเขาอธิบายให้แก่แต่ละคนเป็นการส่วนตัวเสมอ ธรรมเนียมของการให้พวกเขากรอกแบบฟอร์มนั้นจำเป็นด้วยเช่นกัน พวกเขาต้องนั่งอยู่ในเตาเผาเป็นเวลา 7 วัน เพราะพวกเขาป่วยหนัก ลูกคือแมลงเม่าที่ส่งเสียง ลูกต้องส่งเสียงของความรู้และทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตนเอง ต้นอ่อนของผู้ที่เป็นของศาสนาเทพเท่านั้นที่จะถูกเพาะขึ้นมา ลูกต้องเรียนรู้ยุทธวิธีต่างๆ บอกพวกเขาว่า เมื่อคุณเริ่มเข้าใจสิ่งนี้เป็นเวลา 7 วัน คุณจะได้พบบาบา แล้วจะถูกแถมสี่ส้น ลูกทุกคนคือพราห์มากุมารและกุมารี แม้กระนั้นผู้คนก็ไม่ถามว่า ลูกๆ พราห์มากุมารและกุมารีเป็นอะไร หรือลูกๆคือใคร โอ! แต่ลูกๆของประชาบิดาพราห์มานั้นแนนอนว่าจะถูกเรียกว่าพราห์มากุมารและกุมารีใช้ไหม ไม่สามารถมีการก่ออาชญากรรมใดๆได้ นี่คือนิรันดร์ศาสนาโยคะ เป็นมหาวิทยาลัยของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พระเจ้าพูดว่า พ่อทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่

เรากำลังได้รับความรู้ที่ไม่สูญสลายโดยตรงจากพระเจ้า มหาสมุทรแห่งความรู้ เราเรียกความรู้นี้ว่าเป็นความรู้ของพระเจ้า เพราะด้วยความรู้ที่มนุษย์จะได้รับความสุขจากตอนต้น ตอนกลางถึงตอนจบ นั่นคือ พวกเขาได้รับการปลดปล่อยจาก บ่วงพันธะของความทุกข์ชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่า เป็นเพราะเราไม่ได้เข้ามาสู่บ่วงพันธะของกรรมใดๆ จึงกล่าวได้ว่าเป็นความรู้ที่ไม่สูญสลาย เราได้รับความรู้จากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่สูญสลายเท่านั้น เพราะท่านเองไม่สูญสลาย ทุกดวงวิญญาณมนุษย์จะเข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการตาย เหตุนี้เอง ความรู้ที่เราได้รับจากมนุษย์ทั้งหลายจึง ไม่ได้ปลดปล่อยเราออกจากบ่วงกรรม เหตุนี้เอง ความรู้ของพวกเขาก็เป็นความรู้ที่หลอกลวงหรือสูญสลาย อย่างไรก็ตาม เหล่าเทพนี้เป็นอมตะอยู่เสมอ เพราะพวกเขาได้รับความรู้ที่ไม่สูญสลายนี้จากพระเจ้าที่ไม่สูญสลาย สิ่งนี้ พิสูจน์ว่า พระเจ้าคือผู้เดียวและความรู้ของท่านคือหนึ่งเดียว ในความรู้นี้ ลูกต้องรักษาสองสิ่งหลักไว้ในสติปัญญา เรา ต้องอยู่ห่างจากอิทธิพลของเพื่อนยุคเหล็กที่มีกิเลส ประการที่สอง เราต้องระมัดระวังเกี่ยวกับอาหารและไม่ดื่ม หรือ

รับประทานอาหารที่ไม่บริสุทธิ์ ด้วยการระมัดระวังสิ่งเหล่านี้เท่านั้นที่ชีวิตของคุณจะมีคุณค่า

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงรับศรัทธาจากชีพบบาบาในทุกย่างก้าว จงให้ชาวทั้งหมดของลูกแก่พ่อผ่านบราห์มา
- คำถาม:** ขณะที่มาเป็นลูกๆ ของพ่อผู้เดียว ลูกบางคนจึงมีสติปัญญาที่เต็มไปด้วยความรัก ในขณะที่ลูกคนอื่นๆ มีสติปัญญาที่ไม่มีความรัก เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น
- คำตอบ:** ลูกๆ ที่รักษาการติดต่ออย่างเต็มที่กับบัปผาดดา ผู้ที่ไม่มี ความสงสัยอยู่ในสติปัญญาเกี่ยวกับประเด็นใดๆ และผู้ที่ถ่ายทอดชาร์ตที่แท้จริงของตนให้กับชีพบบาบาผ่านบราห์มา คือ ผู้ที่มีสติปัญญาที่มีความรัก อย่างไรก็ตาม หากลูกบึ้งตึงกับบราห์มา หรือกับครุบราห์มินด้วยเหตุผลใดก็ตาม และไม่เขียนถึงบาบา เพราะลูกคิดว่า ลูกไม่มีการติดต่อกับบราห์มาและลูกต้องจดจำชีพบบาบาเท่านั้น นั่นหมายความว่า มายาดึงดูดสติปัญญาของลูกเอาไว้ ลูกเช่นนั้น คือ ผู้ที่สติปัญญาไม่มีความรัก
- เพลง:** หัวใจของฉันทักล่าวขอบคุณผู้เดียวที่ได้ให้การคำจุนแก่ฉัน!...

โอมชานติ พ่อชอบคุณลูกๆ ด้วยเช่นกัน พ่อชอบคุณลูกๆ ที่เป็นผู้ช่วยของท่านและยังสรรเสริญพวกเขาอีกด้วย ลูกๆ มาในเวลานี้เพื่อรับรู้ ว่า พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาแล้ว พ่อเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาร้องเพลงว่า โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! เมื่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์มา แน่หนอว่าท่านจะมาเพื่อก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์แห่งสวรรค์ที่มีมนุษย์จำนวนเพียงเล็กน้อยอาศัยอยู่ คำสรรเสริญลูกร้องให้กับโลกที่บริสุทธิ์ ไม่มีใครเรียกหาในโลกที่บริสุทธิ์ ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้เท่านั้นที่ผู้คนเรียกหา ผู้เลื่อมใสศรัทธาคิดว่าตนเองไม่บริสุทธิ์ แท้จริงแล้ว ในบารัตเท่านั้นที่เคยมีอาณาจักรเทพที่บริสุทธิ์ เคยมีความบริสุทธิ์ในบารัต พวกเขาเคยมีความสุขและมั่งคั่งอย่างมาก เวลานี้ พวกเขาไม่มีความสุข ชีพบบาบาหนึ่งอยู่ในร่างของบราห์มา และอธิบาย ดังนั้น ลูกต้องจดจำร่างของบราห์มาด้วย หากลูกไปที่อื่น ยกตัวอย่าง หากลูกกลับไปยังบ้านเกิด ลูกควรเขียนจดหมายถึงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่เป็นเจ้าพ่อของลูกด้วย ลูกต้องเขียนถึงชีพบบาบาโดยผ่านบราห์มา หากไม่มีบราห์มา ชีพบบาบา ก็ไม่สามารถที่จะได้ยิน ลูกต้องจดจำชีพบบาบาผ่านบราห์มา มีลูกบางคนคิดว่า พวกเขาจดจำชีพบบาบา พวกเขาไม่มีการติดต่อกับรูปแบบที่มีตัวตน กระนั้นก็ตาม เพราะชีพบบาบาอยู่ที่นั่น แน่หนอว่าลูกจึงต้องเขียนจดหมายถึงบาบาผ่านผู้นี้ ลูกต้องให้ชาวของตนแก่ชีพบบาบาผ่านบราห์มา มีเพลงร้องว่า มีผู้ที่มีสติปัญญาของความรักในเวลาของการทำลายล้าง และมีผู้ที่ไม่มีความรักอยู่ในสติปัญญาในเวลาของการทำลายล้าง ความรักต่อใครเล่า ความรักต่อชีพบบาบาผ่านบราห์มา บางคนมีสติปัญญาโง่เขลามากเสียจนพูดว่า ถึงอย่างไร ตนก็จดจำชีพบบาบา ชีพบบาบาพูดว่า ด้วยการจดจำท่าน เรือของลูกจะข้ามฟาก แต่ท่านอยู่ที่ไหนเล่า แน่หนอว่าท่านอยู่ที่นั่นในร่างของผู้นี้ ท่านกำลังสอนผ่านผู้นี้ ลูกจะเขียนจดหมายถึงผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนได้อย่างไรกัน เจ้าสาวจะเขียนจดหมายถึงเจ้าพ่อและเจ้าพ่อก็จะเขียนจดหมายถึงเจ้าสาว ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นยุคทองถึงตอนปลายยุคเหล็ก มนุษย์เขียนจดหมายถึงมนุษย์ เวลานี้ ดวงวิญญาณได้พบกับดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้น พวกเขาจึงเขียนจดหมายถึงท่าน พวกเขาพูดกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ดังนั้น พวกเขาจึงต้องอยู่ในการติดต่อผ่านบราห์มา เมื่อลูกเขียนจดหมายถึงชีพบบาบาผ่านบราห์มาเท่านั้นที่ชีพบบาบาจะเข้าใจได้ว่า ลูกกำลังจดจำท่านอย่างแท้จริง มายาคว่าจับสติปัญญาของบางคนเอาไว้เพื่อที่ว่าพวกเขาจะได้มีสำนักที่เป็นร่าง และจะไม่เขียนจดหมายถึงพวกเขาอีก เวลานี้ ในเวลาของการทำลายล้าง ในหมู่พวกเขาไม่มีใครที่มีความรักอยู่ในสติปัญญา ในขณะที่พันดาวาสมิมีความรักอยู่ในสติปัญญา ผู้คนเหล่านั้นคิดว่า พระเจ้าของกิตะคือศรึกฤษณะ อัชชะ ถ้าหากว่าเป็นศรึกฤษณะลูกก็จะต้องเขียนถึงเขา ลูกยังต้องเขียนถึงชีพบบาบาด้วย แน่หนอว่าลูกต้องรับศรัทธา บางคนพูดว่า พวกเขาจดจำชีพบบาบาอย่างแน่อน แต่พวกเขาไม่สามารถรับคำแนะนำได้หากไม่มีบราห์มาที่มีตัวตน ลูกชั้นหนึ่งและดีมาๆ เขียนว่า โยคะของพวกเขาอยู่กับชีพบบาบาและพวกเขาจะช่วยท่านอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ลูกไม่สามารถรับสิทธิ์ในมรดกของตนจากปู่ได้นอกจากผ่านพ่อบราห์มา ลูกต้องรับคำแนะนำในทุกย่างก้าว ชาวเช่นนั้นมาถึงบาบา พวกเขาบึ้งตึงกับบราห์มา หรือครุบราห์มิน แล้วมายาก็บีบใบหน้าของพวกเขาหันหนีออกไปอย่างสิ้นเชิง ลูกควรเข้าใจว่า ลูกต้องรับศรัทธาจากชีพบบาบาในทุกย่างก้าว และถามบาบาว่าลูกควรจะทำอย่างไรภายใต้สถานการณ์เหล่านั้น บาบาถามลูกๆ เสมอว่า ลูกมีความสุขและพอใจไหม หนึ่งคือความเจ็บป่วยทางร่างกาย และอีกหนึ่งนั่นคือความเจ็บป่วยทางจิตวิญญาณ บางคนไม่เคยเขียนบอกบาบาเลยว่า พวกเขามีความสุข มายาไม่ได้กำลังโจมตีพวกเขา อัชชะ แม้ว่าท่านจะรู้ทุกสิ่ง แต่ลูกยังคงต้องรับคำแนะนำจากท่านว่า ลูกถูกหรือผิดในเรื่องนี้ เมื่อลูกไม่มีโยคะที่ลูกต้องแม่นยำ ลูกก็ทำผิด ลูกๆ ที่มีสติปัญญาที่มีความรักในเวลาของการทำลายล้างจะต้องมาหาพ่อ พ่อกำลังนั่งอยู่ที่นั่น มีหลายคนที่มีสติปัญญาไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง ดังนั้น พวกเขาจึงอยู่

อย่างสับสนและเริ่มแสดงอาการกระทำที่ผิดๆ ลูกไม่สามารถทำงานใดได้หากไม่รับศรัมภ์ พวกเขาไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางได้โดยไม่มีผู้นำทาง หากไม่รู้หนทางแล้ว ผู้นั้นจะไปถึงที่นั้นได้อย่างไรเล่า แน่หนอนว่ามือของผู้นำทางมีความจำเป็น บางคนต้องการความช่วยเหลือขณะเรียนว่ายน้ำ บาบาเตือนลูกๆ อย่างต่อเนื่องว่า แม้ว่าลูกมีความสงสัยเรื่องใด แต่อย่างน้อยให้ติดต่อกับผู้นี้ ในที่สุดแล้ว ลูกก็ได้รับคำแนะนำจากชีบบาบาผ่านผู้นี้ บาบาอธิบายแล้วว่า พาหนะนี้นั้นคือบัลลังก์นี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้วโดยเฉพาะสำหรับภาพลักษณ์อันเป็นอมตะ บาบาพูดว่า พ่อรับการคำจุนจากพาหนะของผู้นี้ นั่นคือบัลลังก์ของเขา ไม่เช่นนั้นแล้ว พ่อคงจะเข้าไปในใครก็ได้ในเวลาใดก็ได้และทำงานรับใช้ที่พ่อต้องการทำให้สำเร็จ บาบาอธิบายแล้วว่า หากบางคนบูชาหนูมาน พ่อก็จะประทานนิมิตของหนูมานให้แก่เขา พ่อให้รางวัลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่เขา หากพ่อประทานนิมิตของหนูมานให้แก่เขา ความเลื่อมใสศรัทธาของเขาก็จะอยู่กับหนูมานอย่างเต็มที่ เขาจะยึดถือแต่หนูมานเท่านั้น บาบาเลือกพาหนะที่มีประสิทธิภาพมาก เขาเป็นพ่อค้าเพชร นี่คือศรัทธาของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย เมื่อพ่อเข้ามาในพาหนะนี้ทุกวงจรเท่านั้นที่พ่อจะทำงานนี้ให้สำเร็จได้ ท่านสร้างบราห์มินผ่านบราห์มา เหมือนกับที่ชาวคริสต์เถียนถูกสร้างผ่านพระคริสต์ ชื่อนั้นคล้ายคลึงกันมาก ดังนั้น พ่อจึงต้องเข้ามาในพาหนะของบราห์มา พ่อนั่งอยู่ที่นี้และเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับชาติเกิดของผู้นี้ให้ลูกๆ ฟัง ชาติเกิดแรกของเขาชื่อศรัทธาขณะพ่อมาในเวลาสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของผู้นี้ พ่อบอกทุกสิ่งเหล่านี้แก่ลูกๆ อย่างถูกต้องแม่นยำ หากบางคนถาม จงบอกพวกเขาว่า แน่หนอนว่าก่อนอื่นนั้นบราห์มาเป็นที่ต้องการ เพราะเพียงเท่านั้นที่บราห์มินจะถูกสร้างขึ้นผ่านเขา จำเป็นต้องมีพ่อของมวลมนุษยชาติที่มีร่างกาย พ่อของมวลมนุษย์ไม่สามารถอยู่ในอาณาเขตละเอียดอ่อนได้ บราห์มา พ่อของมนุษยชาตินั้นเป็นที่ต้องการที่นี้ พ่อมาในบาร์ดเท่านั้นเมื่อเป็นเวลาของความมืดมิด ความเลื่อมใสศรัทธาถึงครึ่งวงจรกำลังจะจบลงแล้วในเวลานี้ พวกเขาเริ่มร้องเพลง โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! หากการทำลายล้างอย่างสิ้นซากเกิดขึ้นโลกก็ไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ คำว่า การทำลายล้างอย่างสิ้นซากนั้นผิด พ่อมาเมื่อผู้คนไม่มีความสุขและไม่บริสุทธิ์อย่างมาก โลกที่บริสุทธิ์ คือยุคทองและยุคเงิน โลกที่ไม่บริสุทธิ์ คือยุคทองแดงและยุคเหล็ก มนุษย์จำนวนนับพันล้านทุกคนอยู่ที่เวลานี้ ผู้คนจำนวนมากมายืนขึ้นนั้นไม่เป็นที่ต้องการในยุคทอง พวกเขาแสดงให้เห็นว่า ชีปนาวุธออกมาจากท้องของบางคน พวกเขาจะทำลายสกุลของตนเองด้วยสิ่งนั้น ผู้คนนั่งลงและแต่งเรื่องราวเช่นนั้นขึ้นมา ไม่มีสิ่งใดไหล่ออกมาจากท้องของใคร นี่เป็นงานของสติปัญญาของลูก ดูสิว่า เวลานี้ผู้คนมีความสุขมากเพียงไรจากวิทยาศาสตร์! ก่อนหน้านี้ ไม่มีแก๊สหรือไฟฟ้า ฯลฯ บาบามีประสบการณ์ บาบาพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างที่แก่ชรา ร่างของกฤษณะไม่ได้แก่ กฤษณะไม่ใช่ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้คนเรียกหาว่า โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ดังนั้น แน่หนอนว่าท่านจะต้องเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์และในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีรางวัลที่บริสุทธิ์ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ ที่นี้ ดวงวิญญาณตาโมประธาน และร่างกายของพวกเขา ก็ยังตาโมประธานด้วย มีการพูดไว้ว่า ยุคทองและยุคเงิน ก่อนอื่น มียุคทอง ที่นั้นทั้งดวงวิญญาณและร่างกายบริสุทธิ์ ต่อมา ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์ พ่อมาและทำให้พวกเขาปราศจากกิเลส มายาเป็นเช่นที่ว่าเธอดึงหูของลูกแม้ที่เป็นขั้นหนึ่งและดึงๆ แล้วพวกเขาก็อารมณ์เสียกับครุฑบราห์มินหรือกับบราห์มา และพัฒนาความสงสัยแล้วก็จากไป มายาจับใบหน้าของพวกเขาหันหนีไป จากการเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่มีความรัก พวกเขา ก็กลายเป็นผู้ที่ไม่มีความรักอยู่ในสติปัญญา แล้วพวกเขาก็หยุดศึกษาเล่าเรียนกับชีบบาบา บางคนศึกษาเล่าเรียนแต่ไม่สามารถซึมซับความรู้ได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้น บาบาจึงพูดว่าไม่เป็นไร เพียงแต่ทำสองสิ่งให้มั่นคง ลูกต้องจดจำบาบา สติปัญญาของลูกในขณะนี้ควรอยู่ที่นี้พร้อมๆ กับอยู่เบื้องบนนั้นด้วย (ในบ้าน) มีตัวอย่างของจีนนี้ เขาพูดว่า จงให้งานฉันทำ ไม่เช่นนั้นแล้ว ฉันจะกินเธอ บาบาพูดว่า พ่อให้งานของการจดจำพ่อแก่ลูกๆ หากลูกไม่จดจำ พ่อมายาจะกินลูกทั้งเป็น ลูกต้องหาเวลาสำหรับการจดจำระลึกถึง ก่อนอื่น จงหาเวลาสักเล็กน้อยแล้วการฝึกฝนของลูกจะเพิ่มขึ้น บาบาพูดว่า จงอยู่ในความเงิบและเพียงจดจำพ่ออย่างต่อเนื่องเท่านั้น ลูกรู้ว่า บาบายูบนั้นและยังอยู่ที่นี้ด้วย เราต้องกลับไปหาบาบา เวลานี้ลูกเข้าใจว่า บาบาเข้ามาในร่างของผู้นี้ หากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึง มายาจะกินลูกทั้งเป็น มีเรื่องราวมากมายถูกแต่งขึ้นมา ก่อนหน้านั้น ลูกเคยเป็นผู้ที่ไม่รู้จัก เวลานี้บบาอธิบายว่า เมื่อพ่อกลับไป จากนั้นลูกก็จะกลายเป็นนายของโลก พ่อพูดกับลูกๆ ดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างกายคือผู้ที่สอบผ่าน เวลานี้พ่อพูดว่า จงกลับมาสืบสานเป็นดวงวิญญาณ! ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัว ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง ลูกจดจำพ่อมากเพียงไร ลูกจะได้รับประโยชน์มากตามนั้น นี่คือโยคะ จริงๆ แล้ว นี่คือการจดจำระลึกถึง คือ ความรักของลูกๆ ดวงวิญญาณที่มีต่อพ่อ ลูกจดจำท่าน คนรักและผู้เป็นที่รักต่างก็รักกัน พวกเขามีความรักต่อร่างกาย ทั้งคนรักและผู้เป็นที่รักคือผู้ที่มีการร่างกาย ราวกับว่าผู้เป็นที่รักกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าคนรัก แล้วผู้เป็นที่รักก็มองเห็นคนรัก เวลานี้ ลูกคือคนรักของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มีผู้เป็นที่รักคนเดียวเท่านั้นและทุกดวงวิญญาณคือคนรัก พ่อที่ไว้ตัวตนผู้หนึ่งนั่งอยู่ที่นี้และให้คำแนะนำแก่ลูกๆ ผ่านผู้ที่มีตัวตนคนนี้ ลูกไม่สามารถมองเห็นดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุดได้ ใช่ บางครั้งบางคนมีนิมิตของดวงวิญญาณ มนุษย์ไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดได้ บาบาประทานนิมิตที่เป็นแสงให้แก่พวกเขา เพราะพวกเขามีศรัทธาในสิ่งนั้น มีคำกล่าวว่า แสงนั้นสว่างไสวเหลือเกินจนฉันไม่สามารถทนได้

อีกต่อไป หยดสิ่งนั้นด้วยเถิด! ดวงตาแดงก่ำแล้ว บาบาอธิบายว่า พ่อเป็นดวงดาว เหมือนหิ่งห้อยเปล่งแสง ในทำนองเดียวกัน ดวงวิญญาณออกมาจากร่างกายเหมือนกับดวงดาว (ตัวอย่างของวิเวกอนันดา) ผู้คนจะบูชาใครก็ตาม พ่อจะประทานนิมิตให้แก่เขาตามนั้น บาบานั่งและอธิบายว่า นี่คือการสัมผัสสัทธาของลูกที่ดำเนินเรื่อยมา ดังนั้น พ่อจึงประทานนิมิตแก่ลูกตามนั้น ดวงวิญญาณเป็นเช่นไร ดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นเช่นนั้น แต่ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ แต่ละดวงวิญญาณเป็นสิ่งมีชีวิต สันสการ์ทั้งหมดอยู่ภายในดวงวิญญาณ พ่อยังมีสันสการ์ของการทำงานของการสร้างทำลายและการหล่อเลี้ยงด้วยเช่นกัน ท่านคือตรีมูรติ ไม่มีใครรู้จักชีพาบา เหตุนี้เอง พวกเขาจึงลืมนึกชื่อผู้สร้างไว้เหนือตรีมูรติ จริงๆแล้ว ตรีมูรติชื่อว่าพระเจ้าแห่งกิตะ แต่ผู้คนพูดว่า “ตรีมูรติ บราห์มา” อย่างไรก็ตาม จะต้องเป็นผู้สร้างบราห์มา วิษณุและชางก้าด้วยเช่นกัน ชื่อของบราห์มาและชีพาบานั้นแยกจากกัน ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะเรียกใครว่าผู้สร้างเล่า ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ได้ พ่อมาและอธิบายให้แก่ลูกๆ ลูกมีสติปัญญาที่มีความรัก ผู้ที่สติปัญญาไม่มีความรักจะกลายเป็นฆราวาส แม้ว่าพวกเขาไปที่แต่สถานภาพก็ต่ำลงไปมาก ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาสะสมเอาไว้จะจบสิ้นลง แล้วพวกเขาก็จะได้รับสถานภาพที่ต่ำในหมู่ปวงประชา เพียงมองดูว่าลูกสามารถกลายเป็นอะไรได้ด้วยการศึกษานี้ในเวลาปัจจุบันนี้! บาบาพูดว่า ลูกๆ ถ้าลูกต้องการเป็นเทพ ลูกต้องทิ้งสิ่งต่างๆที่เลวร้ายเหมือนยาพิษ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือสัจกูรูที่แท้จริง ผู้ที่สามารถพาไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ทุกคนต้องกลับไปพร้อมกัน ไม่ใช่ว่าบางคนจะออกไปกลางคันได้ พวกเขาทุกคนต้องเล่นบทบาทของตนให้สมบูรณ์ แล้วในเวลาสุดท้าย พวกเขาทั้งหลายจะต้องกลับบ้านเหมือนกับฝูงแมลงอย่างแน่นอน สิ่งนี้ยังถูกกล่าวไว้ในกิตะด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เพราะมีการพูดกันว่า คำพูดเหล่านั้นเป็นคำพูดของพระเจ้าศรีกฤษณะ ความสำคัญของกิตะได้หายไป แล้วลูกจะไปสู่ดินแดนของการหลุดพ้นได้อย่างไรถ้าพ่อไม่ได้มาต่อมากลุมแต่ละคนก็จะมาในเวลาของตนเองเพื่อเล่นบทบาทของลูก นี่คือการอธิบายในรายละเอียด อย่างไรก็ตาม โดยสรุป ท่านพูดว่า จงจดจำฉัน! เท่านั้นเอง! พระเจ้าคือหนึ่งเดียว ที่เหลือทั้งหมดเป็นลูกๆ ของท่าน เวลานี้ ลูกได้เป็นตริกาลดาร์ซี อัจชะ

ถึงลูกๆที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะอยู่อย่างมีความสุขและพอใจอยู่เสมอ จงรับคำแนะนำจากพ่อในทุกอย่างก้าว จดจำชีพาบามาผ่านบราห์มา และจงให้ข่าวของลูกแก่ท่านอย่างต่อเนื่องอีกด้วย

2. อย่าพัฒนาความสงสัยในเรื่องใด อย่าบดบังซึ่งดิ่งกับครูบราห์มินของลูกหรือพ่อบราห์มาแล้วหยุดศึกษาเล่าเรียน จงทำให้สติปัญญาเต็มไปด้วยความรักอยู่เสมอ

พร: ขอให้ลูกกระจายลำแสงแห่งความสุขไปสู่โลก เช่นตัวของความสุข และกลายเป็นเจ้าสุริยาแห่งความรู้ เช่นที่พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ และมหาสมุทรแห่งความสุข ในทำนองเดียวกัน ลูกต้องกลายเป็นตัวของความสุขและตัวแห่งความรู้ อย่าได้เพียงพูดเกี่ยวกับทุกคุณธรรม แต่มีประสบการณ์ในคุณธรรมเหล่านั้นด้วย เมื่อลูกมีประสบการณ์ในการเป็นตัวของตัวเองความสุข ลูกก็จะกระจายลำแสงแห่งความสุขไปสู่โลกในฐานะดวงวิญญาณผู้เป็นตัวของตัวเอง เช่นที่ลำแสงของดวงอาทิตย์กระจายไปทั่วทั้งโลก ในทำนองเดียวกัน เมื่อลำแสงแห่งความรู้ ความสุขและปิติสุขของลูกไปถึงทุกดวงวิญญาณ และแล้วลูกจะได้ชื่อว่าเจ้าสุริยาแห่งความรู้

คติพจน์: บราห์มินที่มีชาติเกิดที่สูงส่ง ให้ประสบการณ์ของความสูงส่ง ผ่านคำพูด ความคิด และ การกระทำของเขา

***** โอม ชานติ *****

สมบัติที่มีค่าที่สูงส่งที่สุดของชีวิตบราห์มินคือสมบัติที่มีค่าแห่งความคิด

วันนี้ บัพดาตากำลังมองดูบัญชีของสมบัติที่มีค่าของลูกๆทั้งหมดในทุกหนแห่ง ลูกแต่ละคนได้รับสมบัติที่มีค่ามากมาย ลูกได้รับสมบัติที่มีค่าที่ไม่สูญสลายมากมายนับไม่ถ้วน ลูกไม่เพียงแค่นี้ได้รับสมบัติที่มีค่านั้นในชาติเกิดนี้ แต่ลูกมีหลักประกันของสมบัติที่มีค่าสำหรับหลายๆชาติเกิดในอนาคต ลูกมีสมบัติที่มีค่านั้นอยู่กับลูกเวลานี้ และลูกจะมีสมบัติที่มีค่านั้นอยู่กับลูกในอนาคตด้วยเช่นกัน ดังนั้นวันนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบาบาเห็นว่าลูกแต่ละคนได้สะสมสมบัติที่มีค่าที่สูงส่งที่สุดในบัญชีของลูกมากมายเพียงใด ซึ่งเป็นสมบัติที่มีค่าบนพื้นฐานพิเศษของสมบัติที่มีค่าอื่นๆทั้งหมด ลูกได้รับสมบัติที่มีค่ามากมายนับไม่ถ้วน แต่ลูกได้สะสมไว้มากมายเพียงใด? ดังนั้น สมบัติที่มีค่าที่สูงส่งที่สุดคือสมบัติที่มีค่าแห่งความคิด ความคิดที่สูงส่งของลูกๆทั้งหมดเป็นรากฐานของชีวิตบราห์มิน สมบัติที่มีค่าของความคิดมีพลังมาก ด้วยความคิดของลูก ลูกสามารถไปถึงพรหมดำได้ในเวลาที่ไม่ถึงหนึ่งวินาที พลังความคิดคือจรวดที่เร็วกว่าแม้กระทั่งจรวดอัตโนมัติ ลูกสามารถไปที่ไหนก็ได้ตามที่ลูกต้องการ ไม่ว่าลูกจะนั่งอยู่ที่ไหนบางแห่งหรือทำอะไรบางอย่างด้วยสมบัติที่มีค่าและพลังของความคิด ลูกก็สามารถมีประสบการณ์ว่าตนเองอยู่ใกล้กับดวงวิญญาณใดก็ตามที่ลูกปรารถนาจะอยู่ใกล้ ลูกสามารถไปถึงสถานที่ใดก็ตามที่ลูกต้องการ ไม่ว่าลูกต้องการที่จะนำสภาพใดมาใช้ ไม่ว่าจะเป็นสภาพที่สูงส่ง สภาพที่มีความสุข ที่ไร้สาระ หรืออ่อนแอ ลูกก็สามารถนำสภาพนั้นมาใช้ได้ด้วยความคิดของหนึ่งวินาที ลูกเพียงแค่นี้มีความคิดว่า “นั่นคือดวงวิญญาณบราห์มินที่สูงส่ง” แล้วลูกก็จะมีสภาพที่สูงส่ง และมีประสบการณ์ที่สูงส่ง ช่วงเวลาที่ลูกมีความคิดว่า “นั่นเป็นดวงวิญญาณที่อ่อนแอ ฉันไม่มีพลังใดๆเลย” และด้วยความคิดนั้นเพียงแค่นี้หนึ่งวินาที ความสุขของลูกก็หายไป ลูกจะสัมผัสกับสิ่งซึ่งบอกของความทุกข์ในสภาพของลูก อย่างไรก็ตาม พื้นฐานของทั้งสองสภาพนี้คือความคิดของลูก เมื่อลูกนั่งในการจดจ่าระลึกถึง ลูกสร้างสภาพของลูกบนพื้นฐานของความคิดของลูก “นั่นคือจุด นั่นคือเทวดานางฟ้า” ลูกสร้างภาพนั้นด้วยความคิดของลูก และดูสิว่าความคิดของลูกมีพลังมากแค่ไหน!

พื้นฐานของความรู้ก็คือความคิดเช่นกัน “นั่นคือดวงวิญญาณ ไม่ใช่ร่างกาย” นี่คือการคิดที่ลูกมี ตลอดทั้งวัน จิตใจและสติปัญญาของลูกมีความคิดที่บริสุทธิ์ ในการไตร่ตรองของลูกก็เช่นกัน ลูกมีความคิดที่บริสุทธิ์ และดังนั้นบนพื้นฐานของพลังในการไตร่ตรองก็คือพลังของความคิดเช่นกัน เมื่อลูกจะซึมซับบางสิ่ง ลูกให้ความคิดแก่จิตใจและสติปัญญาของลูกว่า “วันนี้ ฉันจะซึมซับพลังความอดทน” ดังนั้น บนพื้นฐานของจิตสำนึกของลูกคือความคิดเช่นกัน เมื่อลูกทำงานรับใช้และวางแผน ลูกมีความคิดที่บริสุทธิ์ใช่หรือไม่? ลูกสามารถวางแผนได้ด้วยความคิดที่บริสุทธิ์ ลูกมีประสบการณ์ในสิ่งนี้ใช่ไหม? ดังนั้นสมบัติที่มีค่าที่พิเศษและสูงส่งที่สุดของชีวิตบราห์มินคือสมบัติที่มีค่าแห่งความคิด หากลูกใช้สมบัติที่มีค่าแห่งความคิดในทางที่มีค่า สภาพของลูกและการกระทำของลูกตลอดทั้งวันจะอยู่อย่างดีมาก อย่างไรก็ตามผลลัพธ์จะเป็นอย่างไรเมื่อลูกสูญเสียสมบัติที่มีค่าแห่งความคิดของลูกไป? ลูกไม่สามารถสร้างสภาพตามที่ลูกต้องการได้ และลูกทุกคนรู้ว่าความคิดที่ไร้สาระทำให้สติปัญญาและโยคะของลูกอ่อนแอลง สติปัญญาของผู้ที่มีความคิดที่ไร้สาระจะอ่อนแอและสับสน พวกเขาไม่สามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง พวกเขาสับสนอยู่เสมอ พวกเขาไม่สามารถตัดสินใจได้อย่างชัดเจนว่าสิ่งใดควรทำ และสิ่งใดไม่ควรทำ ความเร็วของความคิดที่ไร้สาระนั้นเร็วมาก ลูกทุกคนมีประสบการณ์กับความคิดที่ไร้สาระ ไม่ใช่ความคิดที่เป็นบาป ลูกทุกคนล้วนมีประสบการณ์กับความคิดที่ไร้สาระ เพราะความเร็วของความคิดที่ไร้สาระลูกจึงไม่สามารถควบคุมความคิดนั้นได้ ลูกสูญเสียการควบคุมความคิดที่ไร้สาระนั้น ดังนั้นสิ่งที่บ่งบอกถึงถึงความคิดที่ไร้สาระคือความทุกข์ การสูญเสียความสุข และจิตใจที่ขุ่นมัว และไม่มีประสบการณ์กับความสุขในชีวิตของลูก ลูกหลายคนไม่ตระหนักด้วยซ้ำว่าเหตุใดสภาพของลูกถึงกลายเป็นเช่นนั้น ลูกมองดูปัจจัยที่หยาบและคิดว่า “ฉันไม่ได้ทำบาปใดๆ ฉันไม่ได้ทำผิด แต่ทำไมฉันถึงขาดความสุข? ทำไมฉันไม่มีความสุข? ทำไมฉันไม่ประสบกับความสุขในชีวิตของฉัน? ทำไมฉันถึงไม่สามารถจดจ่อจิตใจของฉันได้? อะไรคือสาเหตุของสิ่งนี้? ลูกเห็นการกระทำที่เป็นบาปของลูกและความคิดที่เป็นบาปของลูก ลูกตรวจสอบความผิดของลูกอย่างหยาบๆ แต่ในความเป็นจริงแล้วมีความผิดที่ละเอียดอ่อนในการสูญเสียสมบัติที่มีค่าของลูกไป ลูกได้เพิ่มบัญชีของการสูญเสียของลูกไปโดยไม่จำเป็นอย่างแน่นอน ความเจ็บป่วยทางร่างกายอาจจะไม่ใช่สิ่งหลักในตอนแรก มันปรากฏออกมาในรูปแบบรองเท่านั้น แต่มันสามารถเติบโตจากรูปแบบรองมาเป็นรูปแบบหลักได้ ลูกไม่สามารถมองเห็นรูปแบบรองได้ แต่มองเห็นได้ในรูปแบบหลัก ในทำนองเดียวกัน หากมีความสูญเสียนี้ ลูกไม่ได้ saved อะไรเลย ดังนั้นบัญชีของการสูญเสียจึงเพิ่มขึ้น เพิ่มขึ้น และเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ บัญชีบาปนั้นแยกต่างหาก นี่คือนิยามของ

การสูญเสียสมบัติที่มีค่า ลูกสามารถเห็นบาปของลูกได้อย่างชัดเจนมาก และดังนั้นลูกจึงตระหนักว่า “วันนี้ฉันทำสิ่งนี้ และเหตุนี้ความสุขของฉันจึงหายไป” อย่างไรก็ตาม ไม่มีการตรวจสอบบัญชีของการสูญเสียมากนัก ลูกคิดว่า “วันนี้ผ่านไป แล้ว และมันก็ดี ฉันไม่ได้ทำความผิด” แต่ลูกได้ตรวจสอบใหม่ว่าลูกได้สะสมหรือสูญเสียสมบัติแห่งความคิดที่สูงส่งไปหรือไม่? ถ้าลูกไม่สะสม มันก็จะไปอยู่ในบัญชีของการสูญเสียไหม? ภายในลูกคิดว่าลูกกำลังทำอย่างมากมาย แต่ลูกต้องตรวจสอบบัญชีของลูก: “วันนี้ฉันสะสมสมบัติที่มีค่าอะไรบ้าง?” ลูกรู้วิธีตรวจสอบหรือไม่? ลูกกลายเป็นผู้ที่ตรวจสอบตนเองหรือตรวจสอบผู้อื่น? ลูกตรวจสอบตนเองภายใน แต่การตรวจสอบผู้อื่นนั้นง่ายกว่า เพราะเป็นการตรวจสอบภายนอก ดังนั้น บัปผาดาจึงเห็นว่าสมบัติที่มีค่าที่พิเศษของความคิดที่สูงส่งนั้นสูญเสียไปอย่างมาก ลูกไม่แม้กระทั่งตระหนักว่ามันใช้ไปอย่างสูญเปล่าหรือใช้ไปอย่างมีพลัง

บราห์มา บาบา ได้รับการกล่าวว่าเป็นจุดแห่งความประหัยด ลูกทั้งหมดคือใคร? ลูกทั้งหมดเป็นนายหรือไม่? ลูกไม่รู้จักวิธีการประหัยดหรือไม่? ลูกรู้วิธีการใช้จ่ายหรือไม่? ในความเป็นจริงแล้ว ในชีวิตทางโลกของพวกเขา ดับเบิลโฟเรนเนอร์ไม่รู้วิธีเพิ่มบัญชีออมทรัพย์ของพวกเขามากนัก พวกเขาใช้ไปจนหมดสิ้น พวกเขารักษายอดคงเหลือในบัญชีไว้น้อย อย่างไรก็ตาม ในสิ่งนี้ ลูกจะต้องกลายเป็นจุดแห่งความประหัยด ดังนั้น บัปผาดาจึงเห็นว่าลูกไม่ได้เก็บออมสมบัติที่มีค่าของความคิดที่สูงส่งที่ลูกได้รับมากเท่าที่ควร บัญชีของการสูญเสียนั้นมากกว่า ถ้าความคิดของลูกสูญเสีย สมบัติที่มีค่าอื่นๆ ก็จะสูญเสียไปโดยอัตโนมัติเช่นกัน ถ้าความคิดของลูกสูญเสียแล้วการกระทำและคำพูดของลูกจะเป็นอย่างไร? ก็จะสูญเสียหรือไม่? รากฐานคือความคิด และดังนั้นตรวจสอบความคิดของลูก อย่าให้ความคิดนั้นหละหลวม “ไม่เป็นไร ถ้ามันแค่สองนาทียาวนานกว่านี้ อย่างไรก็ตาม เพียงตรวจสอบว่าลูกมีความคิดมากเท่าไรในสองนาทีก่อน ความคิดที่ไร้สาระนั้นเร็วกว่า ลูกสามารถเดินทางจากอาบูไปถึงอเมริกาในหนึ่งวันที มิฉะนั้นจะใช้เวลาหลายชั่วโมง ความเร็วที่เร็วมากตรวจสอบสิ่งนั้นในความเร็วที่เท่ากันและประหัยดสิ่งนั้น ประหัยดพลังของความคิดของลูก แล้วตรวจสอบในเวลากลางคืน หากลูกประหัยดบางสิ่งด้วยความตั้งใจแล้ว แม้ว่าการประหัยดนั้นจะเล็กน้อยมาก การประหัยดก็มีความสุขมากกว่าปกติ หากลูกต้องใช้เงินสิบดอลลาร์หรือสิบปอนด์และลูกเก็บออมไว้หนึ่งดอลลาร์หรือหนึ่งปอนด์ แล้วลูกก็จะสัมผัสกับความสุขเป็นอย่างยิ่งที่ได้ประหัยดเงินหนึ่งปอนด์ ใช้พลังในการควบคุมเหนือความคิดของลูก อย่าพูดว่า “ฉันไม่ต้องการให้สิ่งนี้เกิดขึ้น ฉันเข้าใจสิ่งนี้ แต่ถ้ามันเกิดขึ้นฉันจะทำอะไรได้? ใครพูดว่าสิ่งนั้นก็แค่เกิดขึ้น? ผู้เป็นนายหรือทาส? ทุกสิ่งอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้เป็นนาย ถ้าผู้เป็นนายถูกใครหลอกหลวงแล้ว เขาจะเป็นนายหรือไม่? ตรวจสอบดูว่าลูกมีพลังของการควบคุมหรือไม่ ประการแรก เก็บรักษาสິงนั้นไว้ แทนที่จะสูญเสียไป ให้สะสมไว้ในบัญชี “ดีที่สุด (the best)” ประการที่สอง หากลูกไม่สามารถเก็บรักษาสິงนั้นเอาไว้ได้ ให้เปลี่ยนความคิดที่สูญเสียเป็นความคิดที่ทรงพลัง แม้ว่าลูกจะไม่สามารถควบคุมสิ่งนั้นได้ แต่อย่างน้อยลูกก็สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งนั้นได้ใช่ไหม? ดังนั้น เปลี่ยนความเร็วของสิ่งนั้นอย่างรวดเร็ว มิฉะนั้นลูกจะพัฒนาคิเลสขึ้น ถ้าลูกตรวจสอบเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมง ลูกยังสามารถประหัยดเวลาห้าถึงสิบนาทีก่อนที่ความคิดจากความคิดเสียในบัญชีของ “ดีที่สุด” “ดีที่สุด (best)” ถ้าลูกมีเวลาแม้แต่ห้านาที แล้วจะมีห้านาทีมากเท่าไรในสิบสองชั่วโมง? แล้วลูกจะมีประสบการณ์กับความสุขมากเพียงใด? ยิ่งลูกเก็บรักษาในบัญชีของความคิดที่สูงส่งมากเท่าไร บัญชีนี้ก็จะยังมีประโยชน์ในเวลาที่ยาวนานเท่านั้น มิฉะนั้น เช่นเดียวกับที่เงินทางวัตถุ หากลูกไม่ได้เก็บไว้บางส่วนแล้ว ลูกก็จะถูกหลอกหลวงในเวลาที่ยาวนาน ดังนั้นที่นี้เช่นกัน เมื่อใดก็ตามที่ลูกมีข้อสอบที่ใหญ่ จิตใจและสติปัญญาดูเหมือนจะว่างเปล่า ไม่มีพลัง ดังนั้นลูกต้องทำอะไร? เรียนรู้วิธีเก็บรักษา ถ้าเรามองดูบัญชีนี้ในปีหน้า ให้บัญชีของความคิดที่สูงส่งของทุกคนเปี่ยมล้น ไม่ควรจะว่างเปล่า สมบัติที่มีค่าของความคิดที่สูงส่งนี้จะกลายเป็นพื้นฐานของการสร้างรางวัลที่สูงส่ง ลูกรู้จักวิธีการสะสมหรือไม่? ลูกคือราชาโยคีและสิ่งนี้หมายความว่าลูกรู้ว่าจะสะสมอย่างไร และจะตรวจสอบอย่างไร ใบหน้าและกิจกรรมของผู้ที่มีบัญชีออมทรัพย์จะมองเห็นได้ว่าเปี่ยมล้นอยู่เสมอ ไม่ใช่ว่าหากลูกมองใบหน้าของพวกเขาในวันนี้พวกเขามีใบหน้าที่เปล่งประกาย ในขณะที่พรุ่งนี้มีกลิ่นแห่งความทุกข์ ซึ่งไม่ควรเป็นเช่นนั้น หากลูกตรวจสอบตนเองตลอดทั้งวัน ลูกได้ใช้ทำทางมากเท่าไร? ลูกเคยตรวจสอบตนเองหรือไม่? ลูกได้ใช้ทำทางที่แตกต่างกันมากมายใช่ไหม? บัปผาดาเห็นทำทางของลูกทุกคน บางครั้งท่านเห็นว่าลูกบางคนไม่ได้ใช้เวลามากในการกระทำ แต่พวกเขาสูญเสียเวลาอย่างมากในการสำนึกผิดและเสียใจต่อการกระทำที่เขาได้ทำไปแล้ว แล้วพวกเขาก็พูดว่า “เป็นเวลาสามวันแล้วตั้งแต่ความสุขของฉันหายไป” ทำไมลูกถึงสูญเสียความสุขของลูก? ความสุขหายไปไหน? ใครเอาไป? สมบัติที่มีค่าเป็นของลูก แต่ใครเอาไป? เป็นสิ่งที่ดีที่จะสำนึกผิด เพราะการสำนึกผิดทำให้ลูกนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลง แต่อย่าใช้เวลาอันยาวนานไปกับสำนึกผิดนั้น เมื่อลูกร้องไห้ด้วยความสำนึกผิดและเสียใจต่อสิ่งที่ทำมา ลูกจะร้องไห้เป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ ลูกสำนึกผิด นั่นเป็นสิ่งที่ดี แต่สำนึกผิดแล้วจากนั้นสัมผัสกับความสุขของการได้มาซึ่งการบรรลุผล ในอนาคตตัดสินใจในหนึ่งวันว่าลูกจะทำสิ่งนี้หรือไม่ทำสิ่งนั้น ลูกยังได้รับการบอกก่อนหน้านั้นเช่นกันว่าให้จำคำสองคำ:

“ไม่” และ “จุด” (“not” and “dot”) ลูกคิดว่า “ไม่” และลูกใส่จุด ลูกอาจจะร้องไห้มาเป็นเวลาสี่ชั่วโมงแล้ว โอเค ลูกอาจไม่ได้หลังน้ำตา แต่ลูกกำลังร้องไห้อยู่ภายใน หรือบางทีลูกอาจหลังน้ำตาเป็นเวลาครึ่งชั่วโมงหรือร้องไห้ในจิตใจเป็นเวลาสี่ชั่วโมง อย่าได้สำนึกผิดหรือเสียใจมากขนาดนั้น! นั่นมันมากเกินไป! จำกัดความสำนึกผิดของลูก

บัปเตดาชอบคุณสมบัติพิเศษอย่างหนึ่งของลูกดับเบิลฟอเรเนอร์เป็นอย่างมาก ท่านไม่ชอบการร้องไห้ของลูก แต่ท่านชอบคุณสมบัติพิเศษอย่างหนึ่ง สิ่งนั้นคืออะไร? พระเจ้าพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์ พวกเขาไม่กลัวที่จะบอกความจริง พวกเขาจะไม่ปิดบังซ่อนเร้น และ เพราะพวกเขามีหัวใจที่จริงแท้ พวกเขาจึงมีค่าควรแก่การได้รับความรักจากพ่อเป็นสองเท่า อย่างไรก็ตาม แม้ว่าลูกจะได้รับการบอกาลูกรักษาหัวใจที่ซื่อสัตย์และทำให้พระเจ้าพอใจ ลูกก็ควรนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อย่าพูดถึงสิ่งนั้นอยู่ภายในครึ่งแล้วครึ่งเล่า “สิ่งนี้เกิดขึ้น สิ่งนั้นเกิดขึ้น สิ่งอื่นๆเกิดขึ้น” มันเกิดขึ้นและก็จบลงแล้ว! ดังนั้นจงให้ความใส่ใจในอนาคต! อย่างไรก็ตาม แทนที่จะให้ความใส่ใจ บางครั้งลูกกลับสร้างความตึงเครียดขึ้นมา ลูกต้องไม่ทำเช่นนั้น จงกลายเป็นผู้พิพากษาที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ที่นั่นเช่นกันมีหัวหน้าผู้พิพากษา อย่างไรก็ตาม ลูกเป็นหัวหน้าของหัวหน้าผู้พิพากษา จงนำการพิพากษามาใช้กับตัวลูกเองอย่างรวดเร็วว่าสิ่งใดผิดหรือสิ่งใดถูก เมื่อมีบางสิ่งผิดให้พูดว่า “ไม่” (not) และใส่ “จุด” (dot) “ถ้าไม่เป็นอย่างนี้ก็คงเป็นอย่างนั้น ถ้าไม่เป็นอย่างนั้นก็จะเป็นอย่างนั้น” สิ่งนี้หมายความว่าลูกกำลังสะสมในบัญชีของการสูญเสีย รายได้ของลูกจบสิ้น บัญชีออมทรัพย์ของลูกจบสิ้น คิดได้แต่อย่ามีความคิดที่ไร้ประโยชน์ และเก็บบางสิ่งไว้อย่างแน่นอน แสดงผลลัพธ์ออกมาว่าลูกมีการเก็บไว้ได้มากเท่าไรในหนึ่งชั่วโมง เมื่อการสูญเสียเริ่มขึ้น ลูกเปลี่ยนแปลงตนเองและก็ปลอดภัย หยุดการสูญเสีย บัญชีออมทรัพย์นี้จะทำให้ลูกมีความสุขอย่างมากมาย

ปีนี้ บัปเตดาปรารถนาที่จะเห็นบัญชีออมทรัพย์ของทุกคนที่เปี่ยมล้น ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้ใช่ไหม? เวลานี้ ทำสิ่งนี้อย่างรวดเร็ว เพราะเวลาก็เคลื่อนไปอย่างรวดเร็วเช่นกัน และบางทีก็จะดูว่าใครจะประกาศสิทธิในอันดับหนึ่งในสิ่งนี้ บัญชีออมทรัพย์ของใครยิ่งใหญ่ที่สุด? เราจะจัดทำรายชื่อของผู้ที่ประหยัดตามลำดับ หากลูกควบคุมความคิดได้ ลูกก็จะไม่จำเป็นต้องเพียรพยายามที่จะควบคุมผู้อื่น บางคนพูดว่า: ฉันไม่ต้องการจะพูดอย่างนั้น แต่ฉันไม่รู้ว่ามันออกมาจากปากของฉันได้อย่างไร? อย่างไรก็ตาม เมื่อลูกพูดถ้อยคำเช่นนั้นหรือกระทำการบางอย่าง ลูกจงคิดก่อน หากลูกจะโกรธใครบางคน ลูกต้องวางแผนในจิตใจของลูกก่อนว่า “ฉันจะทำอย่างนี้ ฉันจะพูดอย่างนั้น คนนี้คิดอย่างไร?” ลูกวางแผนในลักษณะนี้แล้วใช้เวลาของลูกในสิ่งนั้น ลูกคอยดูเวลาเรื่อยๆ “คนนี้จะมาเมื่อไหร่? ใครจะมา?” พร้อมกับสมบัติที่มีค่าของความคิดของลูก สมบัติที่มีค่าของเวลาที่สูญเสียไปด้วยเช่นกัน ทั้งสองสิ่งนี้เชื่อมโยงกัน ดังนั้น ด้วยการประหยัดความคิดของลูก ลูกก็จะสามารถประหยัดเวลาและคำพูดของลูกได้โดยอัตโนมัติ

แต่ละปีที่ผ่านมา เวลาที่เรามีความคิดที่ธรรมดา แต่ให้สัญญาสิ่งนี้ ลูกอาจจะจากร่างของลูกได้แต่ลูกต้องไม่ผิดคำมั่นสัญญา ไม่ว่าลูกจะต้องอดทนแค่ไหน หรือลูกต้องเปลี่ยนแปลงตนเองมากแค่ไหน ลูกต้องไม่ผิดคำสัญญา สิ่งนี้เรียกว่าเป็นความคิดที่มุ่งมั่น ลูกคิดอย่างดีมากแล้ว บัปเตดาก็พอใจมากเช่นกัน “ฉันจะทำสิ่งนี้ ฉันจะไม่ทำสิ่งนี้” ลูกทำให้ทุกคนพอใจ แต่เวลานี้พร้อมกับความคิดที่มุ่งมั่น จงเพิ่มคำว่า “สม่ำเสมอ” ด้วย ลูกได้รับอิทธิพลจากสิ่งนี้ในช่วงเวลาสั้นๆ สำหรับสิ่งนี้ อย่างที่บอกลูกไปก่อนหน้านี้ จงคิดว่าตนเองเป็นจุดแห่งความประหยัดอยู่เสมอ ให้ทั้งสามอยู่ด้วยกัน: ความประหยัด เป็นของผู้เดียว และอยู่ในความสันโดษ (ความประหยัด, เอกนามิ, อากันทวาสิ) อย่าเข้ามาสู่เสียงมากเกินไป จงอยู่อย่างสันโดษ จะเห็นได้ว่าผู้ที่พูดตลอดทั้งวันจะสูญเสียสมบัติที่มีค่าทางความคิดและเวลาของพวกเขาไปอย่างมาก อากันทวาสิ (ผู้อยู่อย่างสันโดษ) มีความหมาย 2 อย่าง มีใช้เพียงความสันโดษภายนอกเท่านั้น แต่จะหลุดหายไปในส่วนลึกของหนึ่งเดียว จะอยู่ในความสันโดษ มิฉะนั้น ถ้ามีเพียงความสันโดษภายนอก ลูกจะรู้สึกเบื่อหน่ายและพูดว่า “ฉันไม่รู้ว่าจะใช้ชีวิตอย่างไร” ดังนั้นจงหลุดหายไปในส่วนลึกของพ่อผู้เดียว เช่นเดียวกับเมื่อลูกลงไปที่ก้นมหาสมุทร ลูกจะพบสมบัติที่มีค่ามากมาย ดังนั้นจงลงไปสู่ส่วนลึก นั่นคือหลุดหายไปในการบรรลุผลสำเร็จที่ลูกได้รับจากพ่อ อย่าเพียงแต่เคลื่อนตัวไปตามเกลียวคลื่นบนผิวน้ำ แต่จงดำดิ่งลงไปในส่วนลึกที่สุด หลุดหายไปในเรื่องเหล่านั้นแล้วดูว่าลูกมีความสุขมากแค่ไหน ดังนั้นจงประหยัดด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมดของลูก เพื่อจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว - พ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น - สิ่งนี้เรียกว่าเอกนามิ (เป็นของผู้เดียว) และอากันทวาสิ ผู้ที่ทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพนี้จะสามารถสะสมสมบัติที่มีค่าได้ทั้งหมดได้ มิฉะนั้นพวกเขาจะไม่สามารถสะสมสมบัติเหล่านั้นได้ ลูกรู้วิธีในการทำเช่นนี้หรือไม่? ลูกรู้จักวิธีประหยัดหรือไม่? ลูกทุกคนรู้เรื่องนี้ อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณทุกหนทุกแห่งที่เป็นเพชรที่แท้จริงทางจิตวิญญาณ ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่เป็นจุดแห่งความประหยัด ถึง

ดวงวิญญาณที่จดจำระลึกถึงผู้เดียวตลอดเวลาและมีความรักในสันโดษ ถึงดวงวิญญาณที่เปล่งประกายซึ่งแผ่ประกายของพวกเขามาทั่วทั้งโลกผ่านประกายแห่งกระแสดิจและทัศนคติของพวกเขา ด้วยความรัก ความทรงจำระลึกถึง และนมัสเตจากบัปเตดดา

ถึงดาดี: งานทั้งหมดสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ดวงวิญญาณที่เป็นตัวของความสำเร็จเป็นเครื่องมือ ลูกผู้เป็นดวงวิญญาณเครื่องมือเป็นดวงดาวไหน? ลูกคือดวงดาวแห่งความสำเร็จใช่ไหม? ทั้งชุมนุมนี้เป็นของผู้ที่เป็นดวงดาวแห่งความสำเร็จ ทั้งชุมนุมของครอบครัวบราห์มินี้คือกาแล็กซีแห่งดวงดาวแห่งความสำเร็จที่ส่องประกาย อัจชะ

พร: ขอให้ลูกมีโชคแห่งความสุขอยู่เสมอ และทำให้ดวงวิญญาณอื่นๆ เจริญรุ่งเรืองด้วยสมบัติแห่งความสุขของลูก
คนที่มีโชคแห่งความสุขคือดวงวิญญาณที่มีความสุขอยู่เสมอ และทำให้ดวงวิญญาณอื่น ๆ เจริญรุ่งเรืองด้วยสมบัติแห่งความสุขของเขา ทุกวันนี้ ทุกคนต้องการสมบัติแห่งความสุขเป็นพิเศษ พวกเขามีทุกอย่าง แต่พวกเขาไม่มีความสุข ลูกทุกคนได้พบสมบัติแห่งความสุขนี้แล้ว ลูกมีสมบัติแห่งความสุขที่หลากหลาย เพียงแค่เป็นนายแห่งสมบัตินี้และใช้สิ่งใดก็ตามที่ลูกพบเพื่อตัวลูกเองและเพื่อผู้อื่น แล้วลูกจะประสบกับความเจริญรุ่งเรือง

คติพจน์: การเปลี่ยนความตั้งใจที่สูงส่งเปล่านั้นของดวงวิญญาณมากมายไปสู่ความตั้งใจที่สูงส่งคือการรับใช้ที่แท้จริง

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงจดจำพ่อ การจดจำระลึกถึงนี่คือการให้ทานโยคะแก่โลก โลกจะกลับมามีวิสุทธิด้วยสิ่งนี้และเรือของลูกจะข้ามผากได้
- คำถาม:** ลูกๆ ใดที่ได้รับการดูแลโดยบัปตาดาตัวท่านเองในช่วงเวลาสุดท้าย?
- คำตอบ:** 1) ลูกๆ ผู้ที่อยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ของการเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้เป็นเวลาที่ยาวนาน และผู้ที่เป็นผู้ช่วยที่สมบูรณ์ของพ่อคือผู้ที่ได้รับการดูแลจากพ่อเองในเวลาสุดท้าย บาบาพูดว่า: พ่อจะแสดงฉากและทิวทัศน์ที่น่าอัศจรรย์แก่ลูกๆ ที่ทำให้ความช่วยเหลือแก่พ่อและทำให้พวกเขาผลิตเพลินสนุกสนานอย่างมาก พวกเขาจะเห็นความสุขมากมายในเวลาสุดท้ายและจะเฝ้าแต่ได้รับนิมิต 2) ลูกๆ ผู้ที่ทำให้บทเรียนมั่นคงของการเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่เป็นของใครอื่นจะได้รับการช่วยเหลือจากพ่อ
- เพลง:** โอ ผู้เป็นที่รัก ได้โปรดมาและพบปะกับฉัน!

โอมชานติ ผู้เป็นที่รักและคู่รัก: ผู้เป็นที่รักคือหนึ่งเดียวและคู่รักนั้นมีมากมาย คู่รักทั้งหมดกำลังเรียกหาพระเจ้าเดียว ผู้เลื่อมใสศรัทธาจำนวนนับไม่ถ้วนกำลังเรียกหาท่าน เพื่ออะไร? เพื่อความสุข คุณาริเรียกหาผู้เป็นที่รักของเธอ ได้โปรดมาและพบปะกับฉัน เพื่ออะไร? เพื่อความสุข การหมั่นหมายเกิดขึ้นเพื่อความสุข อย่างไรก็ตามลูกๆ รู้แล้วว่า ในเมื่อเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน ฉะนั้นลูกไม่สามารถได้รับความสุขได้จากผู้เป็นที่รัก ไม่สามารถมีความสุขในอาณาจักรของราวัน คู่รักทั้งหมดอยู่ในกระท่อมของความทุกข์และเหตุนี้เองพวกเขาจึงกำลังเรียกหา ไม่มีใครเรียกหาในกระท่อมซึ่งปราศจากความทุกข์ ในเมื่อไม่มีความทุกข์หรือความทรมานใดๆ เหตุใดจะมีใครร้องเรียกหาเล่า? ผู้เป็นที่รักนั้นได้รับการจดจำโดยผู้ที่อยู่ในความทุกข์ ในขณะที่หลังจากลูกคู่รักพบปะผู้เป็นที่รัก ลูกเป็นอิสระจากการจดจำท่านถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เวลานี้ลูกรู้ว่าเพียงพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดเดียวเท่านั้นที่อ่อนหวานที่สุดและผู้เป็นที่รักที่น่ายกย่องที่สุด ท่านนั้นสูงสุดและสูงส่งที่สุด ที่นี้ไม่สามารถมีมนุษย์ใดเรียกตนเองว่าเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด แม้พวกเขาพูดว่า: พระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและพวกเขาก็พูดว่า: "ซีไอเอ็ม" แต่พวกเขาก็อาจสูงส่งยิ่งกว่ากันและกัน ไซ้โหม! ในบรรดาผู้รู้ ผู้รับบางคนก็ก้มหมอบราบให้ความเคารพเบื้องหน้าผู้รู้ที่สูงส่งกว่า อย่างไรก็ตาม เพียงพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดเดียวเท่านั้นที่เป็นที่จดจำว่าเป็นผู้เป็นที่รักที่สูงส่ง ทุกคนจดจำท่านและอย่างแน่นอนที่การจดจำนั้นเป็นไปเพื่อความสุข เมื่อมีความทุกข์มากมาย คู่รักก็จดจำท่านอย่างมาก ลูกๆ นั้นยังไม่ได้มีประสบการณ์ของความทุกข์มากเท่านั้น ความทุกข์มากมายยังมาไม่ถึง ไม่ว่าใครก็ตามที่ลูกเรียกหาจะมาอย่างแน่นอน พ่อก็มาด้วยเช่นกัน ด้วยการเป็นของพ่อลูกได้รับมรดกของความสุขในหนึ่งวินาที ลูกๆ ควรจะมีศรัทธาว่า ลูกได้เข้ามาสู่ตักของพ่อ และดังนั้นลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีแล้ว เมื่อเด็กถือกำเนิดขึ้นก็มีการนำเขาไปไว้ในตักและแล้วก็มีศรัทธาว่าผู้นั้นเป็นทายาท ผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานี้ลูกตระหนักถึงท่านอย่างชัดเจนมาก ไม่มีความยากลำบากใดในการตระหนักถึงท่าน มีลูกๆ มากมาย มีการจดจำกันว่า "ลูกอวดพ่อ" ฉะนั้นไม่มีความจำเป็นสำหรับใครที่จะพูดสิ่งใด มีบราห์มา กุมารและกุมารีมากมาย นอกเหนือจากพระเจ้าแล้วไม่มีใครอื่นที่มีลูกๆ มากมาย ศรีกฤษณะนั้นเป็นมนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง มนุษย์ไม่สามารถมีลูกๆ มากมาย ลูกรู้ว่าลูกเป็นลูกๆ ของซีพบบา ลูกสามารถพูดว่าไม่มีมนุษย์ใดมีลูกๆ มากมายเท่านี้ มีบราห์มา กุมารและกุมารีมากมาย มีค้ายกย่องประชาบิดาบราห์มา ผู้คนจดจำดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นตรีกาลดาร์ชี เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถมีลูกๆ มากมาย ดังนั้นเพียงเมื่อผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นมาที่นี้ในรูปที่มีตัวตนที่ท่านจะสามารถนำลูกมาเลี้ยงดู ท่านจะนำลูกมาเลี้ยงดูได้อย่างไรหากท่านไม่มีร่างกาย? ลูกได้มาสู่ตักของพระเจ้าแล้ว ลูกรู้ว่าท่านเท่านั้นคือผู้ที่เป็นที่รัก ท่านนั้นอ่อนหวานที่สุดและน่ายกย่องที่สุด ผู้เดียวที่ให้ความรักนั้นลูกเรียกว่าผู้เป็นที่รัก เรารู้ว่าผู้เป็นที่รักที่สูงส่งเหนือสิ่งใดของเรานั้นเป็นผู้เดียวที่เราคู่รักได้รับความสุขแห่งสวรรค์อย่างมากมายจากท่าน เรากำลังนั่งเบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาร้องเพลงว่าด้วยการใช้ชื่อของรามผู้คนก็สามารถข้ามผาก เหตุนี้เองพวกเขาจึงพูด "ราม ราม!" อย่างมากมาย เช่นที่พวกเขาเข้าใจว่าแม่น้ำคงคาเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้คนไปที่นั่นและจุดดีปด(ตะเกียงดินเผาเล็กๆ)บนใบไม้ เช่นที่พวกเขาแสดงว่าศรีกฤษณะลอยมาบนใบไม้ในมหาสมุทรดูดนิ้วหัวแม่มือของเขา ผู้คนเหล่านั้นก็จุดดีปดและวางไว้บนใบไม้ ดวงวิญญาณเป็นดีปด(แสง)ด้วยเช่นกัน มนุษย์นั้นไม่ได้มีความรู้ที่สมบูรณ์ สำหรับพวกเขาสิ่งนั้นกลายเป็นเช่นธรรมเนียม พวกเขาจุดดีปดและพูดว่าดวงวิญญาณได้ข้ามผากไป พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดถูกเรียกว่าคนพายเรือ ท่านพาลูกข้ามมหาสมุทรของยาพิช ผู้คนเหล่านั้นได้ยินสิ่งนี้และสร้างขนบธรรมเนียมขึ้น พ่อจุดดีปดของดวง

วิญญาณ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นสัญลักษณ์ ดวงวิญญาณต้องละร่างนี้และข้ามฟากไปสู่อาณาจักรสูงสุด ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณกำลังข้ามมหาสมุทรแห่งความไม่รู้ไปสู่อีกฝั่งหนึ่ง พ่อผู้เดียวนั้นคือคนพายเรือ คงไม่สามารถได้รับชื่อว่าเป็น 'คนพายเรือ' คนพายเรือและเจ้านั้นเป็นสิ่งที่ต้องการพร้อมกัน ท่านนำผู้คนมากมายไปกับท่านสู่อีกฝั่งหนึ่ง พวกเขาได้ให้ชื่อต่างๆ มากมายแก่ท่าน อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ที่ท่านทำให้ลูกนั่งอยู่ในเรือหรือเรือกลไฟและพาลูกข้ามฟาก ลูกๆ รู้ว่าลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงอย่างไร ไม่มีความจำเป็นที่จะพูด "ราม ราม!" ด้วยปากของลูก มนุษย์นั้นบอกให้ลูกพูดว่า: "ราม ราม"! พวกเขาเชื่อว่าพวกเขากำลังให้ท่านชื่อนั้น พ่อให้ท่านเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่ลูก ท่านพูดว่า: ลูกๆ ดวงวิญญาณผู้เป็นที่รักที่อ่อนหวานที่สุด จดจำฉันพ่อของลูก การจดจำระลึกถึงพ่อนี้คือการให้ท่านโยคะแก่โลก จงจดจำชีพบาบา ในความเป็นจริงพวกเขาเรียกพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดว่า ราม แต่แล้วพวกเขาพูดว่า "กษัตริย์รามคือพระผู้เป็นเจ้าของสกลราฐ" เวลานั้นลูกๆ รู้ละคร ลูกๆ รู้ทั้งหมดเกี่ยวกับใครที่มาตั้งแต่ช่วงเวลาของสวรรค์และพวกเขาจะมาอีกครั้งอย่างไร ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เคยเกิดขึ้นทั้งหมดนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร เมื่อมีการออฟเพอร์บีคัลฯ สิ่งนั้นก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย ไม่มีอะไรใหม่ ลูกจงมองอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง แต่ละคนเป็นนักแสดง ลูกรู้ว่าทุกคนจะเล่นบทบาทของพวกเขาและกลับบ้านไปในความสุข เมื่อใครบางคนตาย ผู้คนก็พูดว่า บุคคลนั้นกลายเป็นชาวสวรรค์แล้ว ลูกรู้ว่าลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์ ผู้คนไปและอยู่ที่คาลิ พวกเขาไปและนั่งริมฝั่งแม่น้ำคงคา พวกเขามีวัดของชีวาที่นั่นและอยู่ในการจดจำระลึกถึงท่านเสมอ พวกเขายกย่องแม่น้ำคงคาและชีวาด้วยเช่นกัน ไม่มีใครไปเพื่อสังเวทตนเองในแม่น้ำคงคา อย่างแท้จริงที่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือชีวาผู้เดียวเท่านั้น นี่คือการกลับ มีวัดชีวาที่นั่น ก่อนหน้านั้น พวกเขาเคยสังเวทตนเองต่อชีวาในบ่อหนึ่ง ลูกสามารถให้ความรู้กับผู้คนในบ่อนาเรสอย่างดีมาก บอกพวกเขา: ท่านกำลังนั่งที่นั่นและมีริมฝั่งแม่น้ำคงคาและมีวัดของชีวาด้วยเช่นกัน ดังนั้นเหตุใดท่านจึงอุทิศตนเองต่อชีวาเล่า ชีวาเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์หรือคงคาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ในความเป็นจริงชีวาผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้คนสังเวทตนเองให้กับพระเจ้าเท่านั้น พระเจ้านั้นจะไม่สังเวทตัวท่านเองแก่พระเจ้า สิ่งนั้นเป็นไปได้ ไม่ใช่ว่าพ่อคือพระเจ้าและลูกก็เป็นพระเจ้า พระเจ้าจะไม่ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ที่ท่านจะต้องไปอาบในคงคา ลูกสามารถพิสูจน์ความคิดเห็นของการอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันว่าผิดได้อย่างรวดเร็ว ลูกต้องพิสูจน์ว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือชีวา มีการให้ประเด็นแก่ลูกๆ เพื่อที่จะอธิบาย เป็นสิ่งที่ยางและดีมากที่สุดที่จะอธิบายที่คาลิ มีวัดชีวาที่นั่น และดังนั้นท่านต้องเคยได้มาในบางเวลาอย่างแน่นอน ชีวานั้นลูกเรียกว่าบาบาเสมอ ท่านไม่เคยได้รับร่างกายของท่านเอง ในความเป็นจริง ลูกๆ มากมายได้รับชื่อว่า 'ชีวา' หลายแสนคนก็จะมีชื่อว่า 'ศรึกฤษณะ' ด้วย อย่างไรก็ตามศรึกฤษณะนั้นมีชีวิตอยู่ในยุคทอง ผู้เลื่อมใสศรัทธาต่อศรึกฤษณะก็จะหิบบรูชาของศรึกฤษณะและกราบไหว้บรูชารูปนั้น พวกเขาจะไม่กราบไหว้บรูชามนุษย์ ดังนั้นสิ่งนี้พิสูจน์ว่าศรึกฤษณะมีชีวิตอยู่ในยุคทอง มนุษย์นั้นไม่รู้วาระได้และฤษณะคือใคร หรือเมื่อใดที่พวกเขาปกครองอาณาจักรของพวกเขา พ่อหนึ่งท่านและอธิบายสิ่งนี้แก่ลูก ลูกคือผู้ควงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ไม่มีใครสามารถอธิบายว่าวิษณุได้รับชื่อ "ผู้ควงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง" ได้อย่างไรหรือเขาได้ทำอะไร พ่อหนึ่งไม่มีตัวตน ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใดที่วิษณุได้รับเครื่องประดับทั้งหมดในมือของเขา เราเข้าใจว่าทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ผู้ที่สร้างรูปภาพในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจะทำสิ่งเดียวกันอีกครั้ง ทั้งหมดนี้คือการแสดงที่ถูกกำหนดไว้แล้ว หนทางของความเลื่อมใสศรัทธานั้นดำเนินไปถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและหนทางของความรู้ดำเนินไปถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกต้องทำให้ตนเองมีความสุขสนาน ลูกคือคู่รักที่แท้จริง ผู้เป็นที่รักเหล่านั้นหลอกลวง มีความแตกต่างระหว่างบางสิ่งที่จริงแท้และบางสิ่งที่หลอกลวง: ผู้เป็นที่รักที่หลอกลวงและผู้เป็นที่รักที่แท้จริง ภรรยาเรียกสามีของเธอว่า "ที่รัก" เวลานั้นลูกๆ รู้ว่า เราคู่รักได้พบปะกับผู้เป็นที่รักที่แสนจะอ่อนหวาน ท่านถูกเรียกว่าผู้เป็นที่รักและเป็นพ่อด้วยเช่นกัน พ่อหนึ่งก็มีความรักด้วยเช่นกัน อย่างน้อยที่สุดลูกได้รับมรดกจากพ่อ คู่รักไม่ได้รับมรดกจากผู้เป็นที่รัก แทนการคิดว่าตนเองเป็นคู่รักให้คิดว่าตนเองนั้นเป็นลูกๆ และลูกก็จะลิ้มรสของมรดก ชีวานั้นลูกเรียกว่าบาบาเสมอ ชีพบาบาไม่ถูกเรียกว่า 'ชีวา สามี' ลูกต้องไม่พริ้วสวดชื่อของชีวาในเวลานี้ เพียงแต่จดจำบาบา เมื่อลูกๆ มากก็มีการถามพวกเขา: เมื่อใดที่ลูกเริ่มเป็นของพระเจ้า? จนกระทั่งใครบางคนกลายเป็นลูก ไม่เช่นนั้นเขาก็ไม่สามารถได้รับมรดก ท่านนั้นเป็นแม่และพ่อ และดังนั้นลูกต้องพบปะกับท่านเป็นการส่วนตัว หากลูกมีศรัทธาแต่ลูกตายโดยไม่ได้พบปะกับท่าน ลูกก็ไม่สามารถได้รับมรดก มีลูกๆ มากมายที่ไม่ได้รับมรดก พวกเขานั้นกลายเป็นปวงประชา พ่อพูดว่า: เมื่อลูกมีศรัทธาว่าผู้เดียวนั้นคือแม่และพ่อเดิมนั้น ลูกต้องมาเบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว และแล้วลูกต้องรับใช้ผู้อื่นและทำให้พวกเขานั้นเป็นเช่นเดียวกับตัวลูกเอง ลูกต้องสร้างปวงประชาและทายาทของลูกด้วยเช่นกัน สิ่งนั้นจะไม่เกิดขึ้นด้วยการนั่งอยู่ที่บ้าน ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ลูกๆ บางคนไม่ได้ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ศรึกฤษณะลีลา(กิจกรรมที่สูงส่งของฤษณะ) นั้นโด่งดังอย่างมาก กิจกรรมที่สูงส่งเกิดขึ้นในยุคทอง สิ่งเหล่านั้นไม่สามารถเกิดขึ้นที่นี่ พวกเขาเฝ้าแต่ลอกเลียนแบบสิ่งเหล่านั้น ลูกๆ สามารถเข้าใจว่าจะไรจะคงอยู่ในสวรรค์และพระราชวังที่นั่นจะเป็นเช่นไร อย่าได้แม้กระทั่ง

ถามเกี่ยวกับสิ่งต่างๆที่นั่น! ปากของลูกจะเริ่มน้ำลายสอ! พ่อให้ความสุขเท่านั้น ลูกไม่ได้ปลุกเรียกพ่อเพื่อความสุข มีความสุขมากมายในโลก ในครอบครัวหนึ่งหากลูกสะใภ้เกิดสร้างความยุ่งยากมากมาย เธอนั้นก็จะทำให้ครอบครัวสั่นสะเทือน บาบาคเคยเห็นครอบครัวเช่นนั้นมามากมาย เวลานี้มีเวลาเหลือน้อยมาก เมื่อลูกเป็นของพ่อแล้วท่านจะช่วยเหลือ! หากใครบางคนไม่กลายเป็นทาส เขาหรือเธอจะสามารถได้รับการช่วยเหลือจากผู้เดียวที่โหมโรงได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: อย่าได้หวาดกลัว ผู้คนที่มั่งคั่งนั้นหวาดกลัว พ่อนี้คือผู้ประทาน ลูกเคยให้ท่านแก่คนจนในนามของพ่อในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและลูกเคยได้รับชาติเกิดตามนั้นด้วยเช่นกัน เวลานี้พ่อบอกลูกโดยตรง: เป็นของพ่อและพ่อจะให้โชคแห่งอาณาจักรของลูกแก่ลูก ชีพบาบาไม่จำเป็นต้องสร้างอาคารฯลฯ ผู้คนถามลูก: ในเมื่ออาคารฯลฯ ทั้งหมดเหล่านั้นกำลังจะถูกทำลาย เหตุใดจึงสร้างบ้านมากมายหลายหลังเล่า? โอเค แต่แล้วเราจะอยู่ที่ไหนกัน? ลูกๆ ที่มาในเวลาสุดท้ายต้องมาและอยู่ที่นั่นด้วย ลูกจะได้เห็นฉากและทิวทัศน์มากมายในเวลาสุดท้ายและจงอยู่ในความสุขอย่างมากเมื่อเวลาเข้ามาใกล้ขึ้น ลูกจะเฝ้าแต่ได้รับนิมิตมากมายผ่านบาบา ผู้ที่อยู่อย่างเป็นผู้ช่วยจะมีประสบการณ์ของความสุขมากมายในเวลาสุดท้าย ในเวลาของความทุกข์ พวกเขาจะมีประสบการณ์ของความสุขมากมาย ความสุขนั้นน่าอัศจรรย์ ลูกมีชีวิตอยู่อย่างสบายในป่ากีสถานด้วย บาบาคเคยให้นิมิตแก่ลูกว่าพิธีแต่งงานเกิดขึ้นในดินแดนสุขาวดีอย่างไรและอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ดำเนินไปอย่างไร ลูกจะเห็นอย่างมากมายหากลูกเฝ้าช่วยชีพบาบาในการเปลี่ยนหนามไปเป็นดอกไม้ มีคำกล่าวไว้ว่า: เมื่อลูกคงความกล้าหาญ พ่อจะช่วยเหลือ ลูกควรจดจำผู้เป็นที่รักนี้อย่างมากมาย โลกไม่ได้รู้อะไรนี้ มีลูกๆ มากมายและดังนั้นพวกเขาต้องมีแม่และพ่อผู้ที่พวกเขาได้รับความสุขอย่างมากจากท่านอย่างแน่นอน ค่ายกย่องนี้ไม่ได้เป็นของพ่อแม่ทางโลก ลูกสามารถที่จะเห็นในทางปฏิบัติว่าพวกเขามีลูกๆมากมายอย่างไร พระเจ้าผู้เป็นพ่อคือผู้สร้าง เมื่อท่านสร้างลูก ท่านนำลูกมาเลี้ยงดู ผ่านใคร? สิ่งสร้างนี้เกิดจากปาก เป็นสิ่งง่ายมากที่จะอธิบายสิ่งนี้ เวลาที่ลูกเข้ามาสู่ตักของพระเจ้าและแล้วลูกจะไปสู่ตักของเหล่าเทพ และแล้วลูกก็จะไปสู่ตักของปีศาจ เราจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและแล้วดินแดนแห่งความสุขด้วยการอยู่ในตักของพระเจ้า ด้วยการอยู่ในตักของปีศาจเราไปอยู่ดินแดนของความทุกข์ จดจำมันตรานี้อย่างดีมาก โกปีกาในพันธะนั้นก็เรียกหา ดังนั้นต้องมีการทำความเพียรพยายามอย่างใดอย่างหนึ่งที่ทำเพื่อพวกเขา บาบาคจะไม่สามารถไปยังหมู่บ้านเล็กๆได้ บาบามาและพบปะกับลูกๆในเมืองใหญ่ ท่านนั้นก็ต้องไปที่นั่น เคยมีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่าลูกต้องอุทิศตนเองอย่างไร กษัตริย์จानากได้อุทิศตัวเองและแล้วจึงได้รับการบอกให้ดูแลทุกสิ่งอย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ลูกต้องหล่อเลี้ยงสิ่งสร้างของลูกอย่างแน่นอน ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ผู้ดูแลผลประโยชน์ มายา ราวน์เป็นเหตุของความทุกข์และเหตุนี้เองจึงไม่มีวัดให้กับราวน์ อย่างไรก็ตามพวกเขาได้สร้างหุ่นจำลอง ราวน์ได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ลูกมาแล้วอย่างมากมาย มากเท่าที่ราวน์เป็นเหตุของความทุกข์ พวกเขาก็เฝ้าหุ่นจำลองของราวน์ที่ใหญ่โตทุกปีตามนั้น ชีพบาบาให้ความสุขแก่ลูกและวัดของท่านจึงสง่างามอย่างมาก ไม่สามารถมีวัดให้กับราวน์ที่เป็นเหตุของความทุกข์ พวกเขาได้ทำลายราวน์อย่างสมบูรณ์เพื่อที่จะไม่มีสิ่งใดของเขาปรากฏให้เห็น วัดของชีพบาบาเห็นปรากฏให้เห็น ท่านได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างมาก ในความเป็นจริงเพียงชีพบาบาผู้เดียวและไม่มีใครอื่นเท่านั้นที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเสมอ และแล้วลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาจากการเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา อัจชะ

ถึงลูกๆที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ และเตือนทุกคนให้จดจำบาบา เฝ้าแต่ทำการให้ท่านนี้ อุทิศตนเองกับพ่อ และดูแลทุกสิ่งอย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์(trustee)
2. มองดูบทบาทของนักแสดงทุกคนอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง รักษาสำนักฐ์เสมอว่า ลูกกำลังจับสันทบาบทของลูก และกำลังกลับบ้านในความสุข

พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ที่ได้รับพรและให้พรทุกคนในรูปที่เพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมเสมอโดยการกลับมาทัดเทียมกับพ่อ
ในบารัตโดยเฉพาะ เทพธิดาและเทพบุตรได้รับการจดจำในรูปของผู้ที่ได้รับพร อย่างไรก็ตาม เฉพาะผู้ที่ทัดเทียมกับพ่อและผู้ที่อยู่ใกล้ชิดท่านเท่านั้นที่สามารถกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ได้รับพร หากบางครั้งลูก

หัดเทียมกับพ่อและในบางครั้งไม่หัดเทียมกับพ่อ แต่เป็นผู้พยายาม ลูกไม่สามารถเป็นภาพลักษณ์ที่ได้รับพร พ่อไม่ได้ใช้ความพยายามเพราะท่านอยู่ในรูปที่เพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมเสมอ เมื่อลูกอยู่อย่างหัดเทียมกับพ่อ นั่นคือในรูปที่เพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมของลูก และแล้วลูกจะถูกเรียกว่าเป็นภาพลักษณ์ที่ได้รับพร

คติพจน์: วังแข่งขันที่จริงจังของการจดจำระลึกถึง และลูกจะกลายเป็นลูกปัดแห่งชัยชนะในพวงมาลัยรอบคอพ่อ

***** โอม ชานติ *****